

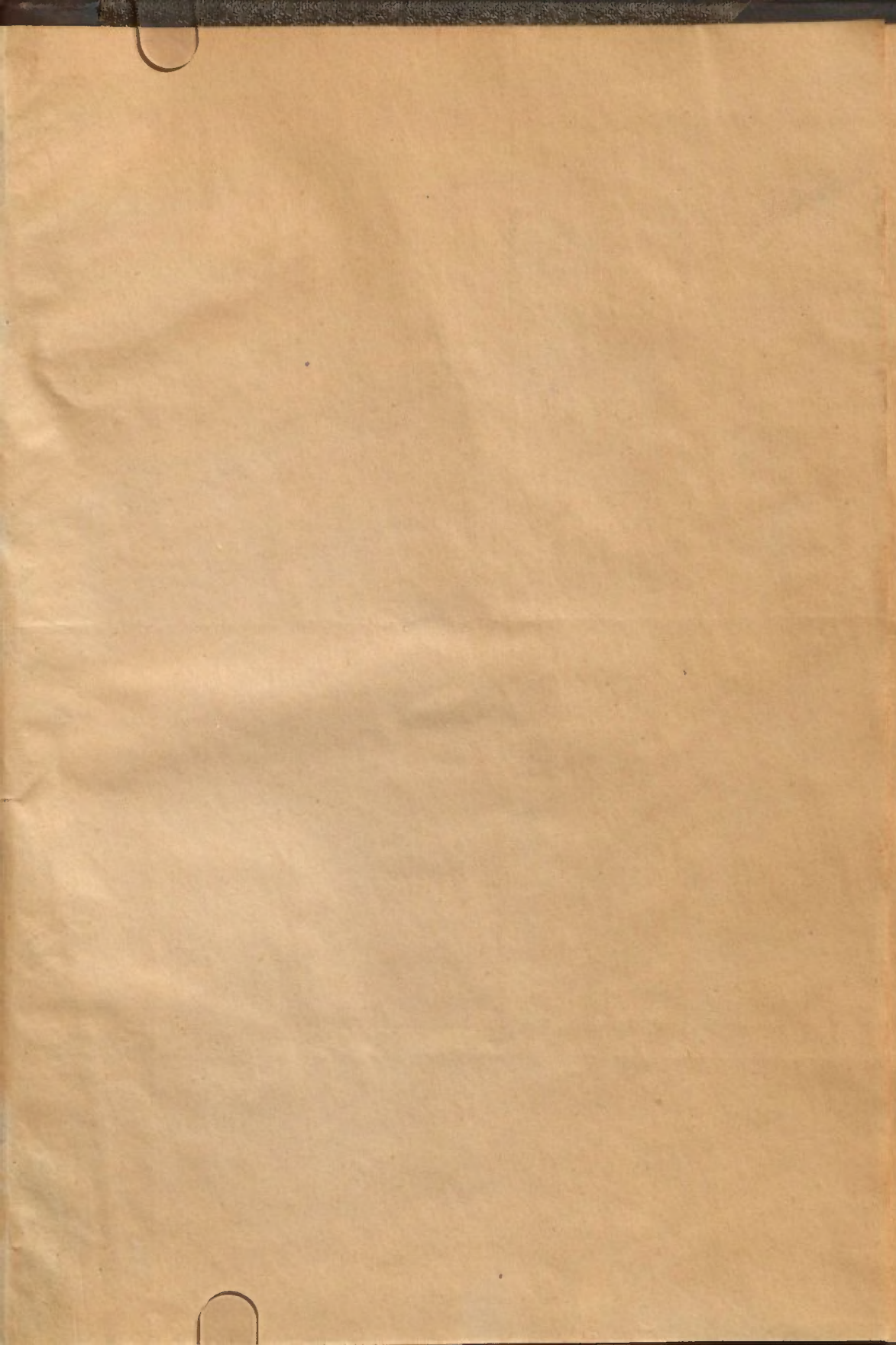
FROM
THE LIBRARY
OF
SIR WILLIAM OSLER, BART.
OXFORD

7785- 80

M51

7785

80

37

Sandala
27. 11. 27

طب مبتدی فارسی در صورت دیگر

مکاتیب
الکتاب

بسم الله الرحمن الرحيم

محمد حکیمی که در مرکبات مفاد پرسی اجزاء کیفیات عامه را با یکدیگر
اتحاد بخشیده چون مکانی که ترک و ان و در نمودات عفا قریب
از راه مرض و استراده صحت به قدرت و دیت نهاده **رباعی** حکیمی چنین
قادر که دیده که ان را قدرت افزیده **ترجمه** چون کار در بر
درد او در با گزیده و فوت طبعی که حقیقه ایمان را از رنگ و بوی
اعمالش و حصول نصرت و صدق درین راه را تحمل و سائرین و حصول نصرت
رباعی محمد از طبع عیب آفاق است **ترجمه** او چه ششم که طاقم ظاهر
اگر کسی نتواند بر رگی اول **ترجمه** بدیده او است یا که شرمناک است بعد گوید
اجماع امام غلام امام که این رساله البت می طلب المبتدی اگر کسی بایستد
معاذ ذل و عارض یاد دارد و متمثل است **مفاد اول** در نظری **طبع**

در آن گفته اند

و آن سفت اندکی ارکان که عبارت از عصاره پوست آل کرم و
پت و باد که در آب سرد و تر و خاک سرد و خشک **دوم** مزاج وین
قسمت چهار مفرد که گرم و سرد و تر و خشک است و چهار مرکب گرم
خشک و گرم و سرد و خشک سرد و تر باشد **سوم** معتدل حقیقی که معدوم است **چهارم**
از امور طبیی اخلاط و آن چهار اندکی از آن خون است و مزاج آن گرم تر
و طبیی آن سرخ رنگ سیرین و پی بود معتدل القوام است و اگر در یکی از این چهار
صفت گردد و تغییر نمود خون غیر طبیی است و ویم صفرا که طبع آن گرم و خشک
و بهترین آن سرخ و زردی مایل و نیز ظلم بود و صفرا غیر طبیی جارم است
یکی آنکه آمیزد با بن رطوبه رقیق و آنرا مره صفوه گویند و دوم آنکه آمیزد با بن
رطوبت غلیظه و آنرا صفراء محجی گویند سوم آنکه سوخته شود و بعضی از اجزاء او
شود و باقی و آنرا صفراء گزالی گویند بزرگ نماد و تولدان و در صده چهارم
بایکل سوخته شود و آنرا زنجاری گویند یعنی رنگ زنگارین و در سبب **پنجم**
تولدان در جگر است و دم بلغم و مزاج آن سرد و تر است و طبیی او آن است که در

الاشمال بود بخون گردیدن و بلغم غریبی با از جبهه طعم است که شیرین و عسل
و قند و ترش و عفت است پس خلوصها را می رس خون و بالاجاز
صواد محرقه و حامض عمل نمودن همراه ضعیفه در آن دنفه میگردد
اینس اجزاء مای و عفت را اختلاط بدی سودا و بلغم غریبی از جبهه
قوام رقیق از آن می است و غلیظ از اجزای گوشت و مختلف القوام که از آن
مخاطی گویند و چهارم از خلط سودا است مزاج آن سرد و خشک است
طبعی آن در وی خون محمود است که سیاه رنگ و در طعم مایل ترش بود و در
طبعی بسیار سوزش بر خلطی که بسیار که سودا بدات خود و اجزای خلط
عبارت از غلیظ قوام است باید دانست که پدید آمدن این تا هضم
است و باجه پیش از این از تولد صواد که در معدن گفته شد که گویند که تولد خلط
طبعی هضم نمیشود و تولد غریبی مخصوص به هضم دومند و این ظاهر اختلاط هضم
دوم است و هضم چهارم از هضم اول در معدن است و از آن بکسوس میزد و فضا
از آن است و هضم دوم در کبد است که خلط کسوس از راه رگهای قری که میان

و کبید سبب دفع اند و از اسرار قیامند از غده در کبیدی ایروم
می باید از کبوس نامند و فصل آن بول است و هم سیوم در عروق هم
چهارم در اعضا و فصل این دو هم منفع میوه بروی روح و بعضی آن
از مانند نسی و گوس و جسم و غیر آن **چهارم** از امور طبعی اعصاب و آن
دو قسم است نمود و حرکت یکی از اعضا مفوده استخوان است که در تمام
بدن دو صد و چهل است اند و آن راس بدن است دوم غضروف که فایده
این حس العقل عظام با اعضا نرم است سیوم عصب و آن دو نوع است یکی
بر بر دماغ رسته و آن ثقیف روح اند و حس و حرکت رو بدیهات و نوع
دویم از نخاع رسته و آن نسی و دیگر فرج است و یکفود و حس و حرکت اعضا
لواء عشق در رو بدیهات چهارم غضل و جمله عدد عضلات بدن پانصد
و شصت است و از پنجم و شش و فایده آن تحریک اعصاب است سیم رباط و فایده
آن ربط عضوی بعضوی بود و این بر دو سبب اند بعضی در مفصل عروق
سریان و ورید سریان یعنی گاهای محوره که از دل رسته اند و فایده آن رسانیدن

برای بقا و نوع نو کرده و مصوره گویند و خادم این قوه با حافظه و مایه
دانه و واقعیت و قوه نفس نیز دو قسم است در که و محرکه و در که
ع است سمع و بصر و غیره و در که باطن غریب است حس مرکب
خیال و هم متصرفه حافظ و غیره و با غنیه است با فاعله و با غنیه و دو قسم
شهواری و غشی که اول باعث تحریک میوه جبهه نفسی و دوم آن
جبهه دفع مضرتی و قوه فاعله با قوه مضرتی و در غضب و باطلان
میکنند و مرتب می گردد و بعضی باطلان اغشاء متحرک و غیره فاعله
باعث است **مهم** از امور طبعی افعال است و آن دو قسم است مفرد
و مرکب و آنکه تمام شود بیک قوت چون جذب و دفع و غیره
تمام شود و قوه یا زیاده همچو از در و **باب** سبب مرض بر قسم
بلی نادری است و آن امور خارجی اند و دوم بدنی پس اگر سبب و اگر
باشد در میان او و مرض چنانچه امثلا برای حی این را سبب می گویند
و اگر سبب دیگر و شرط باشد و اعطه خواهند مثل غنیه و غنیه برای

اسباب صوری که لازم حیات اند و از این جهت در این ماه مذکور
از آن جهت و بهترین موافقت که با بخار و دخان شایسته است
میخواهد مراجع عواد و اصول و فصول و حریف و صیف و شش
چهار و نیم چهارم ماه شش ربيع الثانی در یک فصل که ماه است
نصف نخست و نزدیک اواخر رانیه ربيع و حریف یکیم یکیم است و رانیه
صیف و شش چهارم چهار و نیم ماه کس ربيع از تحول اوقات در حال
نصف ثانی و صیف از نصف ثانی و رانیه و حریف از رانیه و تحول
میران تا نصف عقرب و شش از نصف عقرب تا اخراجات مایه در کس
در حال و اما کس و چون در فصل که رانیه است و کس در آن
و از گرمی هوا و خود صیف یکدو کی در غذا و در دست و استحال
میرد و از جانب سرد و چون لازم و در سردی که گرمی است و در
بدن میباید و صیف قوی می شود و تقابل در غذا و مایه است و در صیف و رانیه
رافعه و برای اشتها بهترین فصل است و در اختلاف فصل که کم نموده

مگر حاصل مزاج و عدا خورند بر استهوا صاف و وضع کند ششوه
 عدا را که موجب الصاف معاد نموده است و ردی که تدری با
 منع لدرم و ادخال طعام بر طمائی که بعضی زرد است و ردی و اطباء طعام

بنیت
 فایده اگر عاقلان
 چو دست دود سینه دراز
 نفس منوچهر از وقت
 روز فصل مع
 و فلک صفت معده و مزاج
 و کلاه افشان و زین
 حکم از کلاه و زین
 و کلاه و زین
 و کلاه و زین

ست و هرگاه استهاده و نفقه باقی باشد موقوف علی حق و حرکت قوی
خوردن طعام فوراً منع است اگر غذا لطیف علیک باشد نباید که اول
لطیف خورد و عاده کجاست خوردن سری اغضف و موت
ست و اگر غذا خوب یا خورند اصلاح او باید که چیز شور نمایند
و لذا اصلاح شیرینی نه ترشی و نه دار کسج بر نفقه و مکمل است
که آب غذا بمیوه لب عدم بفهم و عدم حصول صورت قوی و حصول
میس است در سطح غذا و ترقیق و تغذیان و بهترین آب در پاشیدن غذا
که مزوج باشد جمع کشید آب در بار یا آب چاه که انقدر نباید کمی آری
و قوت آب بر تنگی صاف است و نوشیدن آب بعد توقف از خوردن
غذا بهتر است و بعد از این بود غذا و در میان غذا که بهتر است یک یک که معده
آن حار بود مزاج آن گرم و ششها پس آن شیر لازم است که کم کنند
و نوشیدن آب بر تنار و در این بخت بیداری و بعد حرکت قوی و بعد از
و باز میوه ترش و تر بود و بعد از مزاج حاد و بعد از غایط و بعد از

منزل

[illegible]

که تا بجزر میگوید معلوم شود که او در این ارتفاع از زمین فرو نیفتاده است

باز است از بول و برادر و بیستم
در اورمیه علی بن محمد ان خود
قدح و سوس الوصوفه لعل اینها
طاعتان است در افروز
و کلام فخر در اینست بدلیات
زین مجلس فضیلت و دلگشای
پهل پیل و مودت انست

سوم صفی صمدی در صف پس قسم شد و جنس دوم
از طلا و املاکی که می باشد که معلوم بود و در طوت و در پس کرب و
دویم که صمدان سوم مقتبل در آن پس قسم شد و جنس کی قوی که قوی
قوی کند امل او در پس قوت قوه حیوانی است دوم صفی مخالف آن
سوم مقتبل در آن پس قسم شد و جنس کی قوی که قوی
پس اگر زبان کرات کوتاه باشد سر بی گویند و امل است شده است
تلقی هوا و بار دوم بطی صمدان و اگر زبان سکون آن کوتاه بود
انرا متواتر نامند و بسبب آن صفی قوه است دوم بطی صمدان دوم
مقتبل در میان هر دو جنس سوم که کیفیت و این پس نوع است کی
خار در پس که در پس حاره است و بار در پس آن و صمدی در عمر کدیل
که به کثرت و پس صمدان و در مقتبل در هر دو جنس سوم را استوا
و اختلاف و انتظام و غیر انتظام و این پس جنس نوع است کی متو
که به کثرت اصناف متشابه و در پس حسن حال بدن است دوم مختلفه

آن سیوا که نظم که اختلاف او را از نظام کوه و غیره نظم خلاف آن و در
مقتل در هر دو جنس نظم در وزن و آن قسم است جید وزن و غیره
جید وزن صد الی این که موافق آسان و غیره الی این که
یکی مجاور وزن مثل بعضی که در او از وزن بعضی آسان و در میان
مثل خبی که ترا و وزن و این نوع است و در وزن که مشابه با و
ایچ کن را در این روی است و انواع بعضی مرکب بسیار اندک پس اگر زیاده
از عرض و اشراف مسمی است غبط و اگر ناقص باشد در هر دو صفت
خوانند و اگر اندک در طول و عرض اشراف عظیم گویند و دلیل قوه بر این
و حد این که گویند پس در ترکیب سیاهی و لعل دورایم است و باقی
نام است و دیگر انواع مرکبات چون عربی و یونانی و دردی و علمی
نساری و در افکار و در عقل و مطمح و لغوی و غیره این الی این
دلیل بود حال بدن اندک **در کرا** و در احوال بدن نیست که یکی از
پس از نوع است و دردی و علمی و سیاهی و یضی و سبزی و طبع است
از دست

از روی اس اندیش اینی از قوی تاری رازی رغوالی و اینهمه کوا
کسی و از تجوی دین ریادت هزاره اند بر مراتب غف و منن دیل کو یونم
و از تجوی از غنی بهم در صحت و طبقات سرخی چهار اند از صفت می احمد
فیع کند نظره احمد رقم یعنی سرخی که بایل باشد بسیار ای اینهمه دال بر علیه
از بر مراتب غف و طبقات سرخی چهار اند کوا که مل بر روی که دیل کو دوز
صفاوی است نواد بایل سرخی که دیل کو دای دموئی است و نواد بایل
بغی که این دیل کو دای بلغمی است و نواد بایل سبزی و بلغمی که این
دیل کو دای و طبقات غندی دوازده کی رقیق شفاف مثل بلور و دوم سفت
غلظت غیر شفاف مثل شیر و کاغذ و برود دیل بلغم رقیق و غلیظ اند و طبقات
خفت که بعضی آنرا از رنگ مرگشت یا رندینج اند فستقی که رنگ است یا
از روی دیل سردی میداند و بعضی دیل حراره و آما گونی و بلغمی که دیل
بروده اند و گران و زنجاری که دیل حراره و احراق اند جنس دوم از
سخت و آن قسم است رقیق و غلیظ و معتدل پس رقیق از عدم نفیج است

ماده ما که گشت شرب آب بار مزاج شود یا اگر در غلظت
و عدم نفیج یا بر نفیج طط اغلظ القوام را که در کرم غرض که وقت
غلظت و در پس عدم نفیج اند و نفیج تابع اعتدال قوام است پس
ضفا و کدورت پس مانع گشت اعتدال قوام است و کدورت را بر نفیج و قوت
جنس چهارم را پس اگر باشد که در بول و پس است بر سردی نفیج و
اغلظ و اگر باشد بوی بد است و پس غفوت اغلظ است پس غم
سختی است و بی دالت بر سردی و حب اغلظ و روح **مستقیم** غلظت است
بول پس بول و پس القوام و پس صفت قوت یا بر خلیل کثیر و قوام غلظت
بجهت زیادتی حرارت یا بر سهال و کرم القوام و پس دوزان و یا ارتفاع
فصول یا بر جنس نفیج از رسوب و آن چیزی است غلظت القوام را یا
و متمیز از خواه در نه بول یا یا بالا یا در وسط دین و در پس طبع
طبیعی پس طبیعی متصل البقا و در است به چندی بول را که در کرم غرض و
کرم و بعد نفیج شرح است پس زرد و غیر طبیعی الواع است و طبیعی بول و طبیعی

افزونی پس اگر عقیده باشد از خلل ثبات و سرخ از علل خلطه و
که دلیل در بیان است و مدی که دلیل انفار قزحیه است و مخاطی که دلیل خلط
حام است چرا که دلیل ضعف معده است و رطبی در ریاضی که دلیل خلط
و غلیظ و نجی که دلیل ضعف کبد است **در مذکور** بر از طبیعت است که باشد
مجموع متشابه الاخر امین و در وقت و غلظت و سهل الخروج فی نوع
که بسیار بد بود و فی تن سبک و فراق و تباقی با او باشد و با
خروج او در وقت معیاد و ریاضی بر از مطعوم اگر ثروت اخلاط
یا کمبود کفضم یا برش نزلت یا باقل چو رطب و بر از رطبی و سل
و یاج و یکس دلیل ریاضی کل ثروت او را ریاضی یا بر کرمی یا موت
مطعوم و احوال رنگ از برش احوال رنگ لول است و بوی بر از زیاده
از نماد و دلیل غفرت اخلاط **در بیان** عرق فصد نفهم از نفع شربت در
عرق بسیار آید پس انفعو ضعیف است و ثروت عرق در حاکم است
و غیر یک است ال است بر فضلت عرق و انست م و ثروت عرق با
همه حال مدی است و علت عرق و اقل بر موت مر جبت و عرق سلی

[illegible]

که زیاده علم میزدن حجت یکین مردم سبب کثرت لذت در جوانی التماس
این امری باشد و در وقت پیری که اگر کثرت این برده و نماید هر چه
اومی باید و بکترین طبع آن است که بی عجز اس طبع و مختلف و ثابت بود
و جماع ضرر و پیر و خالص و بدگل و بیمار و در **فی الحام** منافع عام میوم
و تفتیح و تبصیر و جلالت و عام کرم هوا و مرطوب است خانه اول سرد و
ست و خانه دوم گرم و خانه سوم گرم و خشک و باید که داخل شود در
تدریج و کما یزید از آن و بعد عام غذا خوردن شستن بیدت و ضرر
بر هر از آن و در آب عام و در ترست جلوس در آن موجب برکت
است و نفوس است با عصاره ضعیف و در یک مو او ساکن **در پیر سال** باید که
که انسان چهار اندکی سن غویلی سال دوم سن شباب شش سال
و گوشت با جوشن سال و غالبی است در حراره درین سن میوم سن کهن
السنه و غلبه میکند روی درین سن چهارم سن نخوت و غلبه
و پیری تا آخر عمر و غلبه میکند روی و پیری درین سن و پیری
تا آخر طوطی عمر میزدن در آن طبع عمر بعد شش سال الی فرقه باید که

انچه از اسنان گذشت بسیار گرفته و اقالیم معتدله است و الا در بعضی
در سی سال سن شصت میوفت و در بعضی دیگر در سی سال میوفت
پس برگاه ان بن سن شصت برسد لازم است که اسنان کسب خبر کند
که قمر باشد در ریاضت و آنک مناسب و خوردن ماده انجمه و اطراف
و دوا المسک گرم گاه گاه و در سن روغن بامیه و زرد گاه گاه
است و از سردی و اسهال و جوع تمرز باشد و عادت کند
موسیدن آب و صف در سن شصت ضرر می دارد و ششها
بسیار بواقی است و لازم گردانند غذای کثیره تنفیه من مزاج و کاه
زرد و بعضی **مسهل** واجب است مسهل استعمال منفع و این
عبارت است که عمل با عدال قوام آید و مسهل است که را از خوردن
و اعصار بخند و خواهد و ملین اند که چه در فضا معده و امعاء
ان پس پرون آید و در مسهل اول منفع و اول شرط است
قوی راه منفع هم نمی پسند خلاف ملین اند که در ان منفع
و مسهل در یک در باید و اد و لازم است قوی و مسهل

استی نادر بوی او غرت نیاید و موحت نکند و لستق بر دوازده محکم
و ششم و هفتم و هجده و نهم و پودینه و انجول مانع می آید و خرد است
تنگ اصل آنکه مسهل و خوار است و مسهل منع است و مسهل را باید که
سیرین سازند و آب برای آشامانند و باید و هرگاه مسهل قوی داده
باشند و عمل نکند و خفشان غشی بدید که فرو دقتی فرماید بسیار
بکار برسد و مسهل ناقص ضرر دارد و آنچه قصد ناقص پس اگر نوه قوی باشد
مسهل بدردی دهند و اگر ضعیف باشد بکار خرد و در میان داده یابد
و نیز باید که گشت استخوان بد حال شود و روز مسهل محبوب است
و مواضع عرق با و میان فاخته باب حکم برای مرد استخوان بهر است
و بالای تقوع و مطبوخ عرق با و میان یا عرق غنث الثعلب سردند
و در بعضی ایندو نیمه مثل شربت و در دیگر و در سه در حب الملک با
است و در شربت که است گرم درین مثل عمل است و بعد از آن
مسهل بگرم فراج خرد قطونا و بعد از پنج مثل تخم ریاح و بالنگو
و در بعضی از اینها بلعاید و معالجات شربت و در شربت و بلعاید

دادن مناسب و روح و دواست بگویند خلط دیگر از خلط
بیرون نیارد و آنچه مخصوصی کرده اند با فراج صفرا یا بلغم یا سودا یا آب
که وی بیشتر آن خلط را می برارد و از دیگر و بدتر آنکه بعضی با فراج
بر مقدم صحت بی ضرورت عادت میکنند که نفس مهمل برآید و بعضی بعد
شش ماه عادت خود میکنند و این عادت مگر برای ضرورت و دفع
مرض از مهمل گرفتن امریست اگر بزرگ عادی باشند لازم که تدریج
نیز کنند که عادت حکم طبیعت ثانی بهم میرساند و نیز باید دانست که جمیع
مسببات مضعف معده اند پس بعد از دفع مهمل تقویت معده ضروریست
و اندک و آنحال مقتضای معده حسب مزاج حار و بارد نمایند و بعد از دفع
مهمل دادن بلغم مری نهایی یا با جلقه حسب مزاج فرد است چرا که بلغم
مری تقویت نماید و از مزاج مکنند و هم تقویت معده نمایند و ادویه
صفرا یا کانیست مبنی بر سردی و خشکی و خطی عم خطی تخم خربزه
تخم کاسه شانه است و صفرا در سه روز بجهت معده و صفرا
و در هر حال در پنج روز و ادویه مبنی بر بلغم پنج بادیان بادیان

در معده

اغلب اشغال پنداشد آن گاه در این باب در مجوبه پنج روش
اصلی است که از پنج کبریا که در این کتاب است و خود
است و بگویم که در روز پنج میساید و بگویم عظیم زاده ازین و بگویم
در پنج روز و او به سفیحه شود و با در مجوبه گاه و زبان بهستان
پنج کاسی با و این شاهره غلاب است و خود که در این پنداشد آن
الوس انجیر شافج است و خود را در با پاره روز پنج میساید و باید
که قدیم و ناخیز کند و او به مهمل صفراویست بلیه روز و تمرین
الو مجاری است و این کلمه پنج ترخیص است و بگویم که در این
کردن فعل نباید آورد و او به مهمل بگویم خصل با شرف
حب النسل خیار شیرین است و ممکنات علیان خون پنج کاسی
خم خیار غلاب انجیر کادی است و این در نه میساید تمرین
است که در این کلمه شاهره **خار** اگر ملوس خیار شیرین را بقدح حب
کلاب با عرق بادیان یا عرق کاشی یا عرق غلب یا عرق
کاشی یا باند و صاف نموده بقدری روزی با و ام پنداشد

منقشه والد بر وزن گاو انداخته بقدری طعنه یا شیر خورست یا نه
یا شیر خورست شیرین کرده دهند اکثر اراض ظاهره و باطنه مقید و
است خبی که زبان حامله و طفلین و شیران و ضعیفان را میدهند
و در پنهان و زهرها باطنی بواسطه نافع است و طفل شیر خواره را با
بروغن است و در فونج و زهر جوشن **در غی** نفع است
امر کرده برای حفظ صحت و بر پناه دور و زهر زهر یکبار نفعی کرد
لیکن درین زمان کم روایج دارد و سبب کراهت و غیر برای آنکه
صحیح مزاج نه را در ریح اندازد و مرکب نفعی کردن اگر در
خوردن مثل مرض تخمه و ساد طعام در معده برای معده ضرورت
غرضیکه فی اختیاری برای حفظ صحت و این زمان کم ریح است و از
اضطرابی تا چاری تا چار اند و در حالت فی کس و خشم را میدهند
و بعد فی تا که استهلاک صادق بدو باید جری خورد و کس که در
علت بود فی مضرت و بعد فی اگر نورش در معده با مرقه
دهند و اگر فواق بعد فی ظاهره آب گرم اندک اندک دهند و

آورند

آوردند و فصل پنجمی را می کردند صفت دیگر است و در حریف
شناخته باید وقتی بخالی را می خورده قطع نماید که و اگر نمی ا و ا ط ماید
اطراف هم در بر معده قالیقات ضامانند و اثرش برش میل دارند
و گاهی احتیاج نمود در معده بی گناید **که** صفرا از معده پاک کنند
نگرم رطل سنگین معوی دوا و قند یک طعم دو توله اینجمله است
دقی کنند **که** بنم و سودا از معده بر آرد و تخم ترب تخم سبب اصل
الوسن بر یک درم رسوا ده صفت نمایند و یک درم یک و یا برده درم
سنگین مرغی کرده بپاشانند وقتی کنند **در فصد** قصد استغریا
در قسم خط درین فی بر آید چون بسیار دیگر اخلاط کم و ا ط ماید
بشیرین استخرج نوشته اند چرا که اختار است که بپاشانند خوانند بپاشانند
جمله فصد است که حسن ان پیش از عمل تمام فرزند و فصد محتاج
بشیخ بکثرت وضع است فصد در سن قاصر پیش از دو بار ده
سال و بعد تا آخر عمر طغوة و خروزة مجر و بعضی بعد از
در شیخ نوشته اند و گذارند و گران و بعد فصد و در شیخ

میلان است و تخم مرغی
فصد در سن قاصر
بشیرین استخرج
نوشته اند چرا که
اختار است که
بپاشانند خوانند
بپاشانند
جمله فصد است
که حسن ان پیش
از عمل تمام
فرزند و فصد
محتاج بشیخ
بکثرت وضع
است فصد در
سن قاصر پیش
از دو بار ده
سال و بعد تا
آخر عمر طغوة
و خروزة مجر
و بعضی بعد از
در شیخ نوشته
اند و گذارند
و گران و بعد
فصد و در شیخ

کتاب

و منع است خوراک خواب نمودن و بعد فصد در روز تقصیر و لطیف غذا
و بهر هزار اشیا تقصید و حریف لازم و روز فصد غذا غلبه بر فصد
فصد تبرید دادن بگرم فرج است آب نه سرد و نه جوشان و نه سرد و نه جوشان را در آب
مقوی یا بل سگری باید داد و درونی حیات نه نه و گاه سبک فصد
کنند و خون کمتر گردد و بدان سبب که در حرکت آید و تیر آید و در
نشیه فصد اشغال مسکنات خون غرض است از آنکه بعد فصد غشی افتد
بهترین تدبیر نه نمیدن است پیر مرغ در صلی انداختن و سپس از فصد
سرت بپود و سرت از ریش خوراید بکبد و فصد فقیال و حل الزام
منقح و گردان است فصد کحل منقح تمام بدن و فصد سلطوق و الطبی نفع
بکند از تیز بدن و از خل بدن و با سبب این را با خیار و کینند که بر
آن شیرین است و استیم شعبه با سلطوق است ممکن اند برای عمل کبد از
دست است و بر سایر طحال و کبد از در چوب و غلبه بر فصد
بکند و بعد کسادن و دشت و آب گرم گذارند و فصد سبب از
دزد و فراموشی منقح است و فصد جاذبه و دفع اند و در روز

بر باطن اینها

بر مایه اینها یک اند برای قروح و دمان و نکند بر زبان نافع خاق
ست و قندرک خاقن که بر شاتلک واقع است و باقی که زیر انوش است
او را قندرک نام بود و نوش و دوا الی نافع اند و قندرک انس الکی است
که دوا را بر لب با میوه می شود اگر ساق یا میوه بهر دوا یا بل خضر و بهر قند
باکش نید و نافع و صافین است لیکن قند باد و تضعیف قوه شد است
از قندوت و قند که برای روده خون نمایند نظر کنند که گاه رنگ خون
بگردد و بنمایند و اگر قندک نید و خون نید و لودش عکس است یا گو
گاد خام بر آن نهاده میوه نند و اگر آن را ورم ظاهر شود اطمینان
مثل قندل و قند بر آن گوارند **ضاد** برای دردت که بعد قندو
گل خرد و زرد چوب و یابا میوه میگویم ضاد نمایند **ضاد**
کو دکا را بجای قندت و پیش از دو سال و بعد از صحت سال منع
است که جهمت بر دو قسم است یکی بی شرط که برای خوب الی بخلاف
طرف با بری لیکن عضو برای امراض ورم عاير بهل است از دو چا
ما به بری تنقیدات عضو و بواسی جلوه است و حجاب است

مجلس

خلیفه باسطق و صافی است و بر بروه یعنی استخوان پس گردن خلیفه را ملین
مورث بیان است و استخوان علق تپه است در امر ارضی جلده که علی جوهری
از عور عصور زیاده از حجامت میکند و در امر ارضی جلوه نموده که الاثر از آن
استخوان بسیار گرم بعد حجامت و علی منع است و کد آن بر روی **صداع** یعنی در
بدانکه در جمیع انواع در و گرم خوردن و کم نوشیدن آب و آرام گرفتن
ذکر حرکات و بر نیز از غذیه غلیظه و عاده و نسخه لازم است و ذکر
تدبیر و کف با مفید صداع حار و بار دست و شستن بدم و کف با آب
یگرم و ماییدن کف با آب سنگ یا نهادهن محجبه فوسفور مایع صداع مطلق
است و شیخ ابن سینا نوشته که اکثر رحم آب گرم بر اطراف صاحب صداع
و ابوالمبرک نوشته که غسل با آب یگرم مایع در دست خاری است و آب سرد
مایع صداع حار سادج **یا لوب** مایع صداع مطلق غلظت شود و دام
سبوس کندم شست برگ کنار برگ خطمی یا کل آن یا تخم آن
و برگ عنب الشول یا تخم آن بر یک بخورم در آب جوشانده و
اینست با بذر یگرم یا ثوبه کنند و اگر همه ادویه بهم رسد بر چاه
کافیه

کافیت و اگر پنج پیم زسد آب گرم و نمک شور و سوس گندم یا بوس
جویم کافیت دانه و باید دانست که در در دیگر اهار سر را نباید کوفت
اگر چه فوراً گوید و میگوید و فرزند را باند و اگر سر را صوفی نمایند بی بالید
و کوفتن پاک نیست و نقد تنقیه سر به فرزند دارد و در صداع که باشد
به لب و بعضی و بسیار از استعمال سکه که مخزماست که فرزند را عصب
میرساند خاصه بر موی سر و صداع اگر باشد از غلبه خون **مفتش**
مصری و چشم و شیرینی دانه و امثال **سلاج** فصد فیض و
جانت سابقین و از اسهال استعمال شراب غماق و شراب احاس
و شراب عمرندی بوق شاهنره و طلا از آرد جو و گشیز و آب
برگ خرفه و فصل ساییده بر سر و عداش مغسول و عدس و غیره
باب مانع در دیگر کار گشیز تخم کامو بر یک مقال ثبت در م باب
سیره بر آورده یا بوق شاهنره بقدری شکسیرین ساخته بکنود
اکنون سیره مذکور و زورده نموشند و گاهی عوص کرده نموشند
و البتت تلویف البتت الوخار یا البتت عمرندی که در قوله

در کتب

باشد و در بزرگتر باشد از صفرا **معالج** و لخمی و دان و در زردی رنگ و مایل
و لخمی و دان و چسبکی آن در یاد می و سرعت نبض **علاج** نفوق نام صواع
حار صفراوی و منصفح آن معال آنند **ع** زنبق گلبرگ بلور زرد دوم
عاجیه دانه شانه سره تخم کاسنی هر یک یکم درم شربت در آب شربت
صبح صاف نموده و بعد از خوردن اضافه نموده بموشد و زردی را شفا می
بخشد پس در این نفوق ترشیدی است و درم الویجا را به نسبت دانه
غایت و دانه سیسمان و غیره می افزاید و در یک مایه عذوق کل
مقال گلبرگ گل بلور زرد یک مقال فلوس جابر بن سراج و ام یمن
درم او و زنبق در آب شربت صاف نموده فلوس جابر بن سراج
مالیده مار صاف نماید و دردی را در غن با و ام اضافه کرده بموشد
و روز دوم سهیل شربت سازند و این دو شیره منوخم کدو سره
منوخم پنجه هر یک مقال شربت شربت مایه شربت بلور زرد
نویس اسپغول نود شیره و از تخم در آب او و در شربت
اسپغول درست کنند و بلع نمایند و بعد از آن سهیل و شربت عذوق

در کتب

بما در **کار** سریع النفع برای صداع و سرسام حار کل نفع کلکسنگ گل
نیلو فر گل خطمی سائیده لبیر عورت یا بر ناگلاب خاک نمایند **خامه و راقی**
نافع صداعی گرم برگ غنث التعلت برگ خطمی برگ کاسنی تازه برگ
برزق طونا برگ خرفه برگ نمش به برگ شیر تازه بر چاره اینها به هم
همه بعضی سائیده خامه نمایند و بنین بروغن کافور نافع صدای حار و
اخراتی است و نسجه آن در حیات بند کور شود **مها و لوس** نافع صداع حار
و دافع بیوت مفرح خیارین مفرح بند و آن مفرح کدو سرین نخ کا هو
نخ نسج سانس پندانه مفرح برابر گرفته بشیر و خیار بر سائیده خامه یا **خامه**
تدینا نافع است بدر و سر حار و درق کلکسنگ تازه در روغن کنجد انداخته
در آفتاب بسوزد و بعضی سه بار تجدید کنند و بعضی پنجمه و بعضی هفتم
بها و هم مفرح البر که مالیدن بر سر مفید صداع گرم است و نزدیک
سوف عطر کلاب خالص بهتر از روغن گلست جنبه تدین در عصب که
مکود مفرح حار **طریقت اطبی** استعمال آن نافع صداع گرم است
نصفه کلکسنگ بر یک چاه منقال استخوان و دو منقال الوجار یا پازره و دو

مهر

بسم

رخنه چند نفوام آورند خوراک و نوله و اگر الو بخار باشد و آن
تمرندی داخل نمایند سبب تمرندی است **بسم** طبع فایده
صداع صفرا و اولت بولت بملیز روده و عده باب طبع چنی که
سه روز در اوقات فرارند و بعد سه روز صاف نمایند یازده عدد
بوز بملیز روزه نمکوفنه بدستور کنند و بعد از سه روز صاف نموده
سیوم ده عدد بولت بملیز روزه سه روز در اوقات سه مایه
صاف نموده بایکصد و پنجاه مثقال شکر نفوام آورند و اگر بجا
شکر تخمین باشد در ملین قوی التا شیر ملکه **بسم** فایده
ت اگر رقیبه در دسترس سهل ماند استخوان نمایند خشک
درم گلمه ج بازده درم کثیر مقصر هفت درم شکر سفید برابر
کوفته حبه شکر سفید برابر آمیخته بر صبح موافق مبلع مایه کلو
باب سه در خورند **بسم** مفید در دوسر حار موه تخم خیار موه تخم
کدو شیرین تخم خرفه تخم کبوتر نمدادی شکر سفید برابر کف
بر صبح خورند **بسم** فایده صداع حار و مفید امراض سینه

و لعل

[illegible]

یعنی خبث اسهال با آب پیاده و هم چنین خماد کونیز با آب پیاده نیم گرم
نمودن و مرکبی که ساید طلا و سود و منبت و گاو خواجه و صبر مسکوی
باب سوده صداع بارد **سود** نافع صداع بارد و دیگر امراض و سینه
سرد فضل دار فضل و فضل بر باد و یک بر چوب مناب با سلق و باد
طکرده در پنبی چکاند **سود** نافع درد سرد و بزرگ کالی زنجبیل رنگ
مرکب قدری و قند سیاه مثل بر و باب سحی نموده در پنبی چکاند
و در دسر که از طوطا سوداوی بود **منبت** آن خشکی نبی و تیرگی رنگ
و کرماسد و لاغی بدن و ریشی و **علاج** منبت و منبت با
مطبوع گل نفع گاو زبان اصل السوس مقشر نموده بر یک گرم
جوش داده صاف نموده سربست با در بخوبی سه توله داخل کرده
نبودند **مطبوع** دیگر منبت سوداوی از اول منبت با در بخوبی
اصل السوس بر یک گرم السوط و السوس استیمون گاو زبان
سه گرم غایت وانه سبب با نروده وانه مونز منقی و توله
گلفند و توله و منقبه این حب نماید استیمون غار قیون از هر یک گرم
لقد

بشایع است که دو درم ایارج فقرا هفت درم یک سدی و دو درم
ملیده سیاه محذرم لاجورد و متول دو درم کوفته پنجه حب سازد
شریت دو درم **ایرج** معنی دماغ از اخلاط ملیده پوست
ملیده زرد و کالی و ملیده و آمله و ملیده سیاه گل سرخ سناری
سر بخوف خاشکیده هر یک دو درم اصفیون اینطو خور و در
بشایع عادیقون هر یک دو درم ایارج فقرا حار و درم کوفته پنجه
ملیده است بروغن بادام بار و عن کار و جرب کرده است چند
عل برسد لبریت معنی خوراک و مرکب ج و درای طب **ایرج**
ایرج طبع گرم کند و اخلاط را در دماغ برآرد و مفید در سردی
و روی است پوست ملیده زرد و کالی و ملیده و آمله هر یک دو درم
گل سرخ ششابی ترید محوف خاشکیده هر یک دو درم رخیل
کوفته پنجه بروغن جرب کرده است چند ل باکر مقدم است
که **ایرج** و **ایرج** مایع صدراع و دیگر امراض سوداوی و بلغمی بعد
اگر بقیه در دسریانی باشد او است نمایند و مقوی حافظه است

پوست پهلبله زرد و کابلی و پهلبله سیاه و پوست پهلبله و المله و کلسنج
و لشفاح و اسطوخودوس و انیمون و شمشیر و واحد سیکو
عمل است جدا و به کوفته بخته بروغن بادام چرب نموده یا
بروغن گاو بعل بسند خوراک یا چار شقال **اطراف** نافع است
و نافع و غبن و نافع بخار و سفید عار و بار و مزاج بر پوست پو
پهلبله زرد پوست پهلبله کابلی پوست پهلبله المله اسطوخودوس کلسنج
گلشنج گاوزبان پروا حد و درم مزخجم کدو سیرین حکم بخان
سفید بریک سه درم نموده و دانه فندک **سند** **باب** و
که اصل اطراف فیض صفت است که فقط پهلبله زرد و کابلی و پوست پهلبله و المله
را سائیده بروغن چرب کرده بعمل می آید و سفید بسند و
و در آن کلسنج امیزند اطراف فیض کلسنجی نامند و هرگاه بان ادویه پهلبله
داخل سازند اطراف فیض مسهل خوانند و هرگاه مقل امیزند اطراف فیض
مقل گویند و اکثر معاصن اند که در آن پهلبله و پهلبله و المله و **سند**
بطرفین می نامند **باب** **نافع** صدف است پوست پهلبله زرد پوست پهلبله

دانش
ایله پوست بلیله کمالی بلیله سیاه اسطوخودوس گل سرخ هر یک دو درم
کوفته بچینه بزغن بادام چرب کرده ناک نعلی بکنیم درم ابارج
فیفاودار که درم سه خد سل بسند شربت چار درم **اول**
بادام نافع صداع و حران افن و وجع کلبه و ذات الحجاب و سرد
سعال بالبر و دافع حنونت فصبه ریه و بادویه سهل نافع تثبیت
استاد مسهله یا معاد کاسه خده ادریه مسهله است مفید و نافع
بادام سی سرد بود سفید سحر حله صلابه کرده چند قطره آب گرم
برو پاشند در طبق مسی که بر روی آتش گذاشته باشند انداخته
بست چوب مالبدار و عنبر **دو** بر آید **دو** معوی و نافع و هم
نافع بود کسیر و درین زمان عطاران از مغریم بلیله روغن بطریقی
روغن بادام می برارند و در سهلات و غیره کبابی از روغن بادام
سیر و مسند عاقل که از روغن رز و درختی و نافع بهتر باشد **اول**
دو نافع صداع بار دست اسپند چار درم دریم سیر روغن کند
برایان کند تا خوب نوزد بعد حلا کرده بکند و بر روز بر

دسر را در و در کس گرم کنند بن بعد آب گرم بنوشند و گاهی مباد
صداع اگر بکشد معده و این اکثر حالت میوه یا در بر فصل معده قطان
اولا لام اوست و در اکثر مباد در صفرا و یا از بلغم و کمر از برج
سودا و در صفرا و یا تلخی دمان و عشان لا بدست و در بلغمی گشت
براق و اخراج رطوبته از دمان با کرانی معده و نفج و گاهی از مصلد
معده بعد از آنکه فاسد شده یا از شود و هم و نیز صفرا و یا معده اکثر
بر شود و میکند در جوع و بلغمی بعد اکل و علاج آن قی است بکعبین
سکری و آب گرم در صفرا و یا بکعبین و آب گرم در بلغمی
و بعد تحقیق معده استوار است به مثل شراب ارد و شکر در صفرا و
و جوارشات در بلغمی من بعد تقویت و باغ و معده با قبول میکند
مواد را ضعیف خود را **نافع** در سرد و در دما راضی
جسم نافع صفو و خا رات با باغ است پوست بلبه زرد و گاهی
پوست بلبه و پیله سیاه و امله و کینتر مقدر سردا حد نوله کوفه خفت
پروغن جرب نموده بهوام روند و عمل با سکر سفید خوراک و نوله

و کاهی بلبه سپاه را بجهت زیادت عمومی موقوف نموده میشود
بدون سیر اگر سازند اطفال صغیر است چنانچه سابق هم ذکر شد
و در سیر که باشد در صفت گرمی افتاب تا در آبش با خوردن او
و بفرجه خانه **مستحق** آن گرمی حلد سرد و سوزش آن و بودن کر
و دفع مایتن بمردات و ضرر بحیات **علاج** این در دسر محتاج
به تقیه است و سنانید در فصل بعد در مکان بار و وینو سنانید
بهر در تخم کاه و با تخم کدو شیرین با تخم هندوانه یا تخم خرفه یا تخم
خارین شیرین یا تخم زیتون یا تخم زیتون یا تخم زیتون یا تخم زیتون
در آب و عصاره بیدانه بکلات و اجازت مانند از حرکات و شمار کم
نوع نافع صداع عارضه و غایت و در آنه الوبحار آمده و در
نوعی مزاج ده وانه گیرند در عرق سلیم و زیتون و تخم زیتون یا تخم
و صحت است نفوع گرفته در آن سبزه تخم خجاسل سفید و سبزه تخم
کاه و تخم خرفه و خارین که بر آب عصاره یا تخم زیتون یا تخم زیتون
بافت می شود و داخل کرده می شود و اگر در دانه یا دانه است

خساش عرق شراب بنفشه مانند و اگر قبض خواهند گشت طبع شیرین
ساییده بر آن پسند و بنوشانند و این لقوع نفع میکند در صداع
و عوی نیز **نفع گرمی** نفع میکند در صداع حار ساوج و در صرع
نیز گرمی و فواید در آب تر نمایند و آب صاف بپایندن گرفته باید
شکر با سیرت یلو فرین کرده بنوشند و شمشطوب باید در فصل
و کافور نمایند و یا بکلاب ساییده معطر فرمایند **سودا** نافع صداع
حار و سرسام گرم آب کدو آب کامو آب نیز نازه و آب
نازه و عصاره برگ عنب الثعلب این هر چه موقع و مزاج
باشد آب صاف گرفته چند قطره در بینی چکانند و معطر فرمایند
که از خشم سال در بینی چکانند و عنب باشد **آیات** نافع
صداع حار آرد جو کل خنطی در قدری سرکه مخلوط کرده بوشی
نم گرم کاه نمایند و اگر خواهند قدری ضدل سوده بخرانند **کافور**
و دیگر نافع صداع حار هموار و دوحه کرده بر نازه گرم بنهند و کمی از آن
بر دهنه برین کاه نمایند و گاه سرد شود دوم را بزنند و سرد شود
گرم کنند

کرم سبب یک گری می آید **نافع** صداع **خام** کرم حرکت بر این
کرم که در رغن گل بسیارند و بر سبب طلند نمایند **نافع** سبب نافع و بر کرم
اسجول میوه در آب است کرده بر سر خاوند نمایند و گاهی لعاب اسجول
و لعاب حنظل طلا نمایند و سر سبب نافع اند **نافع** صداع حار و کرم حار
و کثیر و گریه شده بر سر و سبب خام نمایند **نافع** صداع حار و کرم
سایه باب طلند نمایند **نافع** صداع گرم کرم کاه و برگ بنفشه و آب
بر سبب خام نمایند **نافع** صداع گرم برگ درخت کهنه که اگر باشد
بهره و الا با آب سایه خام نمایند **نافع** در و سر حار و کرم حار و کرم
یاباب سایه خام نمایند **نافع** حنظل و کلاب یا آب سایه خام سازند
و کثیر تر سایه بصفیه تخم مرغ امیخته خام نمایند **نافع** اردو و کرم
خام نمایند **نافع** سبب نافع آن بر سر طلا سازند **نافع** سبب
که اگر امه سال گویند چوب آب سایه بر سر خام نمایند **نافع** اسجول
همه قدری بر رغن گل حله کرده بر سر خام نمایند **نافع** کاه و برگ کلاب اگر باشد
بهره و الا با آب سایه خام نمایند **نافع** برگ خام و افص صداع گرم

دافع یا رطوبت معده یعنی گوشت و روغن گل حلو کرده بر سر طبله بنشیند
و اگر روغن گل بهم رسد روغن کنجد هم کفایت **ناید** احقر را حاکم که روغن
گل بهم می رسد مگر نه است و در حقیقت روغن کنجد هم سرچشمه و در
جوشانده که کلاب سیخه روغن باقی ماند پس نام مقام روغن گل می دانند و گل
می آرد **طبله** نافع صداع کرم گل تنفش گل مخلوط تخم خاری بوش نخل
عنب الثعلب اجزا برابر جوشانده صاف نموده بطول سار **طبله** نافع
صداع حار و قفسه حارده که در تخم کاه تنفش تخم حلو فر برابر جوشانده
صاف نموده بطول سار **ناید** آنچه از منافات بطاهر بطلان و غیر نادر
فاصله بی توقف بطول نمایند و سکوت آنکه خیزی سائل از فاصله فر **طبله**
بدن بریزند متوقف اندک اندک و در و سر که بشمار سرفه می بخورند
یا کبر و با بخورون اوویه و اغذیه بارده **طبله** آن سردی علیه سر و علم
سورشی و گرمی و کسل و ضرر یاقین بشمار سر و دفعه چرغی گیم **طبله** این در
هم احاج به تنقیه ندارد و تعدیل فرج فرمایند از نوشیدن شیر و بادام و این
و حکم کف تنفش و بر سر از آسای سر و قهقهه نمایند روغن و گل که مذکور شد

و مباد نمایند از قطره عاقر و حاق و نفل و خربوبه و شمشک نافع است بطول سازند
از طبع با بونه و شست و با بویان و اکلیل الکلی و صقر **طالع** نافع صداع بارد و چشم
حار و بزرگ تا مهر اله و دوسه بخارا آن و شسته بیده باب آن طول نماید و مباد
که نذ کوراند در صداع یعنی نعل آرد **کار** نافع صداع بارد و شقیقه بارد و گل با بونه
کونه در عاب تخم حله اینخته در بار چو متخلف است بکشد نمایند **طالع** دافع در
خواه بارد و با سحر خواه حار و سرد ام و دود و همراه روزی رکف ساییده بر کنند
کار نافع صداع حار و بارد و سیئه باب بوده مباد سازند **طالع** دافع در سرد
رزد و باب بوده و رکف با مثل خا طلا نمایند **طالع** دافع در سرد که از زرد
بارد و نفل و دود و افیون و سحر باب ساییده نیم گرم مباد و **طالع**
نافع در سرد که از بیوست با مسکه بر سر مالند **کار** باید و است که در صداع
ماوی یعنی عطشی غم ل اطباء نیست که تا تنقیه نکنند و دیگر دوا استغفار نمایند مگر بعد
بر تنقیه بخوابند و ام الامش که به تنقیه رجوع نکرده بتعذیل از حاد و طلسمی **طالع**
اگر از تعذیل رفع نشود یا چاره تنقیه میگویند و صداع که باید از ریج **طالع**
ان اشتغال و دوست از موضع موضع و طین کوش عالج آن مثل صداع

جواب آن

باردست که مذکور شد از لعل و عصاره کما و سوسن و قند و گلاب و عصاره
صداع لیسب صوف و مانع البهار اندکی کثرت میداری و درم کثرت خواستیم
کثرت جاع چهارم کثرت سکر خاصه جاع معمولی در عین کثرت کثرتیم آنچه
منور مانع باشد از ادویه و عصاره سبزه اگر استعمال آوردن و بعضی کثرت
غسل را که آب سرد باشد نیز از کثرت صوف و مانع شمرده اند پس باید که از این امور
محرز باشد تا بافت قوی نه ایجاد و تقویت و مانع سازند ما دویه و اعدیه
و ششوم عطر و طلعه و نعل سائیده بگلک بربط خیم مفیدست **درم**
که صوف و مانع و دل را فایده دارد و گاه و زمان باور بمویه اسطوخودوس
مذلل سفید بر یک و درم عود هندی و درم و نعل پوست سبزه گلابی بر یک و درم
ابر لیسیم خام بخور شمل الطیب و درم موزینقی و مرقه قند سفید نیم طل
کوفته نیم کوفته و در آب سیاه نیده ترند و حاف عود و عصاره آوردند و کثرت
تاوه درم **درم** معوی و مانع باردست عود و بخور نیم نعل شمل الطیب
چغنی بر واحد کنیم و درم قند سفید نیم طل بگلک بقوام آورند و او دویه
و در حره سبزه آمانا سائیده باشد و او کند یک مسکن غیر شکر داخل نماید و این

ای الی

برای تقویت معده نیز مفید است **حار** یعنی حریره مقوی دماغ خود بریان
نه درم دانه خشک سفید شده قند سفید جارد درم یکجا کرده حریره در سیراب گاو
نماید بعد نه درم روغن گاو دیگر انداخته بخته تا اول نماید **حار** مقوی
و موم است دانه خشک سفید نیم پاون است شده ام آرد میداند
هر دور در روغن گاو خاص بریان سازند چون بریان و نسخ شود
سیره دانه خشک در آب بر آورده سکر سفید نیم پاون داخل کرده
نمونه در آن امیزند و حلوا بریزد و وقت فردا دردن گاو زبان درم
و نعل زعفران بر یک تخم برنگ کباب امیزند **ابن سینا** مقوی دماغ
و دل است ابن سینا خام دو توله اسطوخودوس سادج منبل الطیب بر یک
توله در کباب اگر باشد بهتر و الا در آب جوشانده صاف نموده با
نیم پاون قند نفونم آورده این ادویه امیزند کل گاو زبان که مقید است
موضوع دانه پهل گاو زبان همین گل سرخ بر یک مثقال شوه غنی تخم کنگر
بر یک درم و نعل نیم مثقال مسک غبر بر یک مثقال و رنق نوره دو درم
دو مثقال بنار و فراج جلی مفید است **مقوی** دماغ گل سرخ بنار

با دوام قوت کثیر متفرک یک در خود مطبوخ و اسهل الطبیخ احد
کوفته پنجه سفوف سازند و معوی برابر آغشته خوراک مکتوبه بکشد
صفا معوی دماغ است تخم خا مشال سائیده معسل آغشته معوی کند
که برای تقویت دماغ مفید است پوست هندو زرد نیم انار پوست عیدیه اند
بر یک یک با و مونبر منقی یکیم با و گاو زبان کل نیز مطبوخ و اسهل بر یکیم
گل سرخ گل شیرین بر یک یک پنج توبه اسهل الطبیخ چار دوام او و به دور در
در آب تر کرده عن کد مطبوخ معوی دماغ و دل و جگر و معده بار د
پنج عدد قنقل و گاو زبان درم هر دو را در یکیم با و آب بوش اندرگاه
سیوم حصه مانند صاف نموده مکتوبه معوی آغشته بوشند و کای غرض معوی
میکنند معوی بر آن کفند شیرین **عق** برای تقویت دماغ بار و دل مفید
کلی است یا قوت سرخ مردارید بر یک دو درم کلای حلابه نماید اگر
موتض با و رنجبویه گاو زبان گل شیرین بر یک مثقال عصاره خود غرض
الطبیخ ناب و گل سرخ بر یک درم مشک غیر حذر در حطای بر یک درم
و یرق طلا نیم مثقال رب سبب رب فوجل بر یک چار توبه مراد و طلا کرده

و در توله مراب و پسته کعبه و بوق بهار و عرق میسک خند فند و لوز
و بدستور معمول سازند **علاج** جمیع عطوبات مابده مغوی و باغ خاراند
و عطرای حاره سما مغوی و باغ مابده گاهی حادث می شود و در سوراخ
فرا بل و مستفحات جلوه و بدو باغیان و علاج عمل کردن کردن باب
نجم گرم و بونیدن سر که و شمشیر و شمشیر و گاهی میسک و در سبک
از قان و در مقدم و باغ که در ریت میگرد و در ج گرم احیاناً و بدو
بینی و حله در و باغ **علاج** تنقیه و باغ است و استعمال ایارج فیروزه
و سوطا و عصاره برگ قضا و با صبر میخند و طور در ریتی نمودن و با
برگ نیب بار و غن شیرین انچه سوط نمودن و در سر که با سب
بهترین علاج او با نوبت و چسبیدن شانه بی شرط و من بعد استعمال
اطلیه بار و در سر که عارض است سبب غم بهترین علاج او خوار نمودن
است و گاهی جلوت میخورد و در سبب پاری از جواب **علاج** آن
نمودن کردن است و طلا و خاکسیر که یا خاکسیر خوب انحر که یا باغ
و صناع و مغری که بهدا میخورد سبب **علاج** میخورد و انار و گلاب و عرق صندل

و عرق بنفشه و عسل ناب بنفشه و کنده ششم ضد ملحق بکلات و زهر گل
مفروب که بر سر مالند و با لوبه نمودن بنفشه است **فایده** گاهی حاش
میوه صناع بعد از رفع سمیت گردن مار و علاج آن است که بکینه و عرق
نبش و آب سیره بر او رده بموشند و خاموش نمایند **در دیم است**
علا آن غریبان شدیم و کون او در وقت صومع سراسین و اکثر مایه
ذات ادوای **علا** غلبه خلط در یافته شقیه نمایند و باید که در علاج شقیه اقبال
کنند چرا که اگر فرس شود بدواری میرود و در شقیه نیز گاه فرس منوط
میکند است آن منحل میگردد و میریزد و اگر در امتداد است عارضه
شقیه مزمنه از استعمال ادویه نیز باید ترسید طلسمات یا قطره یا نفوخ **سود**
نافع صداع و شقیه بارد و نوساد و نونیز یک دو سنج باب سائیده و آب
گاو آمیخته مسود کند **سود** نافع در شقیه پنج قطره بگنجان در منقار
سود کند اگر در دبط است و عکس **سود** نافع در شقیه فلفله
بکعبه و پس انگنده مکن را بر در شیر زنی که سیر شده است سائیده و در شقیه
سود برای در در پوست ضدق بندی که از ار سیه گویند و در این است

چون کف آرد آنها در او اندک نموده دو قطره در بر و در دماغ
بسی مفوط نمایند **سود** که دماغ را از رطوبات پاک کند کلی است پس سه عدد
در روغن کهنه نالیده و زیننی چکانند **سوم** نافع تحقیق بار و نوسان
افسوسام سائیده آینه در پارچه نازک بسته میوند **نهار** نافع تحقیق
زمن زبل گوزن صوای مابدری حوال سائیده ضار نماید **طهار**
نافع در تحقیق حلالین و آب سائیده بر صدغ نفی تحقیق
مخالف در دطلاع نمایند همچنین نورش معلوم شود آب نیگم گویند
در تحقیق و در سرفه **شش** نافع در تحقیق و صدغ گردگیر
بلغم کامون زنجبیل بر واحد و درم افیون بزر اینج کثیرا هر واحد
درم درم کبک مثلث کوفه چینه سبازند و غدا حاجت باب
نیگم طلا سازند **طبخ** خیر را گویند که عصاره بدان بنالیند **طبخ**
تحقیق مرئی کلر سوهر یک درم بزر اینج کثیرا هر یک دو ذراک
نجد ایک کوفه بجهت آب که آمیخته بر کاغذ طلا کرده بر تحقیق گذارند
سالم عطر است از درم دماغ پس باید رجوع دماغ باشد و در کبی

و غنای این دماغ در هر دو حجاب جوهر دماغ جمیعاً **مطلوب**
تنبه لازم دهنیان و در هر دو نقل بر اس و سرسام که از غلبه خون بود
در این طبع گویند صفراوی را قهر و طبع خالص و بلغمی را این غش و سرسام
بودادی را نام است و آنچه از صفرا و خون رفیق بود عاقلان گویند
و اگر از دم غلیظ باشد سفاقلوس میزند و نوعی که از خون باشد
حمه و حمه خوانند و نشان چرخه باشد زبان است بکلی در صفرا
تنبه نیز بود و در بلغمی و سوداوی کمتر و در صفراوی تر است و در صفرا
رود و در بلغمی شستی و سفیدی رنگ و در موی خنده و سرخی رنگ
و در سوداوی کموده و وحشت و بکا اکثر باشد و سرسام سوداوی
کتر عارض میباید و اعراض سفاقلوس زیاده از سرسام و موی با و در
عاقلان اسخان در دلبسته و قوی و کون در دلبسته و کون در حمه
جبهه نورس سر اعلیایان دیگر زیاده بود **و درین مرض فضیلت**
تمام باید کرد و خاصه در موی صفراوی از رفیق و تبیین طبع و بلغم
بیطبع فواکه و شراب جامه و تمرندی و گاهی مدرم دماغ و چنانکه اگر
باز به

بخار جانب و باغ صمد کند ندان و در و سر می رود و اینجا است از سر
غیر حقیقی گویند و ز موقت نیز نقد فقیان و حجاب است سابقین بسط
دموی و بسط در دیگر و با شوبه باید نمود و بهرید نوستانند و بشیر
سود کند و بر سر و شند و اگر شیرین نباشد برای بر سر
و بر کف با بالیدن در سر سیم خار شیر نیم کافی است و غذا با
الشیر با مالش **نوشه** منفعی باغ سیم و دموی و صدای عا
پنج عدد و بلور منقش طلسم غلب الشلب نیم خطمی نیم خاشری است
نیم کاسنی بر یک و درم سپستان منقده دانه شرب کیم
بقوع سازند صاب صاف آن بگنجد و نو به شیرین کوه
جوشند و در سهیل طلسم خار شیر و نمندی و اجامی بقدر
مناسب خرد و سهیل و **نوشه** باغ سیم خار گل غر و گل
آرد که کد و در و هر نیم با و سهیل جوش است در آب جوشانده
یک گرم با لوبه نمایند و باقی عسلج شرب صداع سازند **نوشه**
انسان سیم سیم اروا کس که عبادت از موند است با و آثار آنجسته

١٤٠

و پنج اذخر و زب بگفتند استغفر الله بلغم نمایند که ساخته باشند
از نرید و صبر و هم غطل و غار بقون و مصطکی آب باد این و
وس سر بروغن گل و سرکه روز اول و دوم در روز ششم با مرش
خندیدند و غار سلو امیدند و میزدند اگر مدبر بود و منف نمایند
موراجات نمایند و رفاه شود اگر اول بکشد طول نمایند با دوید
مثل با بونه و اخیل و منف و علاج سرسام بود و ای صبح و میزدند
گاوزبان و لبخاج و اسطوخودوس و تخم کثوث و تخمین
و بعد صبح استغفار نمایند از او و به مثل اضمیون و لبخاج و
غار بقون و تخم غطل و لاجورد و منجول و ندین نمایند برای
بروغن که و مخلوط بروغن با بونه یا بروغن بادام ع و اگر
عارض شود مبادا ام الصبان گویند و سر عارض منجول با طحال
و کامی می نمایند و الی و سبب این سده غنایه است در بطون
و ناع و محارای اعصاب که مانع میگردد روح نفس را از مغز
در غصه و اکثر شد از بلغم و و تکیه عارض منجول یا قند عاقر

زین و حرکات مضطربه از بی اختیاری می نماید و دست و پا می کشد
و گاهی دسری زبان از زبانه بیرون می آید و بوی بد می دهد و کف
دمان می آید و اگر وقت زود زودید مملکت است **در علاج**
نگهدارند اعضا و مخرج را بر حالت طبیعی و اطباء نباید زود عمل
و زنجیر و صر و دار خطل و موم ساد و تخم خطل و گون و گون و موم
از این سائیده در بینی و منذ وقت زفاقت سرت اصول است
الطوخودوس منفع داده که تازه بنقیه فرایند و علیل و موی کشد
باعث تا دم فصد فیض است و علیل صفوادی که حدوث آن نادر است
بعد از بنقیه صفواد و آب است پر شیر از گوشت چارپایه که در آب
و میوای تر در آب سیر و پیاز و عدس و دیگر میوه است که در آب پخته شود
کرانه و از پنجه ای موطور غسل تاب سیر و در از خوار است که مری در اگر در
در اوقات و از بلبلان و آواز نهنگ و از موی سیر و موی سیر
و در صرع اطفال اگر بشید بشد استعمال گرمی موطر باید کرد و مبر
نیز منع است و اگر قبض بود آب تاب باید کرد و اصلح آن **در علاج**
ان باید کرد

آن باید نمود و علامت آنکه برکت معده باشد و نشانی و نوبت
و از قیصر صبح سبک شود و وقت استلا و تخمه صرع را بونی نماید علاج
تقیه معده است بی در سهال بعد از تهیه معده و آنکه حادث شود در مع
علاج آن منافذ ترش است و گاهی سبک صرع سبب و میان و علامت آن
در شدید است و وقت صرع را سبک است و غده دندان در
و وقت صرع علاج قتل و اخرج آن با دویه که نکور شود در آب آن
و حالا در کنم آنچه چند که مفید صرع اند **سموم** مافع صرع در وقت نوبت
خود سائیده در بارچه تمخل بسته بویاند **سموم** دیگر مفید صرع
سائیده در مرسته و قیصر ترش بویاند **سموم** مافع صرع که در وقت
نوبت و غروب است بمال آرند صدق مندی مع بوس سائیده بکارند
و بطریق ماس مگر نه بایند **سموم** مافع صرع در وقت نوبت نوبت خود
چیم در صرع و در ربع هر دو در روغن بید سائیده چند قطره در پی
چکانند **سموم** مافع صرع منفع مواد بلغمی را غنی و منفع
آن را در خواله دوس ده درم بفعال گاو زبان برشیا و آن با دویه

سید

عمود صلیب اصل السوس بر یک یک درم زود و باقی بر سبیل الطیبین
با دین بر یک سه درم سوزنی است درم ابرو نهند بهفت عدد سوزنی
المبا صفت سه چند اودیه سوزنی نهند ثقل **سوزنی** نافع صرع و امراض
و اعانی با دگر بر مثل بر یک صریح سوزنی نهند سوزنیها سازند سوزنی
مشتاق و باطلال مرطوب **سوزنی** نافع صرع و پست بلبله زرد و کوشش اسطو
خوالد کس مصطکی لبقای مساوی کوفته نیمه خوراک سه درم و بعضی سوزنی
و د چند اودیه می آمیزند و بعد نقیه باغمال **سوزنی** دیگر نافع صرع
پوست بلبله زرد و فضل گرد مساوی نبات بوزن مرد و کوفته نیمه سوزنی
بحسب مزاج بعد نقیه **سوزنی** برای صرع و فیمون اسطو خوالد کس لبقای
عاقوز مساوی کوفته نیمه سوزنی است و بگوید هر روز بعد نقیه خورد
سوزنی ساده نافع صرع از مجربات عالیوس منحل بعد سهیل عاقوز
کوفته نیمه نال اوی آن سر که سائیده باشد چند سوزنی سوزنی خوراک
نقش سه باب دیگر **سوزنی** که بعد نقیه اشتغال معده میوه پوسیده در
و باغی و پوسیده و اندک و سبیه سبیه بر یک کوفته بر دهنج با دگر

توصیل

در دملک بر یک درم سنبلیله طبیب انیسون و ارچنی اسطوخودوس
در علاج عاقر قمار یک درم فرغی زنجبیل صمغ برک و درم
مویز منقی مساوی ادویه گرفته صلابه کرده ادویه سبزه لیسند
و گاهی اصافه لیسند و درین سه درم خند سبز **درم** سبزه
دیگر صمغ نسکبه صمغ خضار پوست مزاج در است با پودر
نورس که الله بنده سیاه پودر که کبابی کوفته سبزه بر دغن با و ام
کرده اسطوخودوس پروا حد دو نیم درم غود صلب و ارچنی صغیر
در سی فرغی پروا حد دو درم عاقر قمار خمد تم تخم کنیز لا جور و منول
گاو زبان گل گاو زبان پروا حد دو درم مویز منقی کنجد گل خند
ادویه **دوا** برای صرع صبان رازی پوستیه که بدر اندین
دوا را سهل که نیست نظیر این بکنند شویند و آب اند لیسند و بیا میند
تخل و بپزند و بپزند و بپزند **دوا** نافع صرع صبان حد و
در سحر و اورش سبزه پودر **دوا** مرعب برای صرع صبان
ما من خالص و اع و بند بهره مر جان بعضی به لک گوشت گرم کرده

سید

وادون نوشته اند **ماضع صرع** اطفال بر دوش و نوبت بعد
 تنقیه معقل است کل ثقیان که آنرا لاله گویند است متعال در احوال
 و صاف نموده با چهل مثقال فند بقوام آوردند خوراک طحال هم
 و در اندوشتغال **ماضع صرع** اطفال کی صبح بخورد و در اطمین
 نازده صاف کرده در کل و ده عدد در نصف با هم سائیده حسب مقدار
 نمونگ بندند و کمی بطفل دهند **ماضع صرع** اطفال و غر اطفال در
 غر نوبت بعد تنقیه بکار برند چون کیف می سنگ است اردو جل
 سه بر برگزیده آینه بقدر فلفل چهار سازند و کمی صبح و کمی شام بخورند
سکه موهی است که حس و حرکت درین باطل میشود و بیمار غمزه باند
 و سب این سکه نام است در بطون و باغ **علیج** اگر علامات خون
 غمزه با کوفه در دوجه و در عروق بود عصر متعال کند و دیگر علامات
 بنم باشد و با غمزه درند بود حقه محل آرد **ماضع صرع** اطفال
 سه مثقال گل نقشه بادمان برسیا و شان مامو به را هر یک و مثقال
 بستی دانه در نیم آب بجوشانند با نصف رسد صاف نموده سکه

نمونه

فلوس حار شمر از یک تنه مقال گل تنقبه بادمان پر سیا و ستان با بویه
را حاکم کرده صاف نموده روغن مادام و دو مثقال و اعلک کرده هم گرم حقنه
کنند و کمید سر نمایند باره بمد که هم که و مالیدن لبتن دست و پا مفید است
دور نافع است که کنگره جلالت و قدری شنبه و زعفران بادمان حاکم کرده
در حل مسکوت چکانند و و جو یعنی دوا که در حل چکانند **دور** نافع
سکنه کشش بوره از منی صبر شطوطی در آب سج سلق حاکم کرده صاف
نموده چند قطره در بینی چکانند **دور** نافع سکنه اگر برادرک سرش براده
پیش باول البان سائیده مالند و بعضی سیاه کای مس نوشته اند و
کنندین اولی است بادخال ریش که بلوت باشد یا مارچ فیهو در حل
عسل و عطر آرد از صوح فلفل و چند پسته در بینی **دور** نافع است
خود را با ترختم مسادی لبر که سائیده بعد حل موسه ملد نمایند در نگاه
مفت و رنگ کرد و بوسش آید منضج داده مقبیه و نافع نماید محبوب
نوعی من حبس و حب فریون و در دومی تنقید محب معنه نماید
و در نیمی چای برگاه دم زدن محبوب بود و عسل پذیرد و آنکه در روی

نفس نمایان با سیر غیر علیج پذیرد و در حق و در سکنه و مرد است که در آن
 سکنه عکس در چشم دیده میبود **مجرد** و از آن شخص نیز گویند عنایت و شفقت
 عارض شود و این باقی مانده بر حالتی که قبل از این حال بود اگر نیست
 و اگر خواهد بود خواسته و اگر مشاهده است مشاهده است آن شده
 موخر و مانع است از حلقه سوداوی و نسبت است ظهور میکند و مانع
 اجزاء و مانع و مطلق در حرکت لازم است و کن داده می باشد
 و در حرکات ارادی و کای باطل میبوند و باید مثل مستحق دارد
 نه حرکت و تمفصل **علیج** استعمال حقیقت برای تحقیق و مانع که باشد
 آن مثل انشیمون و اسطوخودوس و برفاج و همد کابی و غار بقون
 و ما و کماله و دین اصل اگر حس و حرکت نمود کند خوب محرم بود
 نفع استغفار نماید و تخرج با دمان حاره و محرمانه و غرض آب
 اصل دهند اگر بود حرکت و حس قوه قوی باشد و طایفه و حرارت
 مهمل نیست اما علم حقه نماید باز دیگر و غذا بخورد **نمایان** مشهور
 است و آن بنام ذکر بود با فدا ذکر باقی و محل حادث میبود و در
 بیانی

بسیاری اکثر از کثرت بلغم اعلا مات آن که بول سرد کثرت خواست و کثرت
و اگر عارض شود در جوانی مسدودست نام ارض و داغی **علاج** این بعد تصفیه
بلغم و بعد تصفیه استعمال مخول بلادر در جوارشات و معاصر دیگر
و غذا خوردن و اجتناب از شپاد سرد و **الفو** نافع بسیار و نام ارض
داغی بارد بود و بوی بسیار سرد بود و بوی بسیار سرد بود و بوی بسیار سرد بود
سلیقه بعد کوفی روح اسطوخودوس سرد و واحد شغال فلفل سفید و زرد
و واحد نیم شغال غل بلادر و دو شغال غل **علاج** نافع بسیار
حفظ پیواید و شیر انفع است و نیز بوی بسیار سرد و بوی بسیار سرد
با خواه بر یکدست و در غم سفید و دو چند او و به شربت **علاج** نافع بسیار
که آنرا جوارش الملوك میگویند و جوارش اسکدریم خوانند و نوشته
اند که اسکدریم که در دست که با این دوا و السنه برای آن گویند
که استعمال این بسیار کنند و بعضی نوشته اند که اگر با یکسان بخورند
نفع آن ظاهر می شود و هیچ الزامی نیست نوشته اند که اگر با یکسان استعمال
تمام عمر محفوظ باشد از علل نافع و در سرد بارد و دوا و لغوه بسیار

در مع و مایع و صوف معده و افع سردی اعطای تب نافع هتوی
و جذام و نار فاسی و بویاسی و اوجاع مفصل مقوی ماه معده امراض
بلغنی من عسله سیاه پوست بلید زرد پوست بلید کالی بویاسی
بریکت بی و شش مفصل شویند و در رجبی بریکت شش مفصل باز
مکمل بی سود کبابه فلفله و در فلان رخیل سادج بریکت مفصل
مویز مقوی بریکت مفصل شکر سفید شش خد مفصل بقوام آورند
شراب از مفصل باد و مفصل باب در و در مفصل این از تری
و بادی و لیسات و عوالات بر من فرود است **نفع** نافع سیاه
مویز شش از مفصل از قانون فلفل ریح جوهر کندر ریح
مافل کندر روز بر بنهار مفصل **نفع** و یازار شش بد کو فلفل و جوهر
کمون مثله سکر ادر و جوهر **نفع** مفید سیاه کندر ریح
کوفی مساوی نفوس سازند و صفت دانه و بویاسی و تراورده
حب مزاج خوردند **نفع** نافع لیسان ریح کندر سحر یک
درم رخیل فلفل گرد بر یک یک دوم بد و درن عمل است **نفع**

کتب دین ادویه برابر نوشته اند شربت **مقال** **مخون** نافع لیسان
 کند روح ریحل نیز یک پانزده درم سعد کوفی ساوج دار چینی در فصل
 هفتم شکر طر و بوزن مجموع عمل دو حد مجموع ادویه شربت درم
مخون نافع لیسان قش اعصاب شکر سفید یا دانه لقوام آورده **مقال**
 روح مسائده انداخته مخون سازد و بکند و بخورد **مخون** نافع لیسان
 و امراض قاعی دارد معوی اعصاب ضم طعام نافع فصل بول و اوجاع
 معاضل و زنجیر معوی ناسخ معوی کمر و طهر فایم مقام مخون **مقال**
 گل بابونه سعد کوفی کند بر واحد چ **مقال** پنج بابونه و یک فصل
 فلفل خرنجان اندوخته در خاد و سورخا ن سیرین شربت معوی
 بادام معربنق هندی مرکب **مقال** شربت ساید و جع صفت
 کرده و در شکر شکر کرده نوشند و در غرض و جاست بر هر روز
 و در عمل آب سبب و سرایت کثرت شربت و استعمال شربت محاصره
 لیسان است و جوارش ریحل مفید و غرض است مذکور خواهد شد
مقال **مخون** مرضی که انسان در خواب خیال کند که کسی تعقیب یا بیهوده

مخون نافع لیسان شربت درم
 مخون نافع لیسان شربت درم

بر دوا حده و می باشد و شش نیک و در نفس حرکت او و سبب این
بجای خلطی است و در حلقه در ریه است و این مرض عالی نیست و در
دماغ و اکثر عارض می شود این مرض از دو بیک است که یکی پنهان برسد و بیک
دوم برکت خواهد بود که موجب دیدن خوابها و پریشان است **علاج بعد**
تقیه تنقیه خلط غالب است و تقویت دماغ و اگر غلبه خون باشد **دوا**
عبارت از دودوران است که اسباب گردنده نماید و سد را بکشد
چشم بوقت بر خاستن حادث می شود از مجاری احتلاط و صغوف
دماغ **علاج** و غلبه مرض لابد است از تنقیه خلط موجب بعد نفع و
تقیه اطراف خورده نافع است که نیکو شود در صمداع و دوار که در
حالت تقه است سودا غلبه نیز تقویه لطیفه و موهجات و مرما و اندک در
مهد خورند **علاج** نافع سرد و دوار که باشد از گرمی کثیر مکنه و خالصه
بریک است درم شب و ران برگزیده جاج است و تقیه درم شب و ران
با شربت نیلوفر می کشند **دوا** نافع و دوران که باشد از ران است و غم
نخاستن دودرم موم کدو کسین شده کثیر ورم تاب سیره بر دودرم
بکشد

شستن کرده باشند و بعد از آن با آب ولرم بکوبند و خوردند **عقوف** مانع سردی و
از تخم کتان سفید نیم سیر مغرشته و آنرا مغز بادام مساوی نبات بر
آرد و به کوفته پنجه شربت و دو درم بکوبد اگر باشد بهتر و الا با آب
سبات خواب مغز بوییل و قیقل است حادث میگردد و اگر از بوییل
خام و غلبه آن در مانع خواهد بود و اگر با آب **عقوف** و مانع نیست
انفج از بلغم در باری حکومت منقیه بلغم و بهر منراج مجسمات مثل و در
الک کرم و در سادج و اگر غلبه دم بود و ضد نمایند و از خوردن سبزه
بارده پرهیزند و بوسیدن که مانع است و اطریفات خوردن مانع
عقوف که مانع خواب کند فلفل گرد و عود و صفرنگ یک هر یک
کوته پنجه لعوف سازند و چند روز متواتر خوردند **شهم** مانع نیست
که در فلفل شومیر یک و در خربادان عمل هر یک که کوفته پنجه در
آب پیچیده نهاده بپزند **طایفه** اطباء نوشته اند **ه** ان سیر و که نام آن
سیر **ه** مانع النوم و مانع الشهوة اکثر منراج است که برای مبداری
نکوه نمایند و آنچه نوشته اند قاطع الشهوة نرق بعضی از شهوة مراد شهوة

طعام است و فرزند بعضی شهاده باده و بعضی گوشت و مرغ از شهوه پس مصلحت
فایده شهوه و بیان که باشد از رطوبت حبس کی خود خون مزاج می شود
خاک است سبب که بسبب غلبه دم باشد البته مفید است **کمزب**
شب سبب آن میست و مانع است سادج و بلخ و آبانی که آن صفا
و سود است و گاهی از بلغم لور باشد **رطوبت** مانع و سادج و سود
و صفا و ی تنقیه و مانع و سیر و برکت با بالیدن مفید است و لذت
با و با فوج بروغن خالص و طریقی بر آوردن آن یکدور روغن بادام
و بوییدن انیون مهم است و طلا کردن بر حدیث نیر و بوییدن گل
بکلا باشد که کذا و در زیر بالین نهادن است و آهسته بجا صندل
آرد **دافع** کسر و بویست و مانع و مخم کاهو مزاج و ام مخم کدو
خام خالص مفید است و در دم سائیده قرص نموده و با صندل **دافع**
نافع بخور و مخم خالص و در دم کاهو نموده شراب در آن است و در
شراب تنقیه شراب کرده و بویست **دافع** کسر و صندل که با
بویست و مانع و مفید است و سادج و بویست کاهو مخم کدو و کسین مخم کدو

نیم جسمی که سفید بماند مساوی است بر وزن مادام برارند و برارند
و سموله مانند **روغن** مادام در اوج سهر و سداغ حار کل منفیه با
برگ منفیه بازه تا سهره صفال در صد صفال روغن مادام در سهره که در حلقه
در اوقات و از نیکو منفیه حکیم است در یک ساله آب خوب است تا
باید صاف نموده ماسه مایه روغن مادام اینجمله چیست در مایه روغن **ماند روغن**
کامو بر سر مالیدن خواب آورده است برگ کامو و دو غوره روغن کند که
بام خوب است و روغن ماند و اگر اینتر من از این روغناب مذکوره در سهره
در گوس سطر مانند سهره منفیه **سهره** مسوم جسمی که سفید و در مایه نیم کامو
مدرم خود و در مایه کند سفید و در مایه روغن و یک نبات سفید و در مایه
خوب مزاج **دوا** مایه سهره یک قدری شیرین مثل خاما ساینده بر سر روغن
با طلا در قفس مایه مایه روغن قفس بر کف با مالند و طریق سهل و روغن
که اینست که یک قفس و شیرین ساینده قرص نموده در روغن بپزند
که این شیرین و صاف نموده بکار برند و اگر سبب جداری و روبرو مضم
بود که از مایه مایه یا رجوع قفس طعام یا اثر آن مایه یکدیگر که مایه لوبیانه

آن نمایند و اگر به نند اطراف موج و شمع کنند اگر نخاس و بکند از طراح
بیش او و حج شوند مردم و بگویند حکایات ما آنکه ماده بود علیل نسیم

اطراف و سکت شوند عسته و بر دارند سراج از پس این تدبیر
نکند بر آمدن خواب و او را که صداد اب طاری و او از حرکت در خان

از مواد غنا و لذت رفیق خواب می آرد و مرغ سر بر وزن کدو و از خجکی و مرغ
و عسل بعد بضم غدا باب فخر لب خواب و تر گاه بر زبانت بیجوابی بودند

تدبیران با شوی نمودن است و باد با قودا خوردن **نخل** و مرغ سهرقوی

مانع از لذت گزیده بر این منشر تخم کا موخم خشماس کفید بر این بر یک و نیم

سکر سفید دوازده مثقال کوفته پنجه شربت و مثقال **نخل** مانع خوابی بود

خشماس بر یک کا موخم خشماس صاع ساهرم شوق شکر کره رطبه و سرده

نخل ساند از فسانت نسیم **سهم** که خواب آورد تخم خشماس یک کا موخم

تخم شربت برابر همه را اندک نف داده در حره بسته بودند

آورد آب که تا نوازده گرفته است نموده بسیر عورت آمیخته در پس می کشند

نخل سهرقوی مانع از ضربت که نصف بدن در طول عسل و حرکت کرد و اگر در بدن

حی و کرب

حسن و حرکت بعضی سینه و نصف بل لانی استرخا مانند و لغوه کج شدن
روست یک حالت و حادث می شود و پست تر از بلغم **علی** چون عاجی بر سه و پ
یکدیگر است که با انقباض آمده و بهترین تدبیر درین و استبداد این دو سه فافه بقدر قوه
داده بجای آب تا اصل عمل بخوابد و در جوشد بندرگاه سبوم حصه مانند
صاف نموده بگذارد و واقعا غدا البور با کتور مانی که با دراج یا تهر و خورا
و باید که صاحب لغوه را در خانه تاریک کند و هوا بفرسد و درین امر ارضان
گرستی صادق بدین نماید غدا بخورند و اما که نسبی است تا بر شود و اصل
در گاه عصو صبح بر یک دو دلم بود و لاغ و کوچک شود امید بهی نیست بر حد
آن نشان عدم قبول علاج **مطهر** منفع با دیان و در دم پنج با دیان نموده
دارم پنج کاسنی مثل تخم کبیت سبیل الطیب بر واحد شغال یا خوراه تخم کب
بر واحد و نیم در یکم با آب جوشد هند که نیم با آب مانند مرز و جوشد
و بعد از آن که غدا بخورند **مطهر** یاغ فایح و استرخا و لیان و ج
نیل بود و خوراه و سبیل الطیب انیون از هر یک درم و نیم
مهمی بگذرد و بگذشت شد و بپستور میل آرند و بعد بفتح تنقیه نمایند بجهت علاج

مس ایامی قیفر است درم و یک شکر زرد و چند گندم تر به چار و درم سبب
و در درم سیم خطی معل بر واحد درم یک مندی نیم درم کوفته چسبند
ایامی قیفر است درم سبب ایامی سبب ایامی سبب ایامی سبب
اسطوخودوس رازیانه کل سنج هر واحد درم صبر مقوی و دونه
ادویه و بعد فرغ سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب سبب
و مسهل است درین امراض کبره بعد از آن باید ایامی سبب سبب
گرم نباید و اول علیق پخته بعد بمعالجه نایج باید پرداخت و ادویه
الرویه را نیز استعمال نمایند بل ادویه مقدله بایل به برده استعمال
الغریا نافع نایج و لقوه و امراض دماغی دارد و تنقیه بعد سبب و سبب
سبب الطیب بعد فلفل سیاه عاقر قرحا سونبیر قریط بلخ عمل ملاد درم
واحد و فو حلتیت هر دل سطح دج در فلفل هر یک کوفته چسبند
بروغن بادام عرب کرده بر خند بلخ سبب سبب سبب سبب
نمایند سبب از درم نامتقال **الغریا** مسی دیگر فلفل در فلفل
بلخ دج سونبیر از هر یک ده مثقال روغن گردگان چار و درم سبب

[illegible]

بجوشانند و صره را آنجا مالیده بکنند تا بقوام آید صاف نموده دارند
و کوفته خوراک نمایند **در** نافع فایح و لقوه و ج رست و نرم رخیل زبر
سیاه بر یک انگه نرم تا چند مثقال عمل کنند و هر روز بمشقیان اداست
نمایند و در استعمال این کوشیدن بادا عمل مناسب است **در** ج دوم
فلفل گرد و فلفل زبر سیاه کونیز بر یک است در عمل نیم رطل بدستور
در که در فواید عمل فلفل سیاه فلفل در فلفل رخیل و سیاه است
شطح بندی گل بابونه هر واحد عاود در عمل نیم رطل **در** بعضی خلط نافع
امراض و باغی مثل فایح و لقوه و امراض و باغی بارد و نهید و در کمر
امریجه بازده متعقل بعد فلفل کجده بازده عدد بازده روز در آب کهنه
بعد سه روز از کجده کنند و بعد بازده روز که نرم شود پوست مالند
خاک نموده در آتش بپزند تا که دو در برابر آید و از آتش دارند و بپزند
رفع گرد و گندارند چون سرد شود سائیده بر آب کهنه فلفل
حب مقدار فلفل بسته دارند و یکجا صبح و یکی شام خورند **در** ج اول
فایح و لقوه بعد فلفل عمل ی آید و ج رخیل برابر گرفته شده است
گرد

مگر دکان حب نموده هر روز رومعه خورد و او امس از زرد و
العل نوسیدن در استعمال این لازم است **حب** نافع فایح و تقوه
جته نعیدل مزاج بعد از تهیه بکار می آید عاقر قره حافل گردد و طفل دار
از هر یک شش ماه به چهل سوس سیاه از هر یک نوله بقدر سیاه و
روغن زرد بقدر حاجت بسزند و جها مقدر مویک سازند
حرکت از نایب یا دو **حب** نافع فایح و تقوه و صرع مغنی و باغ
از رطوبت بگزیند و نوز و ندی مرل در آب سح ملل و سح
خطل سائیده صاف کرد چند قطره در بینی چکانند و سوط کنند
بقدر عدس چته امراض دماغی ماز و نافع است **حب** که بر زبان
مالیدن نافع برای فایح است حودل عاقر قره سائیده محل تمیحه
بر زبان آید **حب** که در من آن بقدر تقیه نافع فایح و تقوه است
نمی آید **حب** و صغی مقید عیون الدیک مقید مقشر رگ با نوره سیاه
از طفل دو دایم جمله را کوفته بخیه قرص سازند و در یکپا و روغن تخم
بزنند که قرص سوخته تقوه ملکه ده کند از زرد چون در و آن بنشیند

روغن **لیمو** که گفته مالیده بپزند این روغن که در مالیدن منبر تقوی
و **روغن مقوی اعصاب** نافع فالج و لقوه و استرخا و محیل ریاح قسط و درم
سنبل الطیب اشباج عاقر قرحا ریحل سرفه احد درم ادویه نمکونه
نجیبانند و معج کوبش انداز آب سیوم حبه باند مالیده صاف نموده روغن
سبزی نیم رطل انداخته بار کوبش انداز آب بپزند و روغن باند **روغن** نافع
جميع امراض البغی و ریخی کوفته با بخور عاقر قرحا اسفندان نمک کبریا و
نمکونه در سبب جذبات تر کرده معج کوبش انداز آب باند صاف نموده
و **گچ** وزن ادویه داخل کرده بار کوبش انداز روغن باند **روغن** نافع فالج
و استرخا و اعصاب تنهها اسباب تازه اچار کبریا و نمک کوبش
نما و روغن باند اچار روغن صندل و نمک کبریا و آب بپزند تا نیمه
صاف نموده نمکونه روغن کج انداخته کوبش انداز روغن باند **روغن** کبریا
تازه در روغن کج در سبب کرده در آفتاب درازند و بپزند و **روغن**
روغن نافع امراض داغی بار کوبش تمام کل با بونه تازه و در روغن کبریا
در روغن کج در سبب کرده چار و در آفتاب درازند و بعضی کل با بونه

نوز

عوزن بطوره در عده جود آب بوشا تدالف با نذر و عن بطور
ایمنه بار بوشا نذر را روغن با نذر **روغن** فایح و لقوه تدالف
منفسه حار و ام و ح فایح بر یک دوام دار مسکان تخم انوره بر یک
باشد گفته پنجه باب درص ساقه در دو چندان روغن کنجد سوخته
نموده مالند و درین لغار بر روغن فروغ نفع میکند و حاج و جالیوس نوشته که
اگر فضل را با بر یک ساقه بار روغن کنجد ایمنه مالند و طلا کنند سیح دو ادر
باب برای این است و درین غرض شمع کوسار مفید است و فایح و بوشا
که قلیل انو فوج است علاج آن دور و رفاقه داده آب جویانگی کل
دهند و بر طقوت و زبادتی خون قصد اکمل از رس فایح نماید و خون
کمر گیرند و استعمال با الوصول بار و نموده شقیه با و فواکه سازند **الزبادی**
بنی و زبادی است و مرتبه اینها با چون زیاد گردد خون خواست
کمی از آن بچ انداخته بود تا با گوشت و اگر با جفته و باری و ایدر بود و
از فضا است مذکور اگر تا برش روی و فرار از مردم باشد قطرب خوانند
و درگاه از منصف یک بموجب غم و فکر و خوف و مهر و بهوده گویند

علامت پیدا شدن بالجوئیات باید است که بعضی در علاج با
جاریست و در حال انقباض کامل ابتدا کنند و اگر بعضی نبوی و بعضی اگر
بیشتر باشد در باغ است و بعد از آن که اندک در حرکت باشد بعضی
بند بود و بعد از آن که بند زیر که در اول علاج سهیل است و در او
وقت استحکام و لازم است و در حال نفوذ صاحب این وقت است
در موضع معتدل و خورانیان اغذیه مطبوعه را باندن اکثر بدن
علاج است و در وقت تحقیق شود و آب به مدت یک ساعت
و تقویت و دماغ و مشغول داشتن صاحب بالجوئیات بهر خبر که باشد
اگر چه باشد بسامع مطبوعه احضار کسی که محتشم داند او را فرود
و کذا کسی که خوش میگرداند و در صورت او را خلوت و وعده
و تفکیک کایت کند صاحب بالجوئیات اگر ترش الفاظ از هر یک
مقتدر منع از افراط و اخذ مضبوطترین در پیوسته است
که بطریق دادن در کتب مطبوعه بطریق مفصل مذکور است و در آن
تفصیل است و در کتب مطبوعه ترش است و آن را باید

مفتی

بر این مایه الجبن شیر شیر است و اگر هم برسد شیر باد پاکوت
 فرزند و باید که شیر را در ظرف قلعی و از تابش شرم و جوش داده و این
 فرود آرند و سرکه تدایک بمولند از آنکه پاره شود و در جوشیدن
 شیر سلوی ظرف از پارچه نرگه ده صاف بکشد بماند و آنرا
 بگوید پس صاف کرده قدری نمک داخل کرده باز بجوش داده بآید
 مناسبه و مکعبین اختیمونی نوشا نهند و بعضی بی نمک طبع دارند و
 اصل خوراک مایه الجبن مفاد و درم است نهایت تاب بطل و او را یک
 رطل و بقیع الفراج باید که شروع از شش درم کنند و هر روزه
 درم افزایند و در ایام و سیدن مایه الجبن از نبات و معطیات
 و شیر بکوفته و حلوبات پرنیزه و از رجاء و عوارضات نفی
 شمر و بر این تقویه آفر روز مفرح و یا قوتی خوراند و غذا بعد از
 آنکه هر چند پنج ساعت است گوشت یا قلیه و مرغ یا دودمان حیر
 و بر این مایه جابریست در روزیکه مسهل خوردند پس از یک روز غذا
 بدیم خوردند و در مسهل حسالت مریض مفرج شیر و شیر خشک در

دارالمن حکم و صاف نموده لغفت لا جور و دهند
لا جور و لا جور و معمول افتمون غارتون سفید و واحد و
دو یک و زرد و سنا و یکی گل سرخ و واحد و واحد و شربت بود
طیب و احوال و اریض است **لحم** و لا جور و افتمون و دست سید کاش
الطوخودوس سید سیاه و یک سفیدیم باشد نمک بودنی با نمک
بکنم باشد **لحم** و افتمون مستعمل در اوائل و اوائل و اوائل و اوائل
شکندی و واحد و افتمون نیم مثقال و در هر یک نیم مثقال و در هر یک
سکین و سنا و در هر یک و در هر یک و در هر یک و در هر یک
چون شیرازه شود و ارش بر دارند و صاف نموده و اوائل و اوائل
لحم و اوائل و اوائل و اوائل و اوائل و اوائل و اوائل و اوائل
بر واحد و اوائل و اوائل و اوائل و اوائل و اوائل و اوائل و اوائل
لحم و اوائل و اوائل و اوائل و اوائل و اوائل و اوائل و اوائل
بر یک و اوائل و اوائل و اوائل و اوائل و اوائل و اوائل و اوائل
فقدیم من و مایه میزد و در هر یک و اوائل و اوائل و اوائل

لوی

اللبوی او عقل و متنبه شود بآن قوه پس سبب الم و اگر بار خور کند
عقل یازار عاقل نماید ضرب و غیر علاج اوست عزرا سیدن ایمن
ابتدا کند از ریف و انگ تا پیرسد به نصف در رم و کی با فوج نیز علاج
نافع است و در ساله یوسفی دوام ضرب غمزدیدن رقیل غمزد و علاج
مردم است **م**افع جنون بخامیه موی سر آن ن سوخته بار و غن
عل کرده سقوط نمایند **س**ر زبانی و زبانی برای اراده جنون خوب گفته
دریاسیده و داغ بر دم یکد انگ یکد ازند و آب کشند و غمزد ازند و آن
بکجه کافور و سحر نمایند اما قراج باید و داخل کشند و بن یکد انگ ازخو
عزابت و مخرج کرده سقوط نمایند بقدر و جو یا چند قطره آب است
که صفت میدهد جنون را بخامیه و تقیط روغن کدو و کامورای خشک
و داغ نیز منبت است و صفت آن در سهر و کسام ند کور شد زبیده
و کس که کس و خربلست کرده بر سر بالیدن مفید است کی مرض بالجو کباب
از صفرا باشد شخصی را ابتدا به بخور دهن و سپس قلب و جبهه و دو
شروع شد چون انور مقدور علاج کم در است اول نقد اکل نمودم

معهه بنشیند شیرینا چاک کفتم چنان چندی اداست که در این باره
بایست **در این** دفعه حفظ و عمل همراه با این ایتمون جاریه
کسی بخت کاه و زبان گل کاه و زبان گل خنک و فرح کاسنی هم جاریه
نیکو نموده و در احد نوبه الو بخارا بستن پنج عدد قد حشده و اگر او بخارا
نباشد عوض آن عمرندی هم نصیبت جاریه نوبه قد حشده
در این دفعه حفظ منوم و میفید با این ایتمون کاه و زبان گل کاه و
هر یک دو درم هم حشمال منوم نصف لعل یک چار و درم ایتمون
در هر لسته دو نوبه گل کاه و زبان گل کاه و زبان گل کاه و زبان گل کاه
نسی دیگر کاه و زبان بنفشه اسطوخودوس گل کاه و زبان گل کاه و زبان گل کاه
نوبه ایتمون منوم نصف نوبه هر یک دو نوبه در غن شایسته او و در غن
جمع و شده بدستور سازند **در این** دفعه امر ارض کوه و ادوی نرد جان و حش
بست گل بنفشه شقال کاه و زبان بادرنجبویه لعل اسطوخودوس گل کاه و زبان گل کاه و زبان گل کاه
بادیان هم کاه و زبان گل کاه و زبان گل کاه و زبان گل کاه و زبان گل کاه و زبان گل کاه و زبان گل کاه
بنشینان غن یک سنی وانه ایتمون در هر لسته چهار شقال غن ایتمون

در هر لسته چهار شقال غن ایتمون

کاه و زبان

ترید مجوف بر ششیده شیره قیطم بر یک سمجھان معطل بل الطیب
بر یک و ثقال الوکار است و از قند و زنجبین بر یک صد ثقال و زنج
یکبار روز و رات خیسایند که معده چو سدا ده که چهار دام اب مایه
تقد و زنجبین خوام نموده خوراک چمنقال ناده ثقال **طیلسیمون** منصف بود
نافع بالهویا و صداع سوداوی نیز افیتمون در هر لسته لسته سیاه کاد
بفایح نمکونه شامه و سح کاسنی نمکونه اسطوخودوس بادرنجویه اصل
منور نمکونه بر یک درم بونیز منقی کمنس یک نوبه سبستان است و
کفند است نوبه در مطبوخ اندازند و بعد از رفع سودا همچون کاج حاج
افیتمون تنقیه فرمایند **نخاع مسهل** سودا و اخلاط علیط بویستند
بویستند ایله لسته سیاه افیتمون بر یک سدرم برید بقیه مجوف
بر زنجین نادم چرب کرده شمارگی بفایح اسطوخودوس طسرح بر یک
سه دام غار یقون کاد زبان بر یک و درم لا حور و سسته حور
منقول بر یک کنیم درم یا سدا و درم قند بپزند شربت زنج
ثقال با شفت درم **نخاع مسهل** و خفطان مفید امر ارض و دوا

گاه زبان گل گاه زبان بر یک بر طرل صد طوطی و کسب نام
گلبرج زلف چو بر یک درم گلدست بر یک یک بر طرل ملک و غیر
در هر کشته بر یک بند بر دهن سحر او بر زرد و سرخ و عرق کشد و در
بازنده درم و شمی از اینجو یا شمی عرقی میزد و سوز غلط گرم بود و او
که در مده یاد رسایین یاد طحال یاد بر مرق جمع آید و بر خیزد از آن کار
و باین مواد اگر می جگر است پس علم حراق یاد و در دود و در
نفع و بر ارق و راج و در دود و سوس و کبودی بهلوس و در ارق
و ضعف و خفقان **مدرج** لازم است در هر ریه و بعضی فصلها
غلبه خون و استعمال عرق بر گنج خورش و در نیمض منفیت طاروت
ما قدری نبات صحرانوسند **مجنون** که مضد اینجو یا مراخی است بهدیه
الک گاه زبان یاد بر چوبه گلبرج کثیر مساوی لر سبب بر سبب
مدرج نافع اینجو یا مراخی مانع صعود و انحراف مرآت الیه و مبار
بهیدیه و واحد و عدد گلبرج تخم کثیر متفرق بر یک سیدانه بر یک و درم
و نه میل و سترج مصطکی خود عرق صاوح جنبل الطیب گاه زبان مجمل این

ابوالمسلم

اگرچه منعض زهر منجر کرده اند نیز یک بودینه هر یک در هر مورد
موجود بود که است اما پسین چهار نوع است که سفید باد آبی و سیاه و سبز
و قهوه ای از اینها است که اگر غرض گوشت عسلج این مشغول کردن بکار
دیگر است و بهترین عسلج وصال است اگر چه بر وجه شرعی باشد و پاک را
بکار ندهد که ذکر نوعیت معشوق و فحاشات او آنرا بتغرض در آورند و عسلج
محبوب منعض است **عسلج** آفت است تا نص گردد باطل
شود پس اگر ضعیف بود و بیاد گاهی بار عسلج و اگر قوی باشد
با ترغاف و محسوس مکتوبات آن اول در غرض شبهه مدست عمل با
عزلت و سبب آن منع قوه است پس اگر سبب ضعف
یا ربط بر آن که عارض شود **عسلج** منع عا غط است و کما
اللطو یا سبب آن سده است که واضح شود در عصب از خلط غلیظ
بلندی **عسلج** آن مثل در جوارش و ربط و تبه و مانع و عسلج آن مثل عسلج
یا بچه و گاهی میسبب خون **عسلج** آن است و انتفاخ عرو
و سرخی رنگ است و عسلج آن فصد و تقطیل غذا و گاهی میسبب از یبوست

و علاج آن اندوهن است و باقی علیج و باقی لسیج پس دگای سیدار سم باشد
مثل انیون با حاره مثل سس عقیق لسیج و علیج آن تریاق است
و خذر اگر با سید غام در غام بدین قائل است و صدر بر گاه ویر عاید شود
میکرد و استرخا **عشق** یعنی از زردی چمنودا میخورد و پس سری علیج است
اگر از ماده بلغم اخذ ماعلومات آن علیج تنقیه و نافع است بعد از نفیج
از بلغم بعد از تبدیل مزاج و تخریج با دمان که مذکور شد در فایج
عش که بسبب کثرت جماع اخذ علیج آن ترک جماع است و در
جماعی نوسیدن بر و خوردن از زده نفع میدهد و اگر بسبب کثرت
شراب اخذ علیج ترک آن لازم **لسیج** در هم کشیدن عصب است
و عدد در است مانند آن در لسیج عمل اگر از زنده و سبب این برود
یا که است یا غریبه و در اکثر ماست بلغمی و می باشد از تراش اخذ
علیج آن استرخا عصب و نفق و کسل و کلات و عدد و بلغم **علیج**
آن مثل علیج با بلغم است به تنقیه برای است بعد از لسیج بسبب بلغمی و در غام
و غام پس نافع است و لسیج که بسبب از یخوت با بلغم است که نافع است

الاسترخا

چشمه افغان بگویند از اینجاست و غنی و مثل کهر و جوع و موت غم و غم
معدج ان رطبتت موشدن شیر و آب السور و عذاب و دروغ نام
و مالیدن روغن کنجد و هر یک کس که بر او میرسانند روغن گل که غلط
باشد مرغ ساق کا و دبه مرغ و کوم نمیدست از آن او را می دهد
سج مسمی و رن حطی و رن بکله و رن خاری و رن خفیه و رن
که و رن غنث الشعل یک قدری بچوبش مانند و صاف کرده در
آب ان استند و اگر با نمیرند در بن روغن بادام افوی مکرور
و احباب از حرکت عسکی افزاید مثل سرکه و عدس و غیره و وقت خانه
که در کس باشد نماید سبب پنج کوزه در آن آب و نمک بنام آن کرم
و اگر پنج سبب کردند که رطبت رسد و آن سس مودی با از خوردن و در
سمه یا از قوع فرجه رطبت با کرم اما سبب سبب رن فرجه و در رن
و در این زمان نماید و پنج که در مرغ می افتد چون مرغ بر این سبب
رنگ نیز رن میگرد و اگر از جو رف مرغ مانی یا غنم بن نام آن کاه
معدج و حیث بر پرده و جفت و گاهی میزند در جان احد سبب

خراج حار متولد در اصداع و چشم و منشی کثیر در آفتاب بعد کشتن
سرور موار بار و یا موزی بخارت حاره لبوی این موضع و آفتاب
آنها و در میدان چشم و عین غش را با این بزرگ حاجت **ابن** ان شریح
عمل در وقت طلوع شمس در رکعت اول و بار طاع امانت کمی در وقت
زوال آن **سلج** نبردن بر بدن سرکه و کافور و دکان مس و قدین
پای نشویه و اگر ضرورت افتد فقیال نمایند **رضی** مرضی است که دماغ خاک
کننی در دویب این باد ضوایت **سلج** نبردن در طبقه منقعه مغز
غصه خون فسیال **اختصار** یعنی پریدن غصه سبب آن ریختن و کثرت
پریدن و در عضو که باشد متعذر برین دیگر است **سلج** نملک گرم و سوسن ملکی
نمایند و بر و غنها که در فایح مذکور شد تنهین سازند و ضاد و بادیه گرم
دارد و اگر در لوز و منصف داده منقعه بلغم نمایند **ابن** چشم کمر است از
هفت طبقه و سه رطوبت و در آن اعصاب و شریان و از رده منقعه
شده طبقه اول که ماس هوای است ملتحمه گویند و طبقه دوم و سینه و سوم
که در آن مختلف است در بعضی سیاه و در بعضی آهسته و در بعضی از رده منقعه

در طبقة چارم طبقه غنیه و بعد این را طبقت جلیده و بعد این را طبقت
 زجاجی و طبقه پنجم شعلیه و ششم مشیمه و هفتم غلیظه باید دانست که چشم
 افضل ترین اعضا است و میر می گویند و اندامها در علیج نماید و چشم
 از بخار و دخان و هوای که خارج از این جهان بود بگذارد و کثرت گوشت
 اکثر جماع زیاده و کثرت و غنای از دنیا که شد و از
 ابتدا در بدن نگیرد و در استعمال نماید و دامت ظهور و جاتی مع
 اگر بر پیل ریاضت و دمام بر سر نه نظر کردن جامع نور بصیرت
 و صفت در تلخه چار باید و اطلاق این نظر بر چشم
 که باشد بر سرخی در دمای ریاضتی سرخی و غنای و کثرت نمود
 و نشان صوابی التهاب شدید و غنای و ریاضتی در دو علامت
 کمی سرخی و کثرت اگر چه چندی وقت غرض ثقل و نشان سرخی
 تحت اهتمام و کمی و سرخی بایل کمبود و علامت ریاضی عمدتاً
 و عدم سیلان و مع و قلت حمزه علامت نقصان است که مفید اکثر
 الراضی بر دست خاصه در دمای و در اسهال مبطون باشد و در بعضی

محبوب و رگوداوی تطیب و نافع باعذیه مرطبه و در ریاحی مکیه و بنین بلع و
رگود و موی غایده مند و لاغرم است بر غیر از کوم و علاوات و حنوفات
و آب سرد و اشتداد استعمال کردن در چشم است و در بین راس فرود میکند
بجای بد و خواب کردن و در و فرغ است و لازم است تخلیق فرود
یا زرد که از زرد و چوبه زردین کرده باشند و کور کنیم چندا و ویه با فیه مید
برای رید که بنشین علیج است شب بانی بریان دو دام تبه زرد و چوبه
اگر خام شود الا بریان ایون پنجاه در یکا و تبه آب نیمه در خان
انداخته تا شش نرم پزند و حل سازند که قابل چشم است بر و در چشم بگذارد
و طلا در قیق مالاد چشم نمایند و اندک چشم کنند و اخضر چین و در دم
محض اضافه کرده ساخته و در فایده سریع تاثیر کرده
بعد نقبه و نافع قروح گوش قطره و قروح مجاری بول را با بنین سازند
استغنیاج شسته شدم شسته بنین صغ عربی بر واحد کنیم در دم کافور و
ایون بر واحد شدم شستاید سازند که بدل شایف نماید
او را م حاره گیر و گل قناری ضد سرخ بر یک و در دم صغ عربی در دم کونیه
بنازیار

سبب سازند **د** نافع رسو گو کنار عود افیون کسیرج در فضل و عود
شب یانی بر این چاره رسو رسو چوب مقدار نصف برگ نمزد
قدری بطریق بوئی ساخته کسیرج برگ کرده مالای چشم بگردانند
در چشم نیز قطور سازند **د** نافع در در چشم شب یانی بر این
افیون بکاش بر گتمندی سیزده ماه همه را خوب بامده سر
نموده در بوئی لبه چشم بدارند **ط** برای سرخی چشم اطفال
آب بجز این ساید در چشم کشند و بالاد چشم نیز طلا نمایند **ط**
نافع رسو اطفال خفص سیر عورت حل کرده در چشم اطفال نقطه کنند
و طلا سازند **د** نافع در در چشم حار لعاب سمبول در چشم
نقطه نمایند **ط** نافع رسو را ابتدا مسکن بر دست بیاختن
رقیق قطور سازند **د** نافع رسو گرم لعاب بیدار سیر عورت
که در داشته باشد آب نیز ترابیم آمیخته صاف نموده در چشم
چکانند **د** نافع رسو اطفال و غران چشمیج متغیر و متغیر
اند زوت نبات هر واحد متقال یا یک کوفته چخته در و سازند

چند
در

کبریا و گاه و ملکه و شاید از نزد و در چشم **علاج** نافع عارض
چشم است که از بوی بصل بهم رسد زهره نانی خشک نموده بخورم
شوره نانی هم رطل خوب است که با باده بکار بریزد **علاج** نافع رطل است
حله معوله یا قدری کثیر است که در دست **علاج** که سرخی چشم دور کند
اصل الیوس کوفته در قدری آب که دو ساعت بپزد بدان
کرده بر چشم چشم دارند **علاج** که منع بخارات چشم و عارض را
نافع است و مقداره رسد که بگذرد و در سازد و بوی که زرد شود
بپزد اندک بپزد و آب تر نمایند و مع از غار بجای حله از آب حله
نیکو بپزند **علاج** اسم اعظم است که بپزد درین درم منجاف
از حد و علاج آن علاج است و خام است پس سرور و بوی که گوش
چسباندن معید و نوعی از ریت سبی به **علاج** و آن آید
بسیار است و وقت بیداری از غار که مثل رطل در چشم است آب
بخارات غلیظ است و **علاج** آن استغفار بدن و تنقیه دماغ و استغفار
کحل که در معه آورد **علاج** بعد از حادث می شود و بآن نقضان

ماده ریه است **علیه** آن هفت از قیال و استغراق بدن بعد از
مزاج و استعمال شایسته **مفید** و سبب آن بسیارند و اکثرها
میگویند این صفت دماغ و ضعف **علیه** غری و پیران و این **مفید**
است لیکن از تیردست برادرش یار یادی نکند **مفید** تقویت دماغ
و تقیه اوست محل الحواس و در چشم کشیدن و خوردن شام خام
مثنوی مفوی بصرت و استعمال شانه بر سر نافع ضعف مایع و دماغ
که استعمال نمایند در درخندار با جزی نماید بخار را بوی فوق سر زین
کافال الشیح و سناوری در آت خالص و کثرت چشم در آن نیز نافع
دارد و قوی خفیف نافع ضعف بصرت و عین موهن و ریا صفت
اصطی و دلتک انما نافع و آنچه هر یکند بصیرت کثرت و جزی
و جوع کثرت و کثرت فصد و کثرت خوار و نوم را متلد و کثرت
و طول نظر سعی مشقات و کثرت جامع و شبت و عین موهن
بصیرت هر چه فایض **مفید** نافع ضعف بصرت و عین موهن
نوده در چینی شنه کافور و فلفل و زرا و ساج و زرا و ساج و زرا
چهار سازند

سببها سازند و در آب سرد سائیده در چشم **ضعف**
بصارت بکشد غنچه گل یا سمن و قمع معی دسی دور کرده نبات بر آب
آمیخته کحل نموده مایکدات نمود و **حب** که در آنند و سائیده در چشم
باشند **حب** نافع **ضعف** بصارت مغزیم بندد و در دوازده عدد
فلفل در پنج عدد فلفل سیاه عدد در آنش انده سائیده حل نماید و بحدی که
سیاه شود خوب بته بکند و در آب سائیده **حب** چشم کشند **ضعف**
نافع **ضعف** بصارت معی بنیق هندی در آب بکوهل کرده **حب** بته
بکند و در صبح بلباب دهن سائیده در چشم کشند **ضعف** نافع **ضعف**
بصارت و سرخی عین میده رنگی مهری مسادی با رنگ سائیده **حب** بکند
و در چشم کیده **دور** که برای اکثر امراض عین مفیدست و اطفال
بر آن حافظ صحت عین و قیقه از خواب بیدار شود و بخورد و بدارای
دهن خود در چشم کیده کشند **دور** نافع اکثر علل عین و **ضعف** بصارت
و مفید با تبار نزول المپار آب پاز و شمشاد آمیخته وقت خفتن در
چشم کشند **دور** نافع بخار و سرخی عین و **ضعف** بصارت لیکن باید که چند

مدت اداست سازند پس ازنگی نهایت خورد و عدد و افعیله
خالص چای سبب طین مغیره و در سنج و نقل از طرف کل نصف در آن
سایده و در سدف گهمدارند و بالاد چشم عدد سازند و اگر احیاناً
چشم رود و مضایقه **نکته** مانع ضعف بصارت نقوی و نفع الله
را در سیر و مانند که سرخوب شود و حرکت نماید پس نفوذ شده و
نات آمیخته و در هفته مایل نماید **نکته** مانع ضعف بصارت منقول از
کتاب دارالشکوی پزش و درم بادیان گفته باد و در هر یک
آمیخته حوزة شند و فستق خاکی عداست نماید و عطر بادیان
عرق بادیان بند گرفته باشند و چشم کشیدن خیلی مفید است **نکته**
مانع امراض عین است و هر که برین در جوالی اداست نماید در سن سحر
بصارت او را عارض شود و بخت بیدار شود و بخت **نکته** بانی بویید
اندک سیر حرکت بادیان پنج توده گفته پنجه بروغن بادام چرب نموده
باید که مقوم باشد خوراک و دانه و اگر روغن بادام باشد مقوم بادام
افزایند **نکته** مانع ضعف بصارت بزرگبری بقدر نیم فلس و نمره هر یک
دارد

در آید و آب لیمو تر نمایند و در ظرف گدازاده ملایمت نموده چنانچه
در شش آتش دهند و بر آورده سائیده در چشم کشیده باشند **کحل**
صنف عبارت قنصل سیاه رنگ زرد عدد فاضل در از صفت عدد و پنج
گل با منس بنجاء عدد گل کشیده سنا و عدد یکجا صلابه کرده گل سازند **کحل**
و از صنف صفت عبارت قنصل در از یکا شسته سر سبز پسته زرد برود عدد
دو شش عدد و قنصل صفت شسته شکلات اگر باشد بهتر و الا باب کحل کرده
صلابه نموده گل سازند و در چشم کشند **کحل** نافع صنف عبارت
از کتاب موج جزو یعنی اخروط و عدد شسته هلد زرد سی عدد برود
بروخته سخی نمایند و چار شسته قنصل گرد مسحوق با رب گلاب منجمه با صلابه کرده
گل سازند **کحل** حکاک صلبه زرد و جادو در و مفید گی است و او است الحال
خفین فایده و در **کحل** نافع صنف عبارت زعفران قنصل مراره قنصل
بلبل نموده مله دارند و گل نموده باشند **کحل** یعنی سبکوری و سبب آن
و غلظ روح است **کحل** قنصل در چشم کشند قنصل قنصل در قنصل صلابه
با رب گلاب در چشم کشند **کحل** دیگر صلابه ریخ قنصل قنصل گرد با رب گلاب

نگهدارند و در چشم کنند **نافع** غشائشک انگ ساج بامیر **نافع** شکویری و طممت لوزی
پایه بیک هم سائیده عمل آرند **نافع** شکویری و طممت لوزی
گل مخلوط شده شکر و دار فلفل **نافع** سرمد بونین همه سائیده
بکار برند **موجب** شخارشی از طریر کتاب سازند و در آن ملک **نافع**
و دار فلفل سائیده بپاشند و اگر از کتاب جلد در چشم کنند و بعضی دار
فلفل در دست در میان گلز میخلانند و بر آنش بندند که نخبه شود پس در فلفل
نذکور بر آورده سائیده شهادت میخند در چشم میکنند و این اولی است **نافع**
بپایز در چشم کنند **ملک** موریه سائیده در چشم کنند **نافع** در آب
جنوب سائیده در چشم کنند و اگر آب جنوب سبک بکشد آن خود **نافع**
زنجبیل ترغی ادرک گونند و در یک قطره از آن در چشم کنند و اگر زنجبیل
سبک خنک آب سائیده در چشم کنند **نافع** در آب جنوب **نافع**
سائیده در چشم کنند **نوساد** سائیده عمل آنجه در چشم کنند **نافع**
کرد و در به مایی تر کنند بر گاه آب زهره خنک و فلفل سائیده در چشم
و اگر از این ادویه فایده نیابند نشسته را بر آن بزم و در طوبت فایده

یعنی روزگاری است این گوی روح با مرده در شرف اوست **ماده**
ترطیب و نافع نمایند و تغلیظ روح با مرده بخور و درون روح معنی کلمه با نوبه
و غوطه زدن در آب سرد و کس در چشم و آن نافع این نیز هست
و نوشیدن لؤلؤ است غایب بعد از آن با لغاب است و لؤلؤ بر شرف
بیشتر است تا در نایب غایب نافع است **سلاق** و آن غلط است
سب و خارش و سرخی آن درختن بر کمان سب آن ماده مرده
مالجست **سلاج** فصد قیال با عرق خبیث و حجامت است نافع است و من بعد
استعمال دوا در عین **کس** نافع سلاق و شور بر باد معنی میزدن در خاک
و در مود و سرخی بگرند حجت بعد در دام و طرف اینی با شرف عالی
منوده است لعل قطف معنی راگ بهود اندک اندک بر آن بکشد
تا خاکستر شود و بر یک زرد یا سفید شود و بر آورده با یک ساییده در چشم
کشد **کس** نافع سلاق صدف بوزند و با یک ساییده در چشم
کشد **کس** نافع سلق کدو را بوزانند و خاکستر کرده ساییده
مثل سر به در چشم کشد **سلاق** سنگبری پیید نه تنها کافور نیست

مسادی کوفته بخت باب کمال کرده حاکم از دو بوقت حاجت
ساییده در چشم کند **فصل** نافع سلق سپاری چاه ساییده
در شیر بز بکشد و افیون خالص سه سرخ و فلفل کلدر همید کلان برود
دو عدد الاچی خورده و بپزد دو عدد او و در بر او شیر بز ساییده
صعد کرده **فصل** نه بکشد از دو و در چشم کند و طلا نماید شیر بر در دو
آرام میوه **فصل** نافع سلق از زردت حاکم بطریق امثال ختر
روغن کند و از آن روغن بر یک پالند **فصل** اکمال کند چینه کلدر
در چشم چشم روغن شکر در آن دو عدد سلق و در آب و حکم آن نافع
است خصوص عمل کند و خان آن پس جامیت دارد و طاقی گشت
و خان کند آن است که کسور را در چراغ و خسته طرف معکوس
بر شعله دارد **فصل** چینه رو یا ندین موی نره که از چهارم بر شسته
بکشد زنی و مار و بوزانند و بکشد طلا سازند **فصل** و آن
طریقت از روغن و در طبقه عسل یا کند در شال و بپزد
قرصه است آن ماهر است که نافع شود بر سر اسهال و اسهال

در آن مثل شود و کلمات از آن رطوبات کیموسیه پنجم اند و چون از اجزاء
چهارم می خرد اگر دو و در دوت غالب آید صورت بخار و صورت رطوبه غلیظه
مستحکم و دو معصارت با یکدیگر است این می شود که حرکات و معصرت
موجب بلع مجازی شود و قدری از رطوبت لوی چشم اند و اسبغه خاد
بنوعی و اسب ان کیموسیه و سرد مزاج است با ابتلا و بدن از رطوبت
با صراع شدید که غلبان آید و خلط را و قدری از رطوبت مانده چاب
چشم اند **علا** آن در ابتدا مثل است و کمش چشم نمایان منجم و زور روز
می آید و چراغ مصنف بطریقی آید و بعد از آن از نور مردک و بطلان بصیرت
نت **علا** و در ابتدا در قول الباز احباب غلبه از لسانت و فواکه رطبه
و نامی است و اسب از رطوبت جلاع و کجوم غلیظه و مرطوبات و اگر کثرت شود و غلبه
و انقباض کند بر مشروبات و بعد از آن غلبه و باغ نماید و گل دادن بر صفت
که و احاب و کلان با بر و اندام و مرفول است و در سال علق بر حد
بمع تکید و در ابتدا و برگانه با اکل و زود آید بعد از غلبه و باغ نماید و لازم
میش از قریح تنقیه **علا** و در ابتدا باغ نماید و از ابتدا

تعدنقیه و مانع روح الگوزه رخیل مادان سادی سل مصفی بشند خوراک
صح **سایه** مانع نزول آب اشغال کند بعدنقیه فلفل کف دریا فلفل گرد غنی
سادی سایه شبایک سازند **کحل بر این** مانع نزول المادهای از مواد
گرفته آب او سرده صاف کرده و طوطی سیاه چینی مقدار یک که خاک شود و آب
سایه در چشم کند **کحل** مانع آب نزول و رقیق گل سرین کند سادی
در شبه سحبه روغن بنجد افروزند و دو آن گرفته مقدارند و در چشم کنند
برای خالات و ظلمت بصورت و آنقدر درم کافور فلفل گرد از هر یک درم
سرکه یکسر مله سایه و در چشم کند **کحل** مانع نزول المادهای سرد و دم
شحم خطل متقال و فزون نوساد بر یک نیم مثقال یکسج و دوام بفرودان
عاد با آب اب کبرل کرده خاک ساخته کحل سازند **دوا** مانع نزول الماده
اکحال نوساد مانع نزول است **دوا** آب رین و در چشم کشیدن نزول
ماده مانع است **دوا** کافور ریاحی در سرانی که بسوزد شبیه با حله کرده و در چشم
دوا برای نزول آب مفید است شهد چار تو در آب حله کرده با آب حله
مفضل صبح بوسند فایده طارعه **دوا** برای نزول الماده که افزوده شدن

در چشم

نمیدارد در ابتدا و در آخر استعمال نمایند که گاو چار توله آب لیمو کاغذ
و دو عدد برآورده در مسکه جگند و بالا بر مسکه آب انداخته و دوشنبه روز
نگهدارند پس مسکه را با آب سرشته آب و در نمایند باز همین دستور را دو عدد
لیمو آب گرفته در مسکه حل نمایند و آب اندازند و دوشنبه روز دوشسته از
آب بالا بنویسد که آب است و پنجم پس در طرف مسکه یا چینی نگهدارند و بر لای
دانه خنکاس و در چشم کشند **دوا** برای ابتدا و نزول مفع است صابون
لاهوری بخورام عام علاج نهفته و نیم ماه را از مابون را از کمارد
ریشه ریزه کرده در طرف انبی را بشوید و نماله نهفته را با یک سایه
در مابون اندازد و مابون و نماله نهفته مثل آب شسته بعد از آن
از دانه انبی جگند و در زیر دانه نشین نماله که رنگ و اسبیه شود
دو عدد برآورده و وقت حاجت مثل دانه خنکاس گرفته در مسکه
قدری آب انداخته و در خوب حل کرده در چشم کشد و بعد از روز یا
دو روز استعمال نماید **دوا** که آنجا که بزرگیم موجب مان است از زرد
آب **دوا** چکن که آنجا که آنجا که بزرگیم موجب مان است از زرد

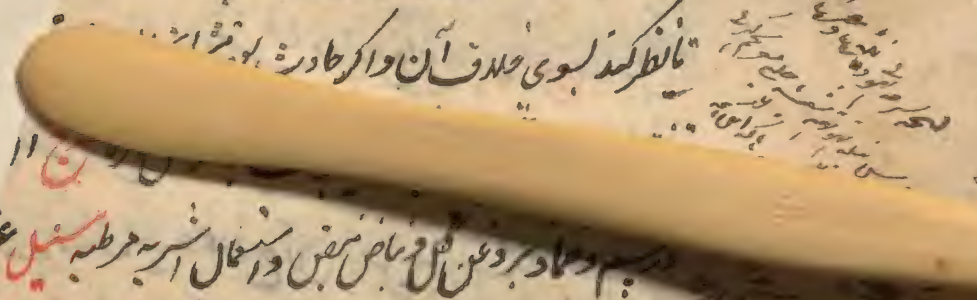
[illegible]

زیر

از دندان است که اگر در کف یا بر بی مانند پنهانی ظاهر شود و آن سببی گرفته
از یک انگشت و در چشم کشند **علاج** این است که در دندان ثقیله عبرت است
منتهی میگرد و نور و آن ع و سبب گردیدن غصه محو فیه باکی ادکی حدوده و سبب
از خارج مثل حریر و لطیف و از داخل خلط غلیظ یا کبابات غلیظه که در
درآمد و غلیظه نماید از آن حد و ث این عقب صداع شدید است با سبب نام
لب کثرت رطوبه بیهوشی و شبت امید صلاح این بیماری **علاج** و را اول قصد
قیض است و تنقیه و مانع کثرت فواید استعمال سیاق مرارات و کاس میاید
الساع لب بویست عینه و علاج آن برخیل جسم است که طبقات قطره
در و غلیظه **عینه** و آن انگشتن ثقیله غلیظه است اگر اصل است محمود
و اگر عارض است نفخه نماید که از غلیظه بویست یا رطوبت در عینه **علاج**
ترطیب و را اول تنقیه راویست و زمانی و اگر نسبت رطوبه غلیظه بود
بهر علاج ترطیب **عینه** حاوش منقعه در سایر طبقات لب است ماله
مداوم که در رگ کشند بوی طبقات **عینه** آن ضربان و خشن و در و دو
پس اگر باشد در **عینه** است از آمدن و دیگر طبقات **علاج** نفخه

از قیاض و اخراج خون قلیل لیل و در هفته یکبار و قلیل طبعیت و اجتناب
بر چار روز و امکان شایف ایض محمول بر عورت و سفیدی بجهت و می خط و
غلیظه مفرا ندورین **در** نافع از حشمت نشسته اند روت بر یک و دوم
کند و مفیدرم کوفته نیمه سره حد حشمت فرود آید **عول** خلق اولاد

حادث شود با طفل بسبب زیادتی رطوبت پس نهاده شود
تا نظر کند بسوی خلاف آن و اگر حادث شود

در جسم و مواد بر وزن قلیل و باطن بعضی در حال شریه مرطبه **سین** غ

حادث شود از امتداد جداول عروق و حرمت آن و آن ششم است یا
که پسند باد و مع دوم پس با سبب که با حشمت میسوم پس حکم که غلیظه و
منع بشاره نماید **طهر** و آن زیادتی عصبیت مندی میسوم از عروق اگر و مندی
گویند **یا ض** و آن غلبت بر سیاهی چشم و اثر از بی ترکیبی معالجه برسد

علاج بر سه و یک یک است **نند** ایجا بقیم آمد **علاج** اول از مندی است عروق
و بنحیه کموبت یا برج بعد نفع من بعد استحال او و به جالب **ب** نافع من طوره

Handwritten marginal notes in Persian script, likely providing additional medical advice or commentary related to the main text.

Small handwritten notes or signatures at the bottom left corner of the page.

از قضا و اخراج خون قلیل لیل در بر هفته یکبار و قلیل طبع و اجابت و بعد
هر چهار روز و امکان شایف این محلول بسیار است و معذی بینه و می و خط و
غلظه منفراند و این **دو** نافع است و چشم است اندر و تریک و دو دم
کنند و می دم کوفته نیمه سره حد چشم و در و غایب **عسل** خلقی اوله و علاج است و اگر
حادث شود باطن السبب و قتی رطوبت پس بناده شود چراغ در چشمی که بقل
تا نظر کند بوی و خلاف آن و اگر حادث بود شایخ و السبب تر خالی شایخ و
تنقیه و باغ است و گاهی باشد از یوبت بعد از امراض حاره **عسل** ان تقطیر است
در چشم و خدا و بر وزن گل و باغش منقش و در حال شربه مرطبه **سبیل** غاده است که
حادث می شود از متلا و جد اول عروق و حرمت آن و آن چشم است که بقل
که میسند با دموع و دم پس با سبب که با حکی چشم و میسوم سبب که غلطه و اول
منع بشاره نماید **طهره** و آن زبانی و عصایت مندی میسوم از عروق و بر و مندی
گویند **یاغ** و آن غلیظ است بر سبب چشم و اگر از بی ترکیبی معالجه میسوم
علاج است و یکدیگر است و یکدیگر باقیم **عسل** اول و منقش است و عروق
و تنقیه میسوم و اگر بعد از منقش اول و در حالیه **یاغ** منقش طهره

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

خندل شمع نو در شب یا بریان شعله کوفته نیمه بلعاب لعلوار که در کمال سازند
و در کینه نگهدارند و آب سائیده طلا نموده بپزند و در چشم می کشند **قرن**
اب نافع کل چشم شامخ کوزل بسوزند و بار یک سائیده همراه آب بموچند
سخن نموده بقدر قفل حب نموند و نگهدارند و بوقت حاجت حق که در چشم
سپید نافع رود و بسبب دپاشی که برید تو بیا و چهل روز و آب نیمه غانیدن
بعد بر آورده قفل گرد گل نگهداره مسامی آن کوفته نیمه انجمنه شنبلیله
و در چشم کشند **سیاه** مفید امراض مذکوره اند تازه کیمین طبع آب بموچند
بام بموچانند و غلیظ شود قفل سیاه ده عدد بار یک سائیده در آن انجمنه
در ظرف حبی نگهدارند تا خشک شود شنبلیله سازند و بوقت حاجت آب دایم
یا آب سینه سائیده در چشم کشند **سیاه** نافع بسبب غفقه و در چشم
مع غبی سفیده کاهنوی مسامی یا آب سائیده شنبلیله سازند و خشک نگهدارند
و بار یک سائیده قدری در چشم کشند **رو** نافع غفقه سفید میراره بر آنجمنه نگهدارند
و در چشم کشند **مصر** از زبان بوقت نیازی بر دپاشی را با بنیادین که کشند
بر زبان کشند یا با آغوش پذیرد پس بپزند و از زبان پاشند و بعضی گویند که

قادر به زبان بگویند **دوا** برای نظره بگرند ز چوب و اندرون دی سنج
کرده شب بخار و غن کا و چوب کرده بپزند پس دوان کنند سازد و زرد
چوب در میان برد و گذارند و صل کنند و بر تابه بالش نرم بزد خاکه سوخته بگردانند
حاجت در چوب شب یا سائیده بگندارند و در چشم کشند **دوا** مانع نظره
از رنگ موی مل ساخته در روز خنجر بار نظره کنند **دوا** اصل از کس
در چشم کشیدن مانع است سیاض و نظره **دوا** مانع سیل زبل یا کین و عرق
در اندام می بگندارند و وقت حاجت در چشم اندازند **دوا** مانع مایه
گوزن بپوشد و سائیده در چشم کشند **دوا** مانع سیاض زبل بپوشد یا کین
سائیده در چشم کشند **دوا** کف ز بار یک سائیده در چشم کشند و بعضی در چشم
دانه سائیده کحل کردن نوشته اند و بعضی نوشته بگردانند ز بار یک سائیده
دو غر دو بار یک سائیده در چشم در نمایند **دوا** مانع سیاض کحل لاله لعل یا کین
سائیده در چشم کشند **دوا** مانع کل چشم اطفال نبات در سیر زنی که بپوشد
باید سائیده در چشم کشند **دوا** مانع سیاض بویست سفید شرع در سر که نرسد
خاک نموده بار یک سائیده در چشم کشند **دوا** حبل کحل ایمن که در عرق

نافع سید مرتضی **دوا** نافع طحله آب یاز در چشم کند خدر روز **دگر** کج
 هندی بار یک بکند در چشم کند ذافع ظلمت لبر و طحله و سلاقی **دوا**
 که با مرده راقوت دهد و طحله و باض عین و اکثر علی عین نافع است شوره
 قلمی بسیار کند بار یک میاید و روز و چوب قدری امینت کار برند **دور**
 نافع سیل تخم سید الخیر عدد نبات متقال اندوز است متقال بار یک میاید در
 دیر نماید **فصل** نافع باض عین بگریزد و در دم آینه بکوبد نبات نادوست
 بخوشاند و صاف کرده بگذارند در روز سه نوبت در چشم بچکانند
 روز عین **فصل** نافع باض و نافع ابتدا و زرق و فصل سه عدد و مهره زرد
 عدد و پنجاه کتور بوزن و مهره صغدی پنجاه نیمک بوزن و فصل و سی و خورش
 ساییده و ملایه کرده و خاک نموده بکار برند **فصل** نافع سیل و باض و درم بکوبد و دگر
 عین فصل گرد بکشد و در زهره بزر کرده و خاک نموده بار باب نیمه زرد کرده و خاک
 لیس شکری باب نیمه چار بار سرد کرده و غنی یا سمین هر یک خدرم بسایند و بکار
فصل نافع بکسر ساج متحول ده و درم نوبت همد روز در جیل هر یک بخدرم
 فصل صغدی و درم نوساد درم و ستور ساییده بکار برند **فصل** دگر

طرز دشب یانی بریان ریخسل مسادی باریک سائیده بر روز و چرخ کشید
کل موی دو و نیمک لایق خوری و با هم سائیده سر سائیده استعمال
نمایند مفید طوره است **کل** دافع سیل و مباح و شکوری و ضعف ابرو نو سار
شب با بریدن مسادی کوفته بخت کهن نموده کار بر **طریق** نقطه رخ بزرگ
خون در **طریق** آن است که دو دکن در بان رسانند و بر زبان کهن کشند و خون
آزاد در چشم نظیر نمایند و از آزار بر گزند و ششمنی لازم و اگر زرد و صفال
کنانند و بر عورت که در آن کیند و محلول است بجا بماند **عبارت** از
سیدان ارک و چشم دایم رطب یا صندل آن امتداد و اس از راه و ضعف
ماست خصوص در کن **طریق** اول نقره دماغ بعد نقره شش و بعد
استعمال و در **حب** که خارش و دمو را نافع است و موخیم **عند** حبه فوخم
بلبله زرد و حبه فوخم که سائیده حبه سبزه بکشد و از زرد بای سائیده و در
کشد **حب** نافع دمو **عند** رگی باز و سیل **طریق** بلبله زرد و مسادی
سائیده **حب** سازند و در چشم کشند و حوالی چشم **طریق** نافع در **حب**
و دمو در سخی عین کفدر یا کات سفید یانی بوبت **عند** زرد و سوت افون

آتش سوزی با سبب آئینه شایان سازند و در چشم کشند **شیان** صفت
نافع سیلان رطوبت و خارش عین میگویند و از آنکه المانع زرد و زردی
هر یک مخدرم حفظ ده درم شایان سازند **کل** **توتیا** نافع و موه سنگبری مکتوبه
فلعل سیاه شمش عدد و در ظرف روغن از لپت کاسه روغن خوب بپزد
در چشم کشند **کل** **توتیا** نافع و موه و مائه رطوبت عین مقوی چشم نافع
خیالات و پاف سر می کشند درم استخوان خواص و موه درم سادج بخورند
دو درم صلابه کرده در چشم کشند **کل** **توتیا** و دیگر نافع و موه که بن از روغن
و رطوبت سر می بپزده درم دار فلعل دو درم فلعل یک بند می بپزد درم
از البیخیم درم بدستور سازند **کل** نافع و موه بپزد زرد برمان آب در ظرف
هر یک جوی دار فلعل نیم جوی در عرقان شلت جوی سبب بپزد و عمل آرند
کل نافع و موه بپزد و موه درم مار و نمک اندر ریای یک نیم درم و موه
بچه استعمال نمایند و در بعضی کتب عوض استخوان بپزد بپزد سیاه محرق و
کل نافع و موه کند ریزانند و در کلاب آغشته چشم را بپزند و اگر کلاب
بپزد ریای آنها نماید و **کل** نافع و موه خوب بپزد بپزد و چشم کشند

در زمانه دمه پوست پدید آید و زرد اندر وی و بی بار یک سائیده فرو برند
از یعنی گر جسمی اگر خفگی است لا علاج است لکن نوشته اند که اگر طفل از روق
باید که شیر از دایه که سیاه رنگ بود نمواند فایده میکند بگریه و شیخ الرئیس
در قانون نوشته که داخل کنند نیل در خطل و اگر آنکس بآن و کذا و غیره
محقق بار یک اتمال مفیدست و عصاره غشای صفت قد را سیاه میکند **غریب**
ما صورتی که پیدا میشود در گوشت چاکم جانب است و بر می آید از آن
وقت **غریب علاج** قرص را در شیخ پاک کرده استعمال مراهم **در وقت** غریب
کنند چاکم شب یا بر آن اندر دست مردار سنگ یک روز بکارند و دم
سرمه با نموه قید بآن الوده در ماضور نشند **و** نافع غریب و باره شکر
گرفته بار و عن بند انحراب بند چون غلط شود بقتله الوده در ماضور نشند **و** اگر
حادثه چسباند **در** اطفا و الطب مصر مرادی سائیده بر غریب استعمال نمایند
و اگر عدس تفرقش را بار کوفته چسباند **در** نافع غریب سائیده حالش
گذارد تا عینط شود قدری کفزی یا با او انچه قید رخته در ماضور نشند **فشار**
که غریب مفرساند بر تشبیه و آن موضع که غلظت نماید و بر گاه ماضور گویند

بذبح و درم نماید بر مرد و سیر زمان بخت ز غفوان قدری امنیت بر آن گذارند
و اسر و اکنند **موظف** میروند آمدن چشم و درم و زیادتی از احتیاج بلغم و نقل
و امثال آن از ماده رگه **مطلوبه** **علاج** آن بودن عظیم است و در جمیع معده
علاج تنقیه و باغ عسل و فصد کرب که و لازم است فلت حرکت و حرکت
نافع است و کدو و دمن با فلفل و گسرخ به ماضی نفس ضاها نماید و سر حاد و موی
نفس الطیب مفید است **نفس** **علاج** آن گرمی روح و استعال و نه تنق از
و در بیل وجود ماده حار و در ماضی **علاج** رطوبت سرد است **علاج** زیادتی است
از ماده تخمیه که حادث میوه و در جفن از جلد و نقل میوه جفن از الفلاح و با شکر
سب آن رطوبت غلیظه است **علاج** فصدت اگر در جسد بود و نمیدان
نفس و نمیدانی که در آن جسد مملو است از آب و اکیلی و غیره و در جسد
علاج و آن زیادتی لحم مان اگر است **علاج** تنقیه بدن از خلط غالی و استعال
شباب افکار که مذکور شد در بیل **علاج** و آن ضعیف شدن البصار است
از رویشانی افکار و قوی شدن و در غروب **علاج** استفرغ بدن و کمال
بدن از رویشانی **علاج** و در آن و سوار می حرکت چشم و در کش و در کش

کردن ماورد و درخی من **علاج** کمیدت باغچه که در آب گرم تر کرده اند
بایس نهض بر و غن گل وقت خراب چشم بند و موطا و من که و منفیدت
علاج اگر چشم قرب رسد و بسبب آن سرخ چشم و دموع و درم بود
اگر ناله می باشد اول فصد قفان با حجامت پس بر نماید و طبع گرم دارد
تعبه این طلا سازند آرد و ماش یعنی نوک و دوز در زرد چوب و حصول
بایدان زعفران مصطکی مرکب بر آرد نهض مرغ و در غن گل مستقیم
گرم مواد نمایند **تندی** یعنی دخیل حیوان در چشم پس سرخ مگرد و غن **علاج**
عسل چشم ماب گرم و شیر زنان در چشم قطره نمایند و نشانه باریک
در چشم کشد با طین فارسی بعد ازین سید در چشم کشد تا باریک **علاج** و این را
در حندی گهاخته کافور سی گویند **علاج** حفض طین مغز و سید و گی باب
گویند و ساید مواد نمایند دیگر فلفل زرد چوب ساید مواد نمایند و حقیقت
سکه حکر نه یکم طلا نمایند **علاج** درم مستطیل مست صحت حفض **علاج**
علاج فصد قفان و تنقیه با بارج و قلت فصد در کشت و طلا فصد صبح و هر
و حفض و گل ارغنی مابک سنی و موم گرم مکرر نمایند **علاج** و از آن زمان

بروای

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

کمر و با هم بچسبانند چون روغن مانند صاف کرده در گوش چکانند **روغن بادام**
تلخ نافع سده اذن است بدستور روغن بادام شیرین بر آرد که
آن در صداع کوکب **روغن** نافع در دوا بر فمط تلخ زنجبیل حبل بر سر
در روغن زلف بر بند قرض او و به نموده تا که قرض سوخته شود صاف کرده
نگهدارند و چند قطره بگرم در گوش چکانند **قطر** نافع در گوش مار و دوی اذن
شوم یعنی هر کوفت آب دی گرفته صاف کرده بگرم در گوش چکانند و بعضی گوشت
از که باز نره گوشتند اسه بچسبانند و بگرم در گوش چکانند **قطر** نافع در
گوش چار و بار و عصاره برگ قنب مخلوط کرده بگرم در گوش چکانند
بیک اسامه در روغن بچسبانند و صاف کرده و قطره در گوش چکانند
با قند شهد یا لادن و با عصاره برگ قنب مخلوط کرده در گوش نشاند **قطر** نافع
در گوش صبر نقوی در روغن کادکنه حل کرده نیم گرم چکانند **قطر** نافع در دوا
در یکی در بول کاد و عرق کرده در گوش بگرم چکانند **قطر** نافع عصاره قند بگرم
در گوش مکن در دست **قطر** که برای در دوا است افیون بقدر سنج لورند
و خاکستر آن بقدر چار سنج در روغن حل کرده نیم گرم در گوش چکانند **قطر**
گلاو

نیز به کاه و سنگرم کرده در گوش چکاند ممکن در دو بار و این است **دیگر** قطره
بوره از منی مخلوط با آب سنگرم ممکن در گوش است **دیگر** آب انار ترش با
زبل در دجارت **دیگر** عصاره برگ نه بار و کحل ممکن در گوش است
ناید باید دست که علامت درد گوش عار از سوزش از شده در دو بار
در استراحت بهوار و دمنه موضع پوشیده نماید **طرش** و در و صمغ بنه
عازت از گری گوش است و در سن پیری یا علاج و در غیر آن اگر در
اندامه و باغ نماید و مرض منی که غمی رود پس لازم است جلد
در مرض تنقیه و باغ بعد از بچ آب یا برج که مذکور شد نماید اگر کند
سب آن ماده غلیظه بلغمی و گواهی میدهند بر آن نقل سر و نفع لغوی از آن
خاره و گواهی میکند در امراض فکله منراویه وقت صمود و کجارات باغ
و علاج تنفوس است از مطبوع بلغمی و بخت و در حسن و تقطیر
گل و کبر در گوش و استعمال اطرین کشیری باغ صمود و کجارات باغ است
و کذا استعمال ایارج فقیرا یا اطرین و گواهی میکند بسبب اجتماع و در
گوش پس اخراج آن نماید و بلغمی محفون و کبر و تقطیر منی منی و تنقیه

دوا در گوش چکانند **دود** و **خصل** نافع نقل کوس و دودی حشطل نازم را در ریو غل کخند
بجوشانند و صاف کرده بکهند از دود و دست قطره تقطیر کنند و زعفران
مفید کری و دافع درد گوش باریک است و مثل روغن باورام می برارند و
روغن عقیق در گوش چکانند نافع طرش مفید در و اذن است که باشد از
سردی و در مرض کله نیکو کور و آب بصل در گوش چکانند و در و بار
و نقل اذن را مفید است **نوع** نافع کری کوس و دود و نقل کور و سائیده
انجیر کورده در گوش و میزد و در یکبار و شنیدن او را نماند و در مثل و
و ترب غره مفید طرش است زیرا که از ریافته محله است برای اذن **قطر**
نافع کری گوش بویه اومنی در که ترخل کرده صاف نموده بیکرم در گوش چکانند
قطر اگر تابد در گوش پر شده باشد مقدار عدس انگوره در شیر عورت حل کرده
یکرم در گوش چکانند و هم نافع گرانیت **قره زان** عدمت آن خروج شده است
و در **علاج** هرگاه در گوش ریم آید از نم خست که جلدی در انداختن دوا
خاک نماند و اگر بوجوب در دین و بلکه اول و دوم و مفید است
بعد دوا و خکی نماند اندازند و چکانند و بحد در گوش و دین
بهر از آنکه

فتید نافع قرصه گوش صر زید بکندر طبع مغزه مرکب سی برین گاو
تدری که سر سینه در گوش نهند نافع قرصه گوش در بول صبی بوی
انار چسباده صاف نموده در گوش چکانند فتید نافع قرصه گوش
شب چای بران مرکب بر سر سازند و در گوش اندازند و بالاین
خند طعن آب نیم چکانند فتید نافع در گوش قرصه آن اندر دست
زیدانچ کندر صر مرکب دم الاچون ساد می پل کشته فتید الوده در گوش
نهند نافع حار و سیلان ورم گوش حله در سیر کشت و کالایه
وصاف کرده نیم گرم در گوش چکانند و بهرین سر برای در گوش
زنان است نافع ریش و کرم اذن عصاره می از عیانی لال
در گوش قطور سازند فتید که بواسطه گوش را مفیدست قرصه را ازینم
پاک کند سر که بختد عرم شل شست هم بچکانند یا بقوام آید و در دم رها
سوده بر آن اندازند و در هم سازند و فتید آن الوده در گوش نهند
آواز است که شود آن بدم از خارج لیسین علیطه
ان تمددست یوقصل خلاف امکه از اخلاط الوده که آن باقیست

دناع در مادی و الکلی است و به طبعه مل است و به بوی و مزه و غیره
صغری و بابونه و اگر از زعفران و حسن بود و کله پاچه و کله سبزه و کله
و بیوت و از بسیار فایده کسی علاج این استعمال اندیشه مرطوب و روشن
گل در گوش چکانیدن و از حسن فصل طبعی حادث می شود و باقیان و بیوت
دناع کوشیدن در سیر و تر است **درم گرم** پیدا می شود و در اصل درون
خارج علاج و گاهی باید در داخل گوش حذر دارد و علامت و بیوت
نول سرخی و آن صفادی التهاب و علامت بلغمی قلت حمزه در می
و آن که در مادی صلابت و نرم است یا کمی درد و در نهایت و آب
نصفه میقال اگر مانعی از نصفه سازد و حسیانند و قطعه صلبه تخم مرغ
درم و در دجاست و کذا سیر و حران و ملله و در دجاست و صلبه
و نفعیه و خط در دیگر نمایند **خار** نافع علامت گوش که با جاذبه بود
و در خطی مدقون که هماد **خار** که درم گوش را نفعه گویند و در مساز
نیابسم کنان و او بفول نموده و دیگر چکانند **خار** محل درم درون
بکلیط خارج بود و در گوش و در گوش و در گوش و در گوش و در گوش

الکلیط

هم در اگر کو انی پسند نباید کرد و در غیر کو انی باز و نمک و قهوه را لبر که
جوشانند و مالیده صاف نموده انوک کاغذ آینه در گوش چکانند و قطره
حفظ و افیون نافع است و اگر باید لب فریه کند و محمول در سر تقطیر
نمایند و اگر از امتداد خون بود علاج فصد قیاس است **قطره** که خون
بسته بگذارد آب کوبیده که بار بار بکند تا لبر که نیگرم قطره سازند
و در آن گاهی لب جراثیم گرم در گوش می افتد **علاج** صبر موی
در آب حل کرده یا در سر که در گوش اندازند که برود و بعد از آن را
و در گوش بکند که گرم ببرد آب صبر موی برود و تقطیر روغن کند
نیگرم قاتل هواست که در گوش رود و کد آب سازد و همچنین آب
خفیل و سراب نند در گوش چکانند نافع دو دانه است و شیر
برگ فتالو بر آورده صاف کرده نیگرم در گوش چکانند **مغذی**
علاج روغن گل و سرکه با هم بچوبانند و صاف نموده در گوش تقطیر
نمایند **حفظ** شیر سائیده نیگرم در گوش چکانند **در بر**
یا مسین قدری صبر حل کرده در گوش نیگرم چکانند **علاج** **تفصیل**

آنرا عطر کرده و درون سرفه و مایل در تن بر جای بی که در آن گوشت
و چوبان با ابونه در گوش نهاده بکند و قطیر روغن کبکدنگم نماید
یا بنهد که در سوراخ گوش بر یک پای ستاده بچند و مایل درازد بر اینجاست
که آب در دست اگر در دست کف کند صاف نماید با انگشت و مایل و مایل
در دست محکم و آرد و جو تخم گمان شیر و خزان یا شیر **علاج** و آن است
که باید در اصل ازین سبب آن خلط اکال **علاج** که در تن محکم این نقیض
بعده اشغال فرست قبل **انواع الف** الف مخلوط است از عظم غرقوفی و دیگر
سوراخ بینی چین بالایی منی رسیده بدو تجویف منقسم شده یکی با بقا
و آن منتهی می شود به تنفس و اشتقاق هوا دوم بوقطام مضاعف تجویف منقسم
و ماغی و رسانیدن رواج بدان در عصبه که سبب بدو است و آن را اندواید
روانچ بدان حاصل می شود **خمس** و آن فقدان ششم است و مولودی الاعلاج
برای سبب بلغمی است علاج این بقیه و ماغ بعد از من بعد نفوذ معده کار برد
ششم و این انواع است یکی آنکه حاشه شامه جمیع رواج را بکشد و بگوید
و دیم آنکه از چرخ کوب بسیار مختلف در اینست که می گویم آنکه بعضی بگوید و باید

و بعضی را نه پس با موی خوش محسوس کند بدوی بدوی با بکس استبداد است
نوع خلط در طبیعت یعنی اگر حس کند از جمیع راحه بوی فضل و بل خلد عمار
و اگر حس کند راحه غفرت پس خلط عصمت و اگر حس کند بوی ندادت پس آن
خلط باردت و اگر در یاد بوی خالص پس خلط سوداوت **علاج** تنقیه دماغ
بر تبدیل مزاج بسوختن **فروغ** سبب آن بخارات و رطوبات ناسده است
علاج لازم است تنقیه دماغ من بعد استعمال فراغ اگر باشد قروح طبعه و علاج
فروغ با دانه خشک در زمین بر وزن تنقیه یا کبریا استعمال است بعد از غرض لیم
یا بر وزن مخلوط **فروغ** گاهی پیدا میشود بغیر در بینی و سخت میگردد سبب آن
فصل علمی و سوداوت **علاج** اول تنقیه دماغ بعد بلیغ شود بر غرض خلط و در
و نیز نفع میکند بسوختن از نار حار و در از راه پیر من فیه است و اندازند با مایه
ناخدا **فروغ** اگر عادت شود در تنها و در سام روز چهارم یا پنجم یا یازدهم
یا چهاردهم بنده سازند چرا که از دفع طبیعت یعنی مجاری است که وقت افراط
و در غیر آن ملائمتها پیدا نمایند پس اگر باشد سبب حده خون است آن خون منق
اندازه که از آن سبب و اگر غلبه خون بود علامت آن اول صداع توید و سخی بود

و چشم بود و خون سرخ و گرم بود علاج برای کسین آن شراب بارده مثل شراب
و شراب نرسیده نماید و اگر با وصف استعمال جانب رعاقت بداند و پس قصد
نماید و نشود و سیخ برزند بلکه درین امر قصد نکند نماید برای میل نامه جانب دیگر
خون کمتر گیرند و من بعد آن جانب به شرط بر قفا نماید که خون فوراً بند میشود و در
ران و هر دو بار و حکم لیس رعاقت دارد آب و سرکه بریزند و امر را استعمال
تا خون منقطع گردد و غرغره آب و سرکه در دهان نیز مفید است **نفع** رعاقت
تخم کبیر یک در مقابل غاب نهصدانه شربت آب بر نماید صبح و شب آن گرفته نم
کاهو تخم خرفه یک چهارم در آب مذکور میریزد و بر آرد و سراب بنویسد و در آن
حاکمی بنمایان پیاده بنویسند **دوا** قاطع خون رعاقت مثل سرخ سائیده با کافور
و گلاب حل کرده و چند روز بنویسند **دوا** قاطع رعاقت کل سر و آمله بر آن
الوزن بر سر گردن طلا نماید خون نکند و بار اعاده نمند و بعضی فقط سر را
حل کرده و میسازند اسپیکر که لک در شب طلا یا **دیگر** سوده قلی که کوفه
بر شب طلا سازند **دیگر** آمله باب تر کرده هرگاه نرم شود سائیده و در سر
نموده بریافوخ نمند **دیگر** نافع آرد جو کل سر و کسیر بنویسند و طبعین نموده ساقی
ساده

بر شب طلا سازند

که پیش از غذا بخورند **و** اگر که آمیخته بر مقدم سر گذارند **و** فصد بصدیه
نم مرغ غسته بر آن کافور ساییده و در مخ سائل الدم گذارند **و** قاطع
رعاف مار و مار یک ساییده بکسیده نفوخ کنند و حصص سوخته خاکستر نموده ساییده و بینی
دند کافور سوخته و در بینی و دند پوست بکسیده و سوخته سایه شده را با بنویه و در مخ فرو
دند و سره سوخته شاخ گاو با شاخ بز و سر حصص و زبل گوشت و واحد سوخته و در بینی دهند
و برین کافور خشک ساییده و در بینی و دند سر نس جار سوخته حاکستر آن و در بینی و دند کف و یک
ساییده و در بینی و دند خانه غلبوت سوخته و در بینی و دند یا خانه غلبوت و در بینی و دند
بعبار رسایا آلوده و در بینی **و** نافع رعاف کافور و راس نیرتر حله کرده و در بینی
چکاند **و** نافع رعاف کف و راس کافور و یک حبه بعبار و عسل الیعی اگر باشد
و الا با آب ساییده و در بینی چکاند **و** مسکینی نمک را با آب صفت بکشد کافور آن آمیخته و
ناید **و** عذای عذای رعاف از عذس و مرغ و لیمو و دال نمک و ساکنه و عسل اگر
سازد **و** آن عذای و در بینی و دند یا خطه لمرج که بجا بدین **و** در
بسیار و عسل بکشد و در دند و در دند یا خطه لمرج با دال و عسل الیعی **و** در
فصد که از دماغ از راه بینی فرو آید بطریق مرضی کام گویند و اگر کتب و در نزد ناسد

پس آنچه خارج شود اگر باشد بالغ و زردی و زردی چشم اگر می باشد و اگر **مطبوخ** اگر
ماه رقیق بود و با حرقه و زردی و زردی با عصاره کبریت مقلطه او کوشند و اول آب
خمس و اگر ماه غلیظ و حرقه بود پس در آب لطیف آن نمایند و بوسیدن در آب
که مذکور خواهد شد و حال آن که **مطبوخ** نافع رکام و زردی و بویان به سبب و بویان
افضل و سبب سبب و کاه و زبان بر یک مشتال سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
در یکیم با آب بویان مذکور گاه بیوم چند نمایند و عاف نموده بوشند و اگر در دهان
و زردی و سبب پس درین مطبوخ مثل سبب و بویان و زردی و سبب و سبب و سبب و سبب
و اگر رکام و زردی با حرقه و سبب و درین مطبوخ مثل عاف و سبب و سبب و سبب و سبب
تخم خانی از این سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
خمس و سبب و اگر حادث شود و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
نمایند از جاع و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
طعام و آب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
نمایند و اگر سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب و سبب
نمایند

شود و باز و سراج که بی تب است مانع است و در کتاب بیاض العوارض مرقوم است که اگر
چهار پس در فضا و جابجایی در سیم گذارند و نویسنده آن آب ام لازم کند
نزد قدیم و جدید را مانع است هر که حادث شود نزد و در کام جلد علی بابی سب
پس اینست که مانع از وضعیف است بقوتیه و مانع باید که سید **طریقی** مقوی مانع
مانع نزد مفیدالات صد و هشتاد و نوبت که در بویش یک بابی در بین است
عبد سیاه که پیغمبر نام هر واحد نود و نیم حشاش صیدیم کامودار چینی که در
هر یک است او دیو نام و نیم حشاش کامودار نام دارد که گوشت خفته و در
صلابه نموده اینجه نگه دارند پس بگریخته و بر سایر آن بادیان اصل است
گاو زبان هر واحد و درم غایت و است پنهان بخت و دانه هر واحد
بفتح بیج لوسن هر واحد و ثقل سوزنی نوله از خیر جابجایی در سیم را و در
آب جو شانه که گاه یکبار و اینست که کلبه صف نموده با یکینم تا وقت فراوان
او دیو بالا را گوشت خفته نگه داشته اند اینجه همچون زرد خوراک وقت صبح نوله در
و باد بی بریزند **طریقی** مانع ز کام و نزد و بر اینج افیون بر یک سیم
فصل ده و درم حاق و قراخیم حشاش سبب الطیب بر شاد فصل صغیر بی سیم علی

[illegible]

هم خست و لعاب استغول بر واحد مختلف انصاف نماید و وقت فرود آمدن
صغ غریب هم خطمی دست و اصل الیوس مغیر کوفه بخته بر یک چهار درم آمیزند **دوا**
دوا مانع نرله از رختن لیسید و مفید در پوست حاس مو تخم لب قرم و مفید
درم بدست و بگوام او زدن بر باد و درم باب بر **دوا** مانع نرله مانع
بمعال یا لب طبع در پوست حاس مو تخم لب قرم و اصل الیوس درم و درم
عربی کثیر از ریش هم کام بر یک است درم استغول عذیم لعاب زدن بر باد
انار آب بکشد و صبح بخور باشد نصف باشد مالیده صاف نموده با کمال
بقوام آورند و صغ غریب دو درم کثیر بکند درم سائیده بعد بقوام آمیزند
حب مزاج **دوا** مانع زکام بار و شفت و فضل گرد و در ناف می آید
حلخ و بر دو نیمی ده عدد با یک توده شکر نوتنه اند و محمد و کر با نوتنه و شکر
بر فزند است و اگر است بر دماغ صاب کام و اثر کند گرمی آن در دماغ
صحت نماید و یک است و نیز بکند بار چه و گرم سازند بر آتش و بپزند بر مویخ
و قبله محوس و گرمی او در دماغ لکین سید زکام بار و در او یک است
در بار و مویخ **دوا** مانع زکام صاب که با نوتنه و بود اصل الیوس

نیم خطی تخم خاکی موی سفید گاو زبان سپایو سان غنایب تان بنام
قدت چند سوره سازند سرتوبه ملعا بهیدانه سنگات سیره موم کدو سیر
وقت در است **دو** برای امانه نزل و در برش نمودن از راه سی
داشتن قیلله بسیار کنه در سنی مفیدست مکرر عبادت سیده و در
است که باشد از نزل **فایده** باید داشت که نفوح تا کو سمون دهند راجع است
نفوح را در مندی ماسن مسند و اکثر از آن عادی اند و مفید نزل و در کام مسند
پس بداند که مبراج و دماغ گرم بود و خوف سهر باشد است و اگر مبراج دماغ
بود مفید است و در سن نخوت که رطوبته غریبه می آید اگر عادت کنند
مناسب است که متقی رطوبات دماغیست و از امراض مایه دماغی محفوظ میدارد
و بعضی درین مشک می افزایند و این بهتر است و آنکه عادی سهند و با نیاز کام
و نزل عارض شود باید که بعد نصف ماه استخوان عاید چرا که در ابتدا آنکه نفوح مایه
حادث مواد شده صداع می آرد و اگر بر شش جانب حلق بود برای امانه
بزر بعد نصف مفیدست و درین زمان برای اخراج ماده بلغمی تر که بسیار از مذهب
میشود که تنباکو یا باریک که تخته ناس در میکند و در آن قدری قهوه خش خاشاک

انی افرا مید و مار خنک که ده سائید و ناس میگیرند و از نسی که از بالا اوج بلوغ نماید
 و وزن این درشت ام لیکن بسیار باریک نباشد سائید و این سائید را سائید گویند
 طوس چنانچه می افرا سید و اگر قدری شکست افرا سید بهتر است و بعضی از این
 تنباکو را در سرب تر میکنند و بعد خنک است و سائید و قهوه یعنی ناس میگیرند
نوع که بعد از تنقیه در زکام و نزله بکار میبرند و جالب موثر و دو طایفه
 دانه خنک است که اصل الوس است و بزرگ و مساوی شکری است و نتیجه خوب
 سازند و سرب است و در **نوع** گل سرخ شمش است و تخم کینه و سبزه صندل
 سفید نموده چار باشد با دایان و از چینی باریک است به نبات بر او
 شام چار درم از این **نوع** و **نوع** معصوم سده نافع زکام و نزله
 بر این نوساد و باریک و سبزه زنجبیل معصوم است که در باره سبزه زنجبیل
 بسته نموند و بعضی که سبزه زنجبیل پر کرده بر این سبزه **نوع** دیگر معصوم
 زکام و عمل در قدری سبزه بر این کرده در باره سبزه زنجبیل بسته نموند
 نافع نزله از نزله و عمل معصوم عربی است که قوئل طین مغزه و روغن
 سبزه با افیون بر زنجبیل بسته نموند که نفع سبزه زنجبیل بر روی کاغذ و نزله

بر این نوساد و باریک است
 در باره سبزه زنجبیل معصوم

بزرگم بر سر بریند و روغن گل نیم گرم در گوش چکانند و معوت اندازند
 اگر باشد سبب آن راح حاره یا مضطراب و دست و پا در گوش نالند و
 صبر چوبس آن علاج کافیه است عطر صوف را وقت خواب نیز نفع میکند
 نافع و بخیان گفته در هر سینه جوید که نفع میدهد و اگر عطسه
 که گوشت را از تن براند و آب که از روغن
 پس اصل لوس را و در یک جا درم با یکدیگر
 شامند و در آن باطل از آن حاره که علف

بزرگم بر سر
 بزرگم بر سر

بخیان گفته در هر سینه جوید که نفع میدهد و اگر عطسه
 که گوشت را از تن براند و آب که از روغن
 پس اصل لوس را و در یک جا درم با یکدیگر
 شامند و در آن باطل از آن حاره که علف
 بخیان گفته در هر سینه جوید که نفع میدهد و اگر عطسه
 که گوشت را از تن براند و آب که از روغن
 پس اصل لوس را و در یک جا درم با یکدیگر
 شامند و در آن باطل از آن حاره که علف

نماید و برود و صد غنیمت بسیارند **قلوبنا** نافع بر زکام مفید در دفعه
 معده و شکم فلفل گرد زردیج بر یک لبت درم انیسون ده درم عروان
 پندرم تخم شمشیر نمونادام مغر حلو زه نمونا جیل بر یکا درم گل گاوزبان
 گلبرخ نعنع موی پروا حد شد درم شهل الطیب حد ساج سلسلی درم
 دارچینی از زباد در دفعه در زردیج درون

بل حله از کور بخان شیرین بهمنین خود سر
 الوصاف بر یک درم دار فلفل پخیل سهوا

در دفعه نافع بر یکس بر که بوی بسیار

در یکی درم کلاب مقوم لغو سازند چون

اندک غرزد **انسان** نافع زکام بخاله منقوع در سر که جویداده بر جان

دارند **عسل** بدانکه عطف معتدل انسان صحت و بسیاری میفرستد

و نافع را و مگر که در صد را و با فیه بسیار بود و با جلدش بعضی رعاف بسیار بود

عطف بسیار آمدن ضرر نکند و کام و معتدل نافع بسیاری عطف است

در دفعه نافع بر یکس بر که بوی بسیار
 در دفعه نافع بر یکس بر که بوی بسیار
 در دفعه نافع بر یکس بر که بوی بسیار

در دفعه نافع بر یکس بر که بوی بسیار
 در دفعه نافع بر یکس بر که بوی بسیار
 در دفعه نافع بر یکس بر که بوی بسیار

بموم

بزرگرم بر سر بریند و روغن گل نیم گرم در گوش چکانند و صوت برآید
 اگر باشد سبب آن اراج حاره یا صلا و عدم دست و پا در گوش چکانند
 صبر حبس آن علاج کافیت عطاس ضعیف یا وقت خواب نیز نفع میکند
 نافع و نهان گفته در هر سینه جوید که نفع میدهد و حاشیه و اگر عطسه
 بود که بسیار افتد باید که قطره گوشت را آتش بر آن کشد و آب که از روی
 بچکانند نافع عکاس اصل کوس را وند بر یک حار و درم بار یک بچکانند
 و یا منداب که جویند و در آن باطل از قنور خشک که علف
 گرد و صاف کرده حب بنهند و قدر خود و خشک سازند و خوراک ناچار حب
 دیگر نافع عکاس و نهان گفته در آب مطبوع گوشت را بچکانند
 فصل در دهان دارند **در دهان** در آنکه آب مختلف است از عصب و تخم و فصل و
 شراب و درین **سبب** آن سبب است علاج با لیدن روغن زرد
 قدری نمک بر لب سه مفید است در روز و سه مرتبه با کبریا میباید
 این قول است **نافع** شقاق لب و زبان مغرغم میباید و آن با قویم کرد
 شیرین با روغن آب میباید آوازند **بزرگ** با درنگ میباید و هم با لادن و لاف

بچکانند
 بزرگرم

کف را از لب **الله** نافع شقاق لب است نه مار و کثیر انفعاید است نه سبب
کوفه پنجه در پیه باکیان مرهم سازند و در لب گذارند **مرهم** سبغون نامی
لب بینی و مروح خسته لطی الاند مال بر قوط مار و عن گل سبب خراش لب
موم و کافور و کاس فید بر یک شتهقال شفته را در آب پزند تا مایل شود
بماند صاف نموده ملعاب سبغون و موم و روغن مرهم سازند و او کافور
سوده و کافور محرق آمیزند و مرهم کشیداج نیز مفید شود و مروح لب
علاج حقیق کلک سرخ و بابونه و آرد جو بوجان بر کعبه **علاج**
سازند **علاج** خطا سنان عاقل و دندان را و جاست که اگر کشتن
چرخ است از دندان مخرب است و چرخ که کشنی دندان آرد نه خورد
رسان بخلبل مکرده با تا چرخ که از خوردن مانده با یک شود و عفو
و بخربار دانه بآن کشت که چرخ دندان را خراب کند و از خوردن و نوشیدن
چرخ مرهم با فلفل هر چه که یار و با فلفل با احتیاط کشند و گذارند و اگر
و باز ز نوره که نهایت سرد زده باشد نوشیدن ضرر نکند بمانان **علاج**
علاج اگر باید لب خدین نهان و شش کشند و شش پری شود

علاج

بلاج آن پروازند و با قوت کوشند و اگر خفاش زیاد باشد
بهری بخر کردن علاج نبود و عدم داشتن قدری زرنباد و درون
حافظ صحیح است اگر در دست اگر باد و درم نشسته بود پس هر یک
هم نافع و درم نشسته بود و ممکن در درم مضغه نماید و دیگر دانه کباب
سرد و یکدفعه آب گرم در دندان گیرند و ملا خط کشند که یکدفعه آب
لبن در او میو و پس اگر چار بود و در آب سرد لکین خوب است
و بکس مضغه اعلاست چار از خربان و سورس پخته است پس در چار
بکس و مضغه کنند و اگر بایستد از هیچ یک در و شغل یا تعدیل
بلع آهون و زیره و بادیان و یک کبابی مضغه کنند که هم مفید و باد
است و کوریم جدا و به نافع در دندان **ب** نافع در دندان باد
خلیت زرنباد و قفل گردنک و موری عاقر قرحا مساوی آب چهار سانه
و زیر دندان در دندان گذارند **د** نافع در دندان زرد و چوب یک
سایده و در پنبه کوفه زیر دندان در دندان گذارند **د** مفید در دندان
نفل قدری زیر دندان در دندان گذارند **د** پنبه دانه گرم کوفه زیر دندان

گرفته و تقدیری محرم الهی است بعد از محمود و سید و سیدان علمداران و علمای آن

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Urdu, covering the entire page. The text is dense and appears to be a continuous narrative or a list of items. There are some red markings, possibly indicating a section or a date, near the bottom center.

۲
بلوت از عمل پاک میکند و راه را از حرکت ممکن در دست **منفع** متوافقی
و مفید و گویا پاک کننده و مسج و مفید در دبار دست کتان تخم حبس تخم
مانوئه اخیل کلید و غلبه اشعلب بر یک بقدر توله جوئد روده بخورد **قطر** مانع
از کوش آب بصل با سفید تخم مرغ آمیخته است کرده قطره نماید و گوشت آب بصل
با عمل فیتیه کرده و رطوبت را بدن و بند بعد باب نیم گرم منفعه نماید **سنون**
نافع در دندان کاسه بعد کل شیرین خنک گلزار بر یک سینه مصطکی و
کیم سینه الاچی کلان شش سینه مسی که سنون است مشهور در بند کیسه قوئل
سوخه کیم توله کینه بر این توله همه را سائیده بدستور سنون ساخته استخوان نماید
سنون برای استحکام دندان بارز سوخته عدد عصف غر سوخته عدد قوئل سوخته
عدد و غیر سوخته عدد کوفته بخته سنون سازند بعد باب نیم گرم لبونید
سنون نافع در دندان بارز اشکار فلفل گرد مسادی سائیده عدد دندان
مانند **سنون** که استحکام دندان نماید شب عانی بر این بکوبد و تویا و برشته
برنج و کاسه صید کیم هر دو کوفته بخته سنون سازند **سنون** نافع در دندان
و استحکام آن تویا و بندی در روغن زرد برشته زخمیل کاس قوئل سوخته کاس

سنون سازند **سنون** نافع در دندان قنطاریجات هر یک درم تو یا سبزه
برشته میزدیم کوفته چخته بردن مالند و آب وین بریزند **سنون** که اسهال و
ناید و خون آمدن باز دارد کات سفید عصاره بریان قوئل بریان دانه فاقه هر یک
توله تو یا سبزه بریان میزدیم کوفته چخته سنون سازند **سنون** مغوی انسان ملا در
اسهال مساوی با یک سایه بردن مالند **سنون** که اسهال و دندان ناید
بریان دو درم یک درم کوفته چخته سنون سازند **سنون** نافع در ورم کبده از بزرگ
و بی درم یک درم سایه مالند **سنون** نافع در ورم کبده و غلظت هر یک از آنها
بقدر یک سایه مالند **سنون** که اسهال و دندان ناید
انسان عروق اصف و وارده درم شب یا بخت درم مکنار شد درم ساق
سه درم مایه پوست انار قرطاس محرق هر یک دو درم بدستور سنون سازند
سنون نافع در دندان که با درم بود کات غلبه شعله که گمار مساوی شود
مضمضه نماید **سنون** نافع در دندان پوست صندل و دو درم در انسان درم
شده نیم کوفته در یکپا و آب بجوشانند که نصف بماند وقت خواب مضمضه نمایند
سنون نافع در دندان که از زرد باد و رطوبت استرغاب و غلبه شعله که گمار

خون قوه مساوی در آب جوش داده چون نصف باشد صاف نموده مضغه نمایند

دیگر که همین فایده دارد عاقر قرحا برالبح عدس درست پوشان

جوش داده مکرر مضغه نمایند دیگر که با بی عمل مساوی جوش داده مضغه نمایند

نافع در دندان گویید در سر که بخوبی آید و نیم گرم مضغه نمایند

نافع وک اندن اردندان و لثه شب یا معص جوش داده مضغه نمایند و ک

می از آید خورین پوست اما نیز مضغه نافع در دندان بطبخ جوزا سر و مضغه

نمایند دیگر روغن گنجد در دهان که قوی مفید گرم دندان است نافع در دندان

و سفید و هم این پوست بپزید غلبه کشید آسند بر یک شقال پوست کس

بود و برالبح درم در نیم انار آب بخوبی آید نصف باشد صاف نموده مضغه نمایند

دیگر که پوست انار گلزار با بنو غنچه مساوی جوش داده مضغه نمایند دیگر

مضغه بطبخ در انیسون حافظ صحت است و نافع کرم خوردگی و دندان

نوسا و رافینون یکی کرده در سوراخ دندان بند و تدری مصطکی بر آن بپزند

دیگر اندک گوگرد و سرکه حل کرده پنبه بر آن آلوده کرده بر دندان کرم

خونده گذارتند نافع در دندان آسند با آب آئیده نیم گرم بر سر آن

بجای ورود و گرم طلای سازند **غریبی** یعنی گذاشتن انسان که از تناول خورش
و عطف منجوع علاج نان گرم نرودند آن گذارند و خاویزین با رطل و خور و خاویز
موم زرد و نافع فرست و گذارند عطفیت و گرم مزاج را خاویزین شامخ با تخم
حرفه و مالیدن خود ملحق مانع است و جمع فرسی بارور او با لیدن نکل
و ندان مفید **سپاس** کاپی حادث میجو بلیان تعزینات انسان و حادث
آنها را اسهال و حاجت میجو به نیازدن اطلبه فایده بر شکم و دملک است و در
مثل زرد و اخضر و ادمه و اودان و پیه مزاج بر فو مالیدن بر شسته معیت
و در فو مل مالیدن بعباره غلبه و وقت در فایده دارد **مکمل و**
نکته سب این رطوبت رو به است که لغو کند و رس و سبب این فایده رطوبت
و غلبه رو به است و علاج در اول تنقیه رطوبت از دماغ معده استعمال سنون فایده
مخففه مثل اس و عطف و سوس و عطف و غریه و علاج فانی رطوبت مزاج ماعده و
اثریه **خبر** و آن نیز رنگ انسان است سبب آن تجارت عذیبه است که مزاج
از معده علاج تنقیه معده و استعمال سنون فایده مثل زرد الی و ملح در مالیدن
حس در حاج و قرن ابل محرق و غریه و پوست با دام نوحه سائیده با حیر

نکته ششماه جانی انسان است **علاج** سبب آن ضعف عضلات قلب است
و کثرت ریاح و بسیار متغیو بصیان و زایل میگردد وقت بلوغ **علاج**
تقیه سرت و نه من بروغنها گرم مثل دهن خط بر قلبین **نکته** آن نزدیکی
ریش آب ازین دندان است و گویند که آن عدم برداشت است پس آن را
حار یا مارد یا صلب اکثر او می باشد از برودت **علاج** و کمال است با ریاح
فتق او شب می بریان و زراوند طویل که وکک نمایند بان اصول انسان
و اگر باشد از گرمی که آن قلیل است ترخ نمایند بروغن گل و مسخ کنند نفقه
الخط **علاج** اگر اگر گرمی است پس سبب آن یا خون است یا ضواعت خون
در دو فرمان و در ضواعتی حرفت هم مایه **علاج** فصد عازرک و منضمه
بائی که جو شده باشند در آن عدس و کنیزه و سماق پوست انار و
غلب الشب و عقیق و اگر گرم باشد یعنی **علاج** معینی رنگ منقعه و در
علاج منضمه نماید از بابونه و اکلیل و حلیه و بزرگتان **علاج** نافع درم
نشته که باشد از سردی عمل حباب حلیه معینی سائیده روغن بابونه بگرم
منضمه نماید **علاج** یعنی برآیدن خون ازین دندان **علاج** آن ششماه

فما یست مثل عدس محرق و عصفور شب یا بریان و سماق و کلار و کوبیده
و افاقیا **روح الله** و علیج آن مثل علیج قلع است که مذکور خواهد شد

الله علیج بکند که در زرد و زرد تخرج و دم الدوخین و و قیو کر سینه و اصل کون
ساوی کوفه نیمه سنون نماید **روح الله** زبان مرکب از لحم و سیرین و آرد
و اعصاب **روح الله** گاهی باطل منقوعه و اقیه که تمیز نمیکند در جلود و امض سبب آن
در رطوبت است که مریض در جرم زبان علیج بعد تصحیح تنقیه و باغ و بلغم نماید
و خادیدن ناخفته و اشیاء تیر مثل فلفل و فودل و ثوم و سرکه بعد تنقیه مفید
است و کند و منصفه از عاقر قرحا و ریحان و بوره ارمنی و فودل و منقوعه **روح الله**

روح الله و اقیه گاهی باید بوی تلخی که احساس کند مزه جمع معلوم را باغ و این را
بر غلبه صفراست یا سیرین و این دلیل غلبه خون است یا بلغم سیرین باید
کند یا ترش و این دلالت کند بر بلغم حامض یا مرکب و یا بخلل پس دلیل بلغم
مالح است **علیج** تنقیه خلط غالی است بعد از غرغره که بکشد و غیره **فلفل**
و غیر کلام گاهی مریض منقوعه از خارج که خاص است بر زبان و گاهی است در ریه
و در رطوبت علامت کثرت بزاق و فاد و فودل بر نطق **علیج** تنقیه و باغ

فودل

بعد از قیام الدخول محبوب منقیه و دلت زبان از دخول و مفضل گردد و مفضل
در زور و پهل و نوساد و عاق و قوا و مفضله بطنج در این معانی و غیر آن **مفضله**
نافع از شرهای زبان و بطلان ذوق که از بلغم باشد و قول زنجیل مفضل
و نوساد و بوزن و نوساد و عاق و قوا و مفضله نماید **دو ک**
نافع بطر کلام جیان مکسائیده لبها آمیخته و دلت نماید و گاهی باشد از بلغم
از شوقی بعد حیات حاله علاج آن مثل روغن بادام و روغن کدو
و لعاب پیدانه و خطمی بر زبان مالند **دو ج** نافع قفل زبان که باشد
از درم چار کسرخ عدس قفسر در دو سائیده بوجاره غلبه شربت
برشته و زبان مالند **مفضله** **دو ک** مباحش غده که در زبان علاج دارد
و نوساد و کوفه پنجه بر زبان مالند **دو ک** پوست انار زود و ناصورتی نماید
نسائیده بالند و اگر خون غالب باشد که سرخی دلیل باشد مضمحل چار
رنگ نماید **دو ک** یعنی نوزش زبان سبب آن خلط میرسد که از داغ
بنوی زبان ریزد و یا سبب حرازه معده **دو ج** جوارت در آب حل کرده
مفضله نماید یا حل نماید کافور در لعاب اسفود و عرق سیلوف و زبان مضمحل نماید

زبان و **جفا** زبان سبب جفاف حوازه و بی هویت و درگاه خلق
 زیاده شود و در پیشو و در خوردن خیر ترش و ممکن **عللاج** لغاب است
 و در دهان گیرند یا لغاب بیدانه و پستان و در دهان و از دندان
 اثر به بارده نماید و مخرج ساق کا و مخرج تر بود و مخرج کدو سیرین بر
 زبان مالند و غذا مال و السور و آنچه در ساق لب کد است مفید ساق
 زبان است **حکما** سبب آن خلط تیر است مخرج ساق **عللاج** مفید کنند
 آب میگویم و معده بسیرین بعد بر وزن گل و سرکه و در آن نمایند زبان
 پوست **عللاج** پدید زرد شود و پا پوست آن و در دهان و از دندان و اگر از این
 نیاید تنه نماید از خلط **فهم** مایه گاهی از کثرت خون و گاهی از رطوبت
 بلغمی یا اینکه خارج شود از دهان و مگر در **فهم** و موی قصه قیفال و چار
 رک **عللاج** بلغمی تنه و مانع و بدن بعد نفع و بعد فضا یا بدن از ریح
 مفید **در سبب** اگر مایه از غلبه دم بسند رنگ زبان سرخ و مگر
عللاج قصه قیفال با عرق زرد زبان و مضمضه آب غلبه و شربت و عصاره
 و گاه سنی و غریبه یا آبی که در آن گل سرخ و پوست از او عدس خورانیده باشند
 نماید

نماند و لغو اسر در مامرد و رین آت سرت و لعاب بزرگمان و دور الخطاط
با بونه و اکلیل و غنچه و نور حار از فرایند و اگر باشد از صفو علامت از روی
زبان و در و سید و التهاب علاج اسهال کند بمطبوخ بید نقوع غمر هند
سرت نیلوفر من یا میزداد سد نامناست و همان در پا در که لوت درین
بر زبان مفیدست و مضغه بدینور و موی اگر باشد از بلغم غلظت و سید
زبان و سرت لعاب علاج دگر زنجبیل و صغریه و پنجه بادیان سوخته
بر زبان بالند و عدا خود یا باشد کوهادی علامت آن سیاهی زبان و خشک
علاج سینه مطبوخ انیسون سازند و آب کاسنی و آب سیرتر و در آن
دارند باز یافته مگر در حده و در موی سلطان به سحر و استعمال او و به حاره
و غرغره و در بلغمی و سوداوی و موقوف بر اعتدال او و التهاب و الخطاط
و مضغه نماید و آب که در آن بخت و انجیر و تخم کتان و حببه و نلکو
خار سیر و گنیز حشاده بپزند و اگر سبب سرت هم درم حادث شود
علاج سردارند بغنی بدوی و آن اگر باشد از عفونت لثه
پاک سازند و شهل و فامله کاوند و سیرکواک نمودن لروم فرمایند

و منضمه بر دغن کل ز بهار مفیدست و اگر از بخارات معده نوزده
فرایند یعنی غذا کل و زنجبیل مری خورند **ملاع** یعنی جوش دهن اگر با
از غلبه خون باشد سرخ زبانه از غلبه صفرا زرد و بلغمی سفید و سودا
باشد سیاه و این بدترین فاساد ملاع است و فلدع سیاه در دهان
طغدن علت موت است و بسیار است حدوث فلدع لسان کرمه
شیر و سودا و هضم و در معده **ملاع** و در موی مفید طارک و استعمال
اودیه که جوشش خون فرو کند مثل شراب عناب معرق شانه و
علاج صفراوی تنقیه صفرا بطبخ و بپودر و اودی **ملاع**
و در بلغمی کرم ضرر لازم است و طغدن استعمال اودی و به قوی و
در آب غلبه الشک با لبدن حل نموده بعد ملاع است و کذا
با لبدن لسان البدر محرق و کافور را نفع زیاده است و فلدع و موی
و صفراوی و در کرم کیم خنثی اودی به مفید فلدع **ملاع** نافع فلدع اطفال
خاکستر کافور سوخته و آنرا ایدی کلان است یا بر این کات سفید
نمایند و یا سائیده باشد **ملاع** نافع فلدع طارک و موی و خنثی بر این
کات سفید

کات سفید آمیخته زرد و سارند **درو** نافع قلع عکس در سکو خه
ساوی آن کات سفید آمیخته در و ز نمایند **درو** نافع قلع قوخل کوخه
برابر بر ابران کات اینجه در وین پسند **درو** نافع قلع کات سفید
شوره قلمی برابر شقی نموده بکند **درو** نافع قلع خاصه اطفال بایند
سایده بقدری کافور آمیخته در و م سارند **درو** نافع قلع سبک
برین عین مساوی سایده در و ز نمایند **درو** نافع قلع اطفال
سر آن آن کوخه خاکستر آن تنها بر آن مالند و اگر قلع بلخی بود
سفید آمیخته بر آن مالند **درو** نافع قلع حص آب صیوانه بر
بر آن مالند **درو** نافع قلع اطفال است و آب حل کرده در و مان
نمایند **درو** نافع قلع سوداوی موسیقی کافور بر آن مالند **درو** نافع
قلع حار بویت سفید زرد بویت سفید کات مساوی جو سایده
مصفی نمایند **درو** نافع قلع حار از و کلندر بیکر که جوش داده مصفیه
نمایند **درو** نافع قلع حار با خشک بایند تمر بنوی مصفیه نمایند **درو**
خاسته کرده آب حار و گرفته قدری کافور آمیخته مصفیه نمایند

مصفی که سیر از راه شیره و جوش وین میکند **اگر** قروح در
دندان باشد که بگردد در زمان اندک موضع بسیار را نرم و بپاشد
او را نوی کریم سب آن خلط عفن حاد سدایت **علاج** فصد
و استخوان غوطه بخ آب تمون در استعمال فرض **زینج** **ص** زینج دوم
درم قرحا کس محرق شده درم سب بانی سبانی قرحا زمان افایا
هر یک دو درم فرض سازند وقت زیادتی فاساد او بپاشد
تکرار کرده بکهنه در آفتاب بدارند و افاض سازند و در غایت
کرده وقت حاجت بکار برند و بر زمین کل عرق نموده بپاشند
و گاهی افاده نموده درین فلفل که سوخته خاکستر کرده درم
چم هاند و زعفران و سبب پاک شود بعد از آنکه سبب چند و دیگران
سعد استخوان مثل **علاج** فصد **علاج** اگر خفاش نموده در
خواب از زیادتی طوبت معده و گاهی سبب از غریزه و رطوبه
و نان بابو که در پیری معده زنده شود و حار در خلط معده
انچه از بروده بود و صفت میفهم و درشی وین و لزجت لطافت و نازق
بپاشد

بنا بریند **معدده** است و خوردن لطیف صغیر و لطیف ملین بافع
و خوردن سائیده مانند خوردن مفید و موافق تا بر نمودن نافع این
است **معدده** کاسنی تازه نمکونه یا ندری نمک آمخته معفوف نموده بخورد
نافع سیلان **معدده** که مفید نم یابد و قوام آورده مفید است
مصطکی سائیده آمیزند خوراک طفل مدیرم و بآدم کلان دو مثقال و کند
سائیده **معدده** خوردن نافع سیلان **معدده** که مفید
سیلان **معدده** و نافع طبیب **معدده** و نافع بو عیت که رز و
بید **معدده** که **معدده** و نافع طبیب **معدده** و نافع بو عیت که رز و
دورم رخیل مصطکی **معدده** و نافع طبیب **معدده** و نافع بو عیت که رز و
نافع که از **معدده** نافع است بوره از منی مثقال نصف **معدده** رخیل
چار مثقال رمره کشا هر روز و سرکه خیا سائیده در سایه خشک نموده
داده ده محل با نبات صاف با فند مجنون بازند **معدده** یعنی دانه خورده
درون دهن بر آید **معدده** چاراکرک سائیده و سرکه کشیده و عدس و شنبلیله
بوت انار جو سائیده مضغه نمایند **معدده** از خون سبک و مار بلغم اول

در دو مرتبه بود و نامی که می‌دهند در علاج بعد از تنگی استعمال آن است که در تنگی
نورانیته **از این** خلق عبارت از عواصن بود که عوی نفس و شغلی عذر
در آن است و طریقی نوشته که خلق عبارت از جمیع مجزیه و حلقه و مری
و عسل است که روی موضوعید پس سر مرص که در این مواضع افتد آنرا مری
گویند و صوره عصو عرونی است که سبب از و جفن نفس بود و آن که
از سه عروق یک از طرف سینه که آنرا ترسی گویند و در تنگی سینه
و دیگر از طرف سینه که مری است و آن دو کوچک اند یکی را نام است
و دیگر را یکی گویند بنا بر آنکه وقت بلع غذا بر آن می‌افتد تا به
برقعه زیر مرود و الفاح و الفلق خجوه بدو حاصل شود و در حروف
خجوه پس است زبان مرار و صوت بدان حاصل میگردد و لهات
لمی صوبی شکل از بالا در خجوه او خجوه مد صوت است و نو و تن و عضو
عصانی سینه فعدو که از اصل زبان بسته اند قصه ریه عضو مزایای شکل است
مؤلف از عصاره و عصاره کیده و در پیش مری نهاده و در ریه
مبتدع است و فایده آن تنفس است و عصاره است که از جوهر

عصاره

و غشاء و عصب ساس و او محو و مد ریست و را القاض و سبب او
حامل میان الایست بقض و الایست غذا و رنه محبوب است از رحم
و از سبب بد شیرانی و شوق نبضه ریه و غشاء و فی حش محسوس است
و می مرکب از لحم و غشاء و و طیفه است و محو است و بدخل
طعام و شراب است متصل نهایت فم و دایست معده و حوی امر
عظم محوی رسد و راجع تر شود و تنه فم معده گویند **خاق** و این بود
لفظ مراد ف اند و ریت در صحره و عضلات ان با در مریت
و عضلات است اول مع نفست و علامت ثانی غریب
و این وقتی است که ورم عظم نبود و اگر باشد ورم عظم سبب محاور
از فعل دیگری **خاق** و موی انتفاخ او دلج و حرقه
زبان او در و حوی و در نفوادی التهاب غس و زردی رنگ
لجی دامن و در لیمی اگر با نفی مانع بود عطش و ملوحت فم و اگر با نفی مانع
فتت لگی و خروج زبان از فم و در سوداوی که باور التوسع است
لکه انتفاخی صلابت ورم و حوضه و غفوضت حشکی فم بود **اول**

فصل پنجم تا بند بعد عرق زیر زبان کشاید و فلوکس خیار شیر در دهان
درستن خیلی مفیدست و غذا و خاق حار را از لورا که در آن عدس و غم
خسک کشاید بنده شیر و دو جو و تخم کاس و عدس هر واحد و دو
تخم کاس کشاید نیم و دو نوشته اند و این اولی است و اگر درم بطرف خارج
بود از سال علق مفیدست و بنادین نیمه بر موی غنق خاصه بر فقره دوم
معین است و بلع است و منع کندی است خاق را که در کتب
برای در دو و او را مملو اصل لور کشاید بنکوفته سه درم غنق نیم
خطم نیم کا و زبان نیمه هر واحد و دو درم غنق بنکوفته نیم
آب بخور تا بند هر گاه سیوم حصه نماید صاف نموده معوق خیار شیر که
یک دو توم داخل کرده بنوشند و اگر باره است به این او و به
کردنوشند و مطبوع بنمایند **معوق** خیار شیر ساده نافع درم حل و ام
صدر ملین طبع نو خیار شیر و آب حل کرده ماور عرق غنق و
صاف نموده و خند و مکر و معوق سازند **معوق** خیار شیر مرکب افوی از اول
فلوکس خیار شیر است و پنج مثقال مونیر بنفشه شان غنق یک لبت و نیمه از اول
نصف

کافی زیری است بمبله اسود و غفل گردد رز و چوب طس سر لوی مسود می گشته
باب نیکرم نهاد نمایند **علاج** نافع خاق حدود رز و چوب طس سر لوی مسود می گشته
باشد باب نیکرم نهاد نمایند **علاج** نافع خاق کثیر نازده برگ غلبه شعلاب نازده برگ
در سب در سر که محسوسه نیکرم نهاد نمایند **علاج** رز و چوب طس سر لوی کثیر نازده
شکر که نهاد نمایند و طلک کردن نوساد در از خارج حل مفید خاق است **علاج**
نافع خاق دورم کل و حدود رز و چوب طس سر لوی کثیر نازده برگ غلبه شعلاب نازده برگ
باشد غلبه شعلاب دورم **علاج** نافع خاق ان مفید و عا و فر مفید خاق
علاج و این را نقود بهات نیز گویند اگر بسبب غلبه دم بود فصد کنند
و اگر که و کلاست غره نمایند و گلخ و گلزار و صندل و کافور سائیده بمانند
و اگر بلغمی بود غره بماند و غسل نمایند و شب بیا بوقته و شلخ گوزن و شوق
و نوساد در بار یک ساعته بماند و بماند و بماند و بماند و بماند و بماند و بماند و بماند
در سر که و اسفول آمیخته گذارند و کد اکل سر لوی بسبب که **علاج** در سر که
باشد از نازده حار و سرد است آن در دست مخصوص وقت بلع غذا و در
ابطعم حلو یا حار و سرد نمکین **علاج** فصد است و بلین طبع نماید و فواید و جابجایی
نوسیدن

نوشیدن جوار شیر و خود گسته بروغن بنفشه بار و عن کل لعاب
اسفون شر غشای نافع است و پیر نماید از آب دیدار و دوا غر که در گذر
در خاق محل آرد **اورام** روان اگر حار است **ت**ب غیر و سنگی شدید
و درد در کتفین خاصه وقت بلع **علاج** فصد اکمل است و نوشیدن شیر
را دعه که باشد در آن تخمیل مثل شراب و شراب کاکج یا مرسل طاهر
شراب بوشهره غرضه نافع است و صماد رادعه یا بن کتفین در آب
از فندل احمد و کله و سبزه بخورند که باشد از آن تخمیل مثل بابونه دارد
و خطمی یا غشای تشلب و روغن گل و اگر ورم دارد بود **ت**ب آن
نعل است و عدم شدت درد **علاج** نوشیدن مطبوع است که باشد
در آن شربت و اکلیل و برکتان و صماد از حلیه و بابونه و اکلیل و مقص
و اس و ایر و غیر کتفین و غذا بخورد آب **مع** **ب**ب آن بنور ایدرم
که منقرض شود یا خلط نیز که منقرض سازد از نوارسل یا با عوان **درد**
وقت بلع لعمه خاصه اگر باشد حاضی **علاج** استعمال زردی سبزه بروغن
گل است و باید که نبوشد در امراض مری و در قیصل قیصل یا با میرند در

دو ابرسج چرا که دو الزام می پذیرد بر مری و باز جندی است
سازند و در دمان دارند و اندک اندک آب آن بلغ نمایند و گویند
سه روز با دوا غسل می کنند و غذا نگیرند و اگر گند معده موم سپید در
بگذارند و اندک اندک خج ع کنند **الطاهر** یعنی هم آمدن موی غذا
زی این است که حر رقیق چون آب و شور با اصلا فرو نشود و تعمیر
نواغت خورده شود **درد** تنفیه بلغم است و طبع سرد و تر
کنند و سبیل و همین و مصلحی مخرج نمایند گرم و در مریح محرم مادی
با سر غرقه چند بستر و سکنج **الکحل** یعنی خاردن **السلج**
چی است و بکر که غرقه نمایند مخرج بسیر و کمر مفید است **السلج**
نور فراج مری است و سود فراج یا حار است که دالت بر آن است
چی عطش یا بار و سبکس آن یا کور فراج طبع است که مگر اثرت طوبه
دمان و ماس بعد از **درد** در حار تبدیل فراج است بر آب و دیلوف
و تمر مندی بلع است بر و طو و سیره تخم خرقه و غرقه و کاسنی و
کزبره و فها و نفیس بعد از کسیر و کافور و علاج بار و لبر است و کوبیده

[illegible]

در باد بمان بصل و که الصوت که شد از صراح شدید و صبح علدج آن اغذیه می باشد
مویست مثل رزده بفسه مرغ نیم برشت بی نمک و حریره از کتبه و سرور
با دوام و استعمال کرده اند که کدو تخم خیارین و مو تخم خربزه و مونا و ارم و کدو تخم
سفید و صابون و سبزه و اسفود و شیرین و در که الصوت که شد از صراح
دوا نافع که الصوت طوی حلیت قدری باب گرم فرو برد **در** حبه
بعل خوردن آوار یکساید **در** فرقه در دهن داشتن مضمی حلیت
و کدو داشتن نبات در دهن و شیر تخم خربزه با فستق و صمغ صحران
صاف میکند **در** قصب کر را در خاکستر گرم نهند تا کدو و فستق کدو
دویم گرم بکین مضمی صوت **در** غرغره تخم زرب کوفته باب علم
که الصوت **در** نافع که الصوت تخم بلبه فلفل و زرنک و کدو
بعل حب سازند هر روز بکین و خوردند **در** نافع که الصوت کران
سرمب بقلبی اب برند و در بار صبر کرده بقیارند و آب صاف گرفته
بعل لغوام آوردند **در** علدج نگاه کنند اگر نمایان بود بکین بکین
دیر آرند و فی آوردن مفیدست بهر بعد خوردن طعام شیر و نوشیدن آب
که اگر

آب که بکثرت مانع نمایند چربی که بسته باشند محبط مثل قطعه الصبیح یا قطعه
لحم یا عسل یا لبن و نوشند آب که را تا خاور کند در سبک تر کنند و بکثرت
و نوشیدن بر روز و شب محقق که بکشد آب گرم و فنی کردن بعد
وی می اندازد و آب و اگر از قسم طعام در حلق بندگوست به عرق
ریند و ما من کفین نبرد اگر آرام نشود **عقل** عسل بداند که آب الیه
تلاطم است که در آن دیوچه یا خور و میاشند پس در سبک آن احتیاط
سازند و بدون خلاف کردن نوشند که رولو او که کرد و گاهی آوزد
محقق و گاهی در مری و گاهی در دهن و اگر در دهن آوزد و در
حالی باشد و مریض که در غده نمایند یا بنوسد و در سبک و در حلق
که بکثرت بکشد پس ساقط میکند علق را فی الحال و طریق ساقط
دخان یا بنوسد که بکشد فی حلق و اگر بکشد که در انداختن
بند و از طرف دوم و بکشد و اگر علق معده رود و فنی فرماید و اگر نه
برای مریض گریند **غده** خود را بکشد و در سبک که آب و غده نمایند
عقل خود را بکشد و علق مانع است **عقل** فلفل و ماخواه ساییده در

حق و صند **اماس** عددی است که بر کلو سوف **تنقیه** بلغم نماید و فند
نفع و بعضی فند فیضال او و تقطیل غذا و نطف از بهترین علاج خازیردند
و معالجهن نوشته اند که اول تنقیه کرد و جامع مرض جابر باشد زنگی کوفته پخته
با سکر آمیخته شب تناول کرده باشند علی الدوام و این طلا کنند فضل گردد
مانند سکر که بقدری که حل شود **برای** غده که زیر گردن و گوش است
سفیده کاهوی سرخ صابون روغن کنجد اینهمه مساوی گرفته و بمکند
نافع خازیر تخم ترب بسیر بر سائیده نیم گرم خاک نموده بکند
بر کبستان روم در خاکستر نهان سازند و بر آورده بر خازیر باده
نهند **و نیز** یک بز یا شهد آمیخته نیم گرم نموده بکند **و نیز** سفید
طلا میکده باشند **و نیز** عدس در کب سیر در سر که بختی سائیده طلا سازند
و نیز سرخ صابون که کاهو سائیده خاک نماید **و نیز** کتر استخورد یا خواه دو جز
صبر میجو و کوفته با کب سیر خاک نماید **و نیز** زخیل درم محم صلب درم درم
ماده کاه و بختی بگرم خاک نماید **و نیز** آرد جو زر کنان بر گین کبوتر که پخته
جواد سازند **و نیز** بلغم یانی بمغنی لعابی و از تالیف نواظرات اوام

صفت را که می نماید و خوار تر تجلیل یزد و مردار سنگ ده درم صلابه
کرده در نیم رطل روغن زیت بپوشانند تا رنگ گدازند از آن پس فرد
آورده لعاب اسفند لعاب حله لعاب نیم خطمی لعاب هم مرو
لعاب بزرگ هر یک عصاره درم اضافه نموده بپوشانند و کف زینند یا غلیظ
شود و اگر روغن زیت بشمار روغن بکشد گیرند **و افی** در میرغش
اصلاح صدر **مخارج** داخل **مخارج** مایه عضلات داخل **مخارج**
و موخه هر کدام را بعضی فراوان بدانند و بعضی خفیف کرده اند و در
ذات النخاع حاجت که صدر را در و بخش کرده اگر جانب سر سینه
ذات الصدر گویند و اگر در جانب مهری است بذات النخاع گویند
چون علاج همه قریب یکدیگر است لهذا یکجا نوشته شده و بعضی گویند
ذات الجنب را نیز سردی است و بعضی گویند در ایمن و سهولت است
بر جانب علیل آن قلت علیست و تناول اغذیه غلیظه اکثر موجب
تولد آن علت در حدوث اختلاط عقل و خفقان و شدت درد در
قرب و اطراف علامت روی درین علت و ظهور عاف از علت

علاج آن جمعی لازم است و در وزیر اضلاع و متیق النفس سوزنده و ابتدای اسهال
پیشرفت و عدس در دومی حمزه لغت و در صفراوی صفوت و نذنه
تعدد و دومی سبک و خمس در صفراوی و در سوداوی کواد و نامر لغت و در بلغم
بیاض لغت باندک حمزه و غلبه و این اسم انواع است و دیگر علت تنگی
خلط ظاهر باشد **علاج** فصد بلسن را ابتدا از جانب مخالف بیشتر بعد از روز از
جانب دیگر و در دومی و در صفراوی ابتدا از جانب چپ کافی است **تطبیق**
حرارة البرد خلط و غلبه البسره خورده و کتاب استغول با بسیره تخم خیار
و در غیر صفراوی ادریه سدید الدید و ادرن منفع است **علاج** نافع است
الجنب پرسیاوشان خلط و غلبه تخم خجری تخم خطمی بر یک است و درم اصل الکس
منقار چار درم غلبه الشلب و درم غلبه سبتان بر یک است و درم عدد
سور منقار نگوته ۳ درم بونیز منقار نگوته ۱۰ گلقند و نوله بدشتور میل آرند و اگر
تب نیز بود لوعج کرده میل آرند و بعد فصد و قیج که فلوس خیار شیر تقدیر است
داخل کرده تقیه نمایند و عوض آب بمقدور عنق غلبه الشلب نوشند
نافع ذات الجنب و تب مبدل میل آرند غلبه تخم خطمی تخم خجری بر یک
نخندارم

پنجم صمغ عربی که تدریس است منقح کدو شیرین بر یکایت درم قرص
سازند خوراک و درم نافع و انت الحطب سرفه غلاب ده عدد

تفیه بر سیاه شان تخم خطمی تخم خاویز اصل لوس مغر شکوفه رود
در مثقال مهدیه درم سپستان لبت دانه بدستور حسب سائیده به یکیم

باد قند لغوام آدرند و در اخر نیم درم صمغ عربی سائیده در شربت اندرند
نافع غلب الحطب غلاب سیاه لبت بر یکایت پزوده دانه سرفه شکوفه

اصل لوس بر یکایت مثقال تخم خطمی تخم خاویز بر یکایت مثقال سناکلی محمد زم فلوک
خاویز و زده مثقال روغن بادام قدیمی سکر یا و انار بدستور سازند

و اگر سده و موز و عطش بود لبت بر یکایت یلو فر سازند یا یلو فر یا او و پزوده
و اگر تپش زیاده منظور بود زنجبین ده درم شیر خشت پنجم درم افزایند و سکر

کم کنند قروطنی نصف ماده و الحطب کنند کل نصف غلب الحطب اصل لوس شکوفه
آرد با قند اصل با لوبه تخم خطمی سوسک گندم بر یکایت درم سیم را در آب بجوشانند

لبس صاف نمایند و درین صاب تخم کتان صاب هم حلیه آب کبریت بر یکایت
افاده نموده بار بجوشانند تا آب جذب شود پس موم سفید و ورم سفید

فلعی درم اضافه نموده مثل موم روغن ساخته طلا سازند **جنبه** و **الحب**
و نموده که باشد حرارت بکوشد و در دباغش بود مفید است **گل**
نصف **گل** سیاه و **غلب** **الشعلب** هر مقدار مخلوطه پوست **شکس** **برک** **مثقال** در
آب بکوبند و صاف نموده آب بنام **خ** و **عاب** **اسفول** و آب **پرا**
که در آب **برک** **خ** **برک** **قدری** از آن آمیزند و باز بکوبند تا آب
جذب شود بعد موم سفید در موم **گل** **حک** **ده** **افسانه** نموده **در** **کلی**
و بعد تازی کنیر **الصفیاب** **فلعی** **برک** **قدری** م اضافه نموده بر موضع درد
ضماد سازند **نافع** **ذات** **الحب** **نقشه** **بابونه** **خم** **خطی** **سبوس** **کنه**
غلب **الشعلب** **ارد** **جوهر** **واحد** **درم** **موق** **غلب** **ضاد** **نماید**
اگر در و شدید بعد **قدری** **پوست** **شکس** **نیز** **افزاید** **کافی** **درم** **ماه**
غلیظ **ورج** **که** **در** **لواهی** **جنب** **آید** **در** **و** **پیدا** **کند** **ذات** **الحب** **غیر** **حقیق**
گویند **در** **نظیر** **ت** **تفنی** **سجرات** **و** **محملات** **کافی** **است** **و** **اگر** **تب** **است**
فصد **مخورت** **علاج** **ذات** **الصدر** **ذات** **الوض** **مثل** **علاج** **ذات** **الحب**
جست **کوار** **نهادن** **افزوده** **که** **در** **ذات** **الصدر** **باید** **در** **ذات** **الوض**

این گفتن **تالی** ورم ریست حادث میوه عقب رزله مادحه
باوقات الحسب انما لانا ابتداء از غیر تقدم مرض دیگر و انمرض مخوف
ست و در اکثر قائل و حدوث عموماً بیشتر از بلغم نورست و کاهی ایزم
علائم آن تب لازم و ضیق النفس و تضییع سینه و وجع ممتد و سعال
در سخی خساره و تشنگی و خشکی زبان و اگر ورم سخت گردد و سعال
باید و ضیق نفس زیاده و اگر آب درم رخو بلغمی و اکثراً
کثرت بزاق و تب نرم **علل** فصد با سلیسیت و بلغمیت از
غنا و سستی و نفثه و زبیم و غلبه الشعب و اصل الکوس و
تخم خطه و تخم خجاری و میلو فرور و زسهل فلوکس خیار شنبه و غیره
و نیز خست افزاینده و ضا و در ابتدا الضبل و دقین سترافینند
بأن مثل نفثه و بابونه و اکلیل نیر و عذرا با و السعیر و دال فویک
و منع استعمال آب سرد **در ابو هریر** این بر سه لفظ مترادف اند
در بعضی فرق است و علاج و اسعد و این علت اکثر سید السعیر
از بلغم در کن پیری و کاهی بجوانی از کثرت طو بات در فصد ریبه

و گاهی از ریش زنده و علامت آن خروج بلغم و غرغره و علاج بعد از بلغم
زود و آب است مصلح نقیه است بحسب یاقون و این مرض وقت زده مسهل
محققان و گاهی پیدا می شود و در یوریت و دلدلت می کند بر آن زیادتی
و سبکی سینه و عدم لذت می آید او وقت ماول اشیا و مرطبه و این در
از آن است که باشد از بلغم و نافع است در این سبب لیکن مصلح یاقون
رطبه و روغن بادام و شربست بلعاب سیدیه و در غذا و اشیا و گاهی
از ریح پس زیادتی نماید ماول مصلح است و علاج آن بحسب ریح و بلغم
است بر مرقی بادویه نطفه مغفه و تدبیر سینه بروغن بابونه و سبب
باشد سبب الحرقه و حاشیه که غالب است بر قلب یا از احلاط که در
و نفع میکند درین فصد کلتی و لیکن حراره بلعاب بر قطره و آب
نیلوفر و قوی تر لیمو بمو حات بارد و این مرض از امراض متطاو که است
دارد فکر این عامل بوده بعضی مصلح مسهل بلغم گاه میگردند پسند بر حسن
باستفاد نفع است و اجتناب از خوصات و نبات و اشیا بارده
واجب بادانست که اصل خود درین مرض ادویه سدی و تخفیف
و مسهل

که اگرند و نزدیک هماء و یونانی استخوان اودیه سیمیه موجب ارب و باد و نفوس
زود که نیم چیده مفید متق بلغمی **طالع** مانع سرقه و ضیق النفس و طبعه بر کما
زود غا ابرسا گاوربان هر واحد درم بادیان دو درم پنج بادیان نیم کوته
اصل الوس مغشیر بسیار سان بر یک درم انچه بچدارنه مونز متقی بازده
دانه نبات نوله بدستور عمل آرند **منفع** بلغم زود فاد و درم انچه زود
سه عدد مونز متقی بازده عدد صغیر بادیان نیم خطمی بر یک پنج درم
ایر سا اصل الوس خراسیده بر یک دو درم قند یکد و پنجاه درم **ب**
برای تفتیه بلغم ارشیده در عمل است غار یقون سه درم نیم خط
فرشون اندر دست اصل الوس مغشیر غار از ریان زود فاد بر یک درم
نزد خوف درم زود اندر حرج نیدرم باب جوشداده الحرج سازد
طالع مانع امراض بلغمی اود و دای و سعال و طوبی و ضیق النفس
و صلابت طحال و حمیات بارد مفید است و مانع اوجاع معاضل عا و
کمند و مرکب بر یک درم زود درم فلفل گرد گریست یک کس درم دار
فلفل و روق سد اب معیوساید فلفل نیم سلیخه زود بلغم بر یک سه درم

زغوان اینون هر یک ده درم ^{درم} چند غسل بشیند شربت با هم
نافع ضیق نفس و سعال بلغمی و سحر الصوت و مفید جمع
مفاصل بارد و فالج و حمایت و ابره بلغمی و در حقیقت هر یکی در حق
سدا فی طبع بودینه مفضل عاقر و جاز را و در سوزن حلقه میکشد
بک چند غسل بشیند شربت ^{درم} ده و نافع بلغم در وقت شوق
ضیق و داده میوه ^{درم} چهار درم و عرق بادیان نیم با و نیم کوبانند
برگاه بقدر چادر درم آب مانند نگارم نموشند ^{درم} نافع
ضیق النفس و سرفه مل عصاره یک گل شکر گنیم مل بقوام آورند و
طریق مل عصاره آن است که یکم و عصاره زده و اسکر که بپوشانند
مانصف مانند صاف کرده مل آرند و بعضی ده درم عصاره در چهل درم
سرکه رسانند تا چهل روز و از آن سرکه که گنجین ^{درم} سازند
منفع مواد سینه موافق ضیق و سعال و فاعل لوس پر سیا و شان
منفی هر یک ^{درم} نموده ام نافع کمان فخر طپوز هر یک ^{درم} مفضل
را از یانه بودینه خشک پنج نمون هر یک درم غسل چند شربت ^{درم}

که **سرفه** که **نفع** ضیق النفس و سرفه بلغمی صرف جنبه تخم کتان پرکیده
مشتاق در آب بخوشا نند و صاف کرده عمل و توله انداخته بگویند
و گاهی افزوده درین انجیر سه عدد و موثر معنی باز نه عدد **لحوق** و **نفع**
ضیق النفس و سرفه بلغمی و در این اخلاط غلیظ از سینه زد و با پنج کوس اصل
الکس تخم کتان اینیون بادیان پرکیده و می عمل **بکشد** **لحوق**
نفع و بود و سرفه بلغمی معنی اخلاط سینه **لحوق** داده در دم پنج حکایت
درم اینیون بادیان پرکیده در دم بکوفه در دو رطل آب بخوشا نند
نصف مانند صاف نموده یا که طالع **لحوق** سازند **نفع**
سرفه و بود که باشد از رطوبت و بلغم تخم کتان اصل مساوی سائیده
بد و چند عمل **بکشد** و **نفع** و **لحوق** کنند و بعضی بزرگ کتان بریان
درم مفضل کرده درم مرد و سائیده معنی **لحوق** کنند و بعضی **نفع**
کرد و دینه سائیده می اینیون و بعضی بزرگ کتان فقط **لحوق** عمل **نفع**
آوردند **لحوق** **نفع** و بود و **لحوق** **نفع** و **لحوق** **نفع** و **لحوق** **نفع**
لحوق **نفع** و **لحوق** **نفع** و **لحوق** **نفع** و **لحوق** **نفع** و **لحوق** **نفع**

آب فاعل روغن کا در یک نصف من نیم جوش دهند ماہر العقیق
 کرده یکمین لقیوم آورند و بعضی بدون آب تخم کوبیده اند **موسی**
 و این را عقیق لوب نیز مانند فاعل نفس و سرفه و با وصف این فایده
 تقویتہ باد و تولید مینا سردا و معوی بدن است مغر خلعوزہ دہ درم مغر
 حب الوطن غر یا مغر لنبہ موجب فلفل زیت منقح یا قند شکر یک عدد
 اگر پنج پانہ زنجبیل درم زرہ سفید سہ سنج عدد و چند مانند مقوم کبریتہ
 سرت دم ملغفہ **حب** فاعل نفس صبر کار مرکی مسادی کوفہ چستہ
 بقدر خود بندند و وقت صبح و شام خورند و بعضی عیوض مرکی تو بیا و سبب دارند
 و در مرادہ برشته روز کول کرده **حب** بقدر فلفل می بندند و در آن
 صبح یک **حب** فاعل نفس و در فلفل تنبہ و در بار صہیم و جندہ
 گرم گذارند و بعد کثرت بر آورده شکر بریان و حو لیجان فلفل سیاه ہر دہ
 مثل در فلفل عاق و فاعل نفس یک و بار یک سایہ سمن بلخ نموده مقدار خود
 حب سازند سرت یک یا د **حب** **نایب** عورنی عارضہ صفت
 و اینست مع فضا واضعہ و نفع معده امر محمد دم با دست خوردن بنا کو وید
 فاعل

کبرک پان چون عمل برین نمود فایده کلی نیست **سل** فرموده است
 لازم است سرفه و تب دایمی و کاهی غول نیز سرفه آید و اکثر سرفه در طو
 عام می برآید و فوق آنست که سده در آنس بوی بد میدهد و در آب و
 روز لاغری میگرد و در خفا میفرس علاج
 در ابتدا فصد با سلق نمایند و در
 سادر ابتداست حاصه اگر در سینه
 و اگر محسوس شود و زول نزل از
 سینه

اینها در تمام عالم
 آب و نمک و سلق
 در ابتدا فصد با سلق
 سادر ابتداست حاصه
 و اگر محسوس شود
 زول نزل از سینه
 در ابتدا فصد با سلق
 سادر ابتداست حاصه
 و اگر محسوس شود
 زول نزل از سینه

بر اصع عربی است سینه هم شکلی
 در آب و نمک و سلق
 سادر ابتداست حاصه
 و اگر محسوس شود
 زول نزل از سینه
 در ابتدا فصد با سلق
 سادر ابتداست حاصه
 و اگر محسوس شود
 زول نزل از سینه

آب خالص روغن گاو در یک نصف من نیم جوش دهند تا مبداء انقباض
گرفته بکیمین ل تقویم آورند و بعضی بدون آب تخم نهشته اند **موج**
و این را العوق لوب نیز مانند نافع صین النفس و سرفه و با وصف این فایده
نقوتیه باده تولید می نماید و مراد از معوی بدن است مغز غلیظه ده درم مغز

حب الطلخ غرام مغز لنبه مرده

اگر بخیچانه ریخته در م زرد شده

سرسر دم بلغمه **حب** نافع ص

بقدر خود بنزد دو قس صبح و

و در عصر از ده برشته روز گداز

صحب کیمین **حب** لعل نافع صین

گرم گذارند و بعد کیمین بر آرد

ثلث دار فاعل عاق و حانف کیچو

حب سازند سرست کیمین **حب** عورنی عارضه صین

دو شش مع ضرر واضحه و نفع معده امر محمد دم باور است خوردن بنبالو و

خبر از این

که برگ پان چون عمل برین نمود فایده کلی یافت **س** فرموده است
لارم اوست سرفه و تب دایمی و گاهی خون نیز بر رخ آید و اکثر بده و طو
عام می بر آید و فوق آنست که ده در آنس بوی بد میدهد و در آب فرو
میرود و مختلف طبیب و مریض روز بروز لاغر میگردد و هر چند سیر فی علاج
پذیرفت لکن چون بموت عاجل نه انکابد و را ابتدا فصد بلسق نمایند و اسعال
دووی تیر و سرفه سازند و فصد بلسق در ابتداست خاصه اگر در سینه
هم بود و الا بدرجه آخر فصد جائز نیست و اگر محسوس شود نزول نراره از
سرفه فصد فایان نمایند و نرگور کنیم جدا دو به مفید این مرض **س** مانع کل
سنگ و احت زهر مهره کاسه خید کتیرا منع غوی است ته نیم حشاش
نفید نیم خطی مغز نیم کدو شیرین طین مغره راسوس هر واحد درم
افزون که است نیم سیدند و وقت سده می آنجه میوه درین صند
کافور نیز خوراک است نهج **ط** مفید سنده و سل و ق و قرصه اصفا
بمقوی مرطب مانع است سنده در آب بخورسانند و بکر توام آرند
پس سیره نیم حشاش و سیره مغز نیم کدو شیرین مغز نیم حشاش نهج

دیده نموده اند که در این بر آورده اند و گفته اند
نافع است و حال این هر که در این بر آورده اند

شسته سادوی سبزه بر آورده و فندک سفید است و فندک سفید است
نافع مصلوبین و نفث الدم و زرد و سعال تخم خنکاس و فندک سفید
در تخم کاه و بر اینج یک مانده در تخم کاه و فندک سفید
نافع مانده صاف نموده با چاه در تخم کاه و فندک سفید
آوردند و از صمغ عربی دو درم کثیر سائیده در تخم کاه و فندک سفید
فصلت دماغی که بسینه فرواید و پست خنکاس و تخم کاه و فندک سفید
آب بخی شانه داشت مانده صاف کرده با کبرطل فندک سفید
کتاب پست خنکاس و تخم کاه و فندک سفید در تخم کاه و فندک سفید
نافع مل سرطان محرق ده درم اصل الواسطه و فندک سفید
خنکاس سفید یک یک درم کثیر با یک است در تخم کاه و فندک سفید
نافع مل سرطان محرق ده درم اصل الواسطه و فندک سفید
بر واحد و در تخم کاه و فندک سفید و واحد سه درم صمغ عربی
یک درم بلباب اسفول درم سارند و فندک سفید
دوازده آن تخم خطمی تخم خنکاس و فندک سفید در تخم کاه و فندک سفید

یک چادر درم

که یک چاردرم مغز خرمسین مغز خرمسین بر یک ده درم صغ غریبی است
تخم کشکول صند بر یک است درم قند و چند روغن بادام قدری معوق سازند
مغز خرمسین نافع سل برای کسول از حرارت حکیم اسمعیل صاحب نسخه کمال
نمونه ده درم بر قطونا است درم جوهر ساندیکر طل آب نصف نمایند و
با یکرطل فانیه لقوام آورده ده درم تخم کشکول سیاه دوده درم صغ غریبی
بمسحوق افزیند و لقوام آورند شربت بلعند **تخم کشکول** نافع سل و
زلات رقیقه و سرفه حار تخم کشکول ده درم است که تیر اصغ غریبی بر یک
چاردرم موکم کدو شیرین مؤیدانه را کوس بر یک است درم نمونه
صلابه کرده با یک نموده در آبی که تخم خطمی و تخم خرمسین بر یک درم
بستان است عدد در آن جوش داده بپزند صاف نموده آشکار
قوام ساخته باغذا خورد و افزیند و معوق سازند **رو** نموده کسول و سرفه
حار صغ غریبی کثیر است اصل کوس ملایم مغز خرمسین که شیرین است
سائیده با آب دای مؤید صلابه نموده شکر گندم دارند خوراک هر روز
کنند **مغز** نافع کسول و معوق و فانیست مروارید یک کبریا

صع غربی طاهر السوس بر یکت درم موخ چشم من جدل کوفه
نوست مبرون بسته گاسخ گل از منی بر یکت درم کسب سیر
کل ملو فر یکت نقال چشم کس عید زهر مهره مسخوق بر یکت درم زهر
نیت نیت حرالک کس حیدر ادویه بکند بکند
وان بر دی عضلات نیت و حیدر نیت عوف من راس بر دواز
هوا را برد و از غل افون و مبادا مگر دوار من عدد علاج تسخن صدر و
روغنها و گرم مثل روغن فسطاط و صمغ صندل و صمغ قزنج و
و شراب کینه با قلیلی حلیت نوشیدن نفع دارد و دخان آب
در وقت که اخن بنیر محمود صدر پیدا میکند پس وقت تنو نیت از
دو دیش محترز بکند **سعال** یعنی سرفه اگر دیشات الحمیه و دیشات البریه
و دیشات الصدر و سرفه غیره بکند علاج آن مداوای آن مثل آب
و گاهی شپاد از رطوبت ریه و گاهی از ریه است آن و دیگر اسباب این
بسیارند محتمل بیکه سرفه خشک میاید یا خشک آنکه در آن خبری باشد
متر که در آن خروج لغم باشد و سینه غرقه نماید و سرفه خشک گاهی میاید

در ابتدا ریش زله بوی سینه پس عسلج منع زله است و دیگر باشد
با حاره تب بخوابی و این نحو است **عسلج** رطوبی یعنی بعد از تفکیک
بلغم و دفع نماید از اصل لوس و پیراوشان و زله فاخر یک و
از بایه و از کمر و کافران و اسر و مویر و در سیون و پنج بادیهان و
من بعد تفکیک بلغم نماید و عسلج سرفه رطوبی و تب عسلج قوی بلیس رطوبی
ست و عسلج پس مثل لعاب بیدانه و لعاب اسفول و لعاب سم
و سرت بقیه میل فرماید **عسلج** مانع سرفه خوانه تر بود خوانه شکم درد
مضیت اصل لوس صمغ عربی است مفری سادی حسارند
بقدر خود و در دمن دارند **عسلج** مانع سرفه یعنی اصل لوس و تفکیک
گرمیات سادی کوفه بجهت حسارند بقدر خود و در دمن در
دمن دارند **عسلج** مانع سرفه که از بوزل گرم حالت شود و تفکیک
لب لوس است صمغ عربی اصل لوس و آنه حسارند صمغ کاهو
بتر افیون مساوی بلعاب بیدانه حسارند بقدر نصف و علی بلغم
عسلج مانع ریش زله اسر حسرت برای سرفه خشک کثیر صمغ عربی

کسته نور منقعی موختم خیارین طباسیر سفید بر یک درم دانه خیار
سفید موختم بر یک درم موختم کدو شیرین موختم بر یک درم
خود منقعی کل ملو بر یک درم نبات پانزده درم بر یک درم
حک زرد و در دمان دارند و این حب در عوارزه ترکیب کرده چنانکه
جلی سفید و سفید سرفه خور و در خطائی کند اصل لوس مرکی غلیظ کاهو
ضع غلیظی کثیر از غوان شکرتغال بر رانج پدیدانه هر واحد درم
موختم موختم طغوزه هر واحد دو درم فلفل گردانه پنجاه غوره بویه سیاه
و فلفل کبریا سیل الطب بر یک درم شک غنبر و واحدات به ششون
سازند بقدر نخود و بویرق نقره به چند سیر حب **حب** مایع سرفه که
زیادتی کند کند مرکی میوه ساید **حب** لوس بر یک درم وضع غلیظی
بر یک درم افیون دو دانگ حب نماید بقدر مومک و دو حب و برند
حب دیگر که همین فایده دارد مرکی کند مومک لوس
دو حب و بر رانج افیون بر یک درم وضع غلیظی کثیر از یک درم ساید
مقدار خود حب سازد و بکشد و از آن بلع نماید **حب** مایع سرفه
کند

گندم و دونه و راب مالیده صاف نموده نمونایم و یک شیشه ریخته
سیره برآورده آمیخته قند چارونه اضافه نمایند و حریره سازند تا غلیظ
گردد پس بقدر دو کاسه صغیری سائیده آمیخته بپوشند **فایده**
نافع سرفه سلیم و در باره سحیده کل حکمت نموده و زنبور بپزند
لعل او انفسره و با نبات شیرین کرده بیکرم بپوشند **فایده**
سرفه بکشد و پخت حاصل و نموده نمایند پس سائیده با قدری نمک
و قدری مصل گوشت سائیده آمیزند و بقدر کاسه در دو سه بار بخورند
فایده نافع سرفه بلغمی است و یقین النفس سحر و رانی سحر کرده هر قدر که
خواهند در روغن زرد بریان سازند و فیکه نموده گرد و سائیده بپوشانند
وقت بنهار و سحر از آن بخورند **فایده** خاک سیاه اگر در خمیر گرفته شود
نماید پس خورش و جگر مفید و دافع سرفه ترمن نوشته اند **فایده** ترمن
معتد به روغن که باشد ممکن بحال است بجا صیغه **فایده** نافع حرقه
اصل لوس سرفه بزرگمان بخشم مساده بی کوفته بچینه شکر را بر
آمیخته بکوبند و خورند و برق بادمان **فایده** نافع کحال بلغمی و از چینی

ساوی لغوف ساخته موافق مزاج خوردند **نافع** معالجات
در لایتنی اگر با باد و آله هندی فضل دراز برود و آله هندی
لاهوری ملک سیاه هر یک نوله بوشبیه و نوله کوفه نیمه لغوف
و در روز بدعات قدری قدری خوردند **نافع** معالجات
با باد بوست حاشی تختی حاشی بران بر یک درم حاشی
ضدل سفید درم اصل کوس مشهور کوفه سفید درم او و یک درم
صبح جو شده با نصف مایه صاف نموده مالد و چند قد قوام آوردند
و اگر صبح غری بران چادر درم آمیزند **نافع** معالجات
مقار بادبان نیم حطی بر سیاه و بران بر یک درم زرد فاجه نیم گمان
بر واحد درم سبستان شنبلیله بوست حاشی نو نیم مالد و عدد قد
سفید باد سیر سبستان سازند **نافع** معالجات
موزین قی که سبستان اصل کوس ساوی وزن سفید چند سبوز
سازند **نافع** معالجات به نیمه دیگر برای معالجات کرام بارد اصل کوس مشهور
نیمه بوست حاشی بادبان موماس بر سیاه و موماسه انجیر نیمه گمان
ادامه

دور نشه موزر متقی بازده دانسج لوسن نامه زونا مال طوطو لوس
نامه قند چید **لوس** مفید سرفه و ضیق النفس بخشم نخ نامان

نخ طم نخ حله اصل لوس سرفه و احد نود سستان شتی عد

بوست بحاش بازده عدد آب خیسانیده صبح جو کیده

با یاد انار کرقوام آورند و اخر صبح غمی دو مثقال سائیده امیزند

خوراک توبه **توبه** که مفید سرفه و زلزله است گاه در نان دو درم بکوبند

و توبه با هم جو کیده صاف نموده بطریق قهوه بپزند **کفند**

حار مانع سرفه طبع کل خیار کمر و قند دو جو کیده سوز

کفند سازند خوراک توبه **توبه** مانع سعال موزر متقی غصه سستان

از واحد شتی دانه اصل لوس سرفه نموده درم تخم خطمی بر سایدان

گما در نان بر یک مجذرم موخار سرفه مثقال ادویه جو کیده صاف

نموده و لوس حار سردران بالیده مار صاف نموده سه چند قند بکوبد

آورند و کثیر المیزم در اخر سائیده بامیزند **توبه** مانع سرفه طبعی مانع

الغالب مواد لبنیه دافع درد پهلو حار ساد کوفه بوسل نموده

توبه

بعضی نمایند **نافع** کردن خوردن ساینده معسل مندرج نموده که مصلحتی باشد
 نافع ضیق و سرفه بلغمی است **نفع** نافع سرفه که از زردی بپسند خوشحال
 مودع سستی عدد پستان شده بادیان تخم خطمی هر یک توبه در نیم آب جوشانده
 چون نصف مایند صاف نموده در پاد آثار سکر لغوام آورند و بعد قوام
 اصل لوس مغرور درم است صمغ غری بر یک درم کثیر اسفند بریم
 پنجه آمیزند و صمغ توبه سافلی نمایند **نفع** نافع سرفه صمغ غری موثر
 اندوخته کثیر است هر یک توبه اصل لوس مغرور شده با یک نموده
 بقصد سفید دوازده دام عالم گیری معوق سازند و اگر کیفیت طبع بود جمع و
 را بر این نموده تا سازند **نفع** نافع برای سعال خفیه که دم دو توبه خوشحال
 عدد صمغ غری دو پستان یازده عدد اصل لوس مغرور یک توبه سانس
 در یکیم باد آب جوشانند و گاه سیکوم حصه مایه صاف نموده بپوشند و اگر
 شب ریاده بود تخم خطمی مخلوط بر یک شقال افزایند و اگر مایه حفقان بود
 شقال افزوده نمایند **نفع** نافع سعال خشک که با جی مزمن باشد نصف اصل لوس
 بر یک سه درم غلاب سفید پستان یازده عدد و سوزنی با زردی عدد و اندوخته

تخم خلیجی تخم خاژی بیدانه بر یک و دو درم بدستور عمل آرد **مصلح** نافع معال
گاو زبان مقفل باوین درم اصل الوس مغسول کوفه خار درم صغ غریبی نیم
پوست خیمش عدد سپستان مغننه دانه تخم خاژی درم نویر منقی با زده دانه
مغری نوله بدستور عمل آرد **مصلح** برای سرفه اصل الوس مغسول سوزنی هر یک
چار درم پوست خیمش موخیم مغت عدد سپستان مغننه عدد بزرگ کتان
دوم انجیر محمدانه پنج باوین بر سیادشان تخم حبه بر یک و دو درم گاو زبان
تخم خطی مغسول پنج لوسن زوفا بر یک شطالی همه را در سه پاد آغوشند
برگه باوینا را باید صاف نموده به یکیا و ضد تقوایم آرد و این ادویه
ایمنند مغز بادام شسته مغز طغوزه بر یک چار درم رب الوس صغ
بر یک درم قفل دراز کثیرا بر یک بندرم مرکبی کجاست ایمنز نیست
شغال باد و شغال **مصلح** مغننه معال مغز طغوزه مغز بادام خوب
الفصل نولسته پروا عدد دو درم غرما و عدد تخم کتان بر این بکیتوله
اصل الوس مغسول بر یک پودینه ابرسار و زوفا بر سیادشان بر یک درم
دار چینی صغ غریبی بر یک بندرم نویر منقی دو نوله انجیر پنج عدد در جبهه

عسل مقوم است به شربت نواج **نواج** و آن خروج خون است
از دمان اگر باشد از اجزاء هم علامت آن خروج بجز آن علاج
ان فصد چارک و فصد از شکم یا قایقه مثل گندار و بازو و در اسک
و اگر خارج شود به تنجیس پس مرز و نواج است و علاج ان فصد قیال و غره
از پوست انار و تخم انیسون و کناراج و انچه از خجره و فصد ریه بر آید تنجیس
خارج منقوع و خون کمتر بود و در خجری خون خالص بود و سرفه و دودی
خون کف دار بود و باد و سرفه و آنچه از شکم بر آید خون بی وضع
و کف دار بود و پی در پی کمتر و چون بر پشت خستند سرفه و درد غلبه
نماید و آنچه از نواحی صدر بر آید مخوف است مثل آنکه در ازبه و علاج
فصد با سلق و استعمال قوس که بر باد زس گندار ریه خفته است و در آب
اجناس از محکات دم مثل صیحه و دوشبه و جاع و کثرت کلام و سرفه
شراب و از اغذیه و ادویه گرم و اگر با غث الدم می عیش شد
بود پس بر زقطه ناسید النفع است و اگر سیه باشد پس برای تنویم
و تخفیر بر خشک بسیار خجسته اطباء نوشته اند که که با دم اند خون

غریب مساوی در شربت انجبار آبنمخته نافع اکثر انواع لفت الدم است
و کذا استعمال **فصل کبر** نافع لفت الدم و بول الدم و در اط
طمت کبر باد و درم و دوع محرق منقول کثیر بیان است که کل این
از قیاض عری کبر ابر و واحد درم و درم سازند شربت و درم **فصل**
کبر قایم مقام و درم کبر است سندر و درم نیم ختم محاسن بعد بر یک شمشیر
صع عری دو سه و درم سازند **فصل کبر** نافع لفت الدم و کذا چهار درم
تخم خاص کثیر خشک از قیاض بر یک و درم صع عری سفید عقیص هر واحد درم
و درم سازند شربت و درم و اگر احتیاج فیض زیاد باشد یکدگر
افسون از ایند **فصل انجبار** نافع لفت الدم و جالس از اط حبش سرخ
انجبار صفت مقال براده ضدل سرخ و دو مقال المله کذا هر واحد
مقال ضدل **فصل انجبار** بنشی دیگر مقال و لفت الدم را نافع نافع
نزه از القیاض پنج انجبار پنج توله پوست محاسن و تخم بازده عدد کل
و دو توله بیدانه اصل لوس کثیر براده ضدل حب اللس تخم خطمی هر واحد
توله غناب بازده دانه سبستان سبزی دانه قند حبیده بقوام آورند

و در آخر قوام دم الاخوين صغ غری کثیر است هر یک دم سائده اند
رب سبیل نافع سعال و نفث الدم که مع خفقان و سبیل سبیل
چار و دم براده ضدل الله اصل الوس مغر گلزار هر واحد دو درم شکر
سفید نیم رطل بقوام آورند و بعد سرد شدن صغ غری بکدرم سائده اند
نمایند **رب سبیل** حالب شرف الدم حاصه نفث الدم که از سقطه و غریه باد
که با گل ارمنی و دم الاخوين صغ غری افاقا گلزار شور کند و هر یک درم
رب کبوتر و شربت خفقان **رب سبیل** نافع نفث الدم و در خفقان
که با حارزه باند و سرفه کبر با گل ارمنی خرد و مغر گلزار صغ غری کثیر است
الوس حاد و شربت و دم سبیل حاش **ناید** شخصی خفقان سعال
و نفث الدم و است بر روی ان این شربت ساخته دارد و فایده کلی کرد
براده ضدل غصه انبار گما و زبان اصل الوس مغر گلزار کینه مغر گلزار
نوده نفث حب الی گلزار هر یک و درم بوخت و شش مع سائده
قند یکیم با وید شور شربت از خرداک و نوده با صغ غری بریان کثیر
و افاقا و دم الاخوين بر واحد نیم درم مخروج نموده **ناید** نافع
نفث الدم

[illegible]

و در حالت اسباب قلب اعانت میکند بر جوهری که قلب بر آن ^{مست}
و قبول دم و نسیم کرده قلبت سازد و عت که قوی قلبت ^{قلب} اثر اعلا
گویند **حققان** حرکت احتلاجی که در حق قلب برای دفع مودی و چون
حققان اسباب آن قوی شود غشی می افتد و فیکه محکم شود و مزاج
در قلب قبول میکند علاج را بس احوال در علاج آن رواند از رند و آن
گونه است که اگر سبب در دل فقط بود از سر مزاج ساده مادی تا
قلب و دم از مشارکت عضو دیگر باشد مثل معده و جگر و دماغ و اسعاد
رحم و غیره سیدم بسبب شمی غریب مثل تناول سموم و **علاج** و
مشارکتی از غیر عضو مشارکت در غیر شرکی در ادوی تنقیه و در سافج
تعدیل و سموم طیب مانند تسریع استعجال و تسریع و مفعولات
اگر باشد موی فصد باینست از اسیر و در ضراوی استعجال صفوا
بعد استعجال تسریع منحل و تسریع و شراب این ترمیدی است
و در بلغمی بعد تنقیه بلغم استعجال و در امسک معطل و جار و در سواد
بعد فصد استعجال معجون خراج و تعدیل مزاج کند مانند خود و در سواد

شربت بادرنجبویه و شراب گاوزبان و جوارش غبر و ما فی مدینه
و آنچه باشد بجنب ضعف قلب استعمال کنند اغذیه مقوی معطر و در عموم
و سح تا میر آن بکار برند **فایده** باید دانست چنانچه دماغ را به پاکیزگی
قلب بدستیا شرکت چنانچه برای جذب بخار از دماغ باطل است
میکنند برای جذب بخار از قلب مثل پنبه دست نموده تا مرق
میشایند و کد ابر برای ترطی تبرید دماغ و دفع سهر طلا و دمن کف
میکنند برای دفع حار از قلب در کف دست مثل صندل و کافور و خا و غیره
مانند طلا میسازند **فایده** نسیمین مقوی قلب است زیر مهره سینه
عقب حشر مرغان بر واحد و خرد در مقلب حلقه مار خصل دریا
جد در طبایع بر واحد خرد اندکی از محلول جود مقلب سینه بر
یکجا در کمر صلابه نموده غلظه بندند و اسکناس ری مهره کنند و بالای آن
ورق طلا بپایند و وقت حاجت چرخ بگردانند سینه را میسازند
فایده ساد مقوی قلب است و معده و دماغ فی صفا و وی سبب
اگر باشد بهتر و الا بدهی در مقلب بکشد چون مهره توصیف کرده

بوزن آن سکه طبرزد و امیخته لودیات سازند و از سکه زعفرانی و ورق
طلد اضافه سازند **ایک** مقوی طلب و هم مفید معده و قوی آن سکه
الکمه مر باء بلید بر واحد و عدد مندل بکشد سوده از سکه ایسیم توفض
گاوزبان گل گاوزبان و انبه سیل پوست آبرج زیر مهره سوده و نقل
بهمن گلشنج بر یک درم کثیره مقشر دو دام ضد **خسبه** **ایک** من خفان
بارد و حافظ ارواح باعث تقویت خواص مقوی معده و طحال و جگر ^{مطلب}
ککته و لوی عرق خوش کند محلل ریاح اسهال من بدن وافع بخرد و مع
مفید و ولاده نافع استقار بارد سادج هندوی کوفه خخته ده درم سکه
پاوانا زنده شور و اس سازند و اگر لکلاب فوادم نمایند شربت خوراکی
چار درم **خمره گاوزبان** مقوی طلب است گاوزبان گل گاوزبان بر یک مقدر
عرق گاوزبان و لکلاب بدست کبوتره کنند و اگر غرقیات باشند
در آب تر نمایند و چو سده صاف نموده بیک گل ضد نفوادم آورند
و سکه غبر بر یک بخیرم و ورق نفوذ درم اضافه نمایند شربت درم
اگر نفوادم رقیق سازند شربت گاوزبان **خمره گاوزبان** مقوی طلب
گاوزبان

گاوزبان چار درم گل گاوزبان دو درم کلسنج ضدل بکلاب سوده
سوده بکلاب نونم کدو شیرین هر واحد درم فندک فید باو انا را دو
کوفته چینه در عرق کبوتره بقوام آورند **فرد** معوی قلب و خفقان
مروارید چار درم صندل سفید بکلاب سوده نونم کدو شیرین بر یک درم
طبائیر شنبه من سفید هر واحد دو درم مروارید و شنبه در کلاب
کرده و بهمن و طبائیر کوفته چینه و صندل و نونم کدو و صلابه نموده بقدر
حشید سر که قوام در کلاب نموده سازند **فرد** معوی قلب زهره
سایده گل گاوزبان طبائیر کبوتره واحد درم ورق نوره دو درم عطر
صندل میدرم شربت انار شیرین و لایتنی در کمال اول ورق نوره
نایند بعد ادویه مسحوقه پس عطر آمیزند و اگر بکدرم مروارید سوده
و نیم درم لاجورد و سونل اضافه سازند معوی الاثر کرد **فرد**
فرد نافع خفقان حارست براده صندل سفید شنبه شنبه در کلاب
اگر باشد بنزد الا در آب نر کرده صبح حوض داده صاف نموده
در نیم انا را که بقوام آورند و اگر قوام رفیق سازند شیرین است

و اگر جامع خوانند آب لیمو افزایند و اگر همین دستور از صندل سرخ
سازند خمیره صندل احمر است و اگر از صندل سرخ که تجارت از اندک
است همین دستور سازند خمیره صندل سرخ و نامند **خمیره سرخ** تمام
خمیره مرور بدو در تقویت بتعیل نبات سفید با سکر سفید
سفید با و آنرا در گلاب با عرق کیوڑه فوادم آورند و در هر مهره
نیکو که گلاب با عرق کامادی در هر پیل غول عمار سایده باشند
فوادم حل نمایند و خمیره سازند **و نامند** نافع خفقان عارض قوی
زیره مهره عقیق که با مرجان سنگ است بر یک درم سه روز در گلاب
که آن نماید گلاب که بیشتر غرضه نفع صندل گلاب بوده بر یک
درم گل کاما و زبان طبا سیر بر یک درم سکر سفید سه خدنگ درم
بدستور سازند و در قیوڑه افزایند **و نامند** نافع خفقان عارض
که با مرجان سنگ است بر یک یکم درم در عرق کیوڑه که آن نماید
بسیار زیاده شنبلیله شنبه رخیل و در فلفل بر واحد درم
مساجج دانه فاقه بر واحد درم فلفل شک خالص یک یک درم
مغوی صندل

در آبله مقوی قلب بارد و دافع خفقان است مرداریدوده
ایل گاو در نیمین بر یک و درم سنبل الطیب و ریح ساج و ریح کباب
بهمن بود درین قرفه گل گاو زبان ابریشم توفش تخم و تخم یک بر یک درم
زرباد مشک غبر بر یک بخیرم شربت انار شیرین جلد توله قند پاو
انار بوق کیوڑه که بقدر قوام باشد سازند و ورق نقوه درم
طه نیم درم او را میزد **در آبله** که در فواید مثل و دال مشک کم است زرباد
و شفقان و آنه فاقه ساج بر یک و درم و در نفل ریح سنبل
درم سنبل الطیب یکیم درم و نفل یکیم کو قیه چینه به نیم انار
سیندر **در آبله** بهتر از نسخه اول که در فواید مثل و دال مشک
و آنه ایل ساج کلینخ زهر مهره کوده ابریشم توفش بهمن سنج
بهمن سفید گاو زبان بر یک و درم و نفل سنبل الطیب زرباد
هر واحد درم مشک ریح شفقان بقدر عدل غسل محمد لقوام آورند
در آبله مقوی قلب بارد و دافع خفقان سرد و نفید امراض
دماغی و مخرج و صغف معده مشک یکیم دال مشک و در آبله کرم

سبب این مفعول که با گاو زبان همین ساج سبب الطبیعی
اشبه از نبات در فوج و فصل پوست اترج هر دو است و خردم در این
دار چینی عود صلب یک درم نویر منقح توله مرابو الله دو عدد ورق
نقره دو سکه سهند خالص نیم پاو مرابو الله به کرده ادویه کوه خسته
نویر دانه بر آورده سائیده مرابو الله سائیده با سهند خام آمیزند و با
ورق نقره حل نمایند **در هر روز** معوی قلب دفع خفقان زیر مهره کوده
لکله خشک کرده درم الله لیسیر در پخته خشک ساخته دانه میل شیر
همین سنج یک عا پر درم گل سنج ساج گاو زبان صندل کوده لکله
خشک کرده پوست عسله کابی پروا عدد دو درم پوست عسله کابی
جودا سائیده بروغن بادام صرب کرده و دیگر ادویه کوه خسته نقره
سازند و لیسیر نه سبب آمیخته لیسند بقدر مزاج **کار** باغ خفا
گاو زبان ربع سیر قند کسیر سیر سبب سازند **در هر روز** معوی خفقان
بنوعی قلع غشای باضم طعام برگ تبول زرد صندل و بکوفه در آب تن
ماحوه آن در آب را به صاف کرده با کیر ملل سکر تقویم آورند و در
در

قداری کلد است و بعضی برگ تنول در او را در آب بسیار میزدند
کرده باقیند و بواسطه می آرند و اگر قرض و در آنم میل و بسیار و خوبان
بنم مثقال سنبل الطیب ربع مثقال در حره سببه در پنج اندازند و اما ماما
قوی الفعل مکرر و **دفعه** نافع خفقان بسیار گرم ضد لکده سببه
گلنج طباشیر بر یک گرم کنیز خردک دو درم زعفران و انگ کافور
بنم و انگ شربت مثقال **سبب** انساخ نفوی نبت ترکیب ماضی است
انساخ بکوه قند و در کلد سبب یک گرم عود مشک قدری بر
سازند **سبب** ترکیب نافع موه و صوف قند خفقان و انجونا
و دو اس گاو زبان گل گاو زبان بر یک است درم گل سفید گل سرخ
بر یک بازده درم بادریجیون استخاج اسطوخودوس بر یک
ده درم در کلد سبب یک گرم عرق کادی با آب بخوراند و
صاف کرده بچند فنون بخواهم آفریند سبب **سبب** **سبب**
نفوی اصل است ابریسیم جام چهل درم در آب تخم اندک روز
بخوراند که نشت باند و در عین جوش حره سادج و سنبل الطیب

بریک و متقال براده ضد دانه قاعه بریک حار متقال اندازند و با مایه
بالند پس صاف نموده برآورده یا بکرطل ضد لقوام آورند **سیراب**
مرکب دفع خفقان بارد و امراض دماغی بارد و معوی دماغ و دل
دافع غشی بارد و رنجبویه بخت متقال گاو زبان خشم بارد و رنجبویه بریک
پنج متقال و نیم یک استیل لطیف دوج ابریسیم خام بریک حار متقال
یا کرطل ضد لقوام آورند و نیم درم یک و شش غبر افریزند سرت
چند درم مرق کادی و میزیک **سیراب** ساده نافع خفقان بارد و امراض
دماغی بارد و رنجبویه خشک بخواه متقال در آب جوش داده و با غده
بیکم ضد لقوام آید سرت متقال **سیراب** نافع خفقان بارد و
قلبت و گاو زبان گل سرخ براده ضد گل ملو فرود احد کنیم و
قد غید با و آنرا بدستور لقوام آورند سرت دو توله **سیراب**
نافع خفقان و معوی قلب و فانیست براده ضد توله **سیراب**
درم با هم با و ضد لقوام آورند و امر طایر کسیر کرده بکدرم آفرینند
گل سرخ معوی قلب نافع و خواص سوداوی و رزق گل سرخ بکند
و با و ضد

و باد و ضد بالعبده در سینه کرده چهل شب در آب نبات دارند و بقدر و قوت
تا اول نایند **مغوی قلیت** گلستان گل گلستان گل گلستان
سادی گرفته عرق کنند و استعمال نایند **مغوی قلیت** دافع
خفقان شیر قشر گاو زبان بر واحد ده توده گل بسوزد و آنرا با
ضدل بر واحد پنج توده عود عرق نیم گرفته توده مشک که در سجه میزند بقدر
که گاو پنج آثار آب بقدر عود عرق کنند و نوشیده باشند
و بخوابی و خفقان و در طب بر آب زر و ک آب
و آنرا بر یک شانه آثار نیم کاسنی شیر نوزم که در شیرین شیر
کامو بر یک نیم با شیر بادام با و آثار گل شیرین دانه
آنها را شده نیم خسته با آب بقدر حار توده شیر

یا پیر **مغوی قلیت** شیرین
بر باد گاو ده آثار بر عود عرق کنند **مغوی قلیت**
مانند و سر جلدی داشت که گویا بر سر بحر است
دوم و مفرج برای آن ساخته و دوم فایده کلی میسر است

بریک و متقال برادره مندل و انه فاقه بریک جابر متقال انوارند در انافا
بالند پس صاف نموده برآورده با یکرطل قند لقوام آورند **در کتب**
مرکب نافع خفقان بارد و امراض دماغی بارد و معوی دماغ و دل
دافع غشی باد و بخوبی نیت متقال گاو زبان خشم باد و بخوبی بریک
چشم متقال و تخمک استیل لطف دج ابریسم خام بریک جابر
با یکرطل قند لقوام آورند و نیم درم مرکب و شده غبار
چند درم مرق کادی و مدیک **در کتب** ساده مانده
دماغی بارد و باد و بخوبی خنک سحاه متقال در آب
یکم قند لقوام آید **در کتب** متقال نافع
در کتب

در کتب
نافع خفقان و معوی قلب و فایض است برادر
درم با هم با قند لقوام آورند و امر طاب سیر کو
در کتب معوی قلب نافع و بواسل بود اوی و در

و باد و خنک و معده در سینه کرده چهل شب در آب نبات دارند و بقدر دونه
مافول نمایند **سیر** معوی قلبت انگلیس گل سرین گل گاو زبان
سادی گرفته عرق کنند و استعمال نمایند **سیر** معوی قلبت دافع
خفقان سیر معشر گاو زبان بر واحد دونه گل سرین دانه الی کچی
ضدل بر واحد پنج دونه عود غرق نیلوفته توده مشک که در سجه میزند بقدر
باشد و سیر داده گاودنج آثار آب بقدر عرق کنند و نوشیده باشد
سیر نافع سوزنی و خفقان و مرطب بدن آب زردک آب
نیکر آب هندوانه هر یک سه آثار تخم کاسنی سیر فوخم کوه سیرین سیر
تخم خیارین تخم کامور یک نیم با سیر بادام با و آثار گل سرین دانه
ایل گل گاو زبان هر یک پنج توده سیر تخم شمش سفید چار توده سیر
بارجه بارجه بخوده نیم با و کدب عرق کیوڑه عرق نیلوفته عرق گاو زبان
ز یک یک سیر باد گاوده آثار بدستود عرق کنند **سیر** خفقان
در سوزش در شانه و سر بخدی داشت که گویا بر سر بجر آتش داشته اند
اول فلفل میال نمودم و مفرج برای آن ساخته و ادم فایده کمی سیر

مروارید بکرم با مرغان کلب زهر مهره عقیق نیم کا هو ورق نوره کا دریا
لا جو رد معقول فرخنگ زعفران نیم شمشیر سحر و اهری و درم کل کا دریا
کل معقبه کلبه مقوله دانه قاققین بهمنین ضد کلبه سوده نوح کلبه
نوح خیارین طباسیر کلبه گلشنج بر یک دو درم غبر ورق طلدریک
نیدرم مرابو آله مرابو بهیدیه هر واحد دو عدد شربت عامی است
انار شیرین و لایقی شیرین است بر یک شش تونه فند و چند **پود**
مقوی قلب مرابو آله مرابو بهیدیه هر واحد دو عدد ضد کلبه سوده
فرخنگ کل کا دریا زهر مهره کلبه صلابه گرد گلشنج بر یک درم
گلشنج شیرین چار تونه شمشیر دو تونه فند و چند کلبه نوح غوره
معجون سازند شربت و متقال **عاجه** حار راه را خفقان است
عارض شد برای حفظ جنین و برای دفع خفقان او معجون است
دادم بسیار فایده **عاجه** مرابو و عدد گلشنج کلبه مقوله کل کا دریا
ضد معجون کلبه فرخنگ کلبه شیرین زهر مهره حوق هر واحد دو درم
کلبه بهمنین کا دریا زهر عقیق بر یک درم کوبه نیمه کلبه و ورق
کوبه و فند

کیورده و قند لغوام آورده همچون سازند **السلام** معوی قلب سیر
ایل منوخم کدو شیرین منوخم خیارین صندل بکلب سوده گل گاوزبان
لبن کلسنج بر یک و شقال تو در می سفید و درم طباسیر کنود
بر یک شقال زهره زده سوده درم بکلب بد و چند قند و چار نونه
شربت انار شیرین فوام نموده همچون سازند **السلام** صفت
التحارت نوشته که مجرب است برای صفقان چغندر را در حاشیه
کرم بخت پوست بار کرده ورق ورق سازند و نبات سوده بر
تراشیده او مانده نهند ابی که بغایت شیرین بر آید و بخشد
مرتب در روز سه سال کنند **السلام** که برای نفوس و دماغ
و معده خیلی مفید است و گوشت خدو این یک ده هفت آثار از
جرب و استخوان جدا کرده اب نجفی بر آرد و تا این ادویه ورق
کند شیرین نمود و ام شیرین منوخم کدو شیرین شیرین منوخم خربزه
و احد چار شقال حس بدی سادج اندی براده صندل کلسنج
لبن شیرین شلب معوی هر واحد سه شقال و آنه میل در آنه قاعده است

مقوض کما در زبان گل کما در زبان پست ترنج شقال موی بهمی سفید و سرخ تو در ی
در سرخ برگ بودینه برگ باد و بخوبی عود عرقی بر یک و شیفان سبل الطیب
صوفیاری کبابه پسته زرنج و بنجان سعد کوفی و نضل مصطکی طباسیر کبود
و نمک و واحد شقال برگ تنول رزق پند و زعفران مشک غرق
کیوڑه بر یک نیم شقال و این ادویه نیم شقال را در بوٹی لی بسته بردان نشیبه
بسته در دگیک آویزند که عرق برین بکشد فایده باید داشت که اطباء نوشته اند
که لحم طيور را با محسم چار پایه در اکل یکجا جمع نباید کرد که مضر است پس اگر نمانده
گرم خواهند عویض گوشت حلوان لحم طيور اند از زدنش بکند مرغ بقطعه
و در راج دو قطعه بنحو چهار قطعه کنجک زده قطعه از لحم نه باب کنجی اند
خراک حب راج از چهار توله ناسوس توله لبریت از ناسوسین و لایسی بد توله
غلیظ مقوی دل و دماغ و جگر باد کما در زبان شقال و نضل پنج عدد و نون
و گلاب جو شده لبریت از ناسوسین پاست برین کرده بپوشند
نافع خفقان حار براده مثل نیم توله اند که کیند بر یک نیچیه در نیم باد
ترنج از صمغ آب صاف گرفته با سرکه مسکه بپوشند برین کرده بپوشند ۱۰۰

در جمع خفقتن حاتم ریحان مکتوبه در آب تر کرده شب در هوا دارند
و صبح بقد و موقوفه سکر سفید آینه از خاک مرز و بر **غشی** یعنی پستی
و آن تپل حس و حرکت بسبب ضعف قلب و بسبب غشی یا تکلیف روح است
مثل استوار غ و ذ و فرج و لذت و وجع و شرب سوم هر کدام که مفور باشد
و بسبب آن خفقتن روح است مثل امتداد مفور در شراب یا تخم
هائس ناگهان و سده بریان و رسیدی که مسمی است تا نکره میرسد و صبح
از آن راه تمام بدن و مسمی قلب روح است از سود مزاجات و صبح
و مادی که در مل اسف و یا استعمال غذیه فاسده که مصلحت کمون روح
نداشته باشد و غشی که بسبب امراض حواس و رحم لیس و ادریه و حسود و آن مصلحت
غشی از برودة اطراف و ضغوض و ضعف نفس و مفور و رگ و الک و الک
و اگر آب با بخشان و اگر پس از حرکت معده است و اگر آب با نفق
نفس با ریزش و پس سده مسلک سرمان و در پیری است و عمر قوی و مصلحت
وارد و آن است که سر و گردن در پیش آنگند و سر تواند برداش
با چمد در وقت غشی سعی کند تا نفس قوه و امید روح مسمی است و عمر

یا بوجویشی و در حلق مثل دوار المسک مملول بگلده و بنفشه آبی سرد و بزرگ
مرازه مزاج باشد و اگر حادث شود غشی از زرف الدمه و اسپهان است
مفید است آبی سرد و بر وجه و درین مفید می باشد گرم کردن اطراف و اگر
سردی مزاج باشد شکب می نمایند و بخور نمایند و بنفشه و بنفشه و بنفشه
و با مالند و می کنند حامه انکه باشد از مهارکت معده و معطی سردی که
باشد از مهارکت معده مفید اند و مفید نیست قه و غشی که اگر از
عرق با از خروج روح بخارج بود و در لک غم معده با بنفشه غشی مفید است
و وقت افادت سبب آن در یافته بحالجه آن پر در از در بنفشه از
سبح خیار را در دفع غم مزاج موجب نوشته و اگر باشد بسبب جمع
لکین آن نماید و در عمومی و سعی استعمال فاد و در تهرانی بنفشه
ادویه که مفید خفقان اند مفید اند و بنفشه و مرقم اخضر اند و بنفشه
محبوبی خصوصاً که باشد از سبب مضینه با جلد و در عروست می محسوس
پس در استوائی اجناس و در استوائی استوائی و در سرد مزاج تقویت
حسب مداوا نماید و در اولی حادث میشود بعد از امراض طاعون و تب کینه

و این درم اکثر باشد باده **علاج** آن نقل قریب خم معده و صندریه
و صبح علی و در زوی رنگ و حالت سینه بی **علاج** ترنگ ریخته و نقل
بطبخ با بونه و اکلیل و پرسیاوشان و نمکله بر سینه و صفا و از با بونه و اکلیل
نیم کمان و ورق حطی و ورق کرک و زعفران و تقویت قلب فرود است
علاج سبب آن ترشح خلط سوداوی حار است **علاج**
آن ضبوط قلبت بعد از بی حقیقت سیدان لعاب از دهن و زرد
باقیت آن **علاج** تنقیه خلط سوداوی بعد از صبح و تقویت **علاج**
قلب است که در یابد آن که گویا قلبش متعمر می شود و ترشح
نقی از رسته در دو عرق کند **علاج** تنقیه خلط سوداوی و اصلاح
خون بعد از محمود و استعمال اشربه طیب از لیمو و اگر مالک از سر برزد
از ترشح کاشن نافع است **علاج** بعد از تنقیه **علاج** معوس منقو که گویا قلب
خارج می شود از سینه سبب آن سود مزاج حار است **علاج** فصد باقی
و تنقیه بطبخ نمیده و شاترو اصلاح غذا و تقویت استخوان
لکله بید مشک و شربت صندل مالک **علاج** **علاج** معوس منقو

که گویند نادر می کند در آب و عارض شود خفقان **علاج** استغفار و سجده
ست بعد از صبح و صلاه و در این عمل الطیب و زعفران و بادرنجبویه و صندل
می کشند و در غصه چشم آلودن این مریض جهت تحلیل رطوبات **علاج**
ست **در** **شک** حکم مطلق پستان را چست داده خون که در آن اند
سیدند چنانچه خون در خستین که می آید منی میگرد و در فیت خونی سیر
آنست که به بوی منجمد و سفید و معطل القوام در رفت و غلظت پدید
و رزوی و در آنست سیر باشد از غلبه صفوا و شده پاض و مایه صفوام
و ترششی از غلبه بلغم و غلظت و کدورت و غلظت مقدار از زرافانی سودا
ضاد که پستان از بزرگ شدن ندید اسفیداج طبعی سرخوی از بزرگ شدن
سودا و در دم اصفیون نیم درم افاقیه سه درم پوست بجز انار هیچ
عدس سوخته سه مثقال کب جانی مثقال همرا با باریک سایده باک
المحل شسته صد نوبت بر پستان ضاد سازند **در** **دقیق** سرخه زان
باریک سایده بکیر آنجه طلا نمایند و در آب و زرد و سه بار متواتر بکیر
در **مالیدن** آن پستانرا سخت نماید بپزند پوست انار که بیشتر روغن است

بموقعه در آب چارچند خوش بند که یکسره مانند روغن کشید بر آید و خسته شود
که روغن مانند آب بوزد مالش منبویه باشد **درم دمی** اگر باشد در کت کت
که باشد از سودا و صفرا بجمعه و قطوبه نری **علاج** آرد و با قند و روغن غلبه
دقیق شود و خم خطمی در غفران بروغن سرشته سرکه آینه صماد نمایند و شانه
گاوا از سرکه برگردان نمیکردن علاج آنست به نظیر برای **درم حار** **فهاد** نافع
درم پستان غلبه اشک گل خرو و خار خشک جدور را فیون طین معبره
سایده نیم گرم صماد سازند **فهاد** نافع درم پستان زرد چوب طبله
بریک خرد آله دو خرد کوفته نیمه آب سرشته صماد نماید **فهاد** نافع درم پستان
بارد پنج بد انجیر سره برک غلبه اشک سایده صماد نماید و کت صماد بر
بد انجیر که **فهاد** نافع مرض شدی یعنی کوفت پستان نهو باس باس
صماد نماید اگر باشد درم سبب پنهن شیر در پستان خرقه بیکه که ترک کرده بکار
ساخته بران گذارد و نطری آب بیکم مفید و طلا نماید بمحلولات و بنال
راز بانه مفید است **علاج** نافع معقد شری موم روغن بیکم طلا بیکره باشد
فهاد شیر که از خشک می گرمی نمید شده باشد منحل کند با سرکه بیدری نزار

موتک گویند و مرغ سرخ بر دو سائیده صاف نمایند **سب** قند شیر اگر
بسیار کمی غذا زیاده نموده شود که **سب** کثیر تغذیه محمود الیکوس و اگر
باشد **سب** و غذا اصلاح او نموده اند و اگر **سب** کثرت **سب** ایضا بود **سب**
نماید و اگر **سب** قند عن بود و اطراف آن بوی جفت دیگر مثل باد
طمت یا اجزای خونی بود بسیار عاف است **سب** لازم است **سب** آن و اگر
قند **سب** شیر بود که بروی خلطی از اخلاط ملته غالب آید علت آن
از رنگ و توام **سب** شیر است **سب** خلط سازند بعد تغذیه **سب**
بعل **سب** در اندام **سب** بین **سب** و موز خوردن مرغ بر **سب** کثیر
و شیر بزنج و دماغ حیوانات و از فواکه انجیر و انگور شیرین و در **سب**
خوردن زیاد **سب** شیر **سب** که شیر میزاید خود در آب تر کرده بگذارند
و صبح آب صاف آن بنوشند چند روز و بعضی نوشته اند که خود را در شیر
بنجینند **سب** که شیر میزاید زیره سفید بادیان آرد و مرغ سرخ فعی **سب**
شیر ماده گاو و حیره کرده خورند **سب** برای زیادتی شیر و در و ران اگر
خوانند که شیر کم شود غذا و مصلح خنجر **سب** از مثل بقیه کاه و غل و سب و سب
و اگر

و چون از طبعه قاطعه نفس بر شدی طلد سازند لا ذم که اول تنقید پستان از سیر
منوفه طلد بعمل آید تا انجا و پذیرفته موجب جرم و خور و فروغ گردد
نقشه **ماده** که زیادتی سیر و تقیل کند کم کامو عکس پذیرد که سیر شده
ماده نماید و طلد و مردار سنگ بر و غن گل قاطع لبین است **اراضی شده**
معه و و طبیعت داخل آن عصبانی و خارج لحنی نهایت آن
تا نزدیک ناف و بر سطح کدوست **قاید** طعام که فاسد میگردد در معده
باستغفن بسوی اجزای می باید یا ترشی می پذیرد یا حاصل سنگینیت
غریبه غیر منسوب بسوی شای از کیفیت معناد و اینهمه صورتها از رتبه
طعام است که استجاب باید بسوی آن از خلط که باشد با منصف و مخلوط
شود با طعام و فاسد گردد و در ایس گاهی باشد طافی اگر باشد بکشد
و گاهی راست باشد معده اگر باشد قلیل و اگر باشد معده جاذبه
سودا را که بد از مراره صواب بسوی آن پس باشد بگوید اند **اطعمه**
و هم بسیار غلبه غلیظه و فاسد و هم مورث امراض کثرت حبشه
بلکه ام الامراض و منبع اسقام و در نا فیهین معده عکس پس در کجاست

کن از اغذیه ردی الجود و سریر العف و نقل لبی الهضم **مع** **سود** **بر** **کافی**
در معده باشد و در ظاهر شود در علاج آن احوال جایز نذرند که کبابی
یک که سریر انتشار است نقیصت و در هرگاه طول میکشد درم
میکنند و بهترین تدبیر در در معده که باشد از فو و طعام غیر منظم گفت
باشد تا کمکت نیست باب گرم و کنجین با آب گرم و نمک و کرفس
طعام تاندنی که استنهاضادق نمیدرماند و وقت استنهاضادق
وزود معده و کم خوردن و اگر درین عارضه که تا استنهاضادق نرسد
عارضه عوفض آب عنق بادیان با گلاب نوشند و کنجین با گلاب
نوشیدن مفید در معده است و کذا مطبوخ که از بادیان دو درم
و بودینه و الایچی خورد یک درم و کفشدسته تونه در گلاب جویده
باشد بنوشانند اگر در از ریج **علاج** آن انتقال در دست و پای
یا قنخ جرج و از ریجس ها و ما بذا از سبوس گندم و نمک و مارچاس
و یا از ریگ کم کرده در پارچه بسته و نوشیدن عنق بادیان و عنق
بنفید است و خوردن جوهر شات کاسه ریح مثل کوفی **مفید** **علاج** **در** **دست**
که عارض نموده

که عذوق منجمه **معدده** و شش در نقشی از شش در دوق
سرد **علاج** فی سبب کثرت آب کرم معدده تبدیل مزاج لرباب امار
و گاهی آب گداز عرق با دانه های **معدده** و دیگر **علاج** مانند عاقله
معدده **معدده** و آن هم کوفه برین طعام است هم خیره و قیقه خورده شود
کرب و نفخ بدید آید و باشد لبث غذا از زمان معاد زیاد و محسوس شود
گرانی و سبب این نقصان فوت ضمه و عاقله **معدده** **معدده** است
ادویه نفوی **معدده** و خوردن اندیزه سریع الاهضام و پیر
از اندیزه بطی الاهضام و عاقله بر **معدده** از سبب الطیب مصطکی فی فصل
و گداز و عود و سعد و نوشیدن قهوه چای خطای نفوی **معدده** و گاهی
است و گاهی عارض می شود ضعف و در قوه تا که **معدده** پس سرعت
نزول میکند طعام از **معدده** بی الاهضام تام و سبب این طویله است
معدده **علاج** جواریس خورند و استخوان مانند قوا بغض قبل طعام
و نان باید که فطری خورند و گاهی عارض می شود ضعف و قوه و افعول
بدین شیوه و در طعام از **معدده** و باشد نفخ و در دوزخ و **علاج** لک

خوردن برابری پدید است و در اغذیه داخل نمایند برابری هر هندی که با کمال
و شور با اکثر خوردن از قالیات برهنند و نان خمیری خوردند که قطری فر
دارد و حالا ذکر کنیم چنانچه در این معینه مجده و قوت **الاسهال** با هم طعم
مستی شیمی اظهار نماید و این گسترش شد درم سعد بخیرم و آنه فافله
کدلیان چار درم سنبل الطیب که درون خوشنجان سادج هر واحد
درم قرقه پوست ترنج زرنباد اشسته بر یکدیگر و درم شیر و آله که کمال
و در طبل کربل بدستور سازند **الاسهال** بنیمه دیگر از ماسا و این معینه
اغذیه در شب با هم طعم گسترش شد درم سعد بخیرم و قرقه سارون
زرنک سنبل الطیب یک است درم قرقه حوز بویه و آنه فافله در شب
بسیار زعفران بر یکدیگر و درم هم چنین طبا سیر که بود و صندل گلاب سوده
پوست ترنج عود عنقی مصطکی هر یک درم مرابرا آله هفت عدد است
انار شیرین نیم با و قند چسبیده و شیر و زرنک و گلاب بر آنند **الاسهال**
مقوی صده دافع نفخ محسن لون پوست سده زرد پوست کد
پوست کد آله کوفه بخته بروغن چرب کرده فلفل در فلفل بر یکدیگر
زرنک

در کمال شیطرج لسان العصا فی کفجه مقدر نو درین زمین شقاقن حرم کمال
سفید شکر طریقه در یک دو درم آب جیدل بسیند خوراک تا چار درم
کبر در خواید زیاده از کبریت بود است در روز و شب سه بار می خورد
بسیله الله مقربا و دم فلفل در فلفل در یک شکر درم زنجبیل شیطرج لسان
العصا فی کفجه زمین نو در شقاقن حرم کمال گلشن خوراک بود و بسیار
گاو زبان فرقه در چینی سفید فلفل خوراک بر واحد دو درم مصطلی خود
بادیان در زنبب ار و ن سبیل الطیب یک درم گل دو چند فلفل
الطریقی مقوی معده و دفع رطوبته آن پوست بلبله روز و شب سه بار
بر یک حله درم بلبله سیاه ده درم گلشن سبیل الطیب بود و نیمه زنجبیل
بیل پوست اترج سفید زنبب صغیر یک پیچیدم و از فلفل درم
عود هندی دو درم چند شکر مقوم بسیند **در کمال** ساده مقوی معده
و باضم شنبلی نافع اسهال بلغمی مکن در د معده و محلل صبح و براح مزین
بلغمی آسیون در سر که بر ورده در سیاه شک نموده اندکی بریان
ده درم عر کوفته با کبریتل شکر مقوم او **در کمال** ساده مقوی معده

معدۀ شش را مع شش چدرم کلاب اگر باشد بهتر و الا باب کیم
نقوم آورد و چو اگرش سازند و او چدرم مصطکی بوده فرایند **ارسی**
الله معمول مقوی معدۀ و جگر نافع حار و مرطوب مراب و ابده و عدد و مراب
عدد و زرنک و دو درم گسنج شده طباسیر کبود و نه میل مصطکی هر دو عدد
و درم صندل کلاب بوده ثقل زهره مسامدۀ شتقان فندک **الله**
و دیگر مقوی معدۀ و دماغ مفید بار و مزاج مراب و ابده و عدد و مراب و ابده و عدد و زرنک
عود عرقی فلفل مر یک چدرم گاوزبان سنبل الطیب و واحد و درم گل سرین
گسنج هر یک دو درم فندک یکاد **الله** که برای تقویت معدۀ و جگر مفید
الله برنی و عدد و صندل بوده و نه میل پوست انج گاوزبان و واحد و درم
گل سرین گسنج مساج زهره مسج و زرنک عود عرقی هر یک چدرم گسنج
و دو درم زرنک حار و درم کلاب حله و سبب ترمیدی شربت امار
سیرین هر یک چار تونه فندک و چند و کلاب قوام نماید **ارسی** **الله** مفید
مقوی معدۀ مافع مضه الله مراب و عدد و زرنک طلوس و کلاب و درم گسنج
و چند نخوده و نه میل طباسیر کثیر و واحد و درم مصطکی عود بود و میورد

سنبل الطیب زرباد و پروا درم قند سه چند **دوازده** اسرار شنبلیله
طعام زربک پندانه چار درم گل سرخ دو درم آب منقذ غرغری
سنبل الطیب برگ بودینه زرب عود و زنبل مصطکی وانه قاقبلی ساج
مصل بود مصطکی برگ درم قند سفید با و انار و گاهی اضافه نموده بود
سربت انار شیرین چار توله **نهم** دیگر ضم شنبلیله قاقبلی وافع فی وافع
زربک پندانه چار درم حب اللسن یا نخوآه زربل کرم پیر شنبلیله وانه
دو درم زرباد بودینه مصطکی سنبل الطیب حد اعلی صغری برگ درم
قند **دوازده** شنبلیله طعام و ضم قاقبلی وافع در پند زربک پندانه
حب اللسن یا نخوآه زربل هر واحد و دوز مصطکی طباسیر سنبل الطیب
خرد آب انار شیرین بکف و قند سه چند و اگر آب انار نبود عود منقذ
بکف زربت انار شیرین داخل سازند و قند و دوز گرد **دوازده** زربک
شنبلیله طعام معوی معده زربک پندانه چار درم طباسیر وانه پیل مصل
عود پوست اسرج عود زرب برگ بودینه برگ درم مصطکی
نقعه برگ خدیو مر با و آله سه عدو سربت انار شیرین سه توله آب

کافور و دود و فند و زار پاد و باله **جوارش** مقوی معده و دفع اسهال
چاره راج منور تخم خا برین دانه گل گشنیز تخم کرفس بر یک درم در
چاره درم زهر مره کوفه صمغ عربی بریان طباسیر بود پست انرج پست
برون بسته حبس ضدل سوده بر یک درم شربت انار شیرین چار
توبه نهی شک و توبه شکر سفید دوازده توبه بقوام آورند غوراک
توبه بورق نقره **جوارش** **حطای** مقوی معده و دفع ریا حطای حطای
چاره درم عود و پست نیم کوفه دانه فاقه بادیان حطای دار
اسبه بر یک درم معطکی پست انرج و نفل بر یک درم درم
بر یک بسته ادویه در کلاب و آب جوش داده صاف نموده بایم ابر
بقوام آورند و لودیات سازند و جای را در جوشانند و ادویه
ابرازند و وقت خواب مک و غیر آمیزند و تقدیری آب تا در غرق
مناسب جوش داده بطریق فیه نوشند و اگر جوارش سازند قطره
خورد و معده و نفل سه چهار عدد در آب بجوشانند چون جای
خورد آورده بقدر سه چهار یا نه حطای انداخته به نایست پس کرده

نموده باشند مفید است و مستقیماً **جوابی** ساده دافع
باضع نافع معده و دیگر بار دافع رطوبات معده و ارفع ترش و دافع
بارد شکم رطوبت نفوادم آورده چندان خونجانی میاید بدستور میزنند
ساده منتهی مفید معده محسن اللون نافع بواسیر و پست بلغم کالی پوت
بلغمه الما اصل الیوس ریجیل سبل الطیب انه فائده کثیره مساوی خبث الحیدر
عده بر دهن چوب نموده برابر او دیوسیل باشد که معوم لبرسد شربت دردم
تاد و شغال **جوابی** دافع ریح باضع نفوی معده و ماه بکف طریقت معده
شکر مفید باوانا دار ملغل سایده چندان **جوابی** دافع ریح غلیظ
اد طاع بار و باضع نفوی معده و ماه و طعام رافع لیسان مسخن معده و جگر بار
ریجیل سایده پنج شغال در باوانا شکر نفوادم آورند و بعضی ریجیل را سه روز
در آب بنویزند کرده خشک نموده سایده باشد که نفوادم می آورند **جوابی**
ساده نافع معده و نفوی آن و طریقی ساختن آن مثل **جوابی** شغال
ساده است که در امراض علت کدکوشد **جوابی** ممکن نفوی معده
منتهی بایام طعام نافع هضمه بار و مانع غشیان دینی و تجموع و غرض چنانچه از کرم

و فکری که در سر که اگر باشد در سر که خدی معطر و اگر باشد در سر که
ترمانند بده بر باد بامهر شود و با بکر طل خندیم رطل غسل قوام نموده او و به بکر
آب بریزد و از چینی گلی طرح طباسیر که بود پوست بیرون بسته مصطکی خود غرقی
پل برگ به دینه خور بویا بسبب برگ چار در دم و نقل نسل الطیب است
انرج بر واحد سه درم و نیم رطل و در نقل زرینا در غفران از یک درم
نیک غیر بر واحد نیم درم شربت چار درم **جواب** قاطع بلغم محل ریش
و نفع معده مانع نسوم و هوس و گزگی یک میوه خال و در آن نه طریقه نقل
سنت صفت مانع در درم و کله و صمغ و فیه بلغمی و سودای پیچ درم
سویق در سر که یک پنهان کنند و خشک نمایند و اندک بریان کنند و کف کرده
با نم رطل شکر قوام آورند **جواب** **ساکین** معقوی معده و نافع صفوین
در نفهم خود ساخته و در دم خند او را تا ر قوام آورده و از آن
و اگر جوارش خود در سر خواهد آب لیمو بقدر مناسب اند **جواب** **ساکین**
معقوی قوه فاضله و معده نافع بار در فراج خود پیچ درم و خشک خور بویا
دانه فانیقین پوست انرج طباسیر که بود و از چینی گاو زبان سر که در دم

مصطکی بنی الطیب بعد کوفی و نقل کلنج مار یک یک یکم درم
رکب نقل در نقل هر یک درم سنگ بندرم عمل ^۳ چند **درم**
نورانی مانع حار مزاج معوی قند و موم شنبلی کلنج چار درم ضد الکلیه
سوده زرک سپیدانه و انبه میل طبا سیر کبود خود عرفی برک بودینه خاکست
ارح پروا حد درم سرب انار سیرین چار توله نمندی است توله در آب
احیاننده آب است آن لایعین کرید کدوب نیم پاوند سه چذوق
نقره نیم درم و ستور بر سوز **درم** معوی قند و موم شنبلی مانع
خود عرفی و انبه میل کلنج زرک سپیدانه هر یک و درم برک بودینه طبا
بوست ترنج شبنل الطیب مصطکی و نقل توله دار حنی قانیه زرک سپیدانه
بوست شنبلی کالی چندل سوده اسارون و کمرنگ هر یک درم در نقل نقل
هر یک بندرم آب نموده و اب منوع نمندی قند سه چند نه توله **درم**
نورانی برای باضمه و درد معده و امراض آن و مانع می است زیر سیاه چو
نقل سیاه چو و خود عرفی و انبه میل و نقل هر یک و درم مصطکی کمرنگ نقل
سیاه چو و سرکه انگوری ده غبار آب بودینه سیرسی و درم و کلاب یک

کیمز سفید چاه نرگون در سرکه شب برور خبانه حکایت بر این
درین مورد معول نایسازند **در این** دافع اسهال بلغمی با نم مله هم تقوی معده
بارد کند و طمانیر و واحد و درم ریحیل و نجان نامحور و نسیل الطیب
و ذره فاقه در فلفل و واحد و درم شکر کشند **در این** مشهور کیمویی
نافع و در معده فافع راج زیر سایه لبث چند درم ریحیل و درم سدا
شد فلفل سایه هفت درم بوره از منی خیزم غسل **چند** **در این**
سوسن تونه فلفل ریحیل بر یک و تونه بودنیه خاک تونه یک لا شور سیاس
غسل هم انار **در این** لاقوی از زرد و زیر سایه ششی شغال فلفل ریحیل بر یک
و درم شغال غسل **چند** **در این** ساده دافع نفخ و راج معده کون
ده درم در سرکه کرده اندک باین نموده با کیمو مل شکر تقویم آورند
در در عمل نافع ضعف معده و خفقان بار و مطب کفته دانه فاقین
و اجنای خود بر یک و درم فلفل خور و بر یک و پوت انج مساج **الطیب**
بر یک چند درم خخوان درم مک نیم شغال غیر خدرم کوفته خفته خیز را بر
غسل و چند درم کدورت نام ناید و درن طلا و زرق نوره اگر درین امر نماند

آردی واره

اگر چه که در **جوهر سلی** گفته می شود معده و قلب و ضم طعام خیر و اوقات در این
عوض سبب انقباض جوهر و به سبب هر دو احد در ضم و نفوذ مصطکی مرکب در م
مکس و غیر مرکب نمیدرم در کدلب با تشبیه قند بقوام آورند **جوهر سلی**
مکس برای برتری معده و در مایع آن تقوی معده و با صفت صفت آن در
سیدون لعاب کدورت **جوهر سلی** ساده و ضم طعام شستنی و دفع ریاخ انخواه
در آب لیمو تر کرده حاک نموده مکرر ترا میزد پس بوزن ده درم با ایند و
بکرطل شکر بقوام آورند **جوهر سلی** باین نقیض برای دفع ریاخ و درد
معده مفیدست و آنکه میل برگ بودینه مرکب و درم نامخواه نفوذ سبب ^{الطب}
بوت انرج و نفوذ خولجان سادج زنجبیل زعفران پوست پیر و ن
مرکب درم لیمو مراب و لیمو مراب و لیمو مراب و لیمو مراب و لیمو مراب
بشیر و گون بریان **جوهر سلی** معوی معده قایم مقام جوهرش خود و ریش
در جوهر و عطاران این نان بجای جوهرش خود ترش ساخته می شود
آب لیمو مراب و سادج زرباد سلیمه سبب ^{الطب} مرکب نمیدرم
گلشخ دانه الیچی بکدن هر دو احد در م قند سفید نم پا و **جوهر سلی** و دیگر

تقویت معده مصطفی قرطبی سبل الطیب بر یک درم خود ساج
رزق سد کوفی دار چینی بر یک درم و نیم گل کلسنج ز یک کافور
بر یک درم ساج چند قند قوام آورند **جواب اولی** و ارفع رباح معده است
و صفت آن در دندان گذشت **جواب دوم** مقوی معده و بلبلین بلع است
و باضم ورق گل رمان اوی سکر مالیده در افتاب چهار روز و از بدو
شکر دو خندانند و بعضی بگوید سکر را با نیم خرگوب قوام نمود بگوید
ورق گل آنجه بکند از زراعتی خواهند ورق گل بکند و در جوشان
چهار روز و در افتاب و از بدو پس مفید میوه بروده معده و کبد و استفرا
سود هضم که از بر روده باشد و مشعل در امراض دماغی مابود و کف دست
جواب سوم مقوی معده است خود ریزه ریزه کرده تاید چار تقویت و کلد
مزد و خوشبو تر سازند و کلد آنقدر باشد که مالد و عود آید و در سبک گل
کرده دو عدد و منو و ادم تقویت ریزه ریزه کرده اند از زرد و لعل و سحر و
چکانند و در ظرفی که چوبه بکشد باید که بجای آب کلد در آن با بر گاه بداند
نصف بکشد باقی در ظرف دیگر بکشد چکیده اول قسم اول و ثانی **اولی**

نافع بود و معده و ریاح اوست برگ بودینه سدرم رنجیل ناخواه بود
سباه بریک است درم دانه الیچی بادبان فلفل گرد و پرواحد و درم سده
نافع بود و معده و وقتور مضم وضعف کبد موافق مرد و دین
سراب ریحانج رطل عمل یک رطل شکر طرز و نیم رطل سبیل الطیب قریض رطل فلفل
گرد و بریک و و شقال و دانه قاتین عود و ارچی بریک است شقال ریحانج سبیل
سک ریحانج شکر بریک سدرم او و نه نمکونه در صره بسته در سراب
دور و نمک یا نه و در ظرف لقوه با قلعی دار کرده عمل سکر انداخته خوش شد
تا بقوام آید و صره را خطه بموظه مالند و شک و غیره و ریحانج در آن مکنند و بعضی
جای فلفل در رطل می اندازند سبیل **جای شقال** نافع ریاح معده
و مقوی آن و و امع موافق و ضم طعام ملک سباه ملک طعام ملک سنگ بریک
شقال بودینه زرباد بریک شقال پوست عسله زرد و پوست سدرم آید و دانه
فلفل فلفل رنجیل مرج زیره سباه و سفید بریک شقال کسریست درم بادبان
ناخواه بریک است درم کوفته نیمه باب لیمو خمر کرده خشک نموده باز آب آید
نازه یا خشک سسته یا خشک نموده آب لیمو لقه بر کما خربازند

طبع را نرم کند و با صفت رافقه دهد بوست بلند زرد رخیل در نفع بسیار دارد
ترید سنا یکی موز منقح بر یک خرد قدش هر چهار سازند **حب** ارفع نفس
نفع و سود هم سنا یکی بوست بلند زرد و نفع بر یک در موز منقح دوازدهم
کوفته بخته بهم سخته چهار سازند خوراک و متقال **حب** خوش ذائقه باضم طعام
از طعام بکشد و تب تا دل نماید چو کشش رخیل بر یک و دوام مکمل موزی چهارم
و نفع دانم میل بر یک شش نفع گرد و دانم میل لا بچی کلدن بر یک و سه کوفته
بخته مقدار رخم و حب بندد و در دهان دارند **حب** مستی بوست بلند زرد
بودن مکمل موزی چو کشش بر کتیله رخیل نفع در نفع شطرج ناخواه
بر یک درم آب پیوده عدد و سحر کرده چهار سازند **حب** مکمل سياه چو کشش
بر یک و دو نوز ناخواه و دما شش نفع نفع گرد و حب بر یک سه او و سه کوفته
چو کشش میزند و حب سازند خوراک کبابه بالا و طعام **حب** که اشتها آورد
ملین طبع است بوست بلند زرد بوست بلند آنکه مکمل سياه سنا یکی با دایان
مرا دایان نفع و وی کوفته بخته آب پیو **حب** سازند و بقد تو که می داند
مزاج خورد **حب** برای دفع نفخ و ریح و سردی معده خصوص برای اطفال

سرخوار به سياه چار فرزند با دوايان هر يك دو فرونگه بريان
خود كوفته بپخته مقدار خود حب از نو سرشت **سياه** باضم طعام و باغ
به صبه پنج نك يعني لا موري و مك اندر از نو مك سياه و مك
بوت به سياه از پوست به سياه با دوايان با نخواه هر واحد درم زيره سياه
شش نك حلت بريان سه سياه او و به بار يك سياه در عرق ليمون
و كند و در كحل حلكه تا قابض استن شود نقد كنار و شش جها سازد و بخورد
سياه باضم در دوده ملين طبع مغز تخم موصوفه نود در آب سيره بر آوده
دوده شكر اينخته بطريق حريره بپزم و بسند و كاهي غوص آب سياه آن
عرق با دوايان بر آوده و بپزم **سياه** باضم غلغل با نخواه شش طبع
بپزم و در غلغل درم بوت به سياه زوده درم زنجبيل ۴ درم مك سياه
چهار درم كوفته بپخته بپزم و بپزم **سياه** باضم غلغل درم
سياه كه به سياه يك بياني است باضم شش بپزم و بپزم
از طبع مك سياه اندراني نو سازد هر يك چار درم غلغل در غلغل زوده
سياه در رمني سهل الطبع بپزم و بپزم **سياه** باضم غلغل درم حلت سياه

بر یکدیگر نمکها و نوشا در در ظرف گلی نهاده شب در تونز بپزند صبح برآوردند
با جزا و دیگر کوفته بخته **نوشا** در ضم برای هضم طعام و دفع نفخ و قهض رحم
کز شکم گذر یا بزرنگ یا بی حوا که از ملک اموری نمک سیاه پوست ^{مصل} **نوشا** زرد
گرد فلفل و از زنجبیل مساوی **نوشا** سازند خوراک تا بهفت **نوشا** ^{بر}
استهناک سیاه فلفل و فلفل دراز بر یک و دانه سکار بریان و لاهم دوازده
پاس در آب پیوسته خم نمایند سرت چار سنج نامک یا **نوشا** ^{مصل}
میل رطوبات معده و اسهال من و مان و شستی زنجبیل ده درم بادبان محمد برم
سه درم نبات برابر خوراک سه درم **نوشا** ^{مصل} **نوشا** دفع درد شکم منوج اخلا
نشته سناونکی بویش در زرد نمک سیاه مساوی کوفته بخته **نوشا** سازند
خوراک نوله باب گرم **نوشا** ^{مصل} **نوشا** بادبان زنجبیل بویش در زرد نمک
بر یک **نوشا** سناونکی بویش سرت برای ملین ده باشد برای ^{مصل}
هضم سه باشد خوردند **نوشا** ^{مصل} **نوشا** استهنا آورده و معده را قوه دهد و مانع
اسهال است افزودانه با و سیر زنجبیل زیره کفیر بر یکدیگر نمک سنگ نمک
کوفته بخته بگذارند مقدار نوله با هم کم در ماه خورند و دوا بسیار یک نماید

نحوه باضم و بطن در پستان در زرد پوشست انده زیره فعد با دبان ملک سیاه
شماره یکی برکتیور در پستان سیاه نفوس از دوزخ را که است وقت چرا
نحوه مانع بدرد معده بگرداند بربان و محلول کنند بآن دو وزن آن
و معده در ری زنجبیل و حنظل و نفعل گرد **نحوه** ششتمی نفعل یک سیاه و نفعل
زنجبیل کلرینج نوک در بربان کرده مسادی گوشت چینه شربت درم **نحوه** مر
مانع گرانی شکم اطفال و سرفه و دیگر امراض زنجبیل و نفعل و سیاه و نفعل و نفعل
وقت بروز آید هیچ آنکه جبرقه باشد انگوره چار باشد و نفعل و نفعل و نفعل
سایه بقدر و مسرخ مایک مسرخ صبح پیادش و هند گاه گاه و اگر فردا
تا یکم هم روز در هند **نحوه** که مواد بعضی از معده طفل شیر خواره دفع
کند ترید محوف خراشیده و دارده باشد بودیه خشک چار باشد
شده گوشت چینه نفوس از دوزخ است یکم سیاه نفعل یک سیاه و دوزخ بدو
ساله **نحوه** برای اشتها در چرخ مصطکی با دبان سیاه نفوس از دوزخ
و برابر آن نبات اینرند خوراک بکتور و قدری قدری نفعل گاه گاه
منجور آید باشد **نحوه** باضم و ششتمی مانجور و زنجبیل و نفعل و نفعل

بادیان بودینه دار چینی سیل بود اسادی کوفته خجسته شربت **مقال**
بیلیس مقوی معده و دماغ و پخته رز و سادگی بر یک بخورم
سفید گلشن برگ بودینه خاک مصطکی بر یک درم رخیل سادگی کوفته
خجسته شربت و درم باب بیکرم **مقال** مستهی اندک پخته کباب
در رخیل شیطرخ مک سنگ سادی کوفته خجسته خوراک **مقال**
نافع رطوبت معده و دفع اسهال بلغمی و امراض سوداوی و حبس
نبات درانه سیل بر یک خرد مصطکی نیم خرد کوفته خجسته معوی **مقال**
و مقال و در غذا نمک کم خورند **مقال** دماغ مقوی معده مستهی پخته
رز و پخته اندک فلفل گرد رخیل و ار چینی سلیم بودینه کمون سیاه
عود مصطکی دانه الابی خرد بر یک سانس فلفل سانس بر یک سانس
انار دانه ترش چوک ترش بر یک تونه مک سانس نمک به پوری یک سانس
چاکار زر یک مد پخته بر یک سانس ساید به ایخته معوی سانس خوراک
چهار سانس **مقال** نافع رطوبت معده و مقوی ان **مقال**
کمون و مقال سادج هندی بودینه بر یک مقال موز مقوی پنج تونه

در هر که الی

در سرکه انگوری با سرکه قندی که عرق باشد ترسانند صبح با بادام کافور
شکری و یک انبه و کلاب بجوشانند بر گاه منصف رسد مالیده صاف نموده

بیکرطل انبه و انام آورند **دود** برای رسته عجب منقل و دراز در

بیمو جلد و زکرم کل نمایند و مقدار رو و سرخ در بان آورند **دود** که استنها آورند

و باغ و بزم است بر بخل و دوام باد باین دوام جلالت سه دوام بر سره

کونیه باغی لبو او ارض سازند و بر انگشت او و خسته بر سفال سازند

یا بر تابه بگذارند تا که سرخ شود سائیده بگذارند و وقت حاجت قدر خورند

دود در دمه و زرد باد بکلاب سائیده طلا نمایند **دود** نافع

در درستی است بکربد آب برگ بیدارچ و باق و ی روغن کندیسو زنده که

روغن نمایند بگذارند و نیم گرم بر شکم مالند **دود** محلل او جاع با برده

در رفع ریح آب برگ است با نصف آن روغن کنجد بجوشانند که

روغن نمایند و زرد بعضی روغن کنجد ربع وزن می باید و بعضی برگ است

و نیم است بر روغن کنجد انقدر که پیوسته در سینه کرده و در آفتاب مالند

دود نافع صلابت معده و تقوی آن مصطکی سائیده در روغن کنجد

آمیخته بیکدیگر تا این که نماند **در** دفع نفخ و قرا و معده کمون کربانی
استار و زرد و رطل سرکه انگوری و یک رطل گلاب شنبلیله و صمغ
چونند مذاب صف باید تا لیده صاف نموده باد و رطل غسل بقوام آورد
شراب که معوی معده و جگر است تخم کاسنی گاسخ یک یک دو درم
عرق مصطکی نسل الطلپ فلفل سیاه بر یک و درم کوفته بختی گلاب
سازند بخت طمبت و حدس طلپ خورند و از چینی سل بویا کم کوفته
بگلاب سوده بر یک و درم زرنک چار درم و در گلاب تر کرده چندان
مالیده صاف نمایند و تغذ و تربت انار شیرین با لکنا صفت ۳ خورند
سربت سازند خوراک توله یا دونه بگلاب و عرق کاسنی و عرق کدو
در که سمیت تربت و ادرس معوی معده مصطکی و مانع
و قشبان بادانه قاقیسن و دافع عطش و حمیات با طباخیر و نفید استهال
گل ارمنی و کبریا و پوست پیزدن سیاه و غیره قالیفات سیره آینه ناره
یک رطل فندک صندل مصفی بر یک و رطل گلاب طلپ سربت عارستقال نام
همفت شتقال **در** ساده عود بلایت چار درم بگلاب سمی کرده در

گرم خیسایند و سوزند و مانند غسل خود را با آب بقوام آورند و بپزند
بیکرطل غسل با جایدطل فند نوشته اند لیکن زیاده معلوم نیست **در**

برکب نقوی معده و دماغ و ضم طعام و مفید بطنه عود و بجز درم
براده ضد کلکسج برکب درم ساوج و مانند فاقین بیکوفه
برکب بپخته جوز بویه و فلفل سیاه و صطکی هر واحد درم یک
برکب بپخته کافور بیکرطل و بویه در آب خیسایند و سوزند و بقوام
آورده سربست زنند و اگر در کلاب جو سوزند بهتر است **در**

ضمونیل الطیب براده ضد پوست اترج و انیسون ساوج و ارچ
برکب درم عود و بندی دو درم زنبیب مفتوح چار درم صطکی عذرم
تندسته چند بستور سازند **در** ضم گذارنده طعام و این بعد

غذایند و ساعت **در** خود و قاری آله مفتوح چای خطائی برکب ده درم
گلرنج چار درم صطکی پوست برون بپخته پوست اترج برکب
دهم و انیسون برکب بودینه دار چینی ساوج برکب و درم زنبیب
تخم براده ده درم زنبیب سیاه در آب خیسایند و او بپزند

در حرکت بهر آنکه در سبب بچوشتانند تا سیوم خصلت آب سرد و سرد آورده
مانده که بقوام آمده باشد صاف نماید و صره را آنرا مانا مانده بکشد
و اگر سبب انار شیرین و لایبی و شیر آب به شیرین با بر انداخته
نیز خالصه از غولف که بکریا ضربه عمل آورده و دفع می کنند اوی مقوی معده
فایده در فواید قایم مقام شراب انار شیرین فایده نافع فساد و غلظت
سیاه شیرین بکریا در کلبه که باشد بهتر و الد و انار شیرین مانده
معموده با دو چند نماید که فایده قوام سبب نماید مقوی معده
سبب عود خام چار و درم پوست اترج سه درم و زعفران مصطکی ^{الطیب} سبب
فایده سبب بر یک دو درم کوفته بخت بکلبه قرص سازند و طبیعت
و حدس طبپ خورند منقول نافع در دهنده و مقوی قوه فاضله بر
بان دوسه عدد ساج نیم با و سبب ماخوانه با دیان بخورم و انار شیرین
کندن نیم با و برگ بودنیه خولجان زرد باد بر یک دو درم او و به نمکونه
سبب در پنج انار آب بچوشتانند و به برگ بن انداخته عود
غوثی سبب مقوی معده فاضل طعام و دفع ریاخ سبب ^{الطیب} بر مطلق ساج
سبب

مسلمه اخیون فاقده خونجان و فصل نامخواه لفع در چنی سعد خونجان
گلشن برکات و درم نمودندی بچندیم همه را شب و رات ترک کرده بسوز
مع عرق کند **عرق** بادین که مرکب معول است مقوی معده است
بادین یکسره عرق شده توده نامخواه با و سیر بودنی خاک چار توده بطور معول
و در **عرق** که برای دانه و استها و کفیل لفع موثر است بادین
ساده را با یک بودنی و توده الاچی حور و معده پوست میگویند همین
سعد کونی دار چنی اسر زرباد خونجان اسارون و فصل مصطکی شود
لبا درونج و ج مارنگ سینه خم کرفس عاقر و خاکبایه صغیر برک
توده نامخواه شده توده رفوان و مشک و زنجیر بند موثر معنی نیم با و او
کوفتی میگویند و رات ترک کرده صبح بجاه عدد و برگ پان رز و لقا
عرق کند خوراک از توده توده **عرق و چینی** نهایت مقوی معده است
و برای شخصی کسیده بودم خیلی مفید آمد و خوب چنی ریزه ریزه کرده
چند مقدار از بجاه رطل آب جوش دهند تا سستی رطل نماید پس گلشن
نسل الطیب زرباد است اینهمه صغیر کبابه سادج نامخواه هر یک بمقدار

پوست رخ سعد زنده بادمان دار چینی قرضل جو زبویه ^ک سکه
ده مثقال مسع کفصه نبات مؤثر منفی هر یک ^ک عمل سه باره خورد
کرده بازده عدد او به گوشتی نمکونه در طنج بد کور خیسانده صبح و شام
و مسک و غیر هر یک دو مثقال در مره بسته بدان آنچه بر اند شربت میوه
و دو توبه قهوه خوری **عرق جو چینی** سبزه دیگر منفع نقوی اعصاب
استرغاء اعضاد افع نفع معده مفید در و فواصل و قوی ^ک و مفید
کرده و شانه مفتوح شده مغنت سنگ و مدربول است ^ک حب حی
خند مثقال ریزه ریزه کرده در پنجاه رطل آب پزند ناشی رطل ^ک مایه
گل سرخ گاو زبان زرباد و ج عود و زخمک باد و زنجبیل ^ک انبساط
تافله ریسر اوج خا خشک کبابه هر یک بمثل پادمان ^ک یا خواه دار چینی
جو زبویه ^ک سبزه تخم زردک همین تقابل غلب معری هر یک ده مثقال پود
ترنج سعد زنده خوبان عاقر قرقا هر یک ^ک مثقال ضد سفید تخم ^ک فلفله
هر یک بمثل پادمان ^ک ترنج صمغ نازه هر یک کفصه ریمان نازه یک ^ک مفضل
زعفران هر یک ده مثقال مسک مثقال غیر شهاب ^ک و مثقال نبات سفید مؤثر منفی

بریک طلعی او دینم کوفته شب در آب طبع جو چینی خیسانده به ستور
کلب عنق کند مشک و غیر مصطکی و زعفران در صره بسته در مسکه
بهند و صبح و شام دو پاله قهوه جوی میگویم ایشانند و دست قدم راه رود
و در استعمال این از ترشی و بادوی و بقول و بنیات برینند و نمک کم خورند
و بکم برای قوه دل و دماغ و جگر و معده بی نظیر است و مانع صعود دماغ
بقلب و تجمع و سوسه سوداوی و حفاکان و تسخیر عمل مولف است ضد اسهال
مروارید کوده فادر معدنی بریک بوده بکلب بختگاه زبان گل گاو زبان
بهین گل سرخ گل سیونی پوست اترج زرنک اربلیم متوفن کبیر
خود غرقی از زنب فخر شک در روج برگ بودینه باور بخوبی هر واحد دم
دانه میل دو درم مصطکی سنبل الطیب باج بندی قرض بریک بندرم
مشک بقدرم نر یا بآله کلدن مر یا ببلبله کلدن عدد شربت انار برین
سر میست انود شیر مر یا بهی هر واحد چار قوله قند سفید کلب عنق
کبوتره تقدیم با و قوام **کا** نافع در معده کعبه سیاه مانخواه بود شکم
نمک شور بستر که آنجه در بار چایستیم گرم نمیکند **کا** با نونه کاذا

منفید در کبد و معده است که باشد از این مطبوخ نافع در **معده** و مقوی آن
بودنیه با و این بر یک دو درم کمون صغیر فارسی اینیون بر یک درم
مانخواه عود مصطکی بر یک بخیرم گلقدشت درم در کنیم با و آب بپزند
تا نیم با و آب باند صاف نمایند و به سوره محول استعمال **سوره محول** و از این
معده و منفید در معده و هضم طعام و بخیل برگ بودنیه زیره سیاه و این
و از این و فلفل صغیر فارسی بر یک دو درم مانخواه اینیون فلفل گرونی
در از نیم کرفس مصطکی بر یک درم ادویه کوفته نیمه بکشد موز که صلابه کرد
با سبزه آمیزند و بپزند و چند ادویه گلقدشت گرفته حوض داده بقوام آورده
ادویه سیاه **سبزه** هضم و قابض و رنگ بر و از و زرد گلنخ است درم
سعد و نیم درم و فلفل مصطکی اسار و سنبل الطیب بر یک کنیم درم
نیم کشیر زردک میانه بر یک دو درم زرباد حب اللس پوست پیر
پسته پوست تریخ صندل کوفه طباسیر کبود سیاه و از نه فاقین خربوزه
قرقه بر یک درم زعفران بخیرم شربت انار سبزین بکشد ادویه سیاه
انته صلابه کرده است عود صندل و چند **کاسه المریاح** در نفع تهر از کویا
علاج

عن سید محمد بن اسماعیل نافع باد شکم برهنه یا نخوده و ج دار چینی
رازیانه مساوی عمل سه چند شربت بقدر بخور **افستی** نافع در
معدة و جگر که در روده باشد و مفید استفاستین خمر کرم
اسارون نونا و ام تلخی مساوی عمل چند شربت و درم
افستی معوی معده نافع بود اسیر محسن رنگ پوست بلبه زرد
ببله الم اصل کوس گل سرخ خود غرق در چمن میل صغیر سبل الطیب
مصطکی بر یک درم براده فولاد بر ابرادویه که در روده است
لبا زیتون سفید رو خیسانیده بپزند اوویه کوفته بچینه مار و عن باوم
جرب کرده بکرم قوم با عمل بپزند شربت و درم با مقدار
صغیر معده و خفقان و عرقه مواد انک دشت برای این
مغون شنبه بخور نخوده خورایندم غلی مفید گاو زبان لیمو چ معوی
بلید کابی مصطکی رومی ابرایم نفوس گل گاو زبان گل سرخ موم کدو
سیرین فدل سفید لکلب بوده طباسیر کبود پوست اترج پوست
پروکسینه درونج غرق در یک مثقال دانم میل زهر مهره لکلب کوفته

نیم کبیر یک دو مثقال زعفران و در عشب مغربی شب مثقال عشب را
در عرق سایه نیم انار یک هفته نجس اند صبح جوش داده که نصف بماند
در آب صاف این سکر سفید که سه صدادویه باشد حل کرده بخواهم
آوردند ادویه امیر بند سب و مثقال هر روز عرق منحل و عرق کمر
و گلاب بر یک چاردام بپوشند **در آبله** مغوی معده سینه و ریه
ساختن این در کتب بطریق دیگر نوشته اند و آنچه عطاران این بیان
تیار سازند نوشته میجو که بگریزند و آنرا بسوزن با میل زنند
و در آب آبله محلول کرده سازند تا یک پاس نش بر آورده
بآب شب میانی محلول بپوشانند مثلاً اگر صد آبله باشند باید که شب یا
بپوشد در آب حل کرده بپوشانند با عفو صند او و در عرق و پس بر آورده
از یک خنک نموده در شیره بپوشانند از یک و بعد یک بانه روز از شیر
کرده شیر را با بخواهم آورده در آن آبله اندازند تا آبله که آب در
گذاشته باشد در خواهم بپوشانند تا یک پاس نش بر آورده بپوشد تا
بپوشد و دستور است و اگر بپوشد خاک باشد در آب تر کرده نرم نموده
مرفوم بپوشانند

مردم بعضی آرند **سپهر** و آن زیادتی در دست برناکولات بسوز
طبع طلب که نیز لغو و سبب آن یا سوء مزاج یا چوبست که عارض
معدده باشد و باید مزاج تمام بدن **مار** آن کثرت نفخ و نقل
و قلت عطش **سپهر** تسخیر فم معدده است بمعاصل گرم و چا ویدن
و فساد از شل و قرض و خوراک و در وقت معدده اگر باشد سوء مزاج
بادی از بلغم و باید بسبب کثرت ریش سودا بقم معدده **سپهر**
ریشی از روغ و بر انگین لدع وقت خللا معدده **سپهر** فساد است
و استوار سودا و تسخیر و گذشتن مجاری بر طحال و خوردن اندیه
چوب **سپهر** بعد تنقیه استعمال کون نافع شهوت قلبی است
نارنگ فلفل در فلفل هر یک دو درم سوسن صغیر گندم هر یک دو درم
کونیه نیمه من مصغی بسوزد و استعمال بسیار و سیمه و سحومات
و طوطی شسته و کلبی است و برهنه از ریش و حلیف و مالج و حلیف
در معده نفخ و مسخ و باعث تخمیل باشد و یا بسبب آن استیاق تمام
اغصان بعد البسب تنواغ گریه و طویل و از زمین نوع است **سپهر**

باقی **علا** آن تقدیم سبب سراج از دوا انعدیه کثیر العادت و اگر کثیر
باشد قبل و اخراج کونیهات **جود** و نیز از بویوس گونید و آن جو تمام
با سیری معده استعمال جویش بروز و تریاق و سحر ماوشل آن **علا** آن
ضعف و بیوت و طورت و غشی حاکم بروقه فم معده و منت
در حالت غشی کشیدن آب سرد بر روات و ششم طوبی کشیدن
و دکک آن و نهادن معده از رسک و گری و خوردن و مصطکی و وود
وقت افادت انعدیه سیرج الهضم خوردن و تبدیل مزاج فم معده نمودن
با استعمال جویش بروز و تریاق و سحر ماوشل آن و تقویت معده کوشیدن
و بر تقویت جرات نمایند **علا** هرگاه طعام خورده شود حال خود بطلدن
بضم خوانند و اگر فاسد گردد بکففت غیر صالح و بضم نباید نخورد و بضم
طعام فاسد غیر منضم است از طریق معده و اسهال دفع آن یعنی در اسهال
پس اگر باشد معده شده حراره و طعام احتراق باید که ظاهر گردد و قی
با عطر و لذع و اگر باشد تویر طعام لبوی بروده و بضم می کرد و حامض دفع
بگردوبان بضم نیز یعنی در اسهال علاج با عات طبع کوشیدن و اسهال بکرم
دک

و کنگر که چسبند با طعام فاسد را بکحل دفع شود و جلدی در بند کردن خطا
و آنجا که کنگری پدید آید و گری شدید و رواج بسیار می کشد و زانهار
گر میبایزند و عوض آب بر گلاب یا عرق بادیان یا عرق غشای کفای
نمایند و درین علت هیچ تدبیری از خفتن و ساکن ماندن و ناخوردن
نباشد و بعد که کنگر در دوزخ می افتد و اسهال مقویت معده کشند
نافع هفتیه که از غیر طعام لبوی بر دوده و بلغم بود بادیان شیرین
زیره سیاه بودینه صغیر مصطکی عمود هر واحد درم مطلقند سه تونه
در یکم نا و آب جوشانده که سیوم حصه باشد صاف نموده بکرم بوسند
دوا نافع هفتیه که یک سیه بودینه بودام که عبارت از چهار دهانه
است و در آنش شرح کرده در آب اندازند چهار بار و صاف بوسند
دوا نافع هفتیه دخی و غشیان دور سازد و مقوی معده
نافع اسهال کلسر جویست بیرون بسته بر یک چار درم عمود بوسند
شرح وانه میل بر گشت بودینه خشک کبابه مصطکی قرفه بر یک درم
در یک چار درم مشک و در آنک نافه غسل با نمک صفت گلاب بودام نموده بوسند

عسر استعمال نماید و قندهار و عقیان روید و اجابت نمودنش
نصفه بدید آید در زمانه عقیان قدری آب نوشیدن ز رفع سمیت مفع
نماید **درم** از امراض مخوفه و عسر ابراست و **علامت** مطلق آن
معهه و سست و عدم اشتها و زحموس بودن و رم بر معده ظاهر است
اگر با باد و رم حار با این علامت مذکوره اشتها بدید معده
و وجع حش و عطش و در ورم بلغمی مانند تب نرم و کثرت ان کی
عطش و بلغم رو و در بود اوی همدست **علیج** حب ورم معده را منع
نوشیدن آب و ضرورت تغذیه غذا و درم حار معده فصد باقی
نماید و شراب بنفشه و شراب نیلوفر فایده دارد و نوشیدن آب انار
با الیوه **درم** نافع مستعمل در ورم حار معده با عرقیات مانند
بنفشه تخم کاسنی اصل کوسه مغز کوفته گل سرخ تخم خنثی تخم سیاه
کوفته برو چید قند بقوام آورند استعمال آب کاسنی مرقه با آب
الشب مرقه بفلوس خیار بنوشانند و او ویرا و عه مثل گل سرخ و ضد
سرخ و دقین کویاب جنب الشب نماید و عوض آب قی عصب
و در ورم

و در ورم بلغمی ماء الاصول نوشند و اگر باقی نماند سه روز بعد اول غذا
و آب منع کنند تا رطوبت تحلیل شود و غذا نهند آب و مسهل که رفیق
است با آن چون که مسهل قوی قوی مع است از ورم معده مایه بادیه این است
درم کرم کرفش و غلبه الشعب بر کرم و درم کلفه زده درم ملوکا
خیار شیرینفت درم ادویه بوسه داده صاف نموده کلفه و ملوکا
خیار شیرین حله کرده بوسه انداخته و محلول بر گشایان و محلوله و مالونه و
گل سرخ آب غلبه الشعب شیرین خاوه سازند و در سودای استمال
ملوکا خیار شیرین و بوق بادیه این نماند و ماء الاصول مضییبت و
نوشیدن شیرین غرض غذا و آب همین است تا نماید و بعد از هرگاه
درم خار صند و پنجه سود و تحلیل که بکند و بید معده باشد **علاج**
آن را باقی غریبان و تراب استفاخ و وقت انفجار و شعریه و ناقصه اصله
خون دیده باقی بایر و در ورم **علاج** واجب است در ابتدا
بوسه بزنند تا ویده کردند و اگر کردید و بید و نفج بافت لازم است بمر
کله یعنی نمایند و نفج آن بوسه این حلیه و عاب تخم مرویات کانی

باب حلیه و هرگاه منبر شود اگر کسد استخوان را در غسل برای لغو
تفتیه باید او را و به بلغم مدینه مثل کند و دوم انداختن و کمر را در گل
و حکما رجا بر بند و از سهیل قوی و فی اخر از نمایند و او حلیه
تخم مروارید و تلخ بر و غن پیدا بخور است برای تصحیح هضم و هضم
حار و معده یعنی خنجر معده و این نیز محسوس شود **عده** اگر اناگر
باشد معده سلیق نماید و قوی هضمی نماید و اگر از سردی باشد
شرت اصول نباشد و تفتیه نیز فرامید و از نابونه و سبب طب
در تحلیل و نقل و منف و حلیه هضم سازند به پیه یا کیمیا **دانی**
حرکت هضم است و اخذ معده است برای دفع موزی اگر بعد طعام
نی کردن باضع است و اگر باشد از خط طحالی طعام حرف است
آن حرکت معده است و فی هضم او می باشد **عده** آن بعد می
و آب گرم و روغن بادام با شش جو در غذاخت سر استخوان گوی
و استخوان تعدیل کنند شربت منف و انا مثل معده بیدارند و استخوان
و نباتات و اگر بسبب ریح بود که باشد در طبقات معده علت است اس فواکه

و در سیم است و این قسم اکثر مریضین خفا بمغنی ارفع است
و تاوب تازه و عطشی خماینه و کثرت اینها مرض است و سبب آنها
از ضعف کرات غیر مذهب است و علاج این تقویه معده و تجدید
هضم و سرت نعلنی نافع است کمر حار را نافع است استعمال صغیر
در ایسون و کرم و باد نفخ و یا خوره و قرفل و مصطکی کلقتند مطبوخا
و نفخه منفره است نموده ارایج و هرگاه طبیعت قوه اندفاع آن بد است
باید جدا نموده قراقر و علاج این بدستور است بدکورت و دیگر
نفع دارد **علاج** تسخین معده است که ریاح بخور من کلقتند و مصطکی
و کون بو و نیمه و اگر کسب طویات میجو عرم معده علت آن
ثقل معده و امتداد و این از طویته و **علاج** آن تقویه معده است
و اگر باند کسب پیوست که عارض سوء هضم معده را و این روی
تدین فواقی است **علاج** آن تربیت بلعایات و شیره طبع
و شیرینانه و تریخ ادرن و قروطی بر معده و روغن بادام و انیسون
و مسکه و طعام خوراندن و اعراض نفخ که دفعه بدید آید عمل غنث و فرج

و فرغ و پاشیدن آب بصفحت مرود و عطسه آوردن و حرکت و ایستادن و سیر کردن
دم و وضع مجامع بر معده بلا شرط و بر تقصیر و بیش شدن و بر جستن موم و دفع فوان
که بزرگ ارج در طبعی و اندک است در سوختن و فواح مابعد ساذج و تخیلی معده نماید اگر
دوا و ضلک مثل فوته و تخم کزکس و زیره و انیسون و ریح و پنس و پنس و ریح و پنس
و گاهی بپاشد فواح لب و درم گرد و عسلج آن عسلج و درم کبکب و درم
فواح و نیریزد نه سببه ماکلام مکه غورند و نافع فواح که بپاشد
حلقه حریف یا عذایا و دایم سر که باب محفوظ نموده بنوشند و اسس جو
بنای نافع است خاصه با قدری پوست تخم کزکس و نافع فواح که بپاشد ارج
در طبقات معده زیره سیاه برگ بودنیه مصطکی ریح جوش داده بنوشند
و نافع فواح و نافع فواح بنوشند و نافع فواح که بپاشد در
حیات کفین و آب گرم محفوظ نموده بنوشند تا ماهی شقی دفع شود و تخیلی
و نافع فواح ریح و منحل ریح و ریح و حشامه معده کند و درم و درم
بودنیه یا نحوه سعد و نه فاقه زیره سیاه یا دایم ارج و درم سائیده
افزاید سائید و نافع فواح اطفال جوزندی سیر سائیده و درم سائیده

و علی بنان

و مطی حیایه و اول حادث می شود از ضعف عبادت غیر منظمه که جمع شوند
عصدت تمام بدن و وقت کثرت منزه برض اند **علاج** تقویتیه معده
ست و در ضرورت تقویه آن **حب** یعنی اروع و میوه اروع و مستفوع
از معده از راه دهان و در قید کثرت بدین در مری است و فاسد میکند
همه و حرکت میدهد طعام را با عا معده **علاج** کلیل ریح است مطبوخ
ادویه مثل اسهیرین و صغیر و شب و کمون و گردیا و لغفع و مصطکی و بادیا
و ناخواه و برگ سدر و قنصل و قطعه و غیره **عطش** منوط را بومی نسبی
ست و عطش که باشد از حراره قلب و زهر ساکن می شود از مواد مایه و
سموم مایه اکثر از آب سرد و اگر باشد از حراره معده و مری پس شکر و
گلابی باشد از سبب اغذیه مایه یا سبج یا غلیظه و گلابی باشد از بلغم
که جمع می شود در معده و این سبب نمی باید از نوشیدن آب مایه که
بهر نمودن **عطش** قطع میکنند آبی و گلابی می پزند از سرس مزاج چای در
آن فوق و سل یا ذرک مطبوخ و گلابی می پزند از استعمال ادویه و اغذیه
مثل شراب و طیبیت و نوم و غیر ذلک و گلابی می پزند از شکر و مری

و گاهی پیش از رسیده که باشد در میان معده و کبد و گاهی می شود پس
دیگر مثل استفراغ و قیوح و گاهی پس از اثرت کلام در یافته و لقب
علاج با می استعمال مقطعات مثل کفین عی باب گرم و تر معده
و انکه باب بعد سهیل یا مرض در باب استعمال مفرحات بارده و در
اعضای ریه و غن بنف و در طب با شربه مبرده و علاج قلبی ضما در ضد
و کافور بر صدر و شمشطیو بارده و استعمال با دالورد و علاج انکه با
از او به عاره شیر و خره و خایرس و کاهو و معاب استعمال و بهیانه
بر تبت لیمو و تربت غریبی و انکه با بار رسیده استعمال کنند
آن شیر و تخم کاسنی بوق غن شعل و تربت بروری بارده
گاهی حادث می شود معده خوردن ریف و علاج تربت لیمو و
آب گرم بر دوجعه نوشیدن و خواص کین است الا بر انداختن
معطن است **علاج** در آن نفخ و عرق سرد است و گاهی که
از دو گاهی تب و تقدم اکل لبن **علاج** تخم است و بودینه حوضه
صاف نموده بکفین داده بود تا اند یا چوب بخره خاکستر نمایند
در آب انار

و در آن یک میزند تا خاکستر نشین شود آب صاف گرفته باز خاکستر تازه
دیگر آید بگذارد و بعد از آن آب صاف نوشا ند و قی آور و دل فایده
و سر که خون بسجه صده را تمیل نماید و شکسته کوفته شیر بر آورده بپوشند
شیر که در صده بسته بود بگذارد و خود دل و و درم آب جگرده بنوشند
ماه جود خون صده **فصل ششم** عبارت از حواس طبع است بسوی کل
و کثرت خوردن سبب این اجتماع خلط فاسد است در صده **علاج**
تنقیه صده است یعنی در اسهال و خوردن ناخواه درم بر صبح مفید است
و کذا استعمال حواس کمون و خود بر میان نیماک شیر ممکن نموده
خوردن نافع و خادیدن استخوان کتور و دراج و تدر و بریان کرده
سفید است و لازم که بجو اصل که این عارض می شود متوضی شود که تقوای
حار ماه خود بخود اقل میگردد **در** نافع فساد و شهوت و غیر حواس و
روغن کنجد بقدر است و ام نوشا ند در سه روز این علت است
و نفوس نشسته با قدری بلخ بر صبح خوردن فایده دارد **العلاج**
صده و آن است که بعد نیم طعام نفی دفع شود بسیار این عمل است

که متصل معده است و تدبیر آن علاج سبج که مذکور خواهد شد **عشیش** و آن
برجم آمدن طبعیت و آن مقدمه فی است و متوجع آنست که حرکت بر ایست
سود و چری بر نیاید و فی آنست که چری از راه دیگر بر آید از معده
نقد نفس غشیان لازم را گویند **ناید** ماله فی در اکثر باشد صواب
پیشتر بلغم من بعد سودا و سودا پس اگر باشد ماله که الفجاب باید جا
معده شان آن سهولت فی است و اگر باشد ماله که منسرت باشد
در جمیع معده علامت آن نثر است متوجع و دوار فی فی است و خروج
بر خلطی در فی گواهی میدهد بر غلبه آن خلط و عطش و سرازه و آن دلیل
صواب است و علاج نفقه معده است بکشمین و باد حار من بعد استعمال
اشربه بارده مانده فی مثل شراب تمر هندی و انارین و کافور را جاست
در منع فی و غشیان که باشد از خلط حار طلاء بر معده نشاندن و شفا
بر آورد و اگر اعدام تنگی و سبلان ببارد و نفخ و جوشه و دمان باشد
و دلیل فی بلغمی است علاج نفقه معده است یعنی از طریق شست و کشیدن
معده استعمال برنگ بودنی و در نفل و خود و اگر باشد فی از الفجاب باید از غش
علاج

علاج آن علل آنصورت بتفقیه بتفویض معده و شد اطرا
نافع است و کسی را که عارض شود بعد خوردن طعام غشیاں و فی علاج تنقیه معده
است و اگر قی بعد خوردن پس شود و تجمع آب گرم مناسب است و اگر حاد شود
از سودا و رطوبت حبس آن و لا قوت است استغواغ سودا از بدن
قی اگر تحرانی است پس بند نباید نمود و می جم بی شرط زیر ناف و پایین تنفس
و بایدن اطراف و خواب نافع قی است و شراب نفاح و حار است
آن که مذکور شد در امراض قلب مفید اند و فی در منع آن و اگر کسی
حبس طبع نمایی حبس باید پس ضرورت و اذن تلقین برای اجابت
در صفراوی مثل نقوع یا مطبوع عمر مندی و آلوده را و گستره با نوا
و در بلغمی حوا پس واقف که نسخ آن مشهور در قرا یا و نباید غشیاں که
باشد سبب دیدن علل آن علاج دیدن است که مذکور شود
حلبس قی دماغ و معوی معده و انه الاپی حوزت متقال
بابا و انار سکه بقوام آوردند و در کلبه نافع غشیاں قی و تنوع و خواب
تازه بکرطل در سه رطل آب بخوراند نصف نایز باد و رطل مقدصه که

تقوایم آورند و دیگر مصطکی مسخوق اینرند و لودایک **رند** **عروسی**
ساده ممکن نمی صفراوی است آب ترنج شمشاد مشک گلگون
تقوایم آورند **عروسی** مانع غشیان وقتی زیاده گرفته بجهت نقد خوف
حب سازند و دو حب در دمان دارند **عروسی** مانع می مقوی
میشود و دفع درد معده است و انهم بل در چینی در شک برگ پخته
دو درم سادع سعد بن الطیب عود مصطکی پوست ترنج خوبانی
سبک با کوزه و نقل صغیر زیاده از هر واحد درم شکر نیم درم تصفیه
سخت عرندی شراب انار شیرین بر یک برابر او و به محلول سازند
عروسی مانع می صفراوی معده و مفید معده حماات حار و سرد
است نیم عرندی منقی نصف وزن در آب ساینده آب حار
مالیدن گرفته با دو وزن شکر تقوایم آورند **عروسی** جاسن می است
و مقوی جگر آب انار ترش با شیرین باقی صفی شکر تقوایم آورند
انار ترش و شیرین بر دو گز در سب انارین **عروسی** مانع غشیان
جاسن شکون کوفانی چار درم مصطکی سه درم حب البراق نیم درم پخته

پنج طایفه آورند چهار طایفه آب بخورند تا ربع باشد صاف نموده تا نیم طایفه
بقوام آورند و قدری ملک کوفته بخته مخمر و ج سازند **در شربت** مانع
فی صفراوی مفید حفقان عارضه منی مقوی معده آب حاصل بچاه
جوشند بکیمین غذا منته و قدری کلاب تا بقوام آید **در آب**
در مانع فی صفراوی و غشیان و حفقان عارضه منی مقوی معده بود
و مقوی معده و قلب عارضه آب بفرجیل شیرین یا ترش بر دو جوشند
و کف بر دارند و سرد نموده در و آن دور سازند و در برج طل
از آن یکریطل قند سفید بقوام آورند شربت و واد فیه **در** مانع فی
موزینقی انار و آنه ترش بر یک پیفت باشد زیره سیاه یکا سکن
کرده اندک اندک دهند **در** مانع در و معده مفید فی غشیان
پیفت زیره مهره منجوق یکا باشد مارچیل در مای کوده چار سسخ
در کلاب با عنق کپور سامیه لبربت انار شیرین و لایسی نقد
نوله دو توله و احل کرده بنوشند **در** مانع از گردن اطفال و زانه لایسی
خورد و فضل سامیه شربت منته بسیارند **در** مانع غشیان عارضه منی

و حقیقت آنست که درگاه طعام بخورد و بپزند و نفعی که لا حق نیست برای آن
لشخیز کردیم خیلی فایده کرد و عود و قنصل مصطکی گویان و ارجی قدومه
سبل الطیب بخیل در و ج لبه و نمک است و ج کاو زبان است
انترج هر یک درم دانه فایقین برگ بودنیه هر واحد دو درم زرباد
نیدرم آب تقوع غرمندی چار تولد آب بپو کاغذی رخ عدد قدطل
مک است به پستور محون سازند باید دانست که تفسیر کرده که بیخ آن آوده
بایستند آنرا در آب بپو تر نمایند و برشته سازند و بعد طعام در یک
خورده بایستند نافع فی صفاوی است و هم مفید لربعت اخذ از غذا از ^{معدده}
عرق بودنیه با گلاب نوشیدن نافع فی و دافع راح ^{معدده} و تقوی
دوت ^{معدده} **الدم** و آن خروج خون است نبی لبیک کامتن رگی از مری یا ^{معدده}
لبیب پوست یا فربه یا بقطه یا الفباب خون از جا بر معده و درو
کتفین علامت خاص جراحت مری است **عللاج** فصد با سلیق است
و اخراج آن قلیل قلیل برات کشور شد اطراف نافع است و بر ^{معدده}
حب اللکس با صمغ غری و گل ارغمی و دم الدخین و سماق و خون ^{معدده}
و الالبدر

و اگر سبب غرضه و سقوطه و عدمه که بر سینه رسد فی الدم برود و مودفد فاقنا
مغات کل ارمی و صر و اس آب مورد و نما و نماید **نافع** فی
الدم ملین مغیره صفا کننده رتیرا دم الدخولین بر یک درم کوشه چنه لکون
سازند **درم کبریا** نافع فی الدم و بول الدم و افراط خون جفن
بود اسیر و قاطع مغروف الدم از بر اعضا که بید کبریا و سمعی جدرم
از یک بد موقطع بر یک چار درم دم الدخولین مصداق طایر
بر یک سه درم تخم کسیر بریان دو درم مخ غنی بزر خاص بر یک
درم لوبت حب الدس و شربت انار کسیر **دوا** نافع فی
الدم باز و کلنا بر یک با برگرفته با قدری فیون خوردند **درم خلفه**
این بر دو نام اسهال معدی است سبب آن پستی معده است از
سود مزاج رطب عده است آن کمی شکی و عدم تغیر طعام و
خروج آن بر عت **علیج** آن حور رات و لغوفات حاره
و اگر سبب بلغم که در معده بود **علیج** کثرت رطوبت و بیا
و خروج بلغم **علیج** قی است نه نقیه بلغم لسترا استحال حور رات فایده حاره

اردمان

مثل جوهرش غریبی و غیره و اگر باشد سبب ریش مرده ^{بعد}
عده است آن تلخی دندان و تسکین و التهاب ^{علل} نفیض صفوات
در دیگر و ریش غریبی بعد استعمال قرص طباسیر و قرص
و نفیض سبب از این فایده دار و دگای سبب ریش
نوار از روغن معده و این سهال حادث می شود بعد خوب
و در غده در خشک و بری و خلق ^{علل} و در بند کردن این سهال
استعمال نماید که مگر بعد نفیض و باغ بخت و فایده نفیض و استعمال
خشک و بهترین تدبیر است و مسکه بدار شود بهار از خواب
سبب می کند تا خارج شود خلطی که ریش کرده است از روغن
بر معده و دگای سبب از پی تدبیری غذا در اصل و دگای سبب
استعمال غذا در این و سوات و علیج آن منع سبب نفیض
معده دگای سبب سبب ضعف جگر که خدب کیوس کند و ^{علل}
آن نفیض جگر و استعمال جوهرش مصطکی و دیگر ادویه مرطبه
در سهال مذکور خواهد شد ^{امراض} جگر جوهر لیمائی است و عشاء

دو نفر

و در محسوس است و محل او از طرف این است تحت ستر شریف و مثل
او مدنی و محسوس و بر باطنات قوی با فصدع بالا از بوط است و مقهور است
این از فرجه بوده است و از مقهور کبد عرقی رسته آنرا بآب گویند و از
محب کبد عرقی رسته آنرا حوض گویند و اصل او رده اند فایده باید
دانست اگر باشد مرض کبد در بی اندفاع مواد آن نماند با در او اگر
تقری اندفاع آن با سببها و اجابت که او به کبد را بحق کشیدند
با محسوس اگر لازم کبد است و آنچه فر می کند بکار سبب آب بر نهاده است
و اکل از حیات و از خال طعام بر طعام و سبب غیر قوی است اصل غذا **در**
سبب آن احتیاط غلیظ از به اند که در خلل لحم کبد یا در رگها را آن
بمقدور **است** آن نقل است در موضع کبد پیور و در سبب پس اگر
سند و در محسوس پس بول رفیق و قلیل آید و اگر در جانب مقهور
بر از نرم آید **در** اگر باشد محسوس کبد او را را نماید از رحم کاسی
و خایس یکمین ساده وقت و از اینم و تخم کوش
و بادیان و پستان و سان و سلیج یکمین بر فوری وقت برده

و ضماد بر او نه و پنج کوفه آب کاسنی و اگر باشد سده در نهد
علاج اسهال است با فواکه یا راوند اگر باشد حرازه مزاج و از
بادیان و تخم کرفس و پنج کوفه و اوغرو کاسنی نه از آب شستن و
فلوس خیار شیر اگر برده مزاج و پر شیرند از اغذیه غلیظه لرضه **نفع کبد**
سبب آن جمع شدن بخارات خفیه و وی و در اخراج کبدت ممتنع
در دو تکه دست پهلوی نهد و بعد بضم غذا الفصح شیر **علاج اسهال**
است و دوا الکرم و دوا الملک است و با برعرق بادیان و کادون
ملح و جادرین و ضماد از مصطکی و شنبلیله و اوغرو **نفع کبد** اگر باشد از خون
آن ترش و غلیظ و در وقت سرخی زبان و در وقت خفگی و هوا
و بداند که اگر بزم و در جانب شمع کبد می کشد بان قی مزاجی و نقص
غش و بر اطراف فواق و در و زیاده باشد و اگر باشد در جانب
معدت باشد سرفه زیاده و همین نفس و حبس مول و درم که باشد در صلب
بحران میکند یا در آرد عاف و اگر باشد در قعر حوضان میکند عرق و با
و درم حدیه روی از تقوی است **علاج** فصد با شقیق است و اگر ممکن نبود

و ضماد بر او اندوختن کرفس و آب کاسنی و اگر باشد سده و تفرکند
علاج اسهال است با مایه فواکه یا راوند اگر باشد حرازه مزاج و از
بادیان و تخم کرفس و پنجه کرفس و او خرو کاسنی
خلوس خیار شیر اگر برود مزاج و پیریزند از اغذیه غدا
سبب آن جمع شدن کبابات تحت عشاء و وی و در
در و دود و کشت پهلوی و توت و بعد از غدا الفنج پسته
است و دود الکرم و دود الکوک و سبب دینار و فو
بلخ و جادرس و ضماد از مصطکی و شنبلیله و او خرو **درم کبک** اگر
آن تر و عطش و غفلت و در و کتب و سرخی زبان و در
و بداند که اگر نیز درم در جانب تفرکند میباید آن
عش و بر و اطراف و فواق و در و زیاده باشد و
محدث پس سرفه زیاده و صین نفس و حبس بول و درم
بحران میکند یا در آرد عاف و اگر باشد و تفرک و آن میکند
و درم عذبه روی از تفری است **علاج** فصد با شقیق است و

اکل و خورن بدفعات گیرند در استعمال آب کاسنی و غلبه اشعوب آب
انار و کچین و خما و در ابتدا ارکاسنی و صندل و کلاب کافور و عود
بیامیزند و رین محذرت مثل بابونه و اکلیل و قیس شعرو در انحطاط
خما و عاید از قوف و صندل و گلشن و استیج اکلیل و روغن بابونه و
غذا مایه الشعور و اگر آب سرد در مضمون صوابی عادت آن زردی رنگ
و زبان و زیادتی التهاب بکرات است فی صوابی **علاج** استعمال مطبوخ
بارد است که در مطبوخ مثل کاسنی و تخم خاوری و غلبه اشعوب و پسیان
و پنچ کاسنی و اصل الوس کچین و شراب نیلوفر و شراب عود
ارکاسنی و آه و صندل و کلاب کافور و در کرم و درم و فلفل کافور
برند خیر که استهال کند مثل اجاص و خربخت و یا باند بلغمی عادت
آن سفیدی رنگ و در زبان و ترهل آن و قله گی و فعل بیشتر
و نرمی تب **علاج** استغوا غریت کعبه اگر باشد ورم در معده و مطبوخ
پنچ کرفس و زرا نایه و آد و ففاح آن و آسیون و عافیت و زفا
و غار لقون و ترب و قنطاریون و قیس و تربت و غیره که وادار

نماند اگر باشد ورم در مذهب از رحم کرفش و از میوه آن و باد آن
و پنج کاسنی که بچین بر روزی و اگر باشد ورم سوداوی علت آن
صلابت ورم و عدم درد و سودا و رنگ و برای این **علاج** نفخه
باز الاصول بعد سهیل و هندو استعمال فرس محل بعد سهیل نماید
و صا دارد نفق حله و تین و قفل و اشق و اکلیل و سدا گشخ
و سنبل **در مذهب که** فرق در هر دو آنست که ورم عضلات ظاهر باشد
در آن کس ورم کبد ظاهر شود برای بعد از حاصه نفغری و علاج آن
علاج ورم کبد است **در مذهب که** اکثر حادث میشود ورم حار و خالک
پیدا میشود صلابت بعد ورم بارد **علاج** آن شده ترب و درودگی
و کوشش و کس در کبد و سرخی رنگ و وود و آب بنه و مرص بر
تواند خواهد عارض میشود شعور بعد انفجار و خفت و قفل و استهال
سمو و میکه باشد و بیکه جانب نفغری و در بول اگر باشد بوی حده **علاج**
در اول امر استعمال را دعاست **در مذهب که** و اگر هر دو بود قصد باقی ماند
و کابی حاجت منجیه بسیار پس بهتر از بچین و میوه خشت و خا سیر
در آب گانه

در آب کاسنی و اگر قوی خواهند و بطیخ برور و اصول و اگر بنده
در جانب حد پس استعمال آورند در رات و بعد از انقباض
نمایند و اصل و بعد تنقیه بده او و به بلغمه مثل کند و دم الدون
مخلوط بستره تخم کاسنی و تخم کرفس و صاف نمایند و عوارض مودی مثل
صفت و مصطکی در او اند و غذا و الما و السعیر و بعد از انقباض بده و الما و صفت
بیض و او و یستر که برای نفخ و بدنه معین اند فعال و الما و الما و
ما و و انچه در پسیا و شان بروغن بادام و روغن خنک
نوشه کبابی پیدا نموده و دیگر از نوشیدن آب سرد و بر نهار
با بعد از اشته و تعجب نوشیدن آب بعد از وجع احجام نو و
و پس را سرفه کند گویند علاج عرقه گرم کرده بر جگر بند و طول
تایب گرم فایده دارد و شیل الطیب و مصطکی صاف نمایند
علامت این در و در کبد است عارض میشود صاحب این
را در آخر نفهم بکدی می دانم علاج تعجب بخیز که نموده کله
و مشابهت فایده ششوی در جگر و رت و است و انما را آن

از عطش و زردی قاروره و نورس بول و کمی استهلاک و بر سر این سه
او بخور نمود و ساخته خوراندیم بسیار مفید افتاد و زردی کم گاشتی
بر یک چاردرم گلسرخ موخیم خیارین فندل گلاب بود و بر یک درم
طبا سیر کبود و دو درم آب انار سیرین بکشد و سه چندان و به فندل گلاب
قوام نموده و آب انار داخل کرده همچون سازند خوراک و فواید بسیار
مناسبه که در عرق کاشنی بر آورده باشد **و الاغذیه** و فکده فاسد و حال
کبد و غالب آید و روی ضعیف حادث می شود و سودا و افسه که مقدار
علامت آن کفیدی و زردی رنگ و مریح اجفان و درد و اطراف
و ساد و ضمه و طفت بول و عرق و کثرت ریاح و کسل بدن **علاج**
اسهال است و ادرا و وضع و ریاضت معتدل و کمی نوشیدن آب
و آوردن قی قبل طعام نافع و استعمال شراب شبنم و تربت و بنار
بمروق بادیان و عرق غلب اشعل و غذا شور با ولحم و دراج
علاج شقاق و آن سه نوع است یکی و زرقی و طبعی و کثیر الوقوع این
بر سه لخمی است و علامت لخمی اما سیدن تمام اعضا است و کفیدی بول

طبعی
اکثرین

در اکثر طبعیت و علامت طبعی بر اینست باعث مقدار شکم و نفخ شکم
زنی شکم مانند سنگ پر آب و غظم و نقل طبع و دلیل اعضا و نسجه
صحه آب و قوت انتقال صاحب می از جهت لبوی جهت **علاج** منع
آب و جریان است و عوض آب نوشیدن عرق بادیان با عرق **غالب**
با عرق کاسنی و اگر چاره نباشد باید که آب زلاله که جو شده سرد
کرده اندک اندک دهند و باید که آب حد حصه و سرکه یکجمله باشد و در
آب کمتر نوشند بهتر باشد با مجله در عمام روزی داده از است چند غذا
و قدر غذا نسیم حصه از قدر صحت و غذا شور با و استخوان منجمات
و مسهلات تکرار و تفریح و خواب و نوبت و انداختن در در یک تا دیر
مفید است و البته قیاب کرده است نیز مفید است و در ترموز
برگاه ببرد شدن آید مرخص را در آن نشاند با عرق آید و ریخته
مجلسه مفید است و استخوان دواء الکرم و دواء الملک و کلکلاج مفید
و زنی که سبب آن جمع شدن است در حشا یا باس صفات
و ترب یا باس ترب امعا علاج آن مثل علاج ورم کبد الکرب

حاکم بنجین و آب کاسنی و اگر آب دار و ککجن بر روی دست
اصول و شربت و نیار و طلاخ و دود و الکرم و بعد اسهال استعمال
مقومات جگر مثل قرص زرک و باقی تدابیر مثل استنفار
و طبای جمع شدن ریاچ است در ان موضع که جمع میشود در اها
در رقی و سب این حراره مزاج جگر و بروقه مزاج معده
علاج تنقبه خط طبع تقویت معده و تکمیل ریاچ که با دوا
مدارات و حالا اگر کنم خدنی مفید است **دوا الکرم** بافع استنفار
و سود الغنیه و صلابت جگر و معده و طحال و اوجاع آنها عوار
مسبل الطب سینه و فطراسارون تخم کرفس و سیون تخم
کاسنی و مرکب دوج و مرکب زراوند و واحد و دوسه
شربت درم ناشغال فوق بادیان با یاء الاصول
با فاع امراض کبد و استفا سارون سبل الطب مصطلک
زعفران طباسیر دارغنی و طاک معسل ضدل سوخته و نفس سلخه
راوند فوه تخم کرفس تخم کاسنی تخم کوبت بادیان سبل ریاچ
منفی

نشی هر یک از وی گسرخ برادر و عسل سه چند بر دست متقال
دوا و **ماذون** مخرج بلغم غلیظ لزج و سودا و سهیل و اصفهان شتر قار
زنی و خمی بالذیون و بنبر سکه ایتیمون ترید بر یک درم زیره بکشد
پوست مبله زرد و برغن بادام چرب کرده کوفته بخته معسل سبند
سرخ و درم **دوا** مخرج شهاب و دودک کسکندر و حل چهار خرب
سبل الطیب را فید بر یک سه غده اسارون تخم کرفس بر واحد
قطر بلخ نمودا درم بلخ فلفل زنجبیل کوبن سادج مصطکی هر یک سه
ناید مسخفی را ششقا و دبرای او سرست خسته در دم فایده کلی
و صحت یابج کاسنی میخ بادیان پنج از قرحم خایرین بر او
لبخای هر یک بمکوفته نصف برسیان هر یک دو درم اصل کوس
نصف بمکوفته لک مسخفی گسرخ هر یک چار درم بادیان بمکوفته
کاسنی اسارون بمکوفته تخم کثوث تخم کرفس سبل الطیب قوه
پنج کوس سبلانی کاوزیان مصطکی قوه خود بدنی بودینه کردیا
هر یک درم غلبه شعلب چخدم رزک مدانه مثلله اخیر بخت عذوقیر

شکر تیغال بر یک دونه بدستوراد و به کوفتی مخلوط در آب جوشانیده
جوشانیده بکیر طبل قند لقوام آورند و سرست از نزد خراک تا چارونه **سرست**
روند مافع استفا سیمی لرب و مایه مافع سور القشود استفا مضید عافه اورد
چند گرم کاسنی پخته و درم پنج کاسنی ده و درم ختم حارین کاسنی و شکر
بر یک دو درم قند با و آمار ککلب قوام نماید و اگر ککلب بسیار درم
گشاید افزاید و سرست از **سرست** مافع صفح گرد مضید برای حراره
تب و ششنی با و میان ختم پوزه اصل الکوسنل الطبخیم کثوت
اساردن زرنگ غلب الشرب برده ضدل کا و زبان بکیرم پوست
پنج با و میان بجم کاسنی پوست پنج کاسنی ختم حارین گشاید برده احد دو درم
سوز مضقی چهار درم به با و اگر قشود سرست از نزد خراک دو تونه در
حراره تب بهت گلود طباسیر و برای تب لبنی امه مصلی و در لبنی
به پوست پردن سسته مصل می آید و بسیار مضیدی افتد **سرست**
مافع سور القشود استفا مضید بلغم مضید حلی لبنی و سرست پنج با و میان پوست
چج کاسنی پنج کاسنی پیرایه مان اساردن پنج کاسنی ختم ککلب ککلب
اسلین

اینسون بادیان هم کرفش هم کاسنی بر یک و درم نویر منعی بمیزم
انچه صفت و اینست میان ششی و اینست قند با نافع **خسب افستین**
معمول باضع امراض بلغمی معده و کبد مفید است قفاستین ده درم گرسن
نیج و اینست منعی صفت درم سبل الطیب اینسون اسارون سله
عود هم کرفش سادج پروا حد و درم بدستور ادویه تر جوش داده
صاف نموده به جند قند بقوام آورند و او را که درم مصطکی سائیده اند
سرایک معمول است قفا بادیان هم کاسنی هم کرفش هم خارین هم گوس
پروا حد اینسون سبل الطیب بر یک درم گرسن نیج بادیان نیج کاسنی
کرفش لک سبل بر یک خار درم زریک منعی و دونه قند
شریک زنده **سرایک** ساده باضع اسهال می برک مالک لول چهار
یک درم من آب بوج سائیده باضع مایند صاف نموده با سه قبه
روغن بادام تلخ جوش دهد و روغن مایند سرب و بتدریج صفت بگیرد
سرایک مرکب بادرون بجا به شش سنا و کی با نرزه درم هم درم
درم کیسبانه در یکیم رطل آب خیسانیده بوج سائیده باضع مایند سرب

با یک پل روغن شرح جوش در مذار و غن جاندر سربت سه درم مایه
الاسول مایه و آب **مغوف** نافع استقا و طبعی تخم کرفس از بانه
انیمون قسط تلخ را و نذر یک دو درم سعد نبل الطیب یک نیم درم
زیره سیاه سه درم کوفته بخت سربت دو درم **قرص** مقوی
جگرت نافع حیات و تقاضا رنگت درم گل سرخ خردم مصطکی سب
انیمون یک معول را و نذر تخم کرفس کثوث بر یک درم قرص سازند
شریفت **قرص** نافع دیگر نافع استقا معیدار و مزاج رنگت
مصطکی سب الطیب سون یک معول را و نذر تخم کرفس کثوث
درم قرص سازند سربت **قرص** نافع سور مزاج حار کبر را و نذر
زرنگت تخم کاسنی گل سرخ طباسیر تخم خار بن مسالوی قرص سازند سربت
انار سرب **قرص** نافع دیگر نافع استقا و سود العسل را و نذر خار درم
معول قوه بادیان تخم کاسنی سب الطیب یک قرص انیمون یک درم
قرص سازند سربت دو درم بکعبین و عرق غنث **قرص**
نافع استقا لک معول چار و در نذر تخم کاسنی تخم خربزه تخم خار بن

قوله بادبان غب اشعبت تخم کوفش سنبل الطیب لیغیه بر یک و جود
ناخواه قسطیخ بر یک جود و ص سازند شربت ارد درم ماد و درم
الشربت ضروری **مکمل** نافع استقار و مصلحت و دفع قویج
و ملین طبع معرب از مذهب پهلوانه بکیر و دو باد فارسی معنی ملاطفت
پهلوانه زود پست بلبله اندیشه سیاه پوست کالی بر یک مضمزم
نفصل و از نفصل فلفلیویشی طرح لک مغسول ملح اکودنک لاهور
بج کوسن سعد کوفی ریحل اسار و ن گاسنج و الی الا بحی بر یک کانی
زرقه حب البیل زره سیاه سنبل الطیب صغیر اندر جو تخم کمراسنی
تخم خایرین تخم شوث سادج تخم کوفش انیسون بادبان بر یک
چار درم غار یقون قسطیخ کسیر ناخواه سونیر مضطکی روید چینی
سه درم زرد سفید با پزده درم روغن کشمش شرج مثله خیار شربت و
درم موزر متقی جلد درم عمل سه چند موزر ادراک بکوشاندا
ثلث باند مالیده حاف کرده خیار شربت در آن حل نموده باز صاف
کرده روغن آن نیمه عمل و اخل کرده بکوشاندا بقوام آید ادویه داخل

سازند شربت جابر بن قفال البسیس و تنهائیم **نیر** البسیس خاراض
استفادگی این برای سینه مفید است گم سنج تخم کاسنی لک معقول را در
جادر درم یک کثوث عصاره عافت شبل طریک سارون را زبانه
انسیون دار چینی بر یک دو درم استین اذخر مصطکی عود قوه سلیمه
بر یک درم عمل چند شربت انفعال عرق غلب و اگر حراره
فراج باشد بسیره تخم خایس دو و نفعال و عرق بر آورده و بند **نیر**
یک بار و مانع خار فراج سحر و دیگر نفی جگر و معده مانع استهار که با
حراره فراج باشد و نسبت طبع بود در یک عذر درم گسج جادر درم
منوخ خایس تخم کاسنی از هر یک سه درم منوخ خزیه راس
لک معقول تخم سائره هر یک سه درم طاسیر صلیل نو ده شبل الطیب
بر یک درم مصطکی بند درم آب انار نیم با و مویر منفی بکشد که در چند
شربت سه نفعال و اگر نسبت طبع بود و معصطکی درم
الاس و نسبت بدون است هر یک درم نیز فرامید **فایده** شحمی حراره
جگر عدم استهاد است گاه گاه فی یک درم و صرا خارج می شود و گاهی
در فراج

در مزاج داشت برای او این نسخه ساخته و اودم بسیار فرایده نمود
گل سرخ توله نم کاسنی سرخ خیارشوندل گلاب سوده و انبه مل
شده ز رنگ پدانه سه توله موزیر منعی چار توله الو بخار یا زده و انبه آب
انار و عدد قند سفید و اناثر خوراک توله موزق کاسنی الو بخار و در
گلاب اگر آب بر تهر و الا در آب تر کرده آب او گرفته داخل
مخون سازند **نایه** ان اسهال معدی معشبان دایم و سبلان
رطوبت غم مع تهج داشت برای ان این مخون تجویز نموده و اودم
سفید اما قه ز رنگ پدانه چار و درم و در بناد سبلان طب بر کوب
عود غرق لک غشول و انبه مل حلس مصطکی برست و سپردن سینه
هر واحد درم طباب اگر گل سرخ بر یک و درم قند سه چند **و** قهوه
چای خطائی در آب شسته با خلی شود و منبت **و** مانع استفراغ
غلب الشلب سبز یا برگ کاسنی سبز آب بر آدره مروق کرده برست
بر روی آب برست و بنار یا برست شفا دهند و مروق عبارت
انسان است که آید کور در ظرفی بر آتش نهند که جوش خورد و بار خود

صاف نموده محل آن را **زرد** باید داشت که سبب تبرید استغفات اگر
بجای آب غذا بقدر معده بر عین الکفای نماید صفت نظیر مقدار نیز
بعضی اول جلد درم دهند و هر روز ده درم افزایند تا قدر که مطلع شود
و بعضی بقدر نیم طول اول گفته اند و غذا را شام آب نجی یا بخود آب در
زیادتی و کمی سبب خیار طبع است بحسب قوه یا صفت مریض دهند **مطهر** مانع
استفادتی اگر حرارت بماند یا خواه بادیان غلبه اشعوب است
جوش داده بنوشند **معد** مانع استفاد بادیان کما سبب خیار
راوند خطائی بگونه یک و درم کاشمول درم پنج بادیان پنج کاشمول
منقی غلبه بر یک درم کلفند چهار درم بدستور بنوشند
عورتی تب لرزه دایمی و موی سر و تیغ رو و بطر مقدمه اسهال که بود الصید
درست برای این مطبوخ را دم در چند روز شفایت بادیان کاشمول
کاشمول پنج بادیان تخم خیارین بر یک بگونه سبب غلبه اشعوب
تخم کشوریت هر واحد و درم راوند خطائی بگونه درم نیم درم
نوز منقی هم درم کلفند بگونه **معد** مانع استفادتی بر کین بر کما و بگوید

و مکرر

و ملک سرکه بهم شسته ضاد نماید **علی** مانع امراض جگر معوی
ان بعد رفع اشتیاق و سودا القیه برای تقویت معده می آید مردار بدین
کبریا بد زهر میده محو و نمک یک مثقال کم کاسنی نیم خیارین معون
خزیره دانه بل صندل سحر ککلب یک سیر واحد و درم غفران
بریک نیمقال سئل الطب کاسنول زرنجبی سیراج بریک
گل سرخ زرنجبی محلول ککلب بریک چاردرم مرابا المله مرابا المله
بر واحد و عدد سیرت انار سیرین نیم باو سونبر منی چار تونه فندک
دو چندادویه به سوسارند و ورق نقره محلول یکدیم سیرا حل کنند
قیام اگر باشد فیه سبب آن انفجار و مبله است در آن و اگر باشد
بسیار سبب آن امتداد جگر از صفرا و سبب آن احسان سرفه صفاد
و لذت نیست حبس آن اگر وقت **ضعیف علی** در رموی قصد در ربط
اطراف و خون کم گردد و زهر کبریا خوردند بسوزنم خرفه و ماتنگ و در
صفراوی جلدی در سینه نماید و تعدیل مزاج سازند با سیر بارده مثل
انار و غذا ناهای شیرین و تدبیر قیام سحری بمغزایت مثل صغ و کشته و بید

کافور
صندل
خزیره
گل سرخ
ککلب
سیرا
غفران
زرنجبی
کاسنی
خیارین
معون
فندک
نقره
سوسار
صفرا
سیرت
انار
سیرین
باو
سونبر
منی
چار
تونه
مرابا
المله
سیرا
حل
کنند
بسیار
سبب
آن
امتداد
جگر
از
صفرا
و
سبب
آن
احسان
سرفه
صفاد
و
لذت
نیست
حبس
آن
اگر
وقت
ضعیف
علی
در
رموی
قصد
در
ربط
اطراف
و
خون
کم
گردد
و
زهر
کبریا
خوردند
بسوزنم
خرفه
و
ماتنگ
و
در
صفراوی
جلدی
در
سینه
نماید
و
تعدیل
مزاج
سازند
با
سیر
بارده
مثل
انار
و
غذا
ناهای
شیرین
و
تدبیر
قیام
سحری
بمغزایت
مثل
صغ
و
کشته
و
بید

و باز تنگ بر دهن کل چرب نموده و این مرض اکثر یازدهی میکند و
 و فیکه عارض شود و اگر آن باید نموده یا حادث فکر دوم
 و شرف اوج نفع اگر مراره شدیده و استعمال مبرور است مایه و خلل
 و طارعا **ارامی** مراره عصبی است عصبانی همچو شش و غم او بقلع کبد متصل
 رای حذب صفرا و دو منفذ دارد و یکی بزرگ متصل اسهال و اشی عسری و غم
 متصل **سعد** **یرقان** و آن دو قسم است رز و سیاه و زرد آن همدست
 از میان صفرا جانب حلدی غصه است چرا که اکثر غصه است معدی و کبد
 است نیز و رقان زرد اکثر از مراره و کبد و سیاه از طحال و حصبان یازدهی
 حرازه مگر است که احاطه حله منیما بدسوی صفرا و زردی بول و نسکی نماید
 از کوه منافع مراره که حذب کند صفرا را از زردی است و لادن میگرد و حراره
 جمع بدن و نشان آن گرمی و در تمام بدن است و ده که وقف و گاهی منفعه است
 و در احوال رسمی و گاهی میباید سبده که بسد در اس مراره و جگر که
 اند و صفرا مراره و نشان ثقل نفس و جگر و سفید شدن زرد و قلیل نفس و گاهی
 و گاهی سبده که بسد در میان مراره و اسهال و دفع مکرر صفرا و بوی اسهال

عصبی است عارضی که صفرا از دوق است و حلدی است **البنی** صفرا و کبد

عارض مراره

و اما تشنگی برونه گاه در محله در مرض اکثر نادیده می کنند و در

Handwritten manuscript page featuring dense Arabic script in a cursive style. The text is arranged in several horizontal lines across the page. A prominent signature or name is visible at the bottom right, possibly reading "أحمد بن محمد". There are also smaller inscriptions and marginal notes scattered throughout the page.

عربی میں جاری تصورات اور توسعی طبعیت
انسانی صورت

وگاه پسند که به در میان مراره و امعا و معج کرد صفراوی ساهو

عارض معارض

عارضه میگردد و بسبب کمبودن و گاهی ریح حواسی گاهی با سبب
کمبود گاهی بسبب قوی **علاج** تبرید کند و تصحیح شده و استعمال سوراخ باب انار
و شراب خامن مرغی و سکنجبین ساده حل سکر که دو عدد قند سه عدد
بقوام آورند و سیره تخم کاسنی و خیار بن و سیره تخم حبه و لثاب استبول
و در صحن کافور و غذای اشجود و در سبب استعمال ادویه بر نامه بعد تبرید در
در می و خون را علاج درم و قوی **علاج** مخرج مانع هر چه بود و قوی
آن مانع برقان براده دندان مویز منقح بر یک و تو له در شکم کاه
گل سرخ تخم خیار بن یک و شکر کل بر یک تو له قند سیر حل شربت از **دوا**
مانع برقان عین باد و در مود سه لبر که در چشم کنند و گذار آب
انار ریش و نیم جبهه اصل لوس و قطور آب لیمو و در چشم خیلی
مفید است و دو دم برقان سیاه سپید لبر که در میان کبود طحال
و طحال مادر میان مجرئی طحال و غم معده بعد علاج آن تصحیح شده و سکنجبین
بروری و تنقیه بدن از سودا و الطح افشون و گاهی حادث می شود در ضعف
طحال که حدت سودا کند علاج اگر دم غالب بود قصد بالمشق نمایند

و تقویت طحال استخوان صفا و تقوی بر آن مثل خستین و سبک و کرم
و در وقت ففاح از خود اصل کسر بکند و گاهی پدید می آید
و علاج آن علاج مرض طحال است و گاهی با سبب جراحت علاج
آن انداز طبع است با دوع سوداوی جلد با کتلیه **از اسهال** طحال غصه
نحلی و محل او طرف راست و محدب و ماسن اصلا ع حلق و معور
ماسن قعر معده و عروق و شراب و در آن نهشته شده و مربوط بر اطفال
که از غنا و اصلا ع ظرف نامی می شود و او را در محرم کبی اگر متصل
بکبد دوم سوختن متصل قعر معده **در طحال** و فیکه حادث شود طحال درم
سرعت می کشد نبوی نصب و اگر تریب است و طحال درم و موی و احیاناً
صغری و قدرت بلغمی که آنرا صبح الطحال گویند و اگر سوداوی بود
صلابت و حاد طحال نامند و مصلحت آنرا گویند که نهان صمد طحال
اگر چه بدیده درم نه رسیده باشد **علاج** و در موضع طحال آب ترش
و انبهاب و میرگی بول **علاج** فصد با نفوس و اسهال بخار سوزان
و آب غلبه اشعث و افیمون و اگر باند درم صغری زیادنی و کلس

در موضع

در موضع طحال است و پیروزی زبان و لنگی **علاج** اسهال صفرا
بما، فواء و طحیلید و شانه و صماد طحال از کاستنی و غلبه اشعوب و
دقیق سحر و خطمی لبر که و علامت ورم بلغمی کمی در دوزما ویت حجم طحال
و هیچ عس و عسل ج ان بنقیه بلغم و استعمال و مس کر و قوس قوس و قوس
و صماد بر طحال را دکر م لبر که و علامت ورم بودا و بی صلاحیت شدید
در طحال و الاغری بدن و فساد و زخمه و زکات و بیل کمپوز **علاج** لبر
عسل و دم فصد و اسهال طحیل فستیمون و صماد لبر که و سداب و بود
و البق و آنچه در سکه تر کرده خوراندین بود و سداب و بیل و بیل و بیل
این باب دند و از استوار باد الکر و سداب و بیل و بیل و بیل
کند و نوشیدن آب در کانه خوب است تا فاع صلاحیت طحال
خاصیت بعد خوردن طحیل قدری با خواص بقدر بر دست طحیل
صبح و شام خوردن لبر طحیل گری در مزاج بسیار مفید **نظم طحال**
سبب آن بر دقت مزاج طحال و زیادتی خلط بود است
آن نمود و نمو و علاج استعمال با و الاصول است و همچون نمون

حرف با قوس محکات و برهنه از اسباب لغاه و وضع محاجم بر طحال
خدا و از اطفال و با بونه و متقل لکبره و کمبند یا فست و جالبیوس کشته
گاهی باشد ورم و عمل طحال نسبت طوبت که نازل می شود از ریس بر که
رطوبت که از جگر می آید مختلط باشد با خون رقیق و این محدث صلب
نیت می شود کثرت بخلاف طوبه و باغ که غلیظ و حامی است از
در یافت این و علاج معنی طوبه در دماغ غافل باشد **ضعف طحال**
علامت آن فساد رنگ است و عدم اشتها و طعام خاصه و قلیقه باشد
ضعف خاویه و قلیقه ضعف کرد و ماسکه می و یا اسهال سودا
عارض شود و اگر در با صم صمف شود اشتها افزاید و اگر در **ضعف**
سودا سبز رنگ شود و اشتها ساقط **علاج** و جمع خلط سودا و
و تقویت طحال با صمده در ریاضت و دلک آن **خوار** با ضعف طحال
افستین سنبل کرمی و فر دانا نافع از خرچ کبر گل سرخ نخل باب
برک طر فایس اب آمیزند و سرکه افزوده صماد نمایند **خوار**
مهر بنج از ریس بر بی طحال که در حشاش فریه و انرا درج نموده
بار

باک و صاف نموده در ظرف گلی نهاده بر سر آن سرکه کشند اندازند
و گل صفت نموده در تنور اندود و وقتی که سوخته شود بر آورده هاست
آن لکه که اینجمله بهنا سازند و بر زرد و درم خورند **دفع**
صلابت طحال و بر قوطی و فلفل کبابی را و در خطای شوره
ملی میاوی گوشت خجسته حب بقدر سه بند و یکی صبح و یکی ام
خورند در مسکه گاو غلوه کرده فرو برند **سکنجبین** **انیمون** **دفع** طحال که با
در زده نپ بود و انیمون چار توله انچه صفت دانند پوست پنج کبوتر
پوست پنج کاسنی پوست پنج بادبان هر واحد دو توله مخمکات
خم خابین بر شیا و نان خم کاسنی که راجع خم کبوت قوه مل
الوس تقشر غلونه کسیرج اسار وین برکات شغال قند سه بند
جل کجند شربت با چار توله و سکنجبین غصلی که پند و روش در ضیق
جلی نفیس **سوف** **دفع** صلابت طحال خم مخمکات پوست
که میاوی در سرکه بنفشه باده بر زرد سرکه نمیدانند تا اینکه
عده بر آورده خشک نموده سوف ساخته و درم سکنجبین غلی

حور لغوف **لغوف** نافع درم شیر بار و خردل بر زرد چوبان
باریک سائیده در بول نر باز سائیده تکر کرده در سایه خشک نمودم
روزی یکدرم خورند بآب و قند نه بار شبیه صلاحت طحال با واره
نسب سبب و بعضی لغوف خردل با این صفت نوشته اند که خردل
سه خردل شکار بر این بگیرد و در باریک خانه لغوف سازند و یک
مخ و یکمشته شام خورند **مخ** نافع درم طحال و صلاحت آن
که با آب بدم فحمت تخم کاسنی پوست پیچ کبر مورخ حارث
تخم کنوشت گل سرخ کبریا ج هر یک دو درم اسارون درم ادویه
کوفته بچینه بوق غلبه شنب قرص سازند شربت و **نقال** می
نافع صلاحت طحال و اورام آن پوست پیچ کبریده درم تخم
فحمت فلفل سیاه هر یک درم زرافند طویل با کرد و درم
اس که حاکر ده چار درم اجرا کوفته بچینه با سبب گسترده اوزار
سازند شربت **نقال** بر روی صلاحت طحال پوست پیچ
اقیموس سادی بل گسترده چون سازند هر روز پنج نقال خورند

دوازدهم دفعه ریخ طحال حرف و دوزخ و شونیز یکم و بیست و یکم روز
دو درم با بکیتو و سکنجبین خورند **دولف** دفعه طحال آب لیمو بکند
آب بارشده با هم آمیخته بمویند یا چهارده روز و سوار و خیر
خون کوله و دال خشک هر دیار بخورند و آنچه مولف بای دفعه مملکت
طحال لایطیر یافته و بعمل آمده این است که همراه غذا و چار اندک در
سکه موقت ساخته بشنزد و وقت خورند احتیاط نوشیدن آب
و بالای طعام لازم دارند تا از غصه شرف پیدا نکند **دیگر** ندین و غن
رنگ بر طحال نهایت مفید است و جوارش و ج مفید طحال و صلابت
اوست و در سنان نگویند **علا** محل صلابت سیوس گندم و جسته
لوسر کوفته آب که آمیخته نمیکردم طلا نمایند **دیگر** پارچه غد در سکه بکارم
بر طحال بندند **دیگر** مرا جریل در سکه بکارند که مهران شود و سینه
نمایند **در این اموات** اموات مخلوق است از آتش و آورده و شراب
و لیفات عجبانی و در عدد شش اند اول آن اثنا عشری منقل تعریف
و در دوم صایم سیوم و فاق چهارم اعور پنجم فو یون ششم

مستقیم که درین کمی نیست و معقد مفصل است و امعاء و طبقه از پرده اند
 یک طبقه نبض و دوم بطول و سنی که نبض افتاده است جنبه دفع است
 آنچه بطول است جنبه جذب است امعاء و سفلی مزاج تر از امعاء علیا است
 امعاء اول را دقاق گویند و علیا نیز خوانند و سفلی را سفلی و امعاء
 غلاظ نامند **اسهال** و آن انواع است اگر از معده بود زرد و خفیه
 نامند و اگر از کبد باشد قیام کبیدی خوانند و آن خرد است و بیخ از سفلی است
 و آن اسهال خون است و اگر باشد از امعاء صغیر و خرد است و تفصیل یک
 در موضع هر یک ملاحظه فرمایند و در اینجا بیان کرده شود چندادویه که
 اسهال اند و باید دانست که فی نمودن در اسهال معده فایده عظیم دارد
 و کذا وضع محاجم بی سطر و سیم و اسهال بحرانی را حبس نماید و دیگر
 افراط **اسهال اولوی** معوی معده مانع اسهال مزاج را برید و سفته است
 زهر مرهم همه را در گلاب صمدیه کرده مصطکی زینب سبیل الطیب جزوی
 اسارون صغ عربی هر یک در رم فسل معوی سبیل گری بریان کوده مسعد
 کوفی هر یک یک نیم درم گل سرخ و آنه سبیل زینک محلول در گلاب صمدیه کوده
 پوست بریده

پوست پودن بسته طباسیر کوبد کشید مفسر هر واحد دو درم چوبی ک
دو توله مراباد الله چهار عدد شربت انار شیرین نیم باوقیه سه چند
خوراک دو مثقال گاهی عوض کرده میوه شربت انار شیرین شربت
حب اللس و مراباد الله را بسیر الیج **محمود** برای تقویه معده و مع
نفیست و قابض و مرهمه خطائی سوده سنبل الطیب زرد و پوست
نیزون بسته صغ عربی بریان الله حب اللس پوست ترنج سودان
بل بریان زرنب هر واحد درم زرباد مصطکی جوز بویه اسباب هر واحد
یدرم طباسیر کوبد و منحل سوده کشید مفسر بریان گلشن هر واحد دو درم
شربت انار شیرین جابج کرده گیرند و اگر پی میاید انسود منوین بدل آن کنند
فند چند **اللون** نافع اسهال مراری مکن عطرش نفیج می گویند عمر
نذری در جلد رم آب جوش داده صاف نموده دو درم طباسیر و یک درم
صغ عربی بریان سائیده اینخته بوسند **محمود** قابض نافع در
و بلاد معده و مقوی و ضم سنبل الطیب کند زانخواه بادیان بریان
برخیل بریان سعد گلزار کرم راج دانه فاقله هر یک یک درم حب اللس

شفت و درم سبب بکرم مقوم که سه چندا و دویه شد جوارش سازند
عوارش که عطاران بجای جوارش خوری ساخته میفرستند و بدل
 جوارش خوری میدهند قابض است فلفل زنجبیل دار فلفل وانه فلفل
 صغ عربی بریان سلیمه یک و درم کرمارج شمره خام مغیلان یک
 چار درم سفید نیم انار **جوارش** یکا سرریاح نافع اسهال معدی سر
 سفید پودانار زرباد سائیده چ درم تقویم جوارش سازند
 نوله و جوارش آنکه در امراض معده مذکور اند نافع اند که جوارش
 اسهال **عوارش زنجبیل** قابض و مضمت زنجبیل ده درم صغ عربی مغر
 پیل وانه الاچی کلکن پرواحد بخورم سلیمه و نیم درم زرباد
 درم استمه بریان لبت درم سرکه چهل و پنج مثقال بیدستر سازند
 خوراک و مثقال **حب آله** نافع اسهال معدی و رتق و الله الله بکونه
 در قدری آب تر نمایند هرگاه نرم شود صلابه کرده بکاشته بکشد
 سائیده آمیخته حب بقدر کنار دستی میزند و یکی صبح و یکی شام
حب قابض نافع اسهال قوی از اول نوزاد بکری بریان زرباد
 ص ۶۶

صبح غمی بریان ببلندگی بریان طارح تخم رس بریان ناخواه
طین معره کلزار مسادی بقدر خود حب بندد اگر طفل باشد یکی صبح
و یکی شام دهند و جوان حب فراج **حبان** مانع اسهال انا را خام در
کل مجبوره در خاکستر گرم نهند تا بخت کرد و پس دور کرده انا را بختند
جوب بگویند و صلابه نماید و در آن امله و صبح غمی بریان و فوج
بریان ناخواه هر واحد دو ماشه انبوی زر بنا دیک گماشته باشد
و بخت حب مقدار رنگ بندد و یکی صبح و یکی شام خورند و این حب
طفل است و جوان حب فراج **حب** مانع اسهال
دووی و صواوی سماق دو درم عصفور است انا را بر یک شرم
حب الاس ده درم دانه نویر شده درم صغ غمی بخورم **حب**
سرب و درم بابک **حب** مانع اسهال
ز قفل درم پنبه سیاه بریان در روغن زرد درم بقدر فضل جها
سازند شربت **حب** شخصی درد معده لازمی بصفت معده و اسهال
دست برای این تجویز نموده ساخته و آدم خیلی مفید اندام و مروری

باستفاده عود عتی مصطکی برگ پودینه پوست ترنج زرب صمغ عربی
برایان تخم خشکس بریان کینل از طبیب اللس بعد کوفی کون
بر یکدیرم زرب صمغ خطائی رود ده که کبریا سمعی زربا دما خواهم بود احد
نمیدرم دانه حل نموده بگری زربا کینل سفید گلاب سوده پوست
برون سینه کینه مقشر سوسن کلسه رخ برگ درم نهی خشک
نار سیرین بر واحد چار نوره مرابا اند دو عدد بسته چندند فو ام آوردند
سدرت دو مثقال با بونه و اگر بروده در مزاج غالب بود غیر مشک
بر یک نیم درم داخل سازند و در قطله و نقره تقدیر نمود اگر اضافه نماید
برای رفع قناعت بفرست **مصلح** مقوی معده فایده است حب اللس
زربا پوست برون سینه صمغ عربی بریان طما کبریا کوفی سوسن
زربا مس اوی نفوس سازد شر حب مزاج و اگر سرفه بود زربا کون
نمایند **مصلح** سریع اللثر است در قطع اسهال مار و چار درم افیون
درم ماخواه مثقال حب سازند بقدر خود خوراک یک **مصلح** نافع اسهال
سندی و خبر صادق ببنده زکی بریان در روغن دو نوره پوست خشکس بریان

در دهن کوفته و نخته سفوف از دوز بر آب سکر آمیزند و خاک صمغ کوفته و شام
نفت و صمغ درین صمغ غری و منبر بکوی بریان بر یک کینود و دیگر خل
کرده بسیار فایده **نخته سفوف** مایع اسپهال در آبی انار دانه ترش ده درم
سیاه بریان در دم المه شغال کثیر روداده چهار درم کلندر صمغ غری بریان
درم سفوف از دوز سرست شغال باد و درم **سفوف** مایع اسپهال صندی
مقوی قصب بریان کرده چهار درم پوست حاس درم مسطکی صمغ غری بریان
کثیر بریان بادین بریان رخیل بریان مرد واحد درم سفوف از دوز
که قبض نکند نماید و در دوزانیر مفید است و باضم بادین درم زیره سیاه شغال
رخیل درم این سه در آب بریان نماید تا نوله استیون بر واحد درم
بودینه خشک است لیمه هر یک شغال کوفته نخته سفوف از دوز درم شغال
خورند **دگر** اگر کسب خوردن حبس بدین اسپهال سفوف باده که کثیرا
سلیقه بقدر نیم دام خورند و جنوبات خورند مفید است **مواقع**
اسهال و اگر با سیره تخم خورند مفید است المله خشک چار درم در آب
نیز نمایند که بکسر ملل باد و برسانند بگاه نصف باندنی نمایند آب صاف نموده

بکرم با و اثر بقوام آورند و امراض معده بوجهی دیگر نیز نوشته شده با قدری صبر
بریان و یک شیر خورند **در حین** نافع اسهال مراری و معاس حبس
یک میگویند در نیم من آب بنزد مالوف بمالند صاف نموده بکین قبض بقوام
و اگر قدری طباسیر افزایند قوی گردد و صفت است حبس حبس مرکب و نفث
الدم گدازد **مجموع** مقوی معده قایم مقام انوشه دار و در فراید است
شیره ابله سرد گرم گسترش شده در دم دانه فاقه سود کوفی از رگ سرد واحد
در دم زرد باد شل الطبع صمغ عربی سرد واحد در دم منر سنگری پوست پروت
کینم در دم کونه چته به حید بقوام آورند و **مجموع** سازند **نکته** این چندند
آنچه سهل است بقیم می آید فاقص نافع الصابون و مسکن حراره مقوی معده
سبب در دم لربت حبس حبس و صمغ داین رطوبت نافع اسهال است **تقص**
بگوید پوست انار صمغ عربی رطب مسکه تخم مرواحند نم جو و عنوان ربع جو در اصل
سازند **نکته** عالم نهجهای این چندند و آنچه سهل است نوشته شد فاقص مقوی
احض نفع مقوی قلب باز و بگوید شل الطبع صمغ عربی قوی دانه فاقه نازک کوفی
زرد و مندل سوده مرکب نیم جو اگر ربع جو یکی مسکه از ایند مسکه یکی از ایند کینه

باب اراض یا باد و سازند و در سایه چنگ نماید **مفع** که برای رفع
اسهال و گرمی و تقویت معده و قلب مفیدست زهر مهره خطائی طبیب
پوست انزج کل لیسین گل گاوزبان گاسنج موخیم کدو شیرین صندل سوه
حب اللس همین کفید هر یک درم پوست پیردن سبزه صمغ عربی موخیم
خیار سن هر یک درم رس سح توله امار شده سکر کفید سنج توله کلاب
بقدر قوام **طله** مانع اسهال است را در روغن زرد بریان کنند بعد
بر آورده با آب بنهند و حوالی ناف طلده نمایند و امینون در عرق ادرک
حل کرده دو سه قطره در ناف اندازند **سج** اگر ادرک طبع است
لب و رو خطه حاد است آن سنگی و بچیدن سکیم و در دماغ است
و زنج خون **میسج** صمغ عربی دانسته و طبیب شیرین و خوشحال
سحق کرده لبربت انجبار امیخته با سنفوف معلما با سنفوف
طین لبربت حب اللس امیخته بخورند و لیس طبعی بخورد و سیدن مانع
است و اگر در و شدید بود چارخ در آب گرم لبت کرده عاب آن بگذرد
و بقدری روغن بادام امیخته بنوشند و پیش از تنقیه امعاء خلط و نقل نماید

قوی نهند **زیر** و آن خروج رطوبت مخاطیهست محظوظ بخون آن نقل
بالبس **عادت** آن تقدم تناول محققات نقل و جریان و در دفعین **سلج**
تلقین طبعیست بر قنات و باید دانست که زهر و قسم صادق و کاذب
صادق آنکه اگر مثل چای تخم بجز را نذر راه بر از جنس خارج شوند پس استعمال
درین مضایقه داند و کاذب آنکه بسبب اخراج دانه از راه بر زهر شود
زیر کاذب تا که سهیل منقذ نهند و سده از خرج نیاید فایدهات زهر
استعمال نمایند غرضیکه تعجب فایدهات در اسهال زجری خطیست تا که محقق
سبب نمایند فایض نهند زیرا که در دامن فایدهات موجب زیاده
در دماغ کی سبب است صفت چای تخم گریبان با رنگت تخم و در برابر
برابر میوه و اول آنها را بلعاب ریه خطمی بلعاب پدید آید که در غرض بادیه
بر آورده باشند بنویسند اگر خروج دانه نالود پس زهر کاذب استعمال
مطبوخ سهیل منقذ نماید من خلوص چای شترانج کوره بادیهان نمیکونه و درم
نخم خطمی نیم خطمی مخلوقه غلبه اشعوب هر یک یکیم درم سپستان شست عدد
کافور بادیهان هر یک مثقال مجوز منقذ تولد او دویه در آب جوشانده هرگاه
سوم

سیوم حصه آب از یک طل باقی ماند صاف نموده فلوس خیار شیرین
فردی دروغن بادام دو نوله کفشد آغشته نموده روز دوم سهیل مار
نجم بد کور بلعاب طوطی استعمال نمایند پس بعد نوبت رحمت همین پس
روز دیگر گیرند بعد استعمال سهیل در فوسه خیار چاقبات یا
مقویات معده میل فرمایند **در** نافع زیر در وقت شام و در وقت
ریحان نود و نیم آثار آب بوی شامند و اگر در کلب بوی شامند بهتر
است و فیکه باو آثار باندازد شام نجم ریحان مطبوخ نموده و اگر آب
ان رطوبت بالجه لداعه است **در** آن خروج مره صفرا و وقت
در مقدم است **در** آن مثل علاج لیسج است و اگر لیسج
سردی مفرط که بمقتدر رسد علاج کمید آب گرم و نه پس بر وقت
و شستن خجست گرم فایده دارد **در** نافع ریحان و نه پس
زیره سیاه بریان نموده سیاه بریان بروغن گاو و هر یک نیم در
وقت با کوفته بریان یکجور مصطکی ثلث حردید بنور بافتند معلوم کنند
سزیت دو درم و اگر مصطکی نبود کند زاندا رند **در** نافع ریحان

و مقلبا نافع حرف تخم بر جان اسپهون حرف پروا عدد درم است
درست دارند صمغ عربی یک شته تخم خطمی پروا عدد درم صوف سازند
و اگر رطوبت با بادیه بر سه تخم را بریان سازند سربت از درم
ناچار درم **نموده** حرف دو سهال زیره سیاه بریان همیده سیاه بریان
تخم گمان بر یک دو درم صوف سازند و حرف درست دارند
بروز نافع در بطنی بویست همیده کالی بویست به بر یک دو خود در
منقوع بگلری طنج داده خشک نموده بر وزن گاد بریان سازند پس
نر گمان گمان بادیان حب الرشاد بر یک میان گرفته دو خود
مصطکی بکمر سواری حب الرشاد کوفته تخم آنخته خود را درم
بروز نافع سبج و اسهال مراری و دموی بار خشک بر رطوبت ناختم
حشاک بر رطوبت بر زعفران بر رطوبت صمغ عربی است طین مغرطه
تخم خطمی او در کوفته طین مغرطه و طباسیر ملحه دارند و باقی بر یک او در
بریان سازند و ای اسپهون کوفته بخت سربت به مکتوبه از این صوف
بنوشند و اگر سربت سبب است حب الرشاد کوفته **نموده** نافع در رطوبت
کل این

کل از شش نخم رکیان بریان اسپول بریان برود دست دارند
نخم حافض برود در گم کند صمغ غریبی است به یک در یک
سازند **سهم و طبعی** سس که عطاران این زبان ساخته میوه و سس
میوه است بریان صمغ غریبی به یک است که کوفته بخت اسپول بریان
نخم رکیان بریان میگیرند تا کوفته دست میزنند **سهم** نافع در تخم
رکیان صمغ غریبی مساوی برود بریان صمغ راب میوه و تخم رکیان
درست دارند خوراک تولد زیره سفید که نه ناسه باشد بنوشند
سهم نافع در بلغمی زیره سفید چهار شش تا کوزه پنجاه افون در
سج مار یک سبزه خوراک نماید همراه آب برنج سنج غده
سهم نافع در خرم خطمی تخم خاوری برود بریان به یک سنج درم
است بریان است شغال صمغ غریبی طس مغز به یک در شغال شش درم
سهم نافع در بلغمی صادق بلبله مسایه برود عن کاه بریان و برشته
میوه رکیان بادیان برود احد تولد سکر برابر مغز درج نموده بقدر شلج
خورند **سهم** نافع در جرب بلغمی کند زانخواه به یک در صمغ غریبی نیم درم

بخت سوز سازند و برب مزاج خوردند **نافع** ریح و بخت
بریان کون بریان صغری بریان حب الرشاد بریان بلبله
بریان زنجبیل بریان هر یک در گرم کند و پوست نماند
حب الرشاد را درست دارند با فی سائیده نفوس سازند
حب مزاج **سبز** مستعمل در زهر برای از لدق لعاب سمبول
لعاب حب الرشاد لعاب تخم نان لعاب تخم حب لعاب تخم
برنج لعاب سادی در زمانه کرده با سکر نفوam آورند **نافع**
فروج امعاء و سهال و موی کثیر اشاخ گوزن کوخه سادی
سازند خوراک طفل **نافع** سرف الدم و سهال و موی
و سحج و بواسیر انجا باشد درم ضدل سنج چار درم المله طهار کوکمار
کوارح تخم حاصل بر واحد درم ضد سفید خیر طلع و برین آن شیر سازند
و در آخر صغری کثیر اطن سوره هر یک بعد جوام افیرند **نافع**
در عوارض و در واحد درم صغری سدرم افیون سدریم
طفل حبها سازند خوراک و حب کلان و یک طفل **سمن** **سمن** **سمن**
بواسیری

بود سیزی در ج که بپسندید در دود نوشتند اندک اگر رخنی مرده
بود بهتر از این دوائی نیست عرق ایمن بریان کرده دود درم استخوان
بریان کرده دود توره ایمن بریان کرده در روغن زرد مثل زرد
بریان نموده کم کنند تا محکم گشتن محکم نسبت ایمن کم کنند تا محکم
ایمن درق احوال یکس است توره اوده کونده عت مو او استخوان
که او را درست دارند بعمل بقوام آورده محون سازند شربت
روح متقال تا نیم مثقال بحسب مزاج **۱۰۰** حفته بروغن شیرین بگویم
چهار صاع موفرخ و حب و شسته و نیز فرغ است که گاهی کشت
میکنند در زعفران خفیف است آب گرم تنها و طبوس در آن
در داسع است اگر باشد در روح **۱۰۰** آن قراقر و انتفاع و تعدد و غیر
ثقل سکون موفرخ روح و انتقال **۱۰۰** احسان نماید از **۱۰۰**
روح و تعیل نماید کل شرب آب را و زرد محله خورند مثل شیرین
و کرو با و ناخواه و کما د سازند از محکم شربت کل با و به مزاج محون
کمون خورند اگر باشد از بلغم غلیظ لرح علامت آن بر دم در د

در موضع واحد در خروج خلط بلغمی در برابرز و علاج این بنقصه بلغم
بعد بنقصه استعمال فرس کند که در قونج مذکور شود و اگر از خلط
صفراوی بود علامت زیادتی سنگی و لدغ و در بد موضع خروج
صفرا در برابرز **علاج** اسهال صفراست بطنج غریزی و شیر
من بعد تعدیل اگر بر قطن یا بر روغن گل چرب کرده و شربت بقیه
شربت حاصل لعاب پیدا نه نویسدن و اگر باشد معصوم
ما قروح ماندن علاج آن نماید **قونج** و آن دسوارسی قروح
بچ و در برابرز شمع المرجع و آن حادث می شود از زج و فصل
بالبس و بلغم غلیظ و درم امعا **علاج** اخراز کند مادی بقونج از اندیشه
غلیظ و جس بر زور بچ و از شربت آب بار دو اگر قونج با آب
بود غرضی مسهل شربت و آب آن پیش از نین مناسب نمود
نهین غذا نخورد است که از خوردن سر ساخته باشد و تسهیل
واجب است آب بگلدر عرق بادین با العسل نویسد و بهر
ابتداء علاج نجفنه ادبی است پس در قونج ریختن نجفنه کند از رسد

و اکلیل مرابونه و بزگرفش و بادبان و قوطم و قنطور و ل و در لعلی
حصه قوی نماید از الساج و غار یقون و ترید و بابونه و حلبه و قنطور
اون و بزگرفش و شبت و نو خیار شیر و لعلی اندازند از حصه مرق
شل بر خطمی و خاوری و بحاله و بزگرفش و خیار شیر **حقنه** نافع قولنج
و لعلی و لعلی و سوداوی و خیار شیر و بزگرفش و بادبان و یک یک بچیزم
سنا موجب قوطم از یک یک درم گل شنبه حلبه کتان از یک
سه درم بابونه گل خطمی از یک یک کوی در آب جوشانده چار
بج نوله فلوس خار سردران حل کرده صاف نموده روغن بادام
داخل کرده بدو مرتبه حقنه نماید **حقنه** که در وقت صرا یا کفاری
از غشاب آواز از یک یک سی دانته بنفشه گل خطمی از یک یک چار درم
برگ خفیز و سسته رازیانه دو درم گل خطمی بنفشه در آب
جوشانند و دوازده درم فلوس خار سردران حل کرده صاف
نموده ده درم روغن کنجد اضافه نموده بدو دفعه حقنه نمایند
گاهی اضافه کرده میوید بچیزم بنفشه و تدین روغن شبت و روغن

خروج برای ریختن و بلعیدن مصدق است که اگر کام نمودن بعد از مرگه در وی
در حمام رفته شکم و حوالی شیره را با صابون محلول در آب گرم بپوشاند که سبب
انفعالت و دفع قویج شدید از روده بعد از ختم شدن اثرات حاصل و نفوذ است
و بدترین قویج است که باید بسبب ورم حاد و یا ترش و عطش و التهاب و دل
است ابتدا بقصد سلوک و ختم از راه السجور محلول مع کباب و کبابی است
عنب الثعلب شود **را** آنکه عادی خوردن اضمین اند و بیشتر می خورد
اند برای قویج زیرا که اضمین سبب القصر و موجب بیست است
بسی لازم گرد فرقت حاره یا بارده کسب مزاج و ادمن و بوسیدن
را و ذکر کنم چند ادویه مفید این مرض **را** نافع قویج نیم مدایح می کند
نیم است عنب الثعلب نیم حطی یا بونه بر یک قدری در آب کهنه
نیم که نصف نماید صاف نموده در آن سبب **را** است
درج درم نصف شیر خشک نیم کسین گلیسیرین نیم است سبب رز در یک نیم
مویز شقی را بوطا عمل دو وزن سبب **را** و مطلق **را** ملین طبع شلیم
مقدی سده نافع قویج مویز مرقی نیم رطل دانه برادرده مصطکی سدر

ترید برده درم کلاب مقوم ادویه سائیده آمیزند تربت بچندرم
اگر اداست نمایند و اگر اداست نمایند **درم** **درم**
سهیل بود و ادویه معجون نافع استفا و بروقه معدیه و کبد و کبد و کبد
دار چینی شیطاح برکات **درم** سیلیمه سبل الطیفه افیمون فلفل دار
نفل فلفل دانه فلفل نیم کر فلفل بادیان جوز بویه بلخ بندی برک
دو درم افیمون مقوم برکات **درم** حب النمل جارد **درم** بفا جچ بچم
نزد محوف بروغن حب کرده فانی برکات **درم** حب النمل
زنی زرد در روده ریخی از کوه و بضم یا کسهال بود این معجون است
و ادم بسیار فایده کرد ساج زربا در گریه دانه سبل فلفل
مصلی سبل الطیف جوز بویه سجد کوفی خولجان گاو زبان زرب
نارنگ برکات **درم** ماخواه **درم** کندر حب البس زربا برک
سه **درم** فندک **درم** تربت و مقال **درم** نافع قونج ریخی
محلل معجون سبل طین نارنگ حر و ادر و ادر **درم** سبل فلفل دار
نفل و ادر جارد **درم** دار چینی فلفل جوز بویه برکات **درم** مصلی نیم

درم نفوسیا نهفت درم نبات بر ابریل دو خید سرب از دو درم تا
در شغال بگلاب **دوازده سرب** منقح قونج منهل بلغم نافع نبات بلغی ترب
سفید بر سه درم روغن گاو و جرب کرده ریختل درم نیک خیزم
سایدم آب بیمار خورند **نافع** قونج ریخی حرف خیزم در آب
جوشانند و ندی فامید روغن گاو و باروغن کبجد از طکرده بپوشند
درم قونج ریخی و بلغی غار یقون یکسج مقل خید مکر فاد و سرب یک درم
صبر قوطری حار درم کوفته چینه آب صمغ حب ازند سرب درم یکم
حلوا نافع کسی که عادی بقونج باشد منقح مکر سادوی سب
ماه گاو چار خید کجور سایده دستور حلوا سازند و بر روغن کبجد خورند
قلوی منکر اد جاع کاسه زایح غلیظ سفید قونج خاصه ریخی مقل سیاه ناخواه
شونیز حب الغار خید پسترا فوین زبیره سیاه زبرایج سخ قفاح قوتج
سادوی کوفته چینه نعل سرب سرب تا یک درم **نفع** که اجابت نوار
بویست در دما دین ملک موری سناسکی سادوی سایده بقندینه
آب گرم خورند و خواب **نفع** که طبع کباید بریل موش نک سب

سکدار

شکر بر برسانیده بر آنش معقود سازند و مانند خسته فرماید کرده
بر وزن چوب نموده بردارند **دیگر** موم دو درم بمک نمیدرم در
موم شسته سیاه سازند و بر وزن چوب کرده بردارند و هرگاه
سیاه بر آید باز احاطه نمایند **دیگر** قطعه از صابون شسته و با ترشیده
بر وزن چوب کرده بردارند و بنشین بر وزن سدا که صفت آن
در فالج گدازد و آن در دق و بلع است **دیگر** سستی روغن کنجد بشکر
نافع قویج است **دیگر** در ریاض منقول است هر که نبوت از قرن اهل
حق ندر ملقه مابو العسل یا بر قویج عود نمیکند و شده درد موقوف
فایده کسین حقه قلنیاز مفید قویج نوشته اند و امر کردم باقیونی
برای رفع فیض آن که یکسره تا کو و برابران موخا بر بنزد و او ابرم گوید
نقد سیاه نمیزن و قدری کباب است و گوشت سوز می کشیده است باید
کند بر اجابت زایده از رساده و همچنان نمود و فایده نیست و مطلق بود
درد و تا کو از خیارشتر نمود **فایده** نافع قویج و در دان مغیرید انجیر
بسیار گاو سخی بلع نموده میگردم **دیگر** مالیدن زهره بر زبان میگردم

شکم می آید خاصه بکودک **طللا** نافع قویج صبر و عن پیداینج هر کدره
طللا نامید **ترجمه کند** و نافع در دور و ده و قویج که باشد از ریح گذر
تخم نسبت از زایه بر یک تخم نیم گرم کرفس است و درم یا نحوه دو نیم گرم
باب افراس سارید است **مقال** **سرخا** نافع قویج و درم گلسنج نیم
خطمی تخم خاوری بر یک و درم سنا و کی بویت که رزد گاد زبان بر یک
سه درم مویر منقی چار و درم فلوکس خیار سبز است درم او و یک کوهه
مویر صلا کرده و خیار سبز و گداز **بالسید** صاف نموده سه چند قوام
آورد و گاهی اصافه نموده میبود و بر خوب خورسیده مضجع خوب کرده
و درم **سرخا** عادت شخصی خوردن انبیین بود و بویت امعا و ففص
اکثر بآن می یاند و قفس موجب ریح و اکثر امراض است برای آن این
سرخا تخم فایده یافت بیدانه بادیان بر یک درم گاد زبان
گلسنج سنا و کی بر یک چار و درم پنج خطمی تخم خطمی تخم خاوری
مرد واحد چار درم سبستان **لشعیت** عدد و مویر منقی هفت درم انجیر هفت عدد
ترندی می شد درم سکه سفیدیم آنرا و اگر صاف باشد و تخمین نیز آنرا **درم**
درم

کرم شکم پیدا میشود در اسهال و انقباض است یکی طویل که مسهبت است
دوم حب القروح که مسهبت است مکرر دانه سیم مستدیر چهارم کرم غوره
کرم سرکه که در اسهال مستقیم پیدا آید و این عادت میشود اگر تا طفل
رواه اطعمه و آنکه مبالغه نکنند در شستن مقعد **درمان** دیدن آن و غده معده
و دفع آن و مغص و خیر انسان و سلائین و رطوبه از دهن و کبابی غیاث
و خروج کرمها در بریز از اجیان اگر شربت استها خاصه حب القروح است **درمان**
آن است که سه روز شیراشامند و این حب با بمل از دهنش و مکی
هر دو احدی چونه بویشت به زرد بیدارگی هر یک دو توله زنجبیل نوین
فیل بزرگ کبابی هر دو احدی توله حب از دهنش بکینونه و با اظرف
خورد بعد خوردن شیر بویشت به زرد بیدارگی به یک کبابی ده
درم ترد محو حب الفیل هر یک نیم فیل و طبع نکندی هر یک
سه درم کوفته نیمه حب سه چند لبه شربت با چادریم و با بعد
نوشیدن شیر این سوف استخوان مانند ترمس در سینه ترکی فیل
کبابی هر یک درم ترد محو حب الفیل هر یک نیم فیل و طبع نکندی هر یک

کثرت نمایند و با این حب محل آرند زیر سایه شش پرنگ کای
در منتهی ترکی هر واحد و شش ترید محو فاسستین ز محل کثیر اخصر قوط
هر یک شش کوه خیمه چهار سازند و در هر یک یک شش منفی
دیدان و حب النوع از نوده و رود فصل برگ بودینه برنگ کای
نکته ای بویست که از مساوی چهار سازند شش درم
فصل برنگ کای نکته ای بویست که از دو مکته ای هر یک دو درم
مهر فانیذ برابر چهار سازند شش و ششقال تاب گرم **طبخ اسل انار**
بافع دیدان هر که عرازه مزاج باشد باید داد و پوست بیج انار برین
پنج درخت نوت هر واحد و نونه یک نوت در آن جوش داده است
صاف نموده بوشند و بعضی عوض پوست پنج نوت نوت انار سرین گرد
نسخه بیماری دیدان مسهل باد و ادرم رفع حیات و من
معه که لاحق او بود و اکثر رفع شکم می یابند چون بضم غام نمید گای
گرم هم بری آید برای او این محمول بخور کردم و ساخته دارم بسیار
کرد بودینه راز زایه صورانیون کون پوست سترج دار چینی از کسب

بروایند و درم با نخواه بخورم کسیر خندان بحد کوبیده هر یک و درم
مرا با الیه سائیده بخم و در کرده چهار عدد دقت است و میجوین از بخت
ناچار درم **د** نافع کرم صفرا اطفال که در مقعد پیدا میشود و کشتن
نوخه بروغن کرفس اتمیه در مقعد انداختن علامت کرم صفرا میگردد
و دغدغه مقعد و خروج آنها در برابر **شربت** نافع کرم صفرا اطفال معوم
و خبابهم کشته شایسته از نزد بدینیم کبری مقعد طفل را متعادل چنانچه
داشته گمان مقعد یک آید و کرم که نمودار شود و پروان یا **د** **مقعد**
خارج مقعد و این مرض کثیر حادث میشود باطفال و هم بعد از سه سال موط
علاج و روغن گل مالیدن در وراست قایقه بر آن پسند **د**
نافع خروج مقعد اطفال سپستان گوزند و مقعد را بروغن چوب
کره فرو رسانند و قایقات جوینداده در آب صاف نموده
از آن استنجا نمایند **د** نافع خروج مقعد سم بز نوخه یا گولمار
بوست نارنگی بریان سادی کوفته نیمه در ورا نمایند **د**
نافع خروج مقعد شاخ گوزن شاخ گوسفند پخته با عذوق

بر یک سوخته بعد چوب کردن معقد در و رما **تقدیر** گامای سپید و بدین
و گامای تقدیر بوسه **علاج** آن فصدت و حجامت و عصص و اصلاح
خون و تنقیه خلط مراری و طلا بر روغن گل و سرکه و فصدی **و تقدیر**
بگر از غلبه خون و صفرا باشد **علاج** حرقت و جمع در فصدت
علاج فصدت با لقی نمایند و عارضه خطمی از نفث و غرض **البشر**
نیگرم نبوشند و هرگاه از فورم معقد و اصل نه بود خند مرنه از آب گرم
سسته بمسح آن بمجم و روغن گل نمایند و زرده تخم مرغ بکته بکرم خاد
نمودن فایده دارد و اگر در دست دید و با فوین اضافیه سازند **نفعان**
و نفع سبب آن میوه و حراره است **علاج** استعمال مرهم با
و موم روغن که ساخته باشد از روغن گل و فصدت و موم و مرهم در دست
فایده دارد و استعمال موم و دست و کثیرا نافع است که **علاج** قروح
تقدیر استعمال مرهم و محقق فوبه و اگر در دست دید و فوین سازند
و نفع فزونی است که بر تقدیر پیدا میسبب این خون با غلیظ **محفظ**
بصورت و اگر در دست جاری بود و دامنه بماند و اگر نه غما خواهد
و اگر در دست

و اگر در مقعد هیچ ظاهر نباشد و شکم قراقرز کند و اگر فروزی بود هیچ نمیدارد
و خون از روزه برآید بوی اسیرادی است سبب بوی اسیرادی ریح
غلظت عسل تحلی است که مورث در میوه و خالص است و شریف
و علاج آن تنقیه سودا بعد از صبح و استنشاق کاسه ریح در درازا
بوی اسیرادی فیض کالیق و حمایت عصعص و اصلاح خون و کذا
چسباندن زلور عصعص و خون بوی اسیرادی که جاری بود در ابتدا
بند نباید کرد و گرفت افراط و ضعف قوه مریض و اگر افراط و
بوی اسیرادی فاست موجب ایمن از حد است چند امراض است
نوشته اند که دماغ ماس خضر و مضر فاع بوی اسیرادی است و دماغ مفصل
بر قوه تنقیه بوی اسیرادی و بعد دماغ کردن لته پر کرده از آب بر آن
هند که جاری باشد و لازم است بر نیز از مولدات سودا مثل باد کباب
و عدس و کرب و کولت گاد و غیره خاصه از قفل سوج اجتناب دارد
است چه اگر محرق خون است و اگر خون با فراط رود و دهند مورث
و سودا القبه مشق خاصه اگر در اجزاء خون بر نیز کنند پس باید که نظر نماید

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

بر خون تا که سیاه بر آید بکنند و و فنی که خارج شود سرخ رنگ
و در آمد صفت در بدن با قین بند نمایند و قوس که بر او بر آید
و اگر مایه را در دوا تفاح بود و خون جاری باشد با گرم کرده بکنند
و استعمال مقویات جگر از ضرر و آزار خارج و بار دهم بفرج و حکیم
علو بخان در رساله خلاصه القوانین نوشته که در قفس بریان
اسهال بود که در قفس بید سیاه در دروغن بریان و خوردن
حصص نیر مفید است **ناید** قطع نمایند کوبه بر موضع باده است
خرمکنند نفوذ و غصه شکر که در میان مفود و در میان قضیه است
ناید آنها که در سن بلوغیت علت آن به پیدا میکنند آخر متلاشیون
بود اسیر حاله اگر کنیم چند اردو به مفید بود اسیر **الافضل نقل** نافع بود اسیر حوائی
و بادوی بود عیب به رزد بود عیب به کالی بود عیب به آله که شیرین کرد
مقل محلول در آب گندم است خرد بود و تفاد و به بر و غن هر یک که
به فرغن سل است **الافضل نقل** نسجه دیگر خون کوبه برید بسیار
بود عیب به رزد بود عیب به کالی بود عیب به آله که کوفته تحت بر و غن
بهر عیب به

جرب نموده پمید زنگی در روغن زرد بریان منقرض است درم
مقل ارق در روغن زرد کداخته صاف نموده بر یک شش درم
حفظ غصه اناز مخمرب بر یک دو درم تخم جامن بریان کرده طبع
مفرط پاکیزه شود بر یک درم کوفته عجت به خنیدقت لغوام آورند
سربت بکوتوبه **مقل** فاع بو اسیر غنی و بادبی بو پمید زرد
بو پمید انده بو پمید کابلی پمید زنگی بر یک عینم صدف محرق
شاخ گوزن کوفته بر یک درم نانخو اهسته درم مقل دو خنید باب
سازند **مقل** فاع بو اسیر سیاه بو پمید انده بر یک
مقل بر ریمه بکله سیاه حبه سازند سر دود درم **مقل**
فاطع خون بو اسیر فاع مع کثر بو پمید انده زرد بو پمید انده
پمید سیاه در روغن زرد بریان مخمرب بر یک دو درم دم
مقل کوفته بر یک درم بارنگ طاسیر بر واحد متقال بر محرق
مقد حصص دو درم پنج انبار مقل بر یک دو متقال ادویه کوفته عجت
مقل بارنگینا حله کده صاف نموده بادویه کشته حبه سازند

شربت باد و درم **ما** عودتی خون بواسیر جاری است و بعضی راغ
و زرد و خفکان لاحق اولود برای آن حب و درم ساخته و درم فایده
یافت جد و در انیون هر یک نیم گرم کمال سفید و نیم گرم کدو سیرین
کاهو کانیق و شرف منقش در زرد کاهو زبان فراداد و نیم گرم شربت یک درم
صغ غریب کثیر از غفران در زنجی پنهین و زرد سیل یک درم و درم از جوی
هر یک درم و درم منقش در زرد بر اینج هر یک نیم گرم حب و درم فایده
نموده و اگر حب **ما** کوه که نفس می کشد و بطن طبع است بادیان
و درم زرد و درم سیل و درم یک درم و درم منقش درم یک درم
نعم کند و درم انچه جارد و درم شش و درم بلبلجات بروغن حب و درم
ادویه سائیده حب از زرد شربت فایده **ما** حب و درم فایده
موز و نیم گرم کینه حصص کثیر که نفیست همه را کوفت و نجیب و کوه کینه
موافق که از جوی حب بندد و یکی صبح و شام شام خورند **ما**
نافع بواسیر ری می کشد و یکی در زرد و درم سیل و درم سیل و درم
جخت باب کند و حب از زرد شربت **ما** نافع بواسیر
بود

پوست بپنج گره و صغیر نصف فود و غوث ساخته و را که بخت باشد
 نفع تو اسیر بر می دج شد درم را از این درم کوته است
 سرت درم **نفع تو اسیر بر می دج شد درم** را از این درم کوته است
 و آنه میل بادیان بر واحد دو درم ناخواه ساوج مهدی مارک کشان
 نفع تو اسیر بر می دج نفع تو اسیر بر می دج نفع تو اسیر بر می دج
 را در روغن رز و حل کنند و اندک از آنش گرم کرده از باره چنانکه
 او در کوته بخت است بخت بد و چندان است بخت بد و چندان
 که نکین در دلو اسیر کند و بخت بد و چندان است بخت بد و چندان
 جزو الکساده در دلو و در دلو و در دلو و در دلو و در دلو و در دلو
 نفع تو اسیر بر می دج نفع تو اسیر بر می دج نفع تو اسیر بر می دج
 درم الوده درم کوته بخت است بخت بد و چندان است بخت بد و چندان
 بخت بد و چندان است بخت بد و چندان است بخت بد و چندان است
 نفع تو اسیر بر می دج نفع تو اسیر بر می دج نفع تو اسیر بر می دج
 نفع تو اسیر بر می دج نفع تو اسیر بر می دج نفع تو اسیر بر می دج

روغن بجز نایس نرم بپوشانند که آب بسوزد و روغن بماند و صفت
بکار برند **روش** نافع بپوشانند تا یکس روز و نیم من مقل بارده
در آب ندک و رطل کرده بپوشانند و روغن بماند و آب بسوزد و
حاجت طلدا سازند **روش** نافع بپوشانند تا یکس روز و نیم من مقل بارده
گرفته بی امزاج قند بطریق روغن بادام برارند **روش** نافع بپوشانند
فره به عدد و در روغن بجز صد مثقال و شش انداخته چهل روز در آب
دارند بعد از آن روغن برپوشانند **روش** نافع بپوشانند روغن زرد
خدا بار بکنن در روغن بپوشانند **روش** نافع بپوشانند روغن زرد
شکم و کوبه بپوشانند و مخرج مواد بلغمی و سوداوی و نافع نفخ و قراقرش
همه بر روغن بپوشانند و مقل از روغن بپوشانند و مقل از روغن بپوشانند
کنان پنج تو را فتمون دو تو را کوفته بپوشانند روغن زرد بپوشانند
شهمه بپوشانند و بپوشانند **روش** نافع بپوشانند روغن زرد بپوشانند
بپوشانند و بپوشانند و بپوشانند و بپوشانند و بپوشانند و بپوشانند
پامونیزه بپوشانند و بپوشانند و بپوشانند و بپوشانند و بپوشانند و بپوشانند

با هم آمیزند **نقل** مفید اسهال بواسیر مکیه سببه بواسیر
انرا در آنکه گلزار دم الاخوین نبرای پنج بر یک دم نقل چار درم بلبلحات را
در روغن بریان باخته نقل حل کرده اوویه کوفته نیمت به شربت به قوام نماید
شربت و در شفا **نقل** شخصی اسهال معده بواسیر خون بواسیر
این نسخه فحشش برای او تجویز نمودم خیلی مفید شد تخم حافض غم معور و سببه
بر یک بوداده آله طباسیر کبود و نه میل خشت الحیدر مساوی برت
و عمل بالمناصفه دو چند اوویه شسته خوراک و شفا **نقل** شخصی را
خان بواسیر جاری بکثرت شده بود و ضعف جاگیر سید و تنهجه
و اطراف و شکم بمقدّمه شفا با عارض گردید چون از علاج بواسیر القیه
شفا یافت باز خون بواسیر جاری شد بری تقویت جگر و رفع
اجرای خون تجویز نمودم و خوراندیم فایده بسیار نمود مرا بواسیر بواسیر
بر یک و در عدد زنگنه صندل بکعبه سحره حکم کاسنی پروا حد و دم
پوست میوه و سببه دم الاخوین کهراب حب الدس زیر مهر و مسوق
بکعبه طباسیر کبود تخم حافض بریان پروا حد و دم شربت انار شیرین

انجبار قند سفید را یک کعبه او و به خوراک و متقال **خمر** ممکن در دو اسیر
خوب کھدن بم کند تا که شیرادی در ظرفی کرده دو و گیرند **در** برگ سبزه
نرم و آب جوش را قه جو گیرند **در** نذخین سبزه خشک کنده در نی
بواسیر است **در** نافع بواسیر شونیز را سوخته سائیده بکھدارند و بر بواسیر
چند دفعه مالیده بکشد و بعضی محل مخلوط نموده محمول نمودن نافع بواسیر
نوشته اند الی سوختن بالمیدن و در ور کردن بقیه آورده اند **در** جبه
بواسیر هیچ کس تازه آب سائیده قدری بر دانها بواسیر که وقت اجابت
بر آید طللا نمایند اگر ماین دوا در بسیار میکند لیکن کثیر النفع نوشته اند **در**
که خون بواسیر نماند یا صفا و نیم آثار بوشند و در و قیلک پاله شیرین کورین
چسباند آب لیمو کا غدی بقیه از نذر شیر و نموشند در سه روز فایده میکند
در که قطع خون بواسیر کند اول کعبه و مراب بکشد خورده مالده آن شیرین
بر این دو درم در عرق کامسینی و عرق غلبه بر آورده شیرین است
باشرب انجبار را بر آب رنگ زاده که بقدر و توله باشد حله کرده دو درم
نارنگ پیده بوشند و اگر در مزاج حار و زاده باشد شیرین نم خورد دو درم

دوا نافع بوسیر خونی و باد حی شمشیر سه درم باب سائیده ما یکم درم
شکر سنج بخورند **دند** که خون بوزیر نماید آمله برگ خالص و واحد درم در یکم
باد آب تر کرده صحت آن **سند** نافع بوسیر و خون بدن
نماید و دوشش سر وضع کند گل ارمنی درم کافور دانه افیون نیمه دانه است
مرغ و دغن گل موقوف کافور سفید تخم مرغ بر یک درم مرسل **سند**
و برای درد و سوزش بوسیر در عمل کارند سفید تخم مرغ و در این سب
بیشتر اصلاح نماید که رنگ سفیدی بپوشد سایه گرد و س قوری بود
گل و قدری خنک آن نموده میکشند **دند** دیگر نافع بوسیر و خارش آن
موم مقل پنج خفض بر یک درم افیون نیمه دانه کافور دانه رغن گل
است درم مرسل **دند** **دند** کافور مولف است از لحظ علیظ
و دغن و شرابین و شاد علیظ و اس مر محوطه و محوی است و طبعه دارند
و بر اطاعت قدری لطیفین صلب مر لوطه و کعبه طرف امین طبعه تراز
است و مثانه بصورت کبریا طبعی است بوطی کحل مولف از طبعه
و دوطیفه و طبعه دانه خالی صلب و بردن او و غصه است یا دین نشانه

منقسم گردد و بول بی پرا حه بر نیاید **ناید** رنگینی بول و کوشش آن در کرم
بست قوه شهوة مباشرت و عطش و قتل حراره کلیه است و صید
رنگ بول و ضعف شهوة مباشرت و ضعف طهر باشد طهر مسایخ دلیل
بر دده است و نزال بین و قوه شهوة باه و ضعف شهوة و ضعف
در دترم دلیل نزال کلیه و تعدد در دبله نقل حبس وقت خلوص انتقال
در د دلیل ریاح و کذا دلیل احوال مشابه از موضع آن توان کرد و رنگینی
بول زیاده دلیل حراره و بیاض و کثرت آن دلیل بروقه و قنطاریت
و سدر و غلظت دلیل رطوبت **در م کلیه نشانه** یا با باد عا رار در دم غلیظ
بار صیق صفرا **در م** پدایم و بر د اطراف و تشنگی و در د بر عسر بول
بخوابی و در د در موضع در دم و جریان در در دم پمانه کبد استفتاح
عانه و گاهی حبس برای **در م** اول فصد بکلیت یا یا فصد یا یا فصد و تشنگی
ما در السعور غذا و سر زخمت یا با آب سبیل و پدیدانه بوق غلبه
و ضا و ما بر وجود مندر و غلبه تشنگی و کاسنی و اگر مسهل خور غیر از
و در مسهل دیگر بدهند و یا بدهند بار و بلغمی **نشانه** آن نقل است و در د

حقیف

خفیف **علاج** ضادات از بابونه و زعفران و گندم مطبوخ از کرم کفشدن
و پاشیدن و بنشینان بکفشد علی و حقه را مطبوخ بابونه و اطمین و نسبت و سبب
و نسخ حرار حله و حکم و اما در مصلحت اکثر حدوث اوست بعد درم
یا بار علامت آن ثقل شدید و در دم و وقت لعل و نسبت که در
نوبت آن استحقا **علاج** فصدت اگر باشد کثرت خون سوداوی
مالیدن روغن سبزه و بابونه و ناموسین و ضاد از بابونه و اطمین و زعفران و حله
و خطمی و نعل و اس و غیره که ما و اگر سبب درم بول نباید در آئین باشد که سبب
داده باشد از زعفران و حله و طبع سلیم و حکم و نسبت و تخم خطمی و حله **علاج**
نشان فرق در در دو موضع در دست در یک حله و سبب سبب
در یک حله و سبب سبب و دیگر علامت کلبه بول غلیظ است در ابتدا شود
و گاهی میزند الم با هر سه تمام کلبه با فقه و گاهی در بای با طرف الم
مع حله عارض کرد اصل و تعدد در دست و محوس بودن که گویا چربی مصلحت است
حماة ضامة خارش در اصل و ذکر در خروج لعل سفید و بول غلیظ در در در
وقت امتداد روده از بزر **علاج** لازم است بر نه از چرخه و غلیظ و با و دیگر

مصطفی تقوایم آورند **جواب** دفع حصات کلیه حجر البهید در مخرج
مخرج کوزه مغز خستیم چارین خاک که تخم قلب و واحد و در مبادیان
تخم کرفس صغ عربی بر یک درم سفوف ازند و سرت و در مبادیان
نقوع نخود اگر این ادویه را آب چذ قند تقوایم آورند معجون حجر البهید
خورند **جواب** حجر البهید و سندک کل کلیه ثمانه مخرج کوه مخرج خیارین مخرج
طغوزه از بر یک سدر مخرج البهید و مجامید درم کوفته بخته کله سبزه سرت
و در مبادیان درم **جواب** دفع حصاة کلیه چوب تان گرفته بسوزند و جاستر
آن بقدر سبزه خیارین کوفته شوند **جواب** دفع حصاة کلیه سنگ کلیه
و الفلست در مبادیان ده درم در چهار بار آب بوشانند چون
کب سالی آب مانند صاف نموده سه سه نمک سنگ و قدری روغن گاو
انقیده نوشند **جواب** دیگر خاک کباب خورده و آب او میسند و
جوارش بگویند که صفت آن در مراض معده گدازست نافع حصاة کلیه و ثمانه
است و قطور روغن عفت در اصل که صفت آن در بواب گدازست نافع
کلیه و ثمانه است و در مبادیان در مضاف حصاة و مفید بود کلیه است و صفت آن

در فایده گشت **دوا** نافع حفاة کلیه و مثانه سوس خود فایده خار کبر که گنگنه
بر واحد توده در باده حبس اینده صاف نموده کینه تخم خورده بر سیره از آن است
بر آورده که باشد حجر الیهو سائید بایستد یا بهفت عدد در کایج باشد **مست**
دوا گایج پند بلبس حبس حفاة و گایج الحار و القطار عرق گایج از خلط
مراری باله گایج از القطار و بید که باشد بید از فورم **دست** در دست
موضع کلیه یا مثانه و خروج مده و خون قشور یا بول قشور کلیه باشد سرخ و قشور
مثانه سفید **دوا** تعدیل خلط مراری است و بر سیره از شیء رقیق و مایع و حاض و
تفصیل سرب و لازم است که چون در عدم تعجب و سیره از جماع و استعمال
است نه و کثیر از وضع باید رات در رقیق و اگر دم نمک باشد بلفه کلسو
می گمانند بهترین علاج قروح کلیه و مثانه است که باشد بای مطام برآید
تنقیه قرحه از زده و مارا که عوض آب سیرت و قرحه طبع سیرت و کمر او
قصر کایج از حبس حفاة نافع اند و اگر در دست و مثانه و در استعمال باشد
بر اینج و از آنکس نمون فرار از کباب و در دم هم کامو قرحه مقار می گیریم
و شایف این سیرت نان حله کرده در اصل کایج بایستد و قرحه مثانه **دست** از دم
قرد است

تفویج است سبب آن نیز آنکه ظاهر می شود بر آن از غلط مراری بعد از
تفویج گویند **علیه** بر و اطراف و بول الدم دیده خروج نور صغیر از دهان
و ده در غده و در و در موضع کلیه **علاج** غصه ساقین با سلیسیت و تنفیه بدن
و نوشیدن خابو الرور اگل از منی و در لب لوس و غذا که در و استفاهاج **علاج**
نشان باشد از زاده مراری لورش و بدبوی بول و دو و **علاج** ان استعمال
خوابی معده منصفه و نوشیدن مومات و حمامات مثل حمام بهیانه و آب
بر و من با دام و نشسته وضع و کثیر او غذا استجو بر شیرینج ماسک مفید
علاج علامت آن تمدنی کرانی است و انتقال **علاج** با و الاصول
که در آن تخم خیزه و خار خاک و تیره و برشاید سان داخل بود و نشاند و در
که نشسته و با بونه و اکلیل و سبانه باشد و نشاند و خمار و زرد است
و سبب نمایند و کما در کوس و نمک **علاج** سبب آن اغذیه مضاعف و باز آید
و طبع متعلق با حراره قلیه **علاج** تمدنی نقل و اگر باشد با انتقال فقط
از ریح است و اگر با لعل و بی انتقال باشد از ریح مع رطوبه **علاج** احتیاج است
و نوشیدن با و الاصول و علامت بر خانه و طول از دو و مصله مثل سداب و سبب و با بونه

و حلیت و نکند چنانکه کرم و قندس با دهن کرم **خام** نافع ریج کلبه و مثانه مغز
از چرسایده نیکرم خام نماید **و** که مفید و رو کلبه و مثانه و یحی است باره کوب
گاو یا بز را را کار و جا با گمانه فلعلمویه و حصص خوب یا یک سائیده بگو
نابسند و در ظرفی مسی که زیر آن سبب نهند از دیاپار چکوت گرم شود
جای در و ریج مبدند که فوراً آرام میکنند **از کلبه** سبب آن یار یا دنی جامع
بکثرت او را یا بود فرج **سند** سفیدی رنگ و کثرت بول و درشت و
کمی شهوة جامع و لاغری بدن **صلح** حلو از زعفران و ام و بسته و مارچل نقید
سفید نموده خوراند و در ارکین خوردن نافع است **و** آن خروج
است بی تعب و تشنگی و پسندید شود در زمان فصول این افراد جزه کسیت
زادنی تشنگی است **سبب** نوسیدن باو السور است اکثر مایه و قرض
طایفه و قرض و ماسط و خامد بر کلبه از صندل و گلزار و سوبن و سوبن و سوبن
و اتفاقاً آب کامو و این قرض مفید است طایفه السور و سوبن از یک
است تخم خامس کینر کل از منی تخم فوفه گل سرخ تخم کامو و یک است **صلح**
سفید گلزار سماق صغری از هر واحد دو کامو نصف است **و** سبب

کوبن اندازد

سبب انار ترش آنست و اگر نبات باد **مردم در شانه** سبب ان سبب
بودن بول الدم است با حزن و سقط بر شانه **عادت** بر و اطراف و غایت
بار و غشی **مردج** نوشیدن که چمن است حاصه عصبی و ابرو باد و بید
معه ملطه و خاکستر و آب اگر که چمن مفید و غذا خود آب
مردج یعنی نوراک سبب ان اگر از روزه جارت بول رنگین و بول
اید و اگر از قرص اندرون قشپ بودیم نیز بول بر آید **مردج** ان
ادویه مدبره بار و ده و لعاب اند ما در محمول **نحوه دیگر** موخم خنجره
مردم موخم خیارین هم باشد کاکج هم باشد موخم کدو سبب ان هم باشد موخم حسی
هم باشد موخم تربید هم باشد خرفه مقشر هم باشد فواید و مقشر هم باشد کبر اشته
شته سبب و م الاغین سبب افاقیا سبب اصل الیوس مقشر هم باشد
بنس لوجن هم باشد محم کوفش ان باشد بر البج باشد کلو هم باشد فلی کینه
هم باشد کوفه بجهت ماری سازند لعاب است بول سبب عار و مردم شیر کاه
و عار خاک مد و توره سبب مقشر **نحوه دیگر** نافع حقت بول تخم فواید
تخم خماش موخم خیارین موخم فواید موخم تر و بر و احد چندم

خاک خشک خورده صغ غری کثیر اطمین مغزه پروا حد و درم بلعاب اسفند
سبوق سازند خوراک و ششغال **سبوق** نافع سوزاک و فروغ کله و شش
و در بول کانهج چار و درم تخم خیارین تخم خرفه مقشر شده اصل کوس
تخم خمس کس سفید بر یک سه درم تخم صغ غری اطمین مغزه بر یک و درم
تخم کرفس و درم افیون البدرم کوفته نخت بلعاب اسفند قوی کسانند
زس که فایم مقام قوی کانهج است و آنه خمس کس سفید مغزه تخم
خیار بر یک و درم صغ غری کثیر اطمین مغزه کند اصل کوس بر یک و درم بلعاب
اسفند قوی سازند **سبوق** نافع سوزاک و تخم خرفه سبوق درم
تخم خیارین تخم کدو سبوق تخم خرفه خمس کس سفید بر یک و درم سبوق
رکس از هر یک سه درم بزرانهج و درم قند سفید بر آب خورده سازند
شربت سه درم صغ و صند سام لبریت **سبوق** نافع سوزاک تخم خرفه
تخم خمس کس صغ غری پروا حد و ششغال کثیر تخم کامور یک ششغال خورده
کیتونه بسیر خورند **سبوق** نافع سوزاک و چون سبوق باید سبوق یا بر آب
طنین مغزه مسادی سکر بر آب بر هم برزد و ریخت به بسیراده کادو بخورند **سبوق**

فصل برای سوزاک سوزنه ملخی دانه الیچی کلان هر واحد درم کوفته
بخت شش حصه کنند و یک صبه صبح و سه شام بآب خورند و بر ورم
باین وجه خورند که بقدر دوشه درام برنج شست و در آب استکانند و
آب آن بنوشند تا سه روز **دوا** نافع سوزاک خارج شک را در
شیر شیره برآورده بنوشند **دیگر** اداست خوردن شیر با کنیونه
تیرا با یکم در زیاد و قدری شکر صحت میدهد وقت قبول فرمن **راوی**
نافع سوزاک برگ خا اند زیره سفید کنیر خا خشک نیم کوفته یک
توله آب بنفشه یا هند و صبح معده بخورده با کنیونه شکر آمیخته کنیر است
تا کوفته بخت خورده بالا و آن بنوشند **درون** نفعی بکباری بر
دم اندرون قضیب تو یا بر شیر شسته آب بنفشه در پنج انار است
بوسانند که نصف باقی بماند و شسته بگندارند و از آن دروش سازند
و اگر در عمل خون ظاهر شود مضایقه نداده و اگر در زیاد شود شیر و خزان
چکانند **بنوع** نافع سوزاک دم الیخین کلان رومی هر واحد شش حصه
سفیده کاسوی سرکه تو یا بر شیر بریان هر واحد یک کاسه گل سرخ پخته

نوشته اند برگ خیار یک شیشه شب و رات بر کرده صبح ارفق نمایند
شیف برای قرحه نوراک محمول است کاسه سفید مرد در سنگ کثیرا کند و دم کند
کیر و ران نشسته سفید کاهوی سبزه یک شیشه امین کافور توپا و سح فر
مان کوه سبزه رنگ سرخ مار با کوبیده چینه سیاه با یک نماید در اصول
نافع نوراک مرد در سنگ نوشیده زنده حصص یک عذرم توپا و سبزه
چارسخ به شور رقیق نماید **درون** نافع نوراک به شیشه زنده پوشیده
آب مرد واحد دم توپا و سبزه رنگ زهر کوفته شب و رات بنماید
صبح کاهیر بند و صبح مر کرده وقت **م** نافع قرحه صفت کند جمع
نشسته مساوی شیرین و صاب سفید کافیه تخم مرغ ملکه و سارند
نظر اول اگر لب خطا حال دعه بول بود **درون** ان پریدی و سوزش
ست و بعد مرا کل ادویه و اندیه چاره **عصج** بیره تخم خرفه و سیره دانه چشمت
و سیره تخم خیارش براب بقیه و شراب اجاص و شراب بنودت و اگر
لب بادی ثانه و ضعف یکد و ضعف و افه **درون** آن سبب
عده و سوزش فرگینی نباشد **عصج** اظرافل کیر و جوارش کند تقوی
نموده خورد

نموده خوردند و دیگر بیدار و در کل ارمنی سس پیکری جاندار
شب آتش باینده صبح روشن ماند **اگر** با بیدارستی نشانه
و اگر اطبر و دود علاج آن استمال ادویه فایده جاره است مثل گندرو
خسار کفید مخلوط بکب الدس و گندار و اگر سبب حار و کثرت که
مدام لبوی نشانه دوسوی می روی و ضعف نشانه **اوردن** نافع نور که
که قرص صاف نماید و خشک گرداند و جو تفسر شکوفه مسکه کند شهادت
هر یک با و انار طسرخ بویست انار هر یک پنج گره شب یا بریان و
توله اینهمه در یک لثا آب بخوبی مانند چون نصف نماید صاف نموده
در شب بکشد از دوز در یک وقت بکاردی نمایند **اگر** آن ریگی
بول است و حار و فراج **علاج** نوشیدن ادویه بارده حار بول
اند مثل طاسیر و گندار و کل ارمنی و تخم فند و تخم کاهو **اگر** مارک
القول بویست که رزد بویست که آید بروغن چرب کرده گندار
بعد بویست بیرون بسته بلوط هر یک دو مثقال کهدر ناخواه هر چه
مثقالی **اگر** در آن **علاج** نافع تقطیر البول و ضعف نشانه و سردی آن برده

رحم و سخی کرده و معده و کبد و دافع ریاخ سعد کوفی بچمنقان سائیده
و سرکه مخروجه نموده سه روز بخوبی مانند خاک نموده کوفته بخت یا
باوانا سرکه نقوام آورده و همچون بابونه که مذکور است در سمان
کثرت بول است **در جوارش خونچان** نافع افراط بول است **صفحت آن**
در امراض معده کثرت **در جوارش** نافع ادرار بول و تقطیر آن و دافع کرب
مانند کندر بلوط گلزار سونبر کثیر کثیر از هر یک درم گرد یا زیره کباب
در مایه نخلواه از هر یک بچندیم بوی یک درم زرد بوی یک درم سبزه
بلبله مصطکی از هر یک است درم غسل سر و زن نقوام آورده است و
نقل **در جوارش** دافع کثرت بول و مفید سرعت ابراز حبس اکلید
در جلد درم بلوط گلزار سونبر کثیر از هر یک درم بوی یک درم سبزه
مایه نخلواه از هر یک بچندیم بوی یک درم زرد بوی یک درم سبزه
هر یک است درم غسل سر و زن او و بوی سر است **نقل** یا دو **نقل**
بلبله نافع تقطیر البول و کسب بول و ادرار منی بلوط بریان ده درم
ارمنی صغیری کندر تخم خاص بریان هر یک درم کوفته بخت است **نقل**
جالب

عالمس بول کند رسد خونچان ز بره سیاه طوطی
کسیر بکره پرورده چنگ نموده سادی نفوس از دست شرم
منقال **علاج** نافع ادرار بول سیلان منی کند زکات فلفل گرد
شده خوف ساخته کچوراک نماید **علاج** و نافع ادرار بول کند رسد
برکات بود بر رانج است به کوفه چینه حب بقدر کنار دستی بندند
یکج صج و شله شام خورد و نهاد رسد بالام عارضه بجلد مبد
کثرت بول است **علاج** پیستر منو و بصیان و زایل مگردد و
بلوغ و سب این بردشانه است و استرخاء عضله **علاج** سرخا خورند
نافع است خوف زهره و کند ز حب الدس نموده معسل امتحیه
خورانیدن مفید **علاج** نافع بول فی العوراس معص کعید و تخم ریحان
کوفه چینه خورد و خونچان سائیده باب سرد خوردن عجیب است
بول فی العوراس **علاج** اگر لیب ورم مثانه ماکله بود و صد بای
نمودن حرارت بعد استعمال ادویه مدره و اگر لیب غلط بود
که در موی بول سپید و غلظت لغدم اکل اندیزه غلیظ است و معسل

مجموعه کتب و علاج استعمال در ذات قوه مثل انیمون و برکرس و
و قود غیره و مرصع را در آب که ادویه در آن جوشیده اند
مفید است در آب گرم فقط اندن نیز مفید است و سیره خار
و خایرین و بادیان و تخم خربزه باب بر روز و شب مانند سیر بر یکبار
نموده و در آن نهادن بدو میکند که در آن بول و کافور **بقد**
سوره در سوراخ قضیب نهادن بول سبکی آید و کافور سوره
قلمی مقدار وجود را حل کند و شش و ضا و سوره باب ترس آید زیر
ناف بول مک یا یا اما پاک است طایب پس بول علاج آن امر باب
مرصه است از غطی و فرط و حله و بر کمان و سمع بادمان
و اگر از استرخا و عضده بود از بروده علاج آن پس است استعمال معالج
حار مل مبرد و الحوس **سوف** نافع حبس بول خردل سوره قلمی مبرد
است که طررد برابر در خوراک مانند و عطر روغن جهاش در
در بول است و مذکور شود در جمع مفصل و ندین بر روغن سدر
بول است **دیگر** و در مایه منقول است است پخته معی از بروده
بال

بات دی سکر مضاف نموده خوردن دافع حسر بول است **دوا**
 بوی آمدن در بول سبب آن التیاج ما التیاق عن کلیت **ضعف**
 پس اگر سبب التیاج باشد اندک اندک ایدو اگر سبب التیاق باشد بسیار
 دیگر **ضعف** بول علی ایدو اگر سبب اکل اعصاب بول بود پس باری
علاج لوط فوه و غلبه دم نقد بلیق یا صافغ نماید و تربت غاب کیره
 کزره خوردند **دوا** نافع بول الدم تب بانی بر این شلخ کوزن سوخته
 کیرا این موگنار صغونی بر یک درم کوفته چنه قرص سازند تربت و درم و نصف
 از قطب بجا نرمان و کیرا بر یک قرصه قرص میسازند **دوا** برای بول الدم
 ششجیت و مکعبه و کوفه باریک نماید و بخورند و مالودان لغوع براده
 بنهند **دوا** برای بول الدم و حسر خون حصص معیت بوبت اندازند
 تفسر آفتابا تخم التمس کیره حادرس ضد سرخ بر یک قدری در آب کشند
 که نصف باند و در آن نمیدزد اگر باشد در صعب کلیه استعمال اعدیه و صابون
 خوردن بول شل نموده و نموده و در آن خماس نمید و شسته با دوا بول الدم
 مثل دم الاغین و کفنا و آفتابا خوردند و منع نماید از جماع و اگر سبب کل از بول

اوتوپی

[illegible]

[illegible]

دار چینی باد این خور بویه مشک مصطفی کند رحم خور مثل مساوی کوفته
بجمله معجون سازند خوراک بقدر خود معجون با توره **لبنه** لیمو و دیگر
افسون خاص و دونه بر اینج سبیل الطب عاقره قاسور بخان تخم
تا توره بر یک توبه کوفته بچته معسل چند کوب سازند خوراک است
برون نقوی ماه عاقره قاسور طبلدن که بپندی مال گسلی گویند تخم زرد
بر یک دانه زعفران خور بویه پروا حد نیم دانه حاصل بر این
خمس شش سفید کنجد بر یک نیم دانه روغن گاو و دانه زردی چینه
مسوی سح معسل و خند معجون سازند و بقدر خورم بر فرد خورند
معجون ملک نقوی ماه مسط ملک نیم عطر حبسی که عبارت از
چوبست و زعفران بر یک نیم دانه دار چینی شعله مصطفی
بیل فو میده دانه خور و دانه فو طغیور و فو لبه فو حاصل بر یک
دانه خور بویه لیمو بود در سن بهمن بر یک و در سن حمل نیم
قد سفید نیم رطل بدستور معجون سازند باید به چوبس را در کله
سیر حله و داخل معجون سازند **دانه** نقوی ماه

یک قطعه خود کمانی بخورم شربت سوزی دو درم تو در سنج درم یک ملیون
نیم درم بهمن بقد قرص کح کندنا است بر واحد عیدرم دار چینی درم غفران
دو سکه درین گاه شدم بطریق نور موهل سیر کج و است از درم بر در
خورند **ر. مالک** موهل معنی است از بان به اول مانی چنگ است خورد
ان مواد معنی و باعث از یاد باده است معنی طایفه معنی تقوی ماه است
اطباء نوشته اند نه رانیم خام باید خورد و غذا صبح و شام باید خورد و کف
عنده کرده در روغن را تمام باید خورد و بهمن بوده در بر روی ان که در تمام
باید خورد و هم غذای معوی و بهمن است محض بخور معوی ماه است خصوصاً ماه
یعنی سران و باغ موهل حد است موهل معنی است که **ر. کح** که در معنی موهل
قوی موهل معنی ماه است میده گندم و از خود کمانی از واحد نیم پا در
گاه چهار درم در چهار ریشه کمانی است مخلوط کرده خمر یا عسل ان
و چهار درم روغن و بگر مالیدن به سبب و مالک هم معنی اندازند
اب بر گزینانند از خود خورد **ر. کح** یعنی حریره معوی ماه و باغ و موهل
معنی است و هر که بعد جماع خورد و ضعف می آید و از این معنی اخرج باشد

زمانه از آن پیدا میگردد و مجرب است. مونا د ادم مقبضه توده موخ معصوم و متقال
تو درین ثعلب مصری هر یک متقال مغنیه دانه دو درم نیم حشمتی سفید متقال
در حبل نصف متقال خونین نذریم سیرگام و پروا حدیم با و موی چار توده از
مونا د ادم و مونا د ادم معصوم و مغنیه دانه دو درم نیم حشمتی سیرگام و پروا
عاف نموده کوفته بجه افینجه نرند تا بطلطت رسد معوی در حبل و ثعلب
و خونین سائید افینجه یک خوشی ضعیف دیگر داده فرو و آورده کرد نموده
نودی پائیده بنویسند **هلا ادرک** معوی باه است و بجه نزع و قدر دوام
فانید و دوام روغن زرد کوفته همه را یکی خوش نماید و بر آن نکند
گذارند و از حلقه جیان باشند که بجه نزع و روغن بگذارند قدری کلاب
افزوده سرد نمایند و قدر بر دست مزاج خورند **سوس** از غلظت مفرط
معوی باه کثیر الفواو است سلیم سلق حذر حله که با بجه نزع معوی باه اند
عصفر دراج تدر و بجه خردس نیم اینها معوی باه حلقه سیرگام و پروا
معوی باه است معنی حاصل که عبارت از اجزای تازه و کین آن در مزاج
باه می افزاید نیم تقویت بدن و باه میکند از بی حاشی که طبیب شود و حاصل و نیاز نیم

و خوردن بهم شد اگر کسی **مک** بر رانج پنجاه مرتبه بخورد
 شش به اسفند و خنی نه ماهه نیم یک ماهه بخورد بر این وقت
 افیون است به رغوان به دانه میل شده پوست خشک هر عدد دو
 کوزه نیمه در آب پوست خمر کرده بعد از که درستی چوب بندد و
 جاست که خورد و اگر گرمی معلوم نمایند سه روز بخورند و اگر سردی
 نیم روز و فرفه خورد **مک** نفع ندارد و مک خنک تر غیر
 طبیعت مساوی در آب باز حل کرده بعد از نیم مثقال حبس از رو
 کمی مار زدی نیم مرغ نیم برکت صبح خورد **مک** از حکیم علویان
 مکتب که افیون ندارد عاف فرقا درم نیم ریحان شبت درم مسکین
 نه درم کوزه نیمه چوبها سازند و بکدرم خورد نوشته اند که ناکه بمو
 خورد امرال غنوف **مک** که چون مثل زیره ساخته در اجلس بندهاگ
 آرد حبه سفید مغر افیون معری کافور فلفل سیاه مستی خفج که سه آنرا
 افزوده آنچه براید بعد ف خورند بگریزد مساوی وزن چهارند
 و بکار برند **نوروز** **مک** فوت باده نماید در فلفل یک نیمه و دیگر

دار غفلت او در شیر کوب با نذ که شیر خرب شود پس دار غفلت حکایت
شده سلا میزد هر روز یکدرم باشد درم نبات بسته خوردند **لغوف** پس
مقوی باه است بسته دو توده معری شده در جمل سائیده شش است
بهم آمیخته هر روز یکدر دو توده خورده باشد نبات و یکروز **لغوف** و او را
منی که از حوازه باشد و مویست غالب بود اسپیون درست تخم کاهو
و دو درم تخم خرفه سه درم کشمش یکیم درم صج لبرست که لغوف و دو درم
خوردند **لغوف** مقوی باه اصل تخم صوف فوج القطن برشته بر آب کوفته
بجسته لغوف سازند و هر روز یک توده خورند و توده سهند و اس خورند
نوی مزاج است و الا الضعیف مزاج شش است **و دار الغض** مقوی باه است
کنجک مزاجی عدد انیون هم سنج مسک سنج زعفران چارسخ
دار چینی مغز لیس با سرد و احد یکانه جوز بویه نصف اول خور بویه
از شتر خالی کرده و او دو بیهند کور کوفته چخته در خور بویه مذکور کوفته چخته
از خور بویه مذکور بر سارند و سوراخ خورده چیده از مادام و در اصل
مذکور که جوز بویه را در شکم کنجک مسک کوفته بیهند از شکم آنرا
از شکم

در ششم نموده مالاد آن برگ این سبزه در روغن گاو و موم صاف
بر این نمایند گاه بر این نموده در روغن گاو و موم صاف
همین قدر وزن بر قدر یک خواهد تا بر نماید در موسم بهر یک
کحل خورده **سجده** بضم سین کشد و معنی خاکینه است
باه از روی بپایه شده در روغن گاو و موم صاف
بپایه گرفته با هم است نمایند و نم بر یک زرد و بخورند و اگر بکند
نقشب معوی و نم در روغن گاو و موم صاف
باه جار فرج است بر خنجر بضم جی چلند در روغن گاو و موم صاف
خورده در روغن معوی بپایه شده **سجده**
که نقوی باه و اعصاب است در بار و فرج منور و در روغن گاو و موم صاف
نور طغوز نقشب معوی بر واحد در روغن گاو و موم صاف
ادویه ساییده در روغن گاو و موم صاف
ادویه نمایند **سجده** بضم سین کشد و معنی خاکینه است
وصاف نموده در روغن گاو و موم صاف

روغن اندازند و میامیزند و چندی مالند که گسستی دفع گردد **روغن زرد** معقوی باد
 که ز مورچه کلدان که در قبرستان باشد زبرد رخساره نری که صد عدد دارد
 با مسکین مالند و شسته کرده در آفتاب حمله و زردارند بعد روغن گرفته استعمال نمایند
 و نوشته اند بعضی ثقیف عدد مورچه کلدان با روغن رس و شسته کرده و کبرش
 و در کین گوشت یک گانه روز و فن نموده باید دید با موی حاصل مالند قوه عادت
 افزاند و فربهی آورد **روغن لاله** معقوی باد ز لاله کلدان ثقیف عدد و در لاله
 کجده موی صاف نموده در قفس مالند **روغن مس** معقوی باد مانع مخلوق کین
 سیاه رنگ و در ام تخم تر دام نموده لاطین عدام برشته او و سیاه
 و زخم با روغن کجده کلدان سازند و شسته نگه دارند و قدری از این استعمال نمایند
روغن زرد معقوی باد زخی نفیست که بوی گسستی دفع و سیاه زردی را
 در دم و شیر بر کحل کرده حبس بقدر خود وقت صبح و شسته سی کحل
 حکمت نموده باشد روغن کشند و نگه دارند و بعد از کحل مالند **روغن زرد**
خروس مانع غل غل حق روغن کجده با و آثار مرغ میماند با و آثار مرغ در این
 بوی است بعد حله و شسته نگه دارند و مالیده بکشد مخلوق فایده میکند

ایام **روغن** معقوی باده غلیظت قسم اول را در مراره گاو کبرل کرده
ماصل حبسین کوفه بقدر خود چهار ساعت در صبح آن در شیشه شیشه‌ای روغن
کند **روغن** بزرگ معقوی باده است زینج طبعی نیم با و بار یک ساعت
بجایه زردی بر صند مرغ کبرل نموده که غلیظ گردد و در شیشه شیشه‌ای روغن چکانند
و مالند و برگ پان مالند **روغن** که نمودا در چهار برگ کبرل معقود
در بجایه در روغن یا همین جوشانیده مالیده صاف نموده در برگ
فولادیه برگ در می سائیده مخرج نموده و وقت حاجت بزود خورند
روغن که معقوی باده است خربویه و فلفل در روغن خربویه شش بجایه
نیم تا نوره برگ کوبیده در چهار نوره روغن کبچ خالص کبرل کرده طلبد مکرر
مالند **روغن** که جلق رده و مردار کار بر صند را نفع دهد مرغ جوشانیده
زنگ که حقیقت شده پس بسمل کند و خون آن تسبیحند و با بول خر
جوان که برابر خون پس آمیزند و کبرل سازند که بیدار شود و در
اعطانیه حل کرده بر قف مالند و باید کند که خاک معقوی بزرگ
کند متواتر مرتبه اول سورشش و اما س مکیند مرتبه دوم سورشش که خواهد

مرتب سیوم نورش بخوابد اگر شهوة غلبه نماید مروز جماع کند
فوشته اند که شب لیپ کافی اند **نهار** مقوی با به شکر و شکر ^{حاصل}
چند عوکی سادی در کمال عوب حل کنند تا یک هفته تمام نمایند ^{باله}
برگ پانی بندند **نهار** که مقوی با به است و جتن روزه را مفید است
گیرند با و بخان کندن بکند و فلفل در اثر شربت عدد در روی بخلا کند
لبس بپوشند تا با و بخان کندن بکند و فلفل در اثر شکر و در برغن
کنجتم آثار در او اندامی بخوشانند چون روغن کجوش آید چهار پنج
سیرشامی خراطین که در رکال هم می رسند نیز در روغن اندازند
یا خراطین سوخته نو دلیس بپوشی سیر و پوست دو بر کرده نیز در او اندازند
و بعد سوختن همه را یکی که دل سازند مالک آن سوخته طرفه دارند
و با دو هفته بر روی بپاشد بزرگ مالند و برگ درخت سیستان
ببندند **نهار** مقوی با به حبه صغیر عاقر قمار کرم محل بر واحد سه با به
باله هر شب بپاشد در سر ریه و آن تا سه روز کمال سازند
بگذارند و وقت حاجت بطلان نموده باله برگ پانی بندند

و تا بکفته نزدیکی عورت نمایند **ط** مقوی ماه زهره ماهی رود علق
خواطین ز هیچ شریخ مساوی دو با هم آب برگ تنبول کمرل کرده طلا بکشد
ضاد مقوی ماه چکر گوش آدی به خاک صراعی پنج کبر سفید با هم
سه روز کمرل نمایند و گندارند تا دو هفته نهاد نمایند **ضاد** مقوی ماه
سپندان حب انواع خردل از هر یک است درم کوفته برون سبزی
کمرل کرده گرم نموده بر دگر بندند و بعضی فقط خردل بروغن سبزی
طلا کردن نوشته اند **ضاد** مقوی و مسکن و کرشمه ترختم تا توره
دار چینی کبر سفید هر یک درم مغز حب سبزی با هم درم بروغن کجد
سحق نموده نهاد نمایند **ط** مقوی ماه اواراتی انبوس هر یک درم
پنج کبر سفید هر یک کمرل کرده با آب سیده طلا نمایند **ضاد** مقوی
ماه و مسک بست پنج عمر دو توره اواراتی توره پوست پنج کبر سفید
توره همه را یک کوفته در زهره گاد سحق کرده و آب مثل کنار بسته بگذارد
و وقت حاجت آب بگویند ضاد سازند **ط** تخم خوزالق و دوحه
پوست آن یک کعبه بار یک کوفته بروغن کجد کمرل کرده با چار باس بکشد طلا سازند

فصل معوی باه پیله یار باهی و پیله خوک محرابی در بول بزرگ سه روز
کهرل نمایند و ضاوس سازند **دیگر** سیات ام عمل و دوام مرد و در او اند
آهنی با دستان آهن حل کنند که بکدات شود پس بر باره پنهان قصب
چند چون فوط شود و در کنند و زدن نمایند و باید که بعد طلا بگران
رزد بگران بندند و از رسته خام چند بهین طور تا مفت رور **دیگر**
حلیت از مراره بقدر طلایه بیکرده باشند **فصل** از بکند طفل دراز
آرد و شراب و آتش تر نمایند بعد از زهره مرغ سائیده کهرل نموده
حلیت بکند از زهر شراب سائیده سواد خسته لب کند و بعد
خاک شدن جماع نمایند **طلایه** بلاد در چنی عاق و قاجار نقل غول
بوره ارمنی زهره گو سفید صمغ عربی زنجبیل کباب مسادی و عسل سسته
طلایه نمایند **دیگر** و ارچنی سلیمه ننگ بجال کتور عسل امیرند و بر
طلایه کنند چون خاک شود و محاموت نمایند **فصل** که لده تمام در باد بخان
کلان در گل گرفته و خاکستر گرم گوارند و چند دفعه در از و از کشته
باد بخان سه روز بکند از زهر چهارم بر آورده خاک نموده سائیده عسل
طلایه نمایند

صفا نمایند چون خشک شود منقول کار شوند **دیگر** مله و موسی عورت بوی
ناگفته کرده بر دهن یا سیمین آینه بر قصبه باله و جماع نمایند و بعضی
سعدی بچال کوثر صوابی نیز آینه نوشته اند **دیگر** زهره مرغ سیاه
و در فصل بر دوسا میده طلا کنند و نزدیکی عورت نمایند و نوشته اند اگر
در جماع کردن از آن کند عورت است که در بعضی عوص و فصل مردار
نوشته اند و بعضی زهره حوس سرج نوشته اند و بعضی خون حوس
بجس آینه طلا کردن برای صفا نوشته اند **دوا** که اگر بعد جماع نزدیکی
ماند سستی نمی آرد مار و در سینه ادرک ساییده و بعضی زهره کلاغ
سیاه رنگتس حل کرده طلا کردن نوشته اند بعد فراغ جماع **دوا**
که معطم و کرات چند روز در دم و در شیر گاو میش تازه تر سازند و بعد
بایس آنرا ساییده و نیم گرم بزرگ کنند و از پارچه بسته دارند و حوا
و صبح بآب گرم بپزند چند روز متواتر بچل آرند و بعضی نوشته اند که اگر
تلخ گزند قدر نیم تور در شیر مایه گاه بپوشانند تا بعد یک چهارم بپزند
بیس ساییده بر قصبه باله و صفا نمایند و مالار برگ تنول بپزند و مال

عمل نمایند **دیگر** باید که شیر گوسفند موجب فربشی بر عضو صفائی است و شیر
گاو بیش و ظرفیکه خواهند پرنوده بگندارند یا متعفن شود پس بر عضو که در
آن میخوانند اول آب گرم آنرا مالیده بپوشند تا مجدداً مرتب
پس آن شیر متعفن نمایند **دیگر** و زرد شیرین را باید و خماد
کرده بپزند و عامی است دارند و صبح آب گرم بپوشند یا یکدکه چند
روز ادامه است نمایند **دیگر** برشت کر را بپزند تا زرد شود و عسل
سایده بر آن مالند سبزه گردانند **دیگر** مسمن قصبه طایح اسار
بز را بخیل اندر آن مساوی بروغن گاو و گوسپنه مالند تا مفت شود
عسل گاو اگر سبب آن ضعف قوه حراره مثل حراره ماسکه بود **علامت**
آن خروج منی از غر لغوظ و بودن منی رقیق است و بپزدن حراره
مثل صفوه و حده منی و نه در مزاج **عسل گاو** استوائی بدن از رطوبت
باشتهای و شامیدن ادویه حاره فایده مثل اطرین کروی اطرین
و شراب طعمش و مجون حبش الحیدر و نه من و کس و عانه و روغن
مورد و روغن قهطور و روغن کس و اگر سبب آن حراره و حده منی است

نکته آن اندک و حقیقت و وقت خروج و زردی رنگ **علاج**

استعمال مبردات و مرطبات که باشد در آن قرص مثل سیرک

خاص و سیره تخم خرفه بریان و تخم کامولیزاب خاص و سکنجبین و غدا

عسل و برنج و اگر بسبب اعضای ریه و بعضی باده بعد از

آن بردارند و اگر از بسیاری می است علامت آن قوه

الات تناسل است **علاج** آن بسیاری جاع کردن و اگر ممکن

نشد و تغذیل غذا و خوردن خواص **انوشدارو** کیف و مک **ص**

طبع پوست ششمانش شکی درم گاد زبان جو زوبیه بسیار طباسیر و

پل و نقل پوست بردن بسته اسار و من بر یک و دو درم سحر

شد درم سکنجبین و خدیرم زعفران درم مشک خدیرم المی در

پودر دانه درم عدس چند لجنه عارنه لرغبت انزال و عین

طبیعت دست برای او تجویز کردم بسیار مفید افتاد **انوشدارو** **ص**

ملک است گو گمانیم رطل نمکونه در محبت من آب پرند چون

سد آب صاف نموده دو درم جو زوبیه نمکونه و یک درم انیون

مغری در بار چپسته در آن آب اندازند و از آن آب بسایند
و حره مالیده باشند چون آب بیکرطل و نیم آرد صاف نموده تا بیکرطل
شکر بقوام آورند شربت از آن موافق مزاج و بادیه در دم هم کشند
قطعه بر کسی که مداومت نماید بر یاک **یا** ای که خور و نیکبای ای اما گ
اما گ که نیت بهتر شراب **از راه قیاس** هم روزی ادرک
منی الدم سبب آن ضعف کلیه و خصیه است **علاج** آن **علاج بول الدم**
که باشد بصفت کلیه و مذکور شد در بول الدم و زود و کینه و عطشی و
حب الدن آن میخیزد مکرر بدین نماید **شراب الالسی** سبب آن یا و منی است
و یا در او عیبه منی یا در کرده یا عضله که حافظ این بر طوایست یا در
و سبب که در منی است پس آن با کثرت منی است **علاج** آن **عدم**
ضعف از خروج در فوی و اعضا علاج تقیل غذا و فصد با سلق **سعال**
مخففات منی و مغذات آن در حمایت است و منع اغذیه مولده منی
و یا در رقت منی و آن آن مشاهده نیست و علاج آن **سعال**
مغذات مثل گوشت گاو و یا بخت منی است **علاج** آن **سعال**

لذع و حدة وقت خراج منی **علاج** آن او به شیره بارده مثل
غالب بر قطونا و شیره جوس و شربت بلور و سبک در او عیه منی است
پس آن ضعیف قوه بلکه شیب بود مزاج و علامت آن از آن است
بغیر غوطه و علاج آن استعمال فوالصبات مثل افاقیا و ضدل و کلکار
و کثیر و کل ارمی و حلس و طراش و مجذرات صوف قیل
یا بسبب ترکیب عبارت از انسج و عدد سید یا بسبب ترخار
او عیه منی پس برای انسج و استرخا علامت خاص این که کور کند
و در مجذرات انسج و استرخا و یا بسبب در کلیه است بسبب قبان شحم آن و
علامت آن علامات ضعف کلیه است و علاج آنها و سبب که در معاد
است پس این فکر در بسیاری جاع و سنین حکایات جامع است
و بسبب تصور حرکت ایداعصای منی یعنی که برای او مخلوق است و گاهی
عارض میگردد بر زنان نیز ادرار منی و ندی ضعیف رحم و استرخا و عیه
آن و علاج آن مثل علاج مردان است و لا علاج سبیل منی و ندی
جسید باز از حد اکل است و استعمال مبردات به نسبت قطر و خوردن اطلال

و بر سر از اغذیه کثیر العواد در بعضی که منی مثل بار بار بر می آید سبب آن علت
منی است **علاج** بزرگ باصیت و تعویض استعمال مویطها **کفر الحلال** سبب آن
مثل سبب و منی است و علاج بدستور علاج او و تخم کاهو هر روز در دم
نویسیدن قاطع کثرت احتلام است **اراضی صفیق در رب** باید دست که اسهال
عبارت است از معده و جگر و امعاء غیره آنچه در بطون ظاهر شده
ست حجت و عضلات جلد است جواب اول که مالای حیات است میگویند
که اثر شرب مولف از دو طبقه عشاء است از عصب و آورده و
یا قه و و بجم عشاء قوی که مالای شرب است از ارض صفیق گویند و حجاب
فوق عضلات است و بجم جلد می عروق بعضی جلد را بر ابرو گویند
صحیح هوالد دل بس که اگر عشاء صفیق معنی است یا نه درون شکم که
در حوی طوط است اینست که می گاه شود سبب طوایف مرضه یا در آن
با اگر آن یا از جای جستن یا با غلیظ باغریه و از این سبب کسادی برده
حجاب بار و ده عکس است و در اید از اقمیده الله ما گویند علامت عدم رجوع
سبب و این است که عارض شود آدی در خون و اگر رجوع در آید از این

پریان است بهیولت بقره و اگر آب فرو داید فسیله المار نامند
و علامت آن بودن امثال عاید پس قلب بزل و اگر رطوبه غلیظه فرو
آید فرو نمی خوانند و اینهمه را قوت و قوه و قرو با حفظ مطلق می گویند
عسلج مرکب متلا و منع حرکات قوت و جماع و ترک منفحات و لیسات
و استعمال جوهر شات کاسه و بایح مثل نمویه در ریخی و فماد از سرداب
قویج و روح و مرمر کوس و نمکت از ادویه قابله و در امقای او شربتی است
برقن بدست میزنند و در آب گرم بعد از فماد از مصطکی و جوهر
ایزدوست و کندر و افاقیا و گلزار و دم الاغ وین و اسهل و خفص و اسکل
و غیره و استعمال جوهر شات نمویی در فسیله ریخی و فماد از سرداب قویج و نمکت
و روح و بید بخوش و عسلج مایه بزل است و احوال آب بعد از اندیل
و نیز علاج اشتقاقی بکار برند و فماد با ادویه کاسه است از نمش را و
حب ملوط اسعد و سرگسی کا و دلفن و کونج و راق غرمدک این بر آب
غیر از در آب **فایده** اگر خفصه جانب است بزرگ شوخ و بزرگ است
چپ داغ کنند و اگر خفصه چپ بزرگ شوخ و بزرگ است چپ داغ کنند

دیگر اذ حال خلطه از رتبه و از دیگر اجساد تبر و اذن مجازی علت
کثیر النفع در ابتدا نوشته اند **نفوف** نافع متن ریخی یا خواه جوارسرو
مساوی نفوف است چند روز خوردند **سلطوع** نافع متن ریخی حکم است
پنج درم در سی و دو دایم آب بخوراند یا چهارم مانند صابون ده
ده درم روزی یک یا دو گرام آمیخته رساده شده بوشند **فهاد** نافع متن
ریخی ششم کرفش آهون را زانیه یا خواه کفون بر یک است درم کلقتند
علی ده درم بر صبح بوشند **فهاد** نافع کلانی حصه ریخیل طین معده
حب الطین که بحد سایه یا بر یک کوفته در بول نادرگاه و حقه صاذا نماید
دیگر سرگین بر بوشند برانج برابر گرفته سائیده بابت یک گرم **طله** سازند
دیگر تخم خوراکی در شیر بر یک میان سائیده خلطه یا خند **درم** در **فهاد**
علامت حار شده درد کمری و التهاب سرجی رنگ و علامت
قلب درد و عفیدی رنگ سببی درم و درم اگر در کمر سنج
تخفیف بیند و آنچه در رتبه بوشند اعراض بود **طله** در حار بوشند
صاف با بلیق خاذا را از اردو برانج در **فهاد** که در صابون سبزو

شیرخ نمایند و در ورم بارد و اگر دایم شود ای سرسین پند مصلحت آنکه علاج
ت و صفا دایم باشد بخله مثل شغل و با بونه و اکلیل و در این سرسین
مانی در حکوم و آخر آن بجم و صفا مثل با بونه و حنبله و بونه گمان و ریزه و مثل
پانچ خصل که سائیده نیم گرم خاد نماید **خاد** نافع درم خصیه حار و طاری آن
فصل نیم بود که در آب بپوشانند بگناه نصف نمایند خصیه آن
لبود و نقل خاد نماید **خاد** نافع درم خصیه حار و شش سر و شش طهار
خصی از دوجو سادی با کسیر یا آب گشت اشک تر بار و غن
خاد نمایند و بعضی نوشته اند که در شنبلیله سائیده یا مهر سائیده یا بونه خاد نماید
دگر رختن آب حار در ورم مفید است **طال** نافع درم خصیه حار و پست
لبود زرد و پست سائیده طال نماید **خاد** حراری درم خصیه حار و نقل
از رنق و کسیر و در ورم حار و موم در و غن کینجود خسته در و غن
بالند تا موار شود صفا نمایند **خاد** نافع درم خصیه خشک سرد و غن
اصفر و قدری از رنق کینجود بپوشانند تا غلیظ شود سائیده بپوش
خصیه نیم گرم خاد نماید **طال** نافع درم خصیه با بونه از دجه خاد و در ورم

Handwritten notes in Arabic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.

خطمی بگوید که نهاد نمایند **فهاد** نافع ورم خصیه باردخشم بدانجریک
سایند نگرم طلا نمایند در روز دو بار **فهاد** نافع بزره خصیه در روز
تخم مرغ رزد و بوی ساید آینه نگرم نهاد نمایند **فهاد** نافع صلابه
زهره گا و بیل ساینزد و طلا نمایند و قطره زهره گا و مالیدن نافع در روز
نوشته اند **فهاد** نافع ورم خصیه موی و صلبه نغمه بیدانجریک زهره سیاه بوی
گل با بونه اکلیل قصبه با قله حلبه و قصبه سوسا و **فهاد** نافع ورم خصیه با بونه
اکلیل زهره سیاه نخل بر یک نیم لوله آرد و جو نوله لوز تخم مرغ عدد در روغن کشند
و دو دام تخم کبک نیم لوله موم سفید نیم دام لطیف مرهم ساخته استعمال نمایند
فهاد نافع قصبه صباغ حنظل کلان دو عدد در روغن کشند نیم انار را چاه
یک انار حنظل با ریحیم با ریحیم کرده در آست و روغن کشند از روغن کشند
که روغن نمایند و است و صاف کرده بگذارند و در روز چند بار
بمکرم البیده کشند **فهاد** نافع سبب آن مواد حاره صغریه و بیه الوتریه
با خون سوداوی متعفن است **فهاد** نافع با کین و حماه و اسهال مطوع
بنبیه پشانه و طلا بر روغن گل و سرکه کشند آب بکر رعبه طلا سفید

در بند از اشما و حاره **فشار** مافع مکه خضیه و در کرم و بر کرم خا صحر و بر
نشسته کلان را تا نیا لکتر و روغن گل و در بر سادی گرفته شده
در مکه و روغن گل که منجه صفا نمایند و سام باب یکم سسته بار خا و
زنج اگر **دگر** فروع این مواضع بودی اندامان را معر علاج نباید کرد
از عقیقه بعد بضع و استعمال فروع و صراحت و اگر خون غلبه بود فصد با لبن نماید
دو مافع فروع خضیه کاغذ سوخته خاکستر خوب انگور آب درین
تر کرده بر آن بپزند **دیگر** مافع فروع ذکر قبیل بار و روغن کنجد انجبه نماید
دیگر جنام بار یک ساخته بر فروع در و نمایند و مردار سنگ خضیه
و شادنج کلان را مافع است در و را و اگر مابست حصیه اندون اگر پس
سوراج و لیسیت فروع مایه بردارند **در** **اصحاح** در کسب آن فروع و لیسیت
فیس **اصحاح** فیس کنند مصلیات مثل ادیان از قبیل روغن کنجد
و روغن بوس و روغن قسط و تخم بطنیه از قبیل صبر مرغ و بیه ط
و بیه قاز و مغز قلم حیوانات از قبیل نوساق گا و دغز سان گوزن و غیر
ساق کوسفند و ارغوم ارغام و غیر حمام و نطول باب گرم در حمام مافع است

و بعد از این در طول بدست رسیده از درگاه با صفت فروز است **الحمد لله**
مرتفع می شود با ذوق لطیف پس او را می شود بول و حاد است بکشد و نقطه و در **مسعود**
وقت خروج مواد از ارتفاع اندک که در و آب می دیگر است **علاج** است

استحمام و آب زدن و مالیدن روغن زیتون و مایه بونه جلد و اطفال و تخم
ساده تدریج کند عظم این گاهی عارض می شود انقباض اعظم نه برسل و هم
برسل فریبی و فرونی علاج کل این می است علاج لبر که در است نیز که ضایع
باشد **عند لوط** مرضیت که در کماست وقت نزول به اجزاء غایب
آید **علاج** بعد از آن از غایب جامع نماید و از قاضات مثل اقامت

و گله از داله و کند و باز با صفت سیاه خسته و می شود از **مسعود**
رحم غصه است مولف از کیفیات عصب و در موضع است
شانه و قدام معام مستقیم بود و فوات عروق بدان مثل گشته و از
ست محاذی فرج برای خروج طمث و من و من رحم می محلی صلب است
شکن شکن افتاده که در حالت است جفت فراخ می شود و بر کناره رحم
و فرونی است از پیچیده ران آمده می جاست و کی حاجب است

بارداری

نزد و طر محمد باشند و در رحم دو نفوس است و عروق استخوان و رحم هم
پوسته **عق** عظیمه اگر بند معنی آنکه زان استین بشود و آن باید
از اسباب آن نفوذ مثل گوشت مزاج رحم خارج باشد یا بار دایر طبع است
سازج یا دایر بی پس تدارک آن باید نمود و غلظت و سبایی
جفت دلیل حراره رحم و رقت خون و بطو جفت و عدم قشر و قشر
بروده و دلیل یوستگی فرج و کمی خفگی و دلیل رطوبت سیدان
رطوبت علاج متغیر و در مادی و تعدیل و سازج است و اگر سب
سخت باشد تنزیل نمایند و عکس و اگر از حبس خفگی باشد ادرار را بدو
درده و اگر از ناد که در رحم باشند آن انقطاع عانه مانده و بطور
یاد از فرج و قسمت جماع و علاج آن کسر مال و اگر نرم رحم از محاذی فرج
مخوف باشد از دایه درست نمایند و گاهی بند عوز از جانب مرد است
می پس علاج آن نمایند و این عقر مجامعت است و گاهی بی اسباب آن باشد
در مرد یا زن مانند حال نسج که غریزه و این عقر حقیقی است و لا علاج
و طریق امتحان اطباء چنین متور کرده اند که بگزیند مفت دانه گندم و

چون هفت از دما قلا و بگذارد و در ظرف نو که بر از گل یک سبب و بول کند
بردی یکی هفت روز پس اگر بر روی دست عرق از طرف او یا بول کند
در پنج گاه و یا یک و جدا جدا پس از بول کند و در دست شکست و عرق از جا
آید **لغوی از ادعای** برای حامله شدن و نذران قبل کوفته چینه بنا
بر آرمخته نگهدارد و روزیکه از عرق فارغ شوند بقدر نه باشد تا
روز خورند و بعد از روز نهم نزدیکی هر دو نماید در سه روز حامله شوند
معین بر جمل در آرمشجان کوفته چینه شکر را بر آرمخته گفت بعد از خوردن
نایستد و زمین بعد نزدیک شود **معین** بر جمل مرکبی نو سوار در دو
مادی سائده بوزن چهار سنج حبس بند و هر روز یکی خورند و بگوید
حالی پس از بعد یک شدن نزدیکی گوید **معین** چوب نیم
سبب کوفته چینه بار و عن و شکر حلوا چینه است روز زن بخورند
و نزدیک مرد رود و از ترش می مادی بر هر **زین** بجهت آینه
زن یک مصل یک و دانگ عنبر و دانگ سائده معین خام سبب سازند
و بر روی دست یک یک و دیگری روز بردارد و بعد از دو روز بخام رود

و چون از حمام بر آید نزد یکی شوهر نماید دیگر نوشته اند که لکحل آید بعد
از نزد استن بکشد بر محل است **تدبیر حاکم** باید دانست که حامله را در
است برهنه از قصد که سهیل خصوص قبل ماه رابع و هم بعد ماه منضم در آن
و در اطاعت و از قزع و آواز ناله و از شرم بسیار بد بود برای دفع
خواب کل استعجال چنانچه کنهین است و بعد ماه دوم برهنه
از جماع نیز نماید و در حین کماله که بسیار عوارضی نماید در حین آن
باشد و بداند که حامله که بان احوال و صحیح است آنها بود و با عدم عوارضی
و در او در در غلبه است و در حین کماله چنانچه در هر یکی از این
رنگ سرخی است و در حین کماله است و در حین اول و منتهی می شود
استاده و در عیال کند و در حین کماله که بسیار آید و آنکه
باشد بکشد و در حین کماله که چون حامله پیش و در کف دست
داشته شیر بر آن و در حین کماله که در علامت است و اگر
مهر که علامت و در حین کماله که در حین کماله که در حین کماله که در
یعنی عورت حامله نفوخ کند اگر عیال آید و در حین کماله که در حین کماله که در

کتاب طب چون مرد وزن را یکدگر فقه انزال شود قرح شود و رحم
زار گردد و مزاج رحم خالی از سور مزاج باشد از قوت فقه که در مری بود
و از قوت منفقه که در مری است در آن مزاجی و علیا حال
چهار نقطه باشد حیث پیدا می شود یکی در محل دل دوم در محل
دماغ سوم در محل جگر و چهارم بر تپه و این است بحالت اولی بعد
نقطه های سرخ ظاهر شود و بالا عروق پیدا گردد و این حالت ثانیه است
بعد علقه شود و این حالت ثانیه است پس منفقه می شود و مستعد قبول صوت
جوانی و استعداد تمیز اعضا گردد و این حالت را ثلث است پس مزاج گردد
و آب خالص گردد و اعضا اصلی تمام شوند و این حالت حاشیه است بعد از آن
تنه اعضا خلقت یابند و این حالت ساد است اما باید و نهیمه ^{نفس} نشین
رحم که بسته و در دو کف برالونهاده و در دو طرف است باز در دو طرف
اگنده پنج بجه بنی میان دو رالونهاده و غشیه که گرد چنین برآمده است اول
مشیمه و دوم عظامی و غشای سیوم را سلا خوانند و این است حافظ
ست از افات و صد **چون** حافظ چنین را در مزاج لولو که با آب محرق می شود

مقتضی

مشتاق به بین در فرج وانه فاطمین قره در چنی کبابه نسل الطیب خود
گلزار غصص بر کوه درم گلزار طاهر خلیل خوده پروا خود و درم خود
کبابه زر نباد که کبابی بر یکدیگر هم قند و خند شیر و مراد آید که بگوید
فاطمه وافع شهوت طین زبان حامله فاطمه ده درم کباب مشتاق آن
مات سایده سه سه هر روز بخورند **و** برای دفع خارش و کوش
فرج زبان حامله لعاب خطمی کل سر سویی شیر غیب اشک بکر کلان
و کافور ریاحی یعنی به هم سینی در گلاب سایده در فرج مالید
و باید دشت هرگاه عورت ماه نهم شروع شود باید که در ماه
و مرقات و البیان و غیره دادن شروع نمایند و وقت زادن از
عطاییت در درازند و پوست خیارشور بقدر چار مشتاق با دبان
بر سبک آن بر یک و مشتاق بقدر سبک جو شاییده نوشا نیدن برای
ولاده عجیب تاثیر است و استعمال مخططات و رالت و هند کلا
منزین و خم معین است بر سهیل و ولاده و نویسن حلیه و گل بالونه
جوش داده پس ولادت میکند باید بقدر و در و مشتاق باشد و شاییده

دهند و نوشته اند که اگر سنگ متطهر در دست گرفته شود پس در لایق
و در و که بعد و لاوت میباید و مار چل کند خوردن مفید است و کذا
بر سعادت اول کردن و هم چنین طبع سلیمه مفید است و بوی خوش
فایده مند و کذا آب صوفی فارسی مطبوخ نوشیدن **احسان**
علامت موت جنین آنست که حرکت نماید و اطراف حامله سرد شود
نفس متواتر آید پس اگر جلدی در اخراج آن نماید موت حاملهست بگوید
بودنیه پر سیا و نشان ایمن بر یک دست درم بر سر قوه هر یک درم
بجو سازند و معین به متقال نسین کرده دهند و عطسه آورند با استعمال
معوضات و بخور سلاج الحیمه یا سیرکین کبوتر و یا جاف و الکا و خرج جنین است و اگر
نیاید قطع باید کرد جنین را و قوا و ایل انبار را امید انداختن جراحی را قطع آنرا
کثره اسباب آنرا خارجی اند مثل ضربه و قحط بافته شدن اللام
نفس مثل غضب مزاج یا خوف یا غم و در درسد و اللام بدنی
مثل وجوع کبد یا کثرت جامع و شرف الدم و ما در حلی از رخت خرم
بر طبیب فرقی که باشد در آن و در افواه آن علامات این است

و تبحر حصن **علاج** آن تنقیه مجبور بعد نفخ مابدا الاصول و دوا البکتری و
و اگر کسب لایق تری برباح بود که باشد ریج غلیظ در رحم علامت آن
انتفاح عانه و در اگر زیادت **علاج** استعمال محلات ریح از معاین
و طریقه حاره و معجون حافظ جبین که مذکور اگر در حالت حمل مرز و خورد
مانع اتقاط است **نفع المل** ندیمی که حمل نماید باید که زن را نهاده در جاع
خود بلند بر دود و مرد بر وقت انزال که خود پیر و کن شد و چند
که انزال زن با انزال مرد موافق میفتد پیش پیش شود و زن بعد انزال
برعت بر خیزد و عطش آرد و نوشیدن آب بعد جاع عورت را
گاهی بد و سبکد بر انزال ق منی **دوا** که زنی را عاقر گرداند آب گیس تازه
فصل در تعذر لاله شهید خوردن ماسته روز در ایام طهر و حیض
فصل بعد طهر زنی را عاقر میگرداند **دوا** که زنی را عاقر گرداند نوش آب گیس
سائیده باب سه پیشه بان آلوده بعد حیض بردارند **دوا** اگر روز
و فصل در تعذر و صبح بلع نماید موجب غفیر میگردد **دوا** اگر سر خسته بدن
و در زنی پاک سائیده نمیده چرب نموده جاع نماید نقطه در رحم قرار میگیرد

دیگر احتمال فلفل کرد بعد معام منع حل میکند دیگر لک لک باید و در طعام
بزن داده باشد منع حل میکند دیگر سر گین مویش نشیند و ریه نمودن منع
حل نماید دیگر باغ البسبک کوفه کوبش باغ باج آن کوفه بعد ظهر بردارد
و بعد از آن باید دانست که عمدتاً برای اسقاط حمل مرکب و نوزاد حاصله گران
در چنین آئینه باشد و اگر حمل یکدوم باشد با سهویست اسقاط میکرد و در
که ماه زنایده شوند و اراده اسقاط نمایند خطر موت بر حائلست و اول باید که
مقد صافین با بسلین نمایند تا جنین ضعیف شود من بعد استعمال مطبوخ و
اقراص و فزاج سازند **قرص حلیت** مخج جنین و در جنین حلیت
مرکبی نیم فرس داب اهل بود نیم مرکب و جوهر قرص سازند و
درم بطبخ حلیت **حب** که اسقاط حمل نماید و نقل اهل مساوی بسیارند
و هر روز سه درم خورند **مطبوخ** مسقط کرم که حلیت تخم حلیت
شد درم در دو سیر آن بخت سازند چون نیم سیر باید مالیده و فلفل
تاد و نمک بپوشند **مسقط کرم** مرکبی حلیت مقل آن نمک سائیده
بخور کنند و اگر درین زیره گاو و امیرند خوشتر گردد **مسقط حمل** زبل کبوتر

بهرای نیم زردک برابر گرفته بخورسانند **دیگر** که ارتفاع محل نماید
و او را رخصت کند و هر مرفا و الحار که بپزدی آنرا بندها گویند مسادی
نشانستند **دیگر** که کرده شیاپ از زرد و بردارند **در** فقط نیم جبار
منزل جدول مسادی کوفته نیمه بقطران شسته فرود سازند **دیگر**
که ارتفاع محل کند معصاره خطل بنیه تر کرده بردارند **فرز** که منع
البتن کند و در رحم که بعد جاع بدید آید منع سازد و مار و مارک
سائیده بندها ان الوده غلو که کرده نفم رحم رسانند پیش از جاع
انغیل نمایند **دیگر** که بچه بندازد قطعه صابون را مثل شیاپ برشته
نفم رحم رسانند یا در روغن تلخ سائیده بندها آن تر کرده نفم رحم
رسانند یا زرد گاو یا زرد غلو کرده **دیگر** فرزند کندش مسجون
بچه بندازد **دیگر** شیاپ نیم بداند و در روغن بداند و الوده بردارد
رجا مرصیت شبنم محل و نام سیده شد برای اینکه صاحب وی است
بندارد و او را و حبس این کثرت مواد است که ریشش کند بوی نیم
در یاج غلیظ **علیه** نوشیدن نام و الاصول است و تنقیه مواد استعمال است

طشت از سر و لب محول و آنچه مجلس راج نماید و استعمال بر این اربعه و در مجرای
و در او اگر کم و بهار ج لو غازی و دروغن کلکلا نچ که گویا راج الهاد و قوره
و مات ماحه اس بر می گوید و در همین بر دهن حداب و جبر و کاد از ادا و جبر
نکته دوم سبب آن خلط صفراوی ناملمه است یا منی عار و منی که عا
میشود سبزی حاصل نمیکرد و او را از جاع **سبب** تنقیه بدن بفضیلت
و مسهل و کافور از اعانات بارده مثل نقاب بهیوینه و در سبب
حکمرده بطوح سازند و طلا براف از صندل و کامو و غره بر دهن گل
و در نع حبه منی یا دودیه که ذکر یافته **سبب** قاطع شهوت مردان و
زنان شهیدانه تخم غره تخم کرم و تخم کرم و کرم و کرم و کرم
و دودیه **سبب** از زرد خوراک نود و سبب **سبب** در سبب
از جاع علات آن تب نیز و در سبب و سبب و خاخرن و در سبب
و بر از **سبب** فصد با سلب است معده صافن و صفا و بر سره و عانه
نقیس و خطمی و با قلا و منفه است نیز و کاسنی و روضه از غذا
و آب است و در و عموض آب عرق غلبه و در و استعمال

حقنه بالنسبه وادان و عصاره آرت بارده و بطول بابی که جو
باشند و در آن با بونه و خطمی و اگر تخمیل نماید ورم و شدة کنند
پس معلوم شود که جمع می شود ورم پس لازم است در موقت حقنه
بالعینه گرم مثل لعاب بزگتان و حلیه و انجیر و صماد از با بونه و خطمی
و منفه و بزگتان و انجیر عابنه هرگاه نفخ عام شود و متفرق حقنه
نمایند بار الحسل و شوشانند در است حقنه مثل تخم غریزه و کما
بانهف باید ده من بعد علاج نمایند بعلیج فرجه که مذکور خواهد شد
و اگر باشد ورم صلب **علاج** استخوان بدن از خلط سوداوی و استحال
مریم و اطمینان با کلمقون و نقل و محوم بروغن با بونه و کشمش و لطف
بدرست و خطمی آبن سارند و روز دو بار **نصف** نافع ورم جم
رزد و چوبه را صلابه بروغن گاد نموده به پینه آلوده شایسته سازند
و بر دارند **محل** دافع صلابت رحم بر کاف صطکی برابر سائده و
رزده مضه تخم مرغ آمیخته در باره مار یک تبه بر دارند و روغن
غوان محل صلابت رحم است پنجاه مثقال غوان و سه و نیم مثقال

روغن کبکبیدنج روز خیسانیده هر روز بر هم زوده صفت نمایند و عمل آرند

در ضرر سبب آن عسر ولادت باشد طلق یا لعل یا لعل یا لعل

مال الفجار و سرمانشور علامت آن درد است و خدای مدد دوم **علیج**

حقنه نمایند بخبریکه نقیده کند مانند غسل و گشاید و طرح اصل الیوس

صابون بنشیند استعمال ادویه مندرک مثل کندر و دم الاغ و غیره و کل از میوه

اقاقیا و عصفور و شورمان و جوز السرو و جوزون و غیره که با و در

وقت شده در دافینون و زعفران بلین جاریه حمل نمایند و عمل الیوس

شدن وقت جامع **تلقاق دوم** عارض می شود بسبب بوی گاهی است

ولادت و شده طلق علامت آن مدرک گردیدن محسوس از گشت

علیج استعمال می رانم و حمل و مع ساق بفرما و روغن نعناع **استخوان دوم**

این عینه مشتمل بر عصاره و درونیت است و در وقت از است که در است

چون بهوش آید آنچه برود دارد و در میان کند و کف بر بدن در حالت

بهوشی نمی آید و بلا فسخ و سبب آن کثرت نمی در احکام مراد میوه

ترکم بود که کسب می شود و کسب می شود و در زن جرارد و اعفاء و ترش و این

باید

بیماری را از دور و نوازیست **علاج** در وقت نخست علاج می بود
غیر شمدین **علاج** بود و بعد رفع نوبت نفخ فرمایند اگر سبب احتباس
نمست مادر او گوشه زد و اگر از کثرت و فساد می بود استغواغ می شد
مخول و انار حیات و ادویه معده نمی خورد و اگر غرضت بپوه بود
در زردی تا آخر نماید **علاج** و آن خروج رحم است از فرج سبب
آن اگر از طوبت بلغمی خرج است که امر را این کنند رحم را عکس
در دشتید در عاده و نوبت و **علاج** تنقیه بدن و سبب بلغمی
و فرجه از چشم که تر باشد اباب مطوح فرط و طراش است و مادر کو
انار در رحم موضوع خود سهولت و صفا در عانه از ادویه قابضه و شمد
برای که تو بشود و بر گناه محاذی یافت و کما جمیع نوبت شرط و کند و
تا سه روز کنند و اگر باشد بر و ز رحم از اسباب عارضه پس علاج
آن همین است که او نوشیدن ادویه سهیل **علاج** سبب آن شود
مراج مادر است **علاج** بعد بلغمی مادر را سهیل تنقیه بلغم است و خوردن
جوارش کمون و کما در بابونه و تخم کبک و بادیان و سداب و قوی

و کمون و ناختوازه در بکافت **سیلان** زخم گاهی عارض میشود و عورت که
سیلان کند دایم رطوبات عفن از فرج و گاهی عارض میشود
سیلان نمی مثل مرد **سیلان** منقبه بدن از رطوبات کثیفه
بسیار متعال ادویه و محمول و سیاقا فایده **محمل** که منقبه رطوبت را کم کند
هر رنگ گاهی خشمت بر یک فرد مری ملک حوری از بدو هر یک نیم
خود سبب القدر که ادویه بدان شسته شود به پنبه الوده بردارند **از طاعت**
یعنی زیادتی اجزای خون جفیف و اگر در ایام غیر معاد باشد استحاضه باشد
و سبب این تا کثرت خون است بارت و حدت آن لایب علی بن رطو
بر خون که گشت کننده قوه ماسکه است **سیلان** فسیلین است برای
خون اگر باشد لایب کثرت خون و در رفت و حده خون شمشیر مثل
شراب بخار و غبار و رطوبات فایده مایه مایه کند و رطوبات
و فرس که با و چسباندن مجامع زیر پستان بر دو ملا شریط مفید است
از ادویه که جفیف مثل گل و باز و قشار کند و آقا قیاد گنار و این
که در بول الدم مذکور شد محل آرنج برای سنجاضه بر قوطا لایب گاه خون

نافت

بنافع است **قاع** خون حصی ز بره بوداده و ز بره بوداده بر دواست
برنج سرخ و زرد و زرد و زرد **خون** که خون حصی بنمایند سرگین و زرد
کوفته چینه در پارچه بسته بردارند و گذاشتند و اگر بیاورند و درین بگذارد
قوی الاثر **شیاف** قاع خون حصی باز و سوخته کمانه سوخته پوست
سوخته دانه فرما سوخته سرکه کلنا رساوی ساییده با هم آمیخته بقیه
الکلیت شیاف ساخته بردارند **اجناس حیض** اگر باشد بقیه خون
در بدن بماند و در دل لازم است خوردن غذیه مولد خون
و تقویت بدن و اگر باشد غلبت خون سردی آن آید
خط غلیظ بلغمی **عده** آن صندی رنگ و کثرت بول و نقل بدن
و زیاده و خواب **سلیج** است حال تخم کرفس و انیسون و رازیانه و بود
مسامی بل سوخته مافیل منموده باشند و اگر بسبب فزونی باشد
علاج الاغواختن باشد استحال سهل و غیر آن و فصد صافن و قوت
ایام حصی نمودن در حصی است **سلیج** در حصی و مسامی و در مرقه
سه درم اهل بودینه بادیان بر یک درم در سه شنبون

درم تخم کرفس سارون هر یک نیم کلفند زده درم **دیگر** لومار و
قوه حله تخم زرد که تخم زیت است یا نموازه یا دیکن و زرد
درم تخم کرفس سارون درم شربت بر و لای که تیره توله باشد
صاف نموده آمیخته بنوشند **مطهر** که حیف براند و استقامت کند
بوت گردگان بویت خیار شیر بر سیاهان هر یک توله تخم ترب
برنگ کالی اهل هر یک نیم توله کلفند و توله جو داده بنوشند
محر نافع اجناس حیف را تخم خنظل بخورند و نمین بر و نمین سدا
در بول و حیف است نافع بر و دة رحم **محر** که معین برادر است
کنجد سیاه خار شکم و واحد توله نیم کوفته شب در آب بنماید
و صبح شیره بر آورده بکشد شیره کرده بنوشند **محر** حیف و اهل
تخم جذر سرس یا دیکن سعد قوه کاکج مسافری نفوس را زنده **دیگر**
استعمال جوهرش گویند بر بول و طمست و دفع درد رحم و مجور
اطفال الطرد و باز و در طمست **محر** در طمست بهر قوه خنظل
کالی نمک موری زنده البحر تخم شربت گل با لونه غلبه اطفال از
برک

همه یک نام دارد که گفته می‌شود در باره پسته بردارند **در باره پسته**
حدود آن از دانه فقار است لوی تمام که نام آن بصرع نهاده اند
هالوی همین و سایر که بالهوا نامیده اند یا لوی طلف که نام آن
نهاده اند اگر باشد بسبب هم حادث شود در عین متصل
فقار **عدس** آن نیز در دست **علیج** مضد و تبیین و استمال غذا
و نیز در رم و اگر باشد بسبب ریح غلیظ که در فقار محض است
زیادتی در دست و عدم **علیج** آن علیج ریح کلبه و کوبیده
مار اللص و تنهین بروغن خروم و ضماد نفرون و سوط و کبر
و آب بادیان و اگر باشد بسبب طوبه که گشت گردانند رطوبت
و هم و قار را **علیج** آن بنقیه رطوبت و تنهین بروغن سدر
اگر باشد بسبب رطوبات **علیج** آن علیج تسنج و اگر باشد
بسبب و لقطه علیج نهادن محجمه و استعمال در ریه فایده **در**
در اگر باشد بسبب دی سادج یا بلغم **علیج** آن بنقیه بلغم حب
سورخان بعد صبح و ریح بادیان چار و ضماد رطل و اسق و یا بونه

بروغن خروغ و اگر از کثرت جماع موجب **علاج** منع جماع است و
عیون و حمام و تدبیر بروغن خیری و اگر از ریج بود علاج آن
علاج بلغمی است و اگر از املاء اگر بود از غول یا بن که موضوع است بر
علامت آن خرابی و حرارت یا علامات علیه **علاج** فصد یا بن
بعد از تدبیر بروغن گل و مانند آن و اگر ضعف کلمه شود موجب
کلمه **علاج** و **علاج** مرضیت که ساق و قدم شبیه بیا و فیل گردد و غلظت
سبب آن دم غلظت سوداوی است که ریش کند بوی قدم علامت آن
حرارت بلغمی کمودت **علاج** فصد یا بن است از دست حاصل آن
و اسهال بطنج اضمحون و باد کله من فی عصف و امعاء سودا و
نافع است و اینده در ابتداست **علاج** از کله من نوشته که کم نفع است
این مرض و حجت که بگذارند آنرا بحال خود و اگر اینده بود اگر باشد
قروح و کله پس باید که قطع نمایند از اصل **علاج** عبارت از درو
خود درم و اگر باشد در فاصل و من است جماع میگویند و من و من
این اورام است که جمیع نمیکند و مانند سایر اورام گفته اند مواد آنها غیر

اعضاء

و در اعصاب و عروق است و سبب این منفصل است و سبب ترش موجود نیز
ایها و حدوث آن از صفات قلیل است و از روم و بلغم ماله سرور رود تا بار
و اکثر شبانه و مرکب جمیع مرامله از سباب قوی امیر ضعیف است
و نشان دم خمره موضع دشمن و عظم انتقال و علامت صفوای است
مرکب کمی ارتفاع و التهاب بود و علامت بلغمی باطن رنگ دیگر
التهاب ارتفاع تبخیر و علامت سوادی نمونه رنگ و صلابت دم
و طلت در و عرق نسادر و است منبذی از روم که نازل می شود
از جانب حسی بر فم و گاهی مار که در انقباض اصابع و هر قدر طول
و مدت او زایل گردد و نزول او علامت بود سبب آن نام و وضع در
عمارت از درد و اک است **علی** این امراض بحسب خلط تنقیه است
بعد از جانب مخالف اگر در یک طرف بود و مبسوط مطبوع و سوزان
و سائیده و غیر منبذی و راجع و از سمت مغز و در صفوای مطبوع و سبب
و در صفوای ضما و ناسید مادویه بارده که در آن قبض است و مثل
بر قطن و ناسیک که در خارج صریح و خیار آب که بود و کافور و در بلغمی

کلت سورنجان یا نفوت آن باعث که داخل شود در آن خم فلفل و
لورندان و سورنجان و تربید و در بوداوی استنفذاج شود و الفصد و اسهال
بود نفیج عام و استعمال امره مله محله و مرغ نفوذ طبات که منجیه است که از
خروج و فطام و تخم و حج و فطر و طول از نابونه و حله و مرده و کوش و حاش
و در جمع در کت استعمال بودا و در ابتدا خطات بلکه استعمال مرصیا
در ابتدا موافق اند بجهت لکین نفع مثل نابونه و زبرکتان و در زدن چاودا
در بادیه ستور و در میان در خط که باشد این امراض را نفیج و مسهل
و نفذ استنفذاج کلی است و اگر در رسن شجوب این بیماری حادث شود غیر از
مسهل و نفذ و لری نماید و در مسهل دادن رعایت بکزان و حب است که
روز نفیج و باز در هم و چهارم مسهل بدیند و طلا باطله را و در مثل زرد و ابتدا
و در شدید بود و در است مثل افیون و داخل طلا سازند و وقت است
محللات مثل اکلیل و نابونه این نیز و مسهل جار باشد و سورنجان و در
نمودن در دست بجهت اختصاص او باین مرض و بعد مسهل در است دادن
منفیع نافع او جامع مفصل با دین نجم کاسنی غلبه بر سبب

روا حدود و درم پنج بار بآن پنج کاسنی پوست پنج کبر الی الی
و شغال گل تا بوند درم گلفندست توله بشور و معول حوت داده
نموده بپوشند **طریق** سه میل صفرا و بلغم نافع او جاع مفال
و دوس سورخان شربین بجد درم سترخ پوست پهلایه زرد و بر یک درم
گاوزبان نمک بر سیا و شان اصل کوس سترخ کوفته بر یک
درم ترید محوف را زبانه بر یک دو درم زنجبیل خندیرم انجیر خندان
سپستان است دانه سنا و کی است درم زنجبیل فلوکس چهار
بر یک دو درم بستر و میل آرند و اگر بلغمیت زیاده باشد ترید
و زنجبیل را بر دارو نمایند و در آن ترید که در مطبوخ است و
سردار و کم کنند **طریق** نافع او جاع مفال اخلاط ملته
مستعمل بعد نهج ماده و استغفار مطبوخ با پنج روز سورخان شربین ده درم
سنا و کی نهقد درم پوست پهلایه زرد چهار درم ترید محوف ^۲ درم
مغز بادام سله غار لقون دو درم زعفران و اکس فودس آرند
و قند نصف وزن خوش ترست با بجد درم **طریق** کبر قوی

مانع از جامع مفاسل و برص و هتق و متق و احتلاط از زنا منع و مفید از
عصا بوسه بکمالی سکیج حاوی سیر مقل و سیر مقل و سیر مقل و سیر مقل
بر یک سیر خرد سوزنجان شیرین افیمون بر یک سیر خرد و سوزنجان
حب النیل بر یک دره خرد و گلستان غار یقون بر یک سیر خرد و سوزنجان
سیر الطیب مصطکی در پختی و زلف از بر یک سیر خرد و سوزنجان
هفت خرد و صمغ باب حل نموده ادویه کوفته چغندر نان کستره
سازند سوزنجان درم **سیر مقل** مانع از جامع مفاسل
ده درم بوسه بکمالی سکیج حاوی سیر مقل و سیر مقل و سیر مقل و سیر مقل
مقل و واحد دو درم زخمیل سیر مقل و سیر مقل و سیر مقل و سیر مقل
قوه و واحد دو درم مانع از جامع مفاسل و برص و هتق و متق و احتلاط از زنا منع و مفید از
سیر مقل و واحد دو درم زخمیل سیر مقل و سیر مقل و سیر مقل و سیر مقل
این سیر مقل و واحد دو درم زخمیل سیر مقل و سیر مقل و سیر مقل و سیر مقل
ادویه سازند حاصل از جامع مفاسل و برص و هتق و متق و احتلاط از زنا منع و مفید از
ده درم سوزنجان شیرین افیمون بر یک سیر خرد و سوزنجان
حب النیل بر یک دره خرد و گلستان غار یقون بر یک سیر خرد و سوزنجان

درم

در عمل وزن او دیر سست و متقال بوق بادبان و مجنون
با بونه که مذکور در لسان است نافع او جاع نفاصل است مجنون گفته
نافع او جاع نفاصل ^{مجنون} چو کجی است توده مصطکی خود غرقی از غفران
دار چینی سنبلیله و ریحان ساج و ح اسب و قنصل دانه
قاند فلفل دار فلفل ووردان خد بدستر نخل سبط رخ
کمون ایون نخل نجان بهمن سفید و سرخ برکت توده مشک
متقال عمل است چند و اگر خد بدستر امیل بد است و عیوض آن
جد و ار اندازند خوراک و متقال ^ح دقت شدت در وقت
سبط رخ انبوس بر یک درم نیم کا موز را پنج بر یک و درم کوفته بخت
بقدر طغیازه چهار ساژند و بخوراند و کشید خشک و کورخان
سیرین و نبات کفوف نموده استعمال کردن ممکن در دست
سرب روغن فلفل که صفت آن در طریقات جهت در و بار
مرغن مفید است سست است که درم ^{روغن} ^{مجلس} ریح نافع
او جاع نفاصل بار دست برکت تخم حلیه بار و عن کجده القدر که بوزند

و شست کرده و در آفتاب بپزند و بعضی آب برگ عسله را با
 آن روغن که بجز بوی آنند از روغن مالند و **روغن بوم** بامع در دماغ
 و طهر و در که حادث شود از غلت آن که جو بچنی حکوفه روغن
 کبود رنگ در دماغ بامع و با در گرفته روغن کبود با و از آن سریم با
 ملا در چهار عدد و تقسیم نموده و ملا در را در روغن کبود که سیاه
 و خاکستر کبود صاف کرده بگذارد و مالند و از هوا بر مهرند و **روغن**
بامع در در که و ساق و عرق انسان اسپند و خنی را در روغن
 کبود بسوزند و بوی آنند که اسپند سوخته شود و صاف نموده بگذارند
 و مالند و بعضی خنجر نوشته اند که عمل بکرطل و خنجر بکرطل است در
 آب ترخاید و با چارطل روغن کبود بوی آنند با آب برود و خنجر
 و عمل بسوزد و صاف نموده بگذارند و بعضی خنجر بویه و درین اصفافه مالند
 و بعضی علقه قرصا و بعضی قسطنج **روغن با محو** بامع گزنگی اعضا را محو کند
 با روغن کبود امخته مالند **روغن بامع** در در که آب برگ میان در
 روغن کبود بجز بوی آنند از روغن باندنیم اوقیه یا بخود ای که بره در آن
 مالند

در دماغ و در که و ساق و عرق انسان اسپند و خنی را در روغن کبود بسوزند و بوی آنند که اسپند سوخته شود و صاف نموده بگذارند و بعضی خنجر بویه و درین اصفافه مالند و بعضی علقه قرصا و بعضی قسطنج

نیمه باشند انداخته بودند بر غنومیز نالند و مالیدن روغن حنظل نافه
از جاع است و صفت آن در امراض خفیه گفته است **روغن چاچا** نافه از جاع
مفاصل در پنج و پنج و عشره خفاش برینه بزرگ در روغن کهنجد بود
و فیکه مهر السود صاف نموده بکار برند **روغن چاچا** ساده نافه از جاع
مفاصل است برگ خاچا بزرگ در آب بجوشانند تا نصف ماند
صاف نموده با یک رطل روغن کهنجد بجوشانند تا روغن بماند **روغن**
اصلی نافه از جاع مفاصل و طهر و مفید عرب تیر و رقی ایلی و دوزخ
از پنج خور آب بجوشانند تا آب باقی ماند و خور و رقی ایلی با یک
دیگر و زرد کتان آمیخته با یک بجوشانند تا روغن کهنجد با روغن بماند و
حاجت طلبا نمایند و بعضی غویض روغن کهنجد روغن گل اندازند
روغن گل تدبیر آن در حمام نافه در دپت فرم است و در مفاصل
دست کننده اعضاء سترحه کل کادی بعد لکتن در روغن کهنجد
انداخته چهل روز در آفتاب بماند و تدبیر روغن سداب در روغن
انفند مفید از جاع طهر و مفاصل است و در کور در فایه **روغن** مفید

ام جاع مفصل و فالج نیز در دل حرف بر یک جا بر توله در چهار چند است
 یکسانه روزی سازند و بار و غن یک نیم با و بجز مانند تالو و خود
 صاف کرده آب مالیده **همان** روز غن خا و مرکب در و نعل
 حار و بار و نافع است خاک شیر شیطرح کور خان برابر در ده چند
 آب پزند مانند بر آن روغن کشند آنمخته باز بجز مانند
 نازک بوز و روغن مانند صاف نموده کهن نمایند **همان** نافع در و
 مفصل و وجع رگبه و کوس حله شهادت سادی که بر بر همه با هم
 بجز مانند و سائیده ضاد سازند **همان** نافع و جمع مفصل کعبه با و
 واحد توله مغرب الخورع سائیده نیم گرم ضاد **همان**
 نافع و جمع مفصل تلخ فی زجین با هم سائیده و روغن کشند آنمخته نیم گرم
 ضاد نمایند **همان** نافع در و مفصل و وجع رگبه و کوس که از نازده
 بار در و عمل غلبه کاسنی تخم خطمی حصص شیرین بر در حد
 دو درم آرد و جو چهار درم کما بوی خوشه خاص کسرخ قوئل کل
 آقا قیاز و جو پیکل کسرخ هر یک درم اقویون بندرم کوفه چینه با آب ضاد نمایند

همان نافع نفس بارد و برگشت مرغ بکوشانند و سائیده خماد بپاشند
نافع در در که و عرق انس صابون یا خنجر مخلوط کرده باب سترشته خماد بپاشند
و بعضی شحم جفتل نیز آمیزند و بعضی کور بخان تلخ نیز همان نافع نفس حار
بر زرقطونادر که که بخته خماد نمایند **خماد** نافع ورم و درد بار و زخم و
کوفته و عسل سترشته خماد نمایند **خماد** نافع درد و عفت ماعدل سترشته
نیکرم خماد نمایند **طول** نافع درد مفاصل و نفوس حار و سرد و باد
نفل نمایند **صفت** شب حار و غریبه بود که در دل کشف گردد و در موط
روح و خون و اسرائیل جمیع بدن بر آکنده شود و استخوان فعال
بدن عزیز رساند و اجناس مهیات بر سه قسم است یکی حیوانی
که شغلش بروج است حیوانی باشد یا نفسانی یا طبعی و پیدا می شود از افراط
غضب و غم و هم و فرح و فکر و فرغ و سیر و لغو استغراق کثیر و از درد
و خمه و جوع و از زکام و زلزله و کثرت شرب شراب از خوردن
دیگر و این پنج اکثر می آید تا سه روز و می کشند در معی بوم اعراس
مور **صلح** آن متاخر است چنانچه تفریح در معی و تسلی در غمی و شربت

در فرجی مشاهده در سبی و تغذیه در جوی و کبکین ربع در دردی اوست
علی اندا و تبرید طفل و نفوس قلب رین کافیت و اجتناب از غذای
و نفیله و درین تب این غذا را بر بارند و اسهال نکند که در پنج خوراک
حادث شود از خط پس اگر مواد ظریفی معوض شود داخل عروق لازم باشد
تب اگر باشد خارج عروق لازم بود تب باید و ایراد خون مکان
آن داخل عروق است تب آن باید لازم پس اگر از جوش خون بود
سوزش نامند و اگر از معوض خون باشد مطبقة خوانند و علامات غلبه خون
از سرخی رنگ و و بول و غیره پوشید میت من ابتدا ان نوعا قوی
و در مطبقة باشد اعراض زیاده از سوزش پس باید کثرت و قوت و
بر قدر باشد عفونت و در زیاده ماسکه او بعضی **میت** بعد فصل
بطبقة خون است تبرید از لعاب اسفول و سیره نیم کامو و کاسنی و حیار
خرد و شربت عفاف و کچین ساده و غیره و تغل غذا در مطبقة نیز مفید است
اگر باشد عفونت و در اکثر خون و اسهال از ترندی و اطامخ غلبه است
و غذا را **السعد** ساده غلبه نیز ملذذ است و از حبس باشد و جوشد تا پاکیزه

نوع اول

بقوام آورید **لحم مرکب** غلاب چهل عدد و عدس شصت عدد و نخود سی عدد
که سه خشک هر یک ده درم شب در عرق شانه تر نمایند و صبح جو
صاف نموده شب چند قند بقوام آورند و اگر عرق شانه موجود است
شب درم همراه او پیساید و بگویند و آب قوام سازد و دانه
تر نماید **شربت** برای تب و سوزی غلاب الوکار و هر واحد یا چوب
دانه پنج کاسنی و دو توده تخم کاسنی تخم خابین بنفشه اصل و کاسنی
بعد از آن شانه گل مخلوط تخم ختمی تخم خابری هر یک یک عدد
اگر تازه بود حار بوده و اگر خشک است با کمی که گریز سبب آن است
قند کنیم مثل بستر خسیانده بقوام آورند و خوراک است نوله یا درم
خاک سی سبز و زرد و سماجی و قتی نوشا **مندی** **مندی** اگر ماده آن
جای عروق معفن شود بکوبند و در میان بلزله می کشند و غلبه صفرا
از بلخی دانه و زردی را رنگ سنگی پوشیده و عارض میگردد
باین صناع و عی و کرم می امرد و این شب مثل می لومعه غریبه است
که کوبان شود اکثر روز چهارم نظار میکند از نیمه اگر دافع مکه طبیب علاج

و این راغب خالص گویند و اگر صغیر بلغ آمیزد آنرا غبغ یا غب گویند
و اغراض آن دو است با و تپ و اگر قش و گداز استن از غب یاد شده
و اگر ماده آن داخل عروق متعفن شود و تب لازم بود و بگوید ریاضه
غلبه کند و ماده ضوادی اگر قش و گداز متعفن گردد داخل عروق
بسیار و حراره بدرجه اتم بود و محرقه نامند **مسح** روز یکشنبه
آوردن اسنجول بعد توره بشیره مناسبه بلع نمایند و آن غلبه کند
و صبح آن دو درم از سر تخم کند و آنه بشیره بر آرد و از شفا مبداء
عاب بخورد و شربت بلوف و دوتور و اخگرده دو درم حاسی با
بوشانند و اگر خوابی و در دوسر باشد شبیه مخم که دوسرین بشیره
خم کامو افاده سازند و اگر ادرار منظور بود بشیره مخم قیاسین و حرقه
نمایند و اگر قش بود و عیون شربت بلوف و سریش و شربت سریش
برل نمایند و عیون عکسی اسنجول و رت بالای تبرید باشند و کچن
ساده و شربت لیمو و سریش و سریش که سرفه باشد سه روز تریو
فرمانند و وقت برز که کچن و آب گرم قی فرمایند تا صبح خارج گردد

و از حرکت مجموع ارزه کم آید و وقت فرو شدن تریب لویه نمایند تا
بقیه حراره و بخار مرتفعه از سر فرو شود پس اگر احوال کین یا حراره
تب کمی کردید بر همین تدبیر کفاس از نو الابدسته روز نقوع منفع
بدند شانه نبشت تخم خطمی غلبه الشعلیسم بخارنی کل سلوک
سرخ تخم کاسنی مرکاب و در سمبستان معتده وانه تب در آب
گرم خیابانده صبح آب صاف گرفته سکنجین و کلقدر و واحد نوله
آمنیته بنهند و اگر حراره شدید و قوی الانتهای شد ادویه را
در قیاس مثل عرق شانه و عرق نیلوفر و عرق غلبه الشعلیسم
آب نقوع نمایند و صبح آب صاف کفاس بدین گرفته در آن آب از
کافور و صندل و زعفران و برنج و نبات و سیره بر آورده دهند
که سریع التکلیس حراره شود و بعضی اطباء در تب مطنوخ سیره ادویه
ند کور نیز تجویز میکنند لیکن اگر حراره زایده باشد و شایسته اند بهر
و اگر سرفه باشد سکنجین موقوف سازند و در نقوع اصل السوسن
کاسنی افزایند و در سستم درین نقوع فلوین خایسته سوسن نوله

تمر سدی بیج توده اضافه نماید و عمر سدی را در نفوذ او و به سرزند
و مکنون جای سبز در آب دیگ کلاب نفوذ نماید تا پس از آنکه آب
نموده بروغن بادام باروغن گاو یا شیر نموده و با هم مقطر که در کلاب
بر آورده باشد اضافه نموده بمولد و الو بخار و خست و تهن
نیز مناسب اند آنچه موقع دانند اضافه نمایند و اگر سرفه بود عمر سدی
موقوف سازند و دیگر در آب داده بار مسهل گیرند و بعد سه روز اگر
بقیه و اژه باشد مثل قرص طبخ شیرین یا سبب به عمل آرند و الو غرق
نیز مناسب است و غذا اگر آتش نالد ایل مونگ یا خسکه یا فقط دال سو
نفر فقط و بعد سه روز اگر سبب مناسب و در علاج تنگی لازم و حقه
زیادتی تبرید است مثل قرص کافور و شراب سدر و غیره خلاصه که کم خند
نسخه مفید است گرم **در سرفه** معتدل مغزوی یا عطرش و انصاف معده و در
گل تانه یک قطره و در طحال نجیب مانند چهارین آب مانند الیقه منموده
با کیمین قند قوام آورند و اگر قوی خوانند مکر نمایند و در قند گل تازه را در طنج
در الفوق نافع است مغزوی و در قند که و تازه و در شیرین را اولی

ملفوظ بخورده بالادب آن گل با تمیز آرد ملفوظ نمایند که تقدیر انگشت با دروز
مقتضی الهی و خیر شمنی بکند از تا چشمه شود گل با خیر آرد و در کرده و راجع نموده
آب آن بگیرند و در سبب ملوفا یا قند یا بر تخمین یا خیریت یا کفند یا این
بهره مناسب دانند آنچه نموند **نارنگه** قند را مع قند خار و صداع خار
گل ملوفا را نه نیم رطل و از خشک دو اوقه و در چهار رطل آب کوبش کنند و
صاف نموده با کیمیا قند بقوام آورند شربت صفت در قند با کیمیا و کیم
نارنگه نافع حساب و سر و دماغ صدف صفت کیمیا و در آب کوبش
نارنج مانند صاف نموده بدو خود قند بقوام آورند اگر ملین زیاده بود
بطریقی را و در دیگر سازند **نارنگه** نافع تب صفراوی و دماغ ملین
شکر صدف بقوام گشت نموده برابر وزن آن آب سرد و آب اندازند
و یکموش خفیف داده فروود آورده گلاب افزوده بکنند و بکنند
لکار برزند **نارنگه** نافع تب حار دافع تبص لعاب کلیم و لعاب
لعاب بیدانه لعاب مقبول از نرنگه عسل و عسل و لعاب و دره بدو
قند بقوام آورند باید لعاب یا غلیظه بر آرد **نارنگه** نافع

تب صغادی بنفشه صاحب فخره پوست نج کاسی تخم کاسی تخم حاشی
خایین مسادی سرکه شوره قند و عسل و قوام آورند و لیسیم تخم ترنوبان
تخم کدو شیرین بنفشه و اگر سرکه موقوف نمایند شربت بخوری ببارد
در تب نافع تب صغادی و مصلح اخلاط محرقه مایع خده چون تخم حل
شکر قوام آورده شدم آب لیمو اضافه نموده بکده و جوش داده و در
آرند و در نموده بکده دارد **در تب کاسی** نافع حیات محرقه تخم کاسی تخم حاشی
تخم خرزهره بکونه بر یک در تخم کاسی چهل گرم افرا و بکونه شربت
و جوش دهند و بکفند یا در تخم قند قوام آورند **در تب** نافع تب صغادی
بعد بپزد داده شود طبایع کاسی هر واحدی خورده و کوفته چتره و صابون
دو در تخم **در تب** نافع تب صغادی و بنفشه بعل آرند و زرد شکوفه بخورند
طبایع کاسی بر یک در تخم خورده و مقطر تخم خایین را بنوشند تخم کدو بر تخم
کاسی منحل بوده بکده بر یک در تخم کاسی یا در تخم صغادی بخورند و در آب
که در تخمین حل کرده باشد و صابون سازند شربت و مثقال و اگر کافور اضافه نمایند
قرص بر یک کافوری یا منزه **در تب** نافع تب محرقه و شدة حراره صغادی منحل

[illegible]

گسله تخم خیارین براده منحل کیم کاسی گل بلور ز سرکه حبث الی
بر یک طار در هم گنار دو درم در آب ادویه خیسانیده من بعد
خوشانیده صاف نموده سه چند قد بقوام آورند و در آخر
قوام دقتیکه سرد شود پوست پرورن سه و طکابیر افزایند و بر
دو توبه پیموده تخم غره بریان و اگر سرفه باشد کیم کاسی گل بلور
وارند و عیوض آن اصل الیوس افزایند و بعد تیار کنند و بر
صنع عربی بریان و کشته بریان سائیده آمیزند **دوا** نافع صفا
اگر رین ادر است نمایند شب صفراوی که ماده آن خارج شود
بود و خالص بود همانند تر سندی دو توبه در آب تر کرده صبح آب
صاف بجا بالیدن گرفته بقیه که است قول در سه فرود رده بالا
آن نفوع تر سندی که لبریت بلور شیرین کرده باشد و اگر
باشد قدری کیم کاسی بریان **دوا** نافع شب صفا
بلور و وقتان خاکسی مقال هر دو را بچوشانند اگر در عرق شامز باشد
نه و الا در آب چنان نیم پاو نمایند از بار چیه مختلف صاف نمایند تا بلور

در بار چه چاکند و خاکشی هر دو آن آید بقدری نبات یا لبرست نبات
بشیرین کرده بگویند **نایه** خاکشی در اینجا نوشتن از درون دوشم و در
حراره اطفال شیره فقط حکمی مطبوع را در غرض آنست مفید نیست
نایه بدانکه وقت غذا بر نفس بعد و رسدن حراره تب خورد
اگر تب لازم بود وقت کمی آن و غذا بشیرین است و است
کوی لازم باد این که در سنگ خورده و کفاناخ و کدو و کور
بهر از کدو **نایه** غرض از آنست که سیم داخل هر آرد و به و هم در غذا
بگیرند نمندی خام سرخ رنگ بوبت آنرا مقارن سازند و شیرین کنند
و هم آنرا بر آرد بعد آنرا در آب انداخته شد چون نیم بود
تر نمندی در آب بر آورده مواد نمند چون اندک کشکی گراید در آب
که مطبوع نموده اند آن آب صاف کرده حشید شکر آمیخته
مع نمندی مقوم نمایند که قوام شیره مثل قوام شیرست گردد و بگذارند
و اگر **نایه** آن سفت شود خارج کردن نمیکند هر روز
و آنرا با پیچ گویند و مواظبت نمیزورند و علائقش مثل علائق باقی

دایره است الا آنکه نباید داشت و به هر چه در باشد عرقی در آن گز
وقت مهارت گاهی و دفع ماده جانب طلا گاهی و مهارت
بمن چرا که نه حرارت لایع و اگر بلغم مورب بود و نواحی ملایم
و عرقی آن متعفن شود و نیز عرق گوید و غلج بعد از تحفه بلغم
مطوح نافع است بلغمی و مضج بلغم باد این منقش هیچ با و این اصل
منقش مخلوطه کا و زبان هیچ گزین بر واحد و درم بر سنجید این شانه
بر کایت درم کفشد و دو توله سکنجین بروری و دو توله انداخته بود
مطوح دیگر نافع است بلغمی و مرکب مختلف با و در و کاعی حکم کش
بر کایت درم کفشد چار درم شانه شانه جوش داده صاف نموده
کفشد علی و سکنجین بروری بر واحد و دو توله و داخل کرده بپوشند و بعد
منبع مسهل مثل سنا و کی و ملکوتی خایس بر و ترم بر چه مناسب احوال باشد
اضافه نموده در مطوح مسهل دهند و وقت است فی اولی است **سنت**
کش نافع است مرکب مزین و بلغمی و مضج شفا حکم کش و هیچ کش
بر کایت منقش حکم کانی پوست هیچ کانی نیفتد کفشد و مرکب شانه و در
چار منقش

چاره شغال تخم خیارین گل سلیم در یک مثقال گاو زبان بادیان
تخم خربزه میون بر یک مثقال غنایست بستان موی منقعی بر یک مثقال
قند چند ستور سازند و گاهی اضافه کرده میو و درین سرکه المود
و در شصت جگر اضافه نموده میو و در رنگسیدانه جذرم شل الطیب درم
کلمین درم نافع تر است بادیان جذرم پوست بچ بادیان
درم تخم خیارین ده درم تخم کثوث بچ کاسنی مرنگ جذرم سرکه
بکسر طبع قند چند ستور سازند **درم** معتدل نافع
حبات بادیان کاسنی تخم خیارین تخم خربزه هر واحد درم بچ
بادیان بچ کاسنی هر واحد چار درم قند یا و انار و سیاه بنده جو
صاف نموده تصفیه قوام آورند **درم** نافع تر است و مرنگ
بادیان بچ کاسنی اصل لوس شایسته ماد آورده کاسنی مرنگ بادیان
تخم کاسنی تخم کثوث در صرسته تخم خیارین تخم خربزه بر یک مثقال قند
بکسر یا **درم** نافع تر است مرکب مقوی جگر مفید سیح که کاسنی
شدرم گل سرخ جذرم طبع سرد بادیان درم شل الطیب درم

نیدرم فرض سازند شربت دو درم لبریت بر درم معتدل و دونه
زین گل نافع می لغوی کسرخ چیدرم اصل کوس جاید درم بر چیدرم
 سبل الطلپ طبائیر یکایت و درم فرض سازند شربت متقال لیکن
 بزوری و برای تب کرب اضافه نموده درین کم گاهی نوزخ خایین
 واحد و نیم درم **ناید** باید داشت که اطباء در آنجا حبه معنی خاکسی را در
 تب کوبی می بادی حار باشد یا بار دخی که در حی و قی نبر استقال نماید
 و طالاکه در هیچ کتب مفیدات مفید می نوشته ندیدم و مزاج آن گرم
 و سرد و تر و اقل نوشته اند وافع برودت اش و علاج در حمایت قریا
 و شرح بسیار کور آن یافتیم علیکه استعمال آن از قول طبای اهل
 باشد و لکن حقیقه مفیدتها بود **درم** نافع حمایت مزمنه منفع شد
 کسید بر بول نافع معده و کبد استین سازدن پیون کم و کسید
 نلیج شکامی ماید و عاف مطلق کسرخ سبل الطلپ کم گاهی مساک
 کوفته چخته باب قراض سازند شربت متقال لیکن بزوری و اگر گل
 نباشد عوض آن بر گشت از آرد از بند **درم** نافع تب بر زخوال

دوازده گرم ریوندرختی درم زنجبیل صمغ عربی بر یک پودرم کوه خسته
بفرد کوه خسته ها سازند شربت با دوجب میس از آب است **دوا را از**
مستقل در تب بلغمی است و مذکور شد در قولنج **العالموس** نوعی آرتی است
که اندرون کرم و سردن بلغم کرم باشد سبب آن عفونت بلغم بود و در
باطن و نفیر العکس العالموس که اندرون کرم بود و بلغم ظاهر در علاج
هر دو قوی یکدیگر است تنقیه بلغم بعد نفج و دیگر حمی لیلی که بعد از
لب آب آید و در درنه العکس حمی باری که روانه آید و لب و علاج
این نیز مثل علاج بلغمی و حمی غلبه نیز حادث می شود و در آن عصاره وقت غریبی
و عصاره آن بایا اکثریت بلغم خام است و العصاره آن بلغمی هم مستعد
پس افریت باید قوت بجهت سارکت و علاج مثل علاج تب بلغمی و در
حمی غلبه داک بهترین تدبیر است بلکه نوشته اند که مالف روز دلت
از فوق لبوی افضل و لازم است اسهال موقت که در تنقیه لغیف حدود
غلبه و حرکت مواد خفیه است و اگر غذا دهند قوی گردد تب و اگر
غذا ندهند قوط ساقط شود و این بهترین است و صکه تقطیل داده و تطبیق

آنرا نشانه بود اغذیه نمایند و حی عشت از صفرا نیز حادث میگردد و علاج آن
بعد در نیت علامات صفرا در غذا مار السعیر و آب انار پس سبک است
صفاد بر سینه از صندل و گلار و باقی علاج تب صفراوی **سج** یعنی سبک است
و آن دور یکصد روز در میان و از هر اربع گویند و در اگر مایل بود
اماده این ششغن شود خارج عروق و کمترین وقوع ربع لازم و این سبک
تب چه جای که ربع لازم باشد و ماده آن در اصل عروق ششغن شود و ابتدا
میکند تا قشر و در تب درین تب سبک بشود بدینکه گوشتی نفس میگیرد
عظام را و فواصل او سپید از اخراق صفرا و از اخراق دم و از اخراق
که در نیت گردید از علامات به خطی که مایل از اخراق آن دور ربع لازم که
ماده آن در اصل عروق است تا قشر تب بلکه استند و یکصد روز چهارم
سج روز نوبت غذا و آب مخصوص است و بعد از جامه اگر در وقت
اول و شب و اگر از اخراق خون بود و عظام سبک علامات دم جایز است
نصف سبک از جانب این بعد دو هفته نوبت و اگر در فصل خون سبک آید
کمتر گیرند و بعد از فصل استخوان خطه شود و اما مایل به آب انار پس سبک است

مسئله اول درین اسماء است نصف خلط نخوده و حلاوت
و است و در وقت طحال کج نماید و یکیدن معده است و در وقت
و در ربع لازم قصد باین نماید فی اسماء که در دلم در ربع نماید
نصف معده یک کوهادی ششده کاهریان پنج کاسنی اصل
افتمون در هر هفته یک کوهادی ششده کاهریان پنج کاسنی اصل
است عدد نصف معده دو در ربع کوهادی ششده کاهریان پنج کاسنی اصل
آرد و بعد نصف معده فرایند که در راده بلعی و کوهادی ششده کاهریان
افتمون تا خواه غار بقون بر یک است و این اسماء ششده کاهریان
اول انکه بالی کند طوبات را که در کاهریان غار و صفار اند و می
اندر نه بدقی مطلق و دوم انکه بعد از این زمانه بالی میکند طوبات را که در
اندر کوهادی ششده کاهریان یک کوهادی ششده کاهریان یک کوهادی ششده کاهریان
طوبات بالی انکه در کاهریان ششده کاهریان ششده کاهریان ششده کاهریان
افتمون را از رانه بر یک است بلع نصفی پنج ابار ج غیر اثر بر یک است
دوم در ربع برای ربع معده تقیه باید داد تا خواه اصل الطبع و ج

[illegible]

از ساقی نخل و بن بار و غذا دهند بار الشعیر که بابو اللهم بختیستد برای نخل
در نافع حوارة و قی شانه کدوی تازه هندوانه و قی شانه حوارة و قی شانه
تازه میلو فر برگ کامو برگ فنه از اینها هر چه بپزد و در جوش آوده
لفف باند آئین سازند و بعد بر بدن و لطف کردن بامست مؤثر
باروشن روغن کدو و غیره توین نمایند **در** نافع تب و قی و قی
کافور زعفران هر یک درم اصل السوسن منو بیدانه خشک کاس فیدر و
دو درم قی و قی شانه حوارة و قی شانه حوارة و قی شانه حوارة
هر واحد درم صمغ عربی کبریا هر یک درم قی شانه حوارة و قی شانه حوارة
در نافع تب و قی و قی شانه حوارة و قی شانه حوارة و قی شانه حوارة
کبریا و قی شانه حوارة و قی شانه حوارة و قی شانه حوارة
منو بیدانه خشک کاس فیدر و قی شانه حوارة و قی شانه حوارة
و قی شانه حوارة و قی شانه حوارة و قی شانه حوارة
بابش نرم گوشت کرده و قی شانه حوارة و قی شانه حوارة
علا مید و بکار برند **در** نافع تب و قی شانه حوارة و قی شانه حوارة

تخم خاوری شامه برگ منقوع فرود واحد و درم شربت با بوی انار و حب ساینده
آب صاف گرفته تخم کاهو خردم سیره برآورده در آب تقویم بقدری که
سیرین کرده بنوشند اگر اسهال بود بقرص طباسیر فایده **نافع** گیم
و سرفه شامه بیلو فرغنه تخم خاوری بنمکونه تخم خلمی تخم خاوری بکم کاسی
براده ضدل برکت اصل و منقوع نمکونه سه درم پستان شتی عدد دهنه
درم ضد نفد یکیم با **دوره** نافع مدقوق پ بخره لولو سائیده زهره
سائیده برکت درم گل بیلو فرغنه درم گل سرخ چار درم مورخ کدو سیرین
مورخ خاوری تخم کاهو کربال تخم فوفه مقطر طباسیر ضدل سفید سوده برکت
درم کافور رفوان برکت درم ورق نقره درم شربت انار سیرین
شراب ولایتی برکت یکیم خداد و سیر بدستور سازند **نافع** جابجا
که با اسهال بود ضدل بگلای سوده گل سرخ طباسیر کدو فوفه مقطر بران مقطر
بریان کربال سائیده زهره سوده بگلای سیرین پودرین سیرین
واحد درم مورخ خاوری دو درم رفوان دو دانگ کافور دانگ نقره
نیم درم ضد نفد اگر سرفه باشد صمغ عربی برین را بسوزانند یکیم **نافع**

دانه

دانه

فصل در چنانچه غماست لیکن در ذیل حی و ق در نمایندگان
غلبه جوکت بر بدن بی حارزه متب غلبه متب آن لاعی بدن
و پوست در زیر رسی او آید و در وقت است و ضعف اول
زین نامی میگوید علاج غلبه متب غلبه متب غلبه متب غلبه متب
علاج پذیر نیست و استعمال در غلبه متب غلبه متب غلبه متب
الحم در زده بعضی مناسب است باید دانست که هرگاه مرکب غلبه متب
و خلط بدواری میروند و در کسب است حال غلبه متب غلبه متب
بدن نور موجود باشد و متب دیگر آید و نه حارزه نامند و نیم آنکه بعد رفع
تیب دیگر آید این اماده گویند میویم آنکه هر دو محال است
اما اگر غلبه متب و اگر دو متب صفراوی مرکب غلبه متب غلبه متب
آید پس بداند که بلغمی است بلکه اعتماد و اعتبار نزدیک الطیار غلبه متب
خلط است و از مرکبات مشهوره تب طر الغیب است که مرکب غلبه متب
از صفرا و بلغم نامی لازم باشد و صفراوی و امر العکس و در علاج این
تفسیر در استفراغ ماده نماید که در مسهل مخرج بلغم و صفرا باید داد و در

غالب بودند پس از آن زیاده مرعی دارند **غالبه** اگر زیادتی نمایند
و ضرورت در نهال آنکه با جمع عرق اصلاح می پذیرد نبات اگر زیاد
ساکن می شود بر لطا اطراف و ملکایم و نسجین بنابر و گاهی ساکن می شود بر نبات
که بسیار گرم بود و در عینه و انکسار نبات بخاران و در پی افراط عرق پس اگر
باشد بحرانی و حبس حبس آن و اگر تجاوز کند از حد و حبس آنکه اندک
هوای نمودن و ترویج و تهرید و تلف نمایند عرق چرا که موجب زیادتی او است
و ترک آن حبس نماید و کند اگر عرق حاد است شود و در نهال لازم است
حبس بحرانی انسان و اگر ضرورت افتد حبس بر لطا اطراف نمایند و نهال
و تهرید نمایند و اگر زیادتی کنندنی در حمایت لازم است حبس بحرانی را در
ضرورت اگر آب حله می نمایند که نسجین و آب گرم من بعد استعمال کنند
بافتات و تهرید نمایند و معده آن و اگر زیادتی کند عطش و خونریزی
در حمایت بیدانه یا آلوده را در دهن دارند و قطع بکند عطش را و آب
نمودن و منع کند از خواب نمودن لب و کلاه و استن و نهان که این در وقت
حکمی نهان اند و اگر عارض شود در حمایت نهایت لازم است که حفظ نماید از این

۲۰۰
در اطراف اعضا که غلیظ را رابط موم و در اوقات سخت حمایت
کیفین و اگر عارض شود عطش منوط در حمایت و نکند جبهه چادر و
گل نمک کرده در کوس اندازند و اگر زیادتی کند در حمایت در دست
تدین نمایند و پاشویه بعمل آرند و بهترین فست با شویه بود که کتب
ار حده است و مجمر در کف پا چسبانند و ساق پلشتن در مفصل گذارند
و من بعد بر سر نهادند و نمایند و اگر سرفه غلبه نماید در حمایت چنانچه
من دارند که مرکب بود از اصل کوس و استنه و صمغ عربی و موم کدو
و اگر عارض گردد غشی در حمایت لازم است اول علاج غشی وقتی نمود
رفع دارد و ساقین مفید و نهادن اطراف در آب گرم و شستن و تاج
حشو مفید اند در بحال **کاف** و آن خلط طبعیت با مرض اگر طبع غلبه
بحال چنان گویند و صحبت باشد اگر غلبه باطل شود محتاج بود به شک و یک جید
گویند و دلیل محل مرض بود و اگر مرض غلبه آید بحال روی گویند و اگر غلبه
باطل شود محتاج بود به شک و یک روی ناقص گویند و اگر طبع غلبه آید بحال
از اعضا و ریف در پیش فسخ نمایند و دیگر اعضا نگذارند بحال اما گویند پس اگر

[illegible]

و در تهیه او رام لغایت اوقات اربعه بلخوط دارند در ابتدا رواج
و در تراید رواج یا مرغی و در انتها مرغی و محل و در اینجا محل
و چون درم رو جمع آرد منصفیات محل آرد محل تخم مرده بر نشان
بعده او و به سوره مثل مثل حمام و در او و مثل و خورانی الله نمایند
این سخن کنند بعد و اسم منصفیات محل آرد **مرده** و درم صفواتی **الله**
ان وقت و انتهاب و درم رنگ سرخ یا بن بر زنی بود و علاج تنقیه
از بدن مطبوخ مله و ترندی و صفا و آداب برگ خرفه و کاه و درم
مرده نام طلایی است که همین باشد سخن برای فرق از دیگر مرکبات است
مقدور رام حار است فصل طبع موه حصص کثیر است الشلیک طاق قبائل
خم کانی گل سرخ مادی کوفه چینه بگل مرد ساخته بکار برند و گاهی اضاف
نموده می شود و مرکب اخراج برای درم حار شوریه که از آن سرخ کند
زرد آب **مرده** بلغمی که می است با و **مرده** آن مایه رنگ و مرغی ام
و علت در **مرده** اسهال بلغم و صفا و بر که و کثیر تر است که محل درم است
بخ حطن بر که ساینده بگریم و نمایند که درم و در حطن مایه ناهواه در لیمو

[illegible]

و در برگ و عدم علاج است که طول کشند و ماسد است
وقت بر سر از مولدات شود و او گاهی قطع میکند و در ابتدا
البتر متحمل بودن بر این و طلا و آب برگ غنیمت فایده میدهد
در ابتدا **درم** است که بر مستدیر الکحل از ماده باغیچه غلیظه
علامت عدم درد و بودن درم نایل است **درم** منفیه بدن
بعد نفج از بلغم و ضا دار لعاب خطمی و بر رگ تان و حلقه و بعد
نفج ورم لبط نما مندرس است حال کشند مرا هم مندر طبع **درم** جمع شدن
ده است از او رام حاره کثیر الحجم علامت آن غریبان و در ورم
و تکیه نفج یافت ساکن میگردد در و علاج بعد فصد و استنواع صفا
بعضیات و بعد نفج از ویه معجزه باط کرده مرا هم مندر است حال کشند
و تا آتاس خوب نمکته نگردد و لبط نما مندر و مکان لبط از ماکت که بلند
باشد و بر برگ و دیده و باید که شش با من بود و ماده خوراک اند
منفج او را هم با بویه اکلیل تخم خطمی تخم کتان تخم ثبوت سر فروغ
تخم حلیه آرد عدس حنظل و در حد مکرر صفا و نماید **درم** برای انفجار

خراج و دمانش صابون رویند چینی مغل جو را فی سائده بگیرم
بار چینی ده سپاند **دل** سر و کتارت صورتی کحل سرخ رنگ
خونم و اکثر واقع شود بجهن سبب آن دم حادث است که گنجله باشد
دار طبعه غلیظه قصد و سهیل و تقصیل غذا و احباب از محوم و در
غادر و ادع و چون مواد جمع شود هیچ داده متغیر سازند و گویند
سکینین حمله طبع رطوبته غلیظه بیده مریه محل آرند و اگر در
درین طایفه شود سر یکدیگر و غن کجند کسبیده تخم مرغ شسته طلا بکند
زیاده شود و حجم نمی بدید و **اورام صفتی** شسته غصبت که بر یک مفعله
ریش واقع شده زیر بغل مهره دل و کج را آن مهره عکس
کوش مهره دماغ چون درین اعضا ورم حادث شود از جهت
رفع اعضا در ریه انهارا رادعات طلا نمایند و در آن اعضا
حاجت آن موضع مفید است و آب کرپر و زیر بند بده خطی
نفس خاد نمایند از ضد لیس و حصص و کل ارمنی باب کانتی
و اگر در نیمه وضع ورم سمی حادث شد **طلا بون** گویند و در راده می
فصل حاضر

فقد جائز نیست و در حقیقت تقویت و تبرید قلب شدید است و این
و لجاج و مغرور و حاصل ارج و طلا بر صدر از صندل و سایر و کافور و گلاب
و طلا و بار و لاج در دم و بدست و درم شکر و عقیق اند و باید گرم بود
اما اکس سرخ بود که برود و جنبه بدیدار ضد لیس و درم و کافور
باب کاشنی تازه و گاهی با و سبب آن سحر و غلبان خون است **مسند**
سرمی اما سرخ در و در و غرمان و سرور و در **مسند** و مقابل و حیات
نیل سرخ است و تلخیص طبعیت و بر مری و شیرات و الو بخاراد و
تلخیص نهاد سر در سینه گذرند و مطبوخ غنای کیمین فایده دارد
و غذا و الو شیر و عدس **بغجه** و درم ری را گویند **مسند** احتیاج از ازل
لجاج و انچه با و بشکند خورند و کند کادرس و طلا و صبر و کافور
البه بود پدید آید و از قوت خون و غلبان آن و باید در آنها
رقیق و گاهی خون رقیق و ضد است و استعمال شربت غنای
مسکینین و بر آوردن آب با طایب بخلاصیدن سوزن بعد از آن
طلا بر در ارج مسخون گلاب و صندل و سینه یا فیهاد و بخت انا و عدس

چون داده باب دیگر طلا را مفید آید روز چند کند از فصد از رخ نگار
برای گزینش مساوی همه گل از منی باطلین متفطره آئینه حب از زرد سر که سیاه
طلا کرده باشد **نورانی** بنورانی سیاه و رس با تهاب و ندع و درم و سیاه
فصد و سبب اینها صفت **علاج** فصد و اسهال صفا و طلا مار و دود و بو
و صندل سبز در کرمایح عسل سرکه و طاب **نورانی** بنورانی سبز و رنگ
باد روید و نورانی مثل نورانی سبب آن صفا و غلیظ و مقلط با
خون بود **علاج** مثل علاج غلظت و شرط عین یا جارج کرد و از آن خون
روی و طلا بدستور عمل یا ضافه کافور و اگر خون غالب بود فصد نماید
نورانی بنورانی که بعد حدوث رود حرکت سودا حاکم و نورانی
علاج مثل علاج حبه است از فصد و اسهال استعمال آنچه رقیق کنند
را مثل ماء السعیر و ماء جوار و آب نخل مدی و طلا کافور و فصد و کوا
اسهول و مزار سنگ لکاب یا باز و متوق که **نورانی** بنورانی سبز
که غرض نبود و در ابتدا باشد قلیل الالم بعد مودی شود و سوزی در و شید
سبب آن احتراق باقیم **علاج** آن بقیه بین از مواد فصد و اسهال

استحمام و مروحات و یوگات مثل علاج حكه و بالمیدن صبر و قیام و غیره
فصل نافع انواع ثوبت حصص طین معره مردار سنگ قبل کار کشیدن
 ضد سرح مسادی توپیا کبریا این قدری باریک نموده آب بپاشند
 وقت حاجت طلبا **الانک** اینم از اکثر حادث میبود در بلاد هند و در
 قدیم مذکور است و بعضی نام فارسی و جرمه **الانک** قرار میدهند لیکن
 و نام فارسی مختص با غشست و **الانک** مختص با فحش یا عصاره کامل اگر چه باریک
 در تمام بدن ساسی گردد و اینمض است سوداوی سبب این احراق ^{خفیه}
 از اخلاط اربعه است و اگر تشنه شد در سافل اعضا سبب مادمه سوداوی که
 با طباع مل کفیل میکند و در دست و پا لب آب بکشد و در دست و پا
 مادمه زیرا که در موضع خفیف منفعی و دفع میکند با عروق و نیز اینمض را
 بگویند که شد مزاج آن حار و اخلاط آن کثیر الف که به فرج آن عورت
 وقوع منهایت اکثری مردم متعفن بمنین و اینمض از امراض ساریه
 و بعضی از امراض منوره نیز شایسته که هرگاه فرزند صاحب آن کسید او
 از اینمض از آن فرزند باشد و چون اینمض از امراض ساریه است

ابراهيم
 محمد بن ابي دركش
 و سرخان و دوش و دم انكه صاع
 بعد از رجب خادوم عبد الله
 ۱۰ دام ۱۰ دام ۱۰ دام
 سماع زلفه حرم ابوالحسن
 سمات مختلف باز دهان
 يكجا داده شده فاكهي با عدد
 موم در آن ابراهيم سرد هم آورده
 سمي غصه يا بملو ان در ظرف
 مفت يا نون نموده يوم لغز نه

لازم است که از کوزه چسب این علت آب نباشند و همراه آن بکار
بروند و خشک حادث شود امراض ابتدا میکند از غلظت و قروح بزرگ و گویا
آن وقت که بسند ماده امراض کمتر باشد کثیر الرطوبه و الصاد **سومین**
که در مرض آن که بعد از رفع مرض جدید استعمال کنانیده برای
خون در دفع مواد مفید است مادیان ضد اسهال سرخ و تب است که کانی
بر واحد و دوام مؤثر متقی لجاج صفتی سنا کی بر یک س و ام غلبه
مربی دو آورده دارم عمل نیم رطل سرت صفت غلبه سنا کی
ربو رطل سرت شاهره بقوام آورند و بوق کپور و فوفی فراج
استعمال نمایند که اخلاط مختلفه می برآرد و گرمی در مزاج کم میکند
کل منفی گل سرخ نیم غرقه مقشر بر واحد می درم و اگر غرقه نبات عوض
آن نمونم که در شیرین با نمونم تر و برگه نمونم حیا کل نیم غرقه نمونم
بر یک است درم کثیر خربک مصطکی یک سرت کثیر امرواحد نمونم الملوک
سبزی دور کرده درم کوفته در کبرل صلابه کرده بمغایر است
فرض سازند و اگر از کانیات یابد و خوب مزاج و گاهی غلظت کانی

قص

لک

نشسته انداخته شده **روغن فلفل** بر روی دفع آن کس به این
نیم باو کوفته در دو سیر آب جو سازد چون نیم سیر آب بخورد
صاف نموده نیم وزن روغن بدلیجی مخرج نموده پیش نیم
جو سازد چنانکه آب بکوفته شود و روغن نماید و همیشه کوفته
نکهدارند صبح بقدر دام ازین روغن در سیر داده گاو آغشته شود
غده الجذری مونک و این دو ایاده مرض بواسهال دفع میارزد
روز محل آرد **چوبی** دفع مرض لنگ مرض سوداوی بعد ختم
تبدیل مزاج و دفع مواد معده است تقوی دل و داغ پوشش میدهد
دست که باطلی میسازد یکی الله بر یک چار درم کوفته ختم روغن بادام
کرده عمل سحر کافور بآن آفتون بفعای در ویج بر یک
درم حلا حور و حلا ربی و حشک و بجموبه اطو خود در سینه خود
بر یک و درم زعفران و درم چوبی برابر و در عمل **چوبی دیگر**
در ای دفع سودا که چوبی بآن شقان طلا سرچسب که بر یک و درم
از او خطای خرم کند و سرین دانه سحاس غنیمت یک چار درم سحر

بلبله سیاه شامه الله ضدل سوده بکلات کای کینج کوبت بد فرخ چایا
کثیر یکیت در عمل شید **خدا** مرضی است بودادی و چون کیم
علاج می پذیرد و در ابتدا قلیل الفلاح است و شش بسیار و شکل اعضا و
اخر الامور فوق اتصال می آرد و این من از امراض ساریت و در ابتدا
این شخ میگرد و یک بعده باین سیاهی خوب **علاج** در ابتدا قصد مسهل
و لازم است در راه کما سهیل گرفتن و پیرهن از عرق و تعب طالع و مجرای
و آنچه خشکی افزاید مواد و او آنچه مجلس رطوبت غریبی باشد و در
بهترین غذا برای مجذوم شیر است بقدری که اضمح شود و استعمال نادر الجبین
علاقت **بیت** مخصوص است برای خدام بلبله سیاه سبط مریک و م
مفضل عذرم شش و در دم گرم کوفته خجسته بروغن گاو چرب نموده باد و درن
عمل سر سدر است فقال ما و در دم با کیم فقال ما و انما که ما و در دم است
نوع نافع خدام حایه فقال محسب ایند و صبح آب صاف آن با قدر
شکر برشند تا چهل روز **ناید** اگر مجذوم را بدیم که در ابتدا مرض مجذوم
افزون مانوسین است و کس عادت کردند و در مرض خفیف **نشد** است

طبع اصول طبعی است از عظمی و صاحب نکره داودی محبت
مهم نافع خدام و پست که زرد و پست که فابی علیه بسیار است
که فیه بجهت مجوز است و هر روز بگویند خوردند **فایده** فایده قال رسول الله
ومن المجدوم كما ومن الاسديعی بکیر از کسیکه بماند از خدام خانه بکیر
از شیر برای آنکه خدام از آرامش ساریت پس واجب است اجتناب
اختلاط از آن بان که خدام باید بروغن بادام چرب کرده استعمال
خود و کس حجر اشنی حجر لا جورد **و نام** سرفی قبیح است و سنگی که
در روده اطراف شکم شود و **علاج** مفید است اسهال و اسهال و مجامع
بعد و یک لح و طلا بصا بون بعد و باب گرم است و وقت خوب
اسهال و تلین **سنگ** قروح سر است آن پاشد در طبعه و یا پس اگر
ممنوع بصیان **علاج** زنجیر پاشد و اگر در مفید و جامت نمایند و تقیه
نمایند مطبوع علیه و شاتره و بر هر نذر اسهال و عرقه و شرب **علاج** نافع
سودا و دل نصف بریان و نصف خام سائیده بروغن کرفس است و طلا
نمایند **دیگر** ضایع و نوبت که در رفع کوب است **علاج** طبعی برای کودکان

[illegible]

مخلط الصغاد ما سودا و محروبه با بلغم مایع مختلط خون و حله حاد سید است
جلد بعد چرب **مصلح** اول فصد بعد اسهال و ما و الحین بسیار مفید است و در
جاستاقین مفید است و بر نیز از حجاج و ارباب گرام مثل ما و الحین ^{طیلس}
شیرینی و ذرت ملک و ذرت **مطلوع شانه** نافع حاک و چرب ^{صفرا}
و سودا شانه و خیزم افیمون چار و رم سنا و کی بویت پیر و زرد بر یک
مقدرم تخم کاسنی مله سیاه نیم کوفته دو درم گلشن که درم غشاق و دانه
در یک نیم رطل آب نجوشانند تا ربع ماند صاف نموده بنوشند و اگر خواهند
لقه دو ارده مثقال فلو من خایر و مثله شیر خشت و تر کنین انجمید در
اسهال قوی میگردد و گاهی اضافه نموده و بفعای که درم **الطیلس شانه**
اداست آن نافع بچرب است بویت پیر و زرد بویت پیر که با بله یک
بویت پیر که گلشن افیمون هر دو احد دو درم و گشت شانه ده درم کوفته
نیمه بروغن گاو چرب کرده و در آن شکر نفید بپزند و در آن دو توله
لقه شانه نافع چرب و طالع و دیدن شانه و مثقال شیر ذرت مثقال قند و
مثقال شکر بر آب بپزند و درم **مصلح** نافع چرب و مخرج صفرا و بلغم

نوشته شد روز بویست به المله رنگ کالی متغیر یک خرد بود بر دو فر کوفته
چینه با شانه حبه از شدت که درم و اگر اسهال زیاد منظور بود
ناده درم **سود** نافع حارس برین که بپا به نیم کوفته است و افیتمون
در رطل آب سبز و صاف کرده و درم سکه سبز آبنجه و دو دفعه بخورند
سود نافع قصبه الدزیر شانه پسته رنگی برابر گرفته بقدر یک کوب
آب برماند صاف نموده بخورند بقدر عسل داخل کرده **سکندر**
سود نافع حله و حر و امراض موسی و با شانه غاب کلان و غنچه
شانه و دو قوره افیتمون در صره بسته کنیم تو له گل سرخ حکامی هر یک دو
مقال در دور رطل آب برساند صاف جو شده که بلیت ماند سیرکل
فند و در رطل خل آبنجه بقوام آورند **سود** که برای تصفیه خون دفع
صده صفر اعمل می آید غاب الوخارام و واحد و دانه مرمری
توله شانه هم کشیز رنگی و تو له در آب سبز صاف جو شده
چون چهارم صده ماند صاف نموده به کنیم با و سکه بقوام آورند و جو
بقوام رسد این ادویه اینند طاهره نفی به سکه و درم کسیر در

تخم کاهنجم گاهی بر کایت هم ز رشک در کلد حکمرده ادد و کوفه
بخته داخل قوام کرده بخون سازند و اگر در عرق گاوی قوام نمایند
بشیرت **دیگر** افشردن غریبی چند روز استعمال کردن نافع است
و حکمت **دیگر** در موی خرمش برای جوشیدن دوا و غشاید
هر روز بکشد و شتی در دم شریج با نصف آن که بچین و شنج اگر سبب
نوسته باید داشت که این دوا لایق عده دانست لایق قاضین است
خوارک است قدر بسیار است و هم مغنی در مصروف معد **روغن** کاهنجدان
نافع و بثورت حل است ام روغن کبجد چار دام بخوبی نمایند
از روغن نمایند و سرکه بزنند **دیگر** نافع خارش شوره قلی در روغن تخم
آمبرند و نیز خارش را نند **دیگر** خاب روغن گل و سرکه بسند و برین
مالند و بعضی روغن زرد را آب یکبار بسته بخام مخلوط نموده برین
مالند **دیگر** صابون آب سائده طلا نمایند عده حل نمایند بابت تخم
دیگر نافع خارش تکار بریان بر روغن سیسین و کلد آب بپیمیزند
و مالند و بعضی قدری آردین کافور آمیزند **دیگر** گوگرد و درم ساج کاهنجد

این برکنیدیم در روغن گاوه که گشت کثیره بسته باشد آمیخته باشد
زرد و گهری باب بر روغن فریاند **دیگر** آمیخته در روغن کهنه بوزند
و باند **دیگر** سرخ گوگرد تیار بنهر مردار سنگ و احد درم باریک شده
و چار فلوس روغن گاوه حل کرده بماند **دیگر** عمل بر زوایب بیکرم نافع و
و حکمت **دیگر** نافع حار سس تو تیار بنهر گوگرد آینه سار کافور بر کنیدیم روغن
گاوه بسته سه توده او دویه باریک گشته در روغن آمیخته حل نمایند و هر روز مالیده
باشند و گهری در آفتاب بسته بماند **دیگر** **روغن افس** و زعفران
که حادث میشود بر ظاهر بدن و فرق در هر دو که برص و زعفران نصیبت عارض
در جلد لحم و بهن سفید ماضی رقیق است مدور و برص در ابتدا عسر العلاج **طیف**
که عام شود در بدن پس تشع البرص بهن سفید نایل می شود و ابتدا عسر **علاج**
برعت چرا که ماده بهن رقیق است و ماده مرض غلیظ **علاج** تنقیه بنعمت ازین
بغذ و پیر از نبات و سبزی لازم و استعمال معالجین جاد و خوردن **اغذیه**
مولده دم مثل زاج و طلا بادویه بشد یا الاخوان محرمه خذیه خون مثل خود کنس
و شیطج و عاقوقه جاد و نوین مراصل که در زنجیر سرخ و نوین سرخ و علاج برص که حادث

نمود

شود بسبب حجامت طلا کنند سطح و قوه الصع باب نفخ **مخبر** مانع
برص دست و پا خردل عروق انور و واحد پنج مثقال زردچوبه که
از نسل است و مثقال در دو کوزه نیم آرد آب انداخته بجوشانند و در آنها
و پار بخار آن دارند و کف آنرا مالند **مکسب** مانع برص است
انجرو شسته در شش طرح شازده درم کربت پانزده درم بلبله سیاه
کنیز هر یک درم کوفته چغندر بالون کجه پاده کاو و جوشانند با غلیظ
سودا نهند حسب مقدار کفار دهنی تا بجا به روز یکی صبح و یکی
غروب **مخبر** برای بیهوش خفید که محکم شده باشد بویست به بلبله سیاه
سلاج هر یک درم تربندر خسل کند زردچ در داخل تخم کفایت یک
دو درم کوفته چغندر نیم آرد غلظل **مخبر** سازند **مخبر** دیگر برای بیهوش
بلبله سیاه بویست بلبله سیاه سطح سنا و یکی هر یک دو درم دو قودرم
مصطکی دو نیم هاست اقمیون چار هاست دج نیم هاست مغیر مغی لثه
چار هاست کوفته چغندر سه هاست چند او ویرا لیسند و **مخبر** سازند **الله**
مانع برص دج ررک سطح تربندر جوشانند چغندر سنا و یکی سنج

بسیار سیاه از قیون سر یک و تیره عسل و زین بکنند از دیر معجون سازند
خوراک نیم تیره **طله** نافع است و سید بر سر پست پیچ که بر سطح عاقر قرحا هم
رب کنند پس بپزد آن طلاست غلیظ صبح بخورند **طله** نافع بر سر پیچ
اشبار بر یک نیم دانه هر دو در جمل ماده گاو شسته بر داغ طلا سازند
صاف حرف سر که سائیده خما و مفید بر سر پست **دیگر** کند عسل نافع
است و بر سر پست طلا و کد اوسا و بر جمل خما و **طله** نافع بر سر قرحا و سطح
بیل طین معده مساوی گرفته بکشد طلا سازند و بالند چند روز **عصاره**
نخ تمرب ده جو که کند شش طریک و جو سر که کهنه خما سازند **طله** نافع
بر سر شش طریک و لیمان المله مساوی بکشد طلا نموده **طله** نافع
نویا و بنبر ربع جو و سطح جو که گرفته بپزد با آب سائیده **طله** کرده باشد **دیگر**
خراطین گرفته در آوند نگه دارد و در آن بنید سازند بعد یک دو ماه
حاک غایبند آن حاک بر سر طلا سازند **طله** نافع بر سر کرم سیاه
گرفته حاک غایبند که میرد دیگر سائیده بر سر طلا سازند **طله** نافع
سطح طلا در آقا قیام در سنگ مساوی بکشد آینه طلا سازند **دیگر**

بلادر کنج سایه مساوی باب لیمو سائیده طلا نمایند **روغن بادرنجان**
ساده نافع بر من باد بجان خورد و خام باب ترید و قدری کباب
همه الود آب صاف گرفته روغن کنجد آغشته با بنیزند از روغن باد
همه الود بوزن یک خلدت لوبی اندک سودا و اگر باشد عارض کباب
بر من اکود و عارض میوه درین جوانیست میوه تاجک شادید
دفعه سوم سب آن مخالطت مزه سودا یا خون است **علاج** فصد و
طبخ آستیمون در عاریقون و فحاج و کطون خود و در انجیر و کوبیده
مزاج کجام و اغذیه مرطبه را وقت غلبه بر من الود علاج کنند **علاج**
جدام و طلا بر طبع و تخم تر و قسط و کدوس در بر و **قوله** و انرا
در هندی داد گویند **علاج** آن در ابتدا تا که در گوشت سرایت نکند
کوده بپزد سهیل است در گاه سرایت نماید بایه خون نه بر آرند و
شاخ ذر لوبچ بپزند و ادویه حار استعمال نمایند بمزد و در گوشت
فی ارمان فصد کحل و در **سهیل** طبخ آستیمون و کونیزد که سائیده
مالیدن نافع است که احاطه بکند و تخم ترب با لیمو سائیده مالیدن **مفید**

روغن نارنج مرکب نافع خوانند که در جمل بطایر و سیر و ساد
الک است بنا دیده سکار یک در نیم درم مالیت درم بر روغن کجد آینه
در سیر و ساد و اگر از پوست نارجل مزه ریزه کرده و در
سیر کوغند تر نموده و در سیر و ساد و اگر از پوست نارجل ساد و اگر
محی که درین سید او غواض لازم است فی ذاته درم **صند و حدر**
که در سیدی چمک گویند به دو نیم فارسی بعضی در حیات میولند و بعضی
در امراض ظاهر اعضا و فرق در رد و است که حصه شور غرور است مانند
جوس ماده آن اکثر صفوی سید و جدی بنور بزرگ سید و مجید
دریم میکنند و در آن اقل بقدر عدس بود و اکثر کلاته در عدس
پس بر گانه است که شود و است در و کند و پنی بخار و سبلان است
و سیدی چشمها و صدراع و تنفخ سینه سید و سید است بر و جدی
و حیدر و در خواب سید و سید شدن باید است بر گاه موسم
آمن چمک سرخ شود و آن اکثر در سید و ساد ماه است باید که
ظفر سیر خور و ما در آنرا اصلاحات خون مثل عرق شامه و عرق

نجا کسی در شربت غلاب یک پنبه بن ساده با سر سبب علو و سره
تخم کامو و لغاب اسفول بر چه نماب وقت سبب از اسهال و اسهال
و خاکسی در خوش پس پندین مفید است و اخراج خون بر بوسه از
طفلی که کم ازده سانه بود در موسم آن نماب و از جگر گرم و گوت
در سینه بی در موسم آن احتیاج لازم دارند و هرگاه چمک براید
نه هر گرم دهند و سرود و در آن کوشند که با بطیله بر آید آب جوش
جود دهند و آب جوشانیده سر بر جامه دارند و در هندوستان علاج
است بیکه طفل چمک بر آید که میوه استخوان میسند و خصل
حالت تب بر روز چمک بر آید و قطره کرمی ملائم باید اکل
اکتفا کنند و در آل عین منقرض خوردن نیز نافع است و چند قوام
چمک است که روی دارند و از آن رای کم میوه و از آن سیاه و سفید است
و بهترین آن سفید است که قلیل الود و تند گویند اگر گرم درم سار
بابت رشی ترنج سیرین روز خوردانند بسیار کم می بر آید و اگر نفس
بر جا بود و خوش دست میل غذا برقرار علامت نیک است بطون

در نافع چک اطفال اصل الوس مغسول نموده اند و انداخته اند
و مزاج در آب جوشانده صاف نموده خوب بکشانند و در پی بپزند
و اگر در غش یا شیره جوشانده اولی است **غمره** و افغ و افغ و افغ
بسی ایستخنی مردار سنگ شده و در خود دارد و با بیل در برنج
استخوان بپسندیده سوخته مساوی با عجب تخم گمان با عسل شسته و
بپسندیده و بپسندیده و آب گرم بپسندیده **بپسندیده** یعنی فیدی که در
جوانی پیدا آید بلکه تا که خون بدن چرب غلیظ و نیز و سرخ است
می بر آید و هرگاه بمالیت گزاید موی فیدی بر آید پس اگر
بسیار ضعیف حراره عزیز است و باید در سن با فوش عسل
و اگر بسبب غل ضعیف حراره عزیز است بود و بسبب بری دیگر
باید چایچه در بعضی جوانان منسوب عسل آن میتوان کرد با عسل
و استخوان و دویه و معاصر جان و پیر منیر البیات و بقول منو که عسل
بارده اسکا و از فصد و کثرت جماع و کثرت نوشیدن آب و سبب
نغم خارج کند هر سال میگزیند و عسل بری هر روز بخورد و باید
مومن

موج بخار آب را بر سر منقول از قانون نسجه است و بخار آب را
فصل مساوی به بعد موج کرده استخوان نایب تا میال و بعد خوردن این موج
بصر غایت بر آن با نصف روز بدهد غذا خوردن **موج** دیگر و ادامت آن
موراد مرغیگر و اندامیکه سایه ده درم پوست بدهد کندر طباسیر یک
چند درم فصل و نیم درم و بخار کلنج و ج از یک یکیم درم فصل و نیم
از یک درم سه و شش و شش موج کند شربت در **موج** و در **موج**
و علاج فویدی بسیار فصدت و جمع خربکه تخفیف کند از سبب و اوار
و ترین و تقیل غذا و کثرت تعب و حمام و آبس بر غذا و خوردن و طریقه
موج منحل بدن ملک منحل و درم زبر سایه و ناخواه بر یک طار درم
شربت درم یک نیم سایه که و دو تو که **موج** و اسهال و کما یک نیم سایه
و دو تو که آمخته خورد و در غذا خوردن سرکه و عدس و نان جو مهر است و در
نایب و ترش و توایل حار بکثرت خوردن و کرسه ماندن و توایل است
پوشیدن و بر سر و ریش و بر زین خوابیدن و بر سر الاغ میکند و بر سر
شدن و سر روی لاغی می آرد و اگر زیر سایه چهل روز نشاند خوردن و الاغ

میکنند و ملک معمول بکدرم یا سیر که خوردن یا دو هفته بدن ملاع میماند **دوا**
که دافع سحر است زید البحر البکر سائید بر بدن یا بند من بعد یا گیم
غسل نمایند در نایوتی بر آن نمیزد و است چرا که مستعد از مزاج است و سیر
الذوال در اسباب امراض از توبه اسویه و عوالت و غیره پس اگر باشد از آن
قلت غذا یا سبب دوا الی السکمی حدت اعضا عذر الی سبب و مزاج یا
سبب پاری در احشاء مثل عظم طحال یا دندان یا سبب کثرت تحمل از عوم
کثرت تعب علی جاز الی سبب آن نمایند **سحر** مسموم فورا و اتمین است
کثیرا شکر بر در گرفته بقدر نوله شیر خورند که در آن با جیل تغیر خواهد داشت
و با جیل یا خیر تا فصل کند و خوردن با آن ملین نمیزد است **سحر** مسموم
اسمعیل منقول را حویض منقول بخش بر یک ده ورم در غفلت شکی درم که کمتر
مزر که در آن هر یک ده ورم نمایند و سن طبعی سل تغیر کفایت به سحر
سحر متشکل **سحر** و خیزه اگر با درم و سبب با اول علاج ورم و سبب
و حجامت و بنیات بغیره جائز است در ادعای ورم فماد و یا ورمهای
آنکه در آنند و اگر مویهای ظاهر باشد فورا بیهوش از نیم باشد تا شام خوردن یا کارهای
مستند

خدا نافع چوبه صابون و زرد چوبه صماد سازند **خدا** نافع مرده و عقده
که ادره افتد مثل عده بسته باشد منقیدت نمونارجل کنند که عزت به می رسد
باشد بگویند و چهارم حصه آن و زرد چوبه را یک ساینده امیزند
و برابر همه موم اندازند و بویالی بسته بر آنش گرم نموده و دو سه گز
تکیند نمایند پس بالا و اما س میخیزد نهاده بندند و در دور و دراز
میکنند و اگر رستنی را جل تخم تا توره ساینده امیزند برای دفع درد
بی نظیر **خدا** و آن درم شطیل بود در حالبین و اگر در ابتدا
علاج نکند به کلیس آن دفع یافته بکافد اندک بسیار میزد
و گاهی چوبه میبود و بگانش آن پس استعمال فرام میسند **خدا**
نافع خیار یک تخم جلبه و حرف ساینده بگرم خدا و نمایند **خدا**
اواراتی مثل سدل بوده و نفلس سیاه آینه نیم گرم خدا نمایند
خدا برای دفع خیارک فصل را پاره پاره کرده در بول کودک
نافع بزنند که خوب مبر است و پس بگردد و فرض نموده بگرم صح
و سام بنشیند بعد خا نموده فرض نموده بنشیند و چسباندن **خدا**

نیز مفید است اندک **زیتون** اگر جوانی است بنزدک ناید و اگر پاد
از غریب مثل حرکت و مواد گرم دین نهایت و قوه بدن بسیار
آفتلاد بدن است **عسلج** استخوان و تعلیل طعام و بایب ان اشاع
نظام است و استرخار و ضعف قوه بلکه **عسلج** مالک بدن از
عقب و روغن گل یا طلا لعل از منی و مردار سنگ گلاب یا مندل
گلشن و گلاب و بعضی مردم دیده شد که فقط در کف برود
پاد کف برود و دست افزای عرق نماید و این را اصل بنزد
بکسرین مملو و سکون کشانی و یا سقوطه پس **عسلج** است که از کفها
بماند و بایب مالمند با دجیان با قدری گوشت رنکوبه
آب بچشانند و بر کفها مالند و جوز بویه و نانخواه سائیده برود
گل آمیخته با لیدن هم مفید بر کسیر اند و خوردن و دوا و کسیر
نیز مفید است اندک **عرق الدم** سبب آن احتداد خون است ضعیف
عسلج فصد و استخوان مسکات چون مثل غایت زردک و کسیر و کاس
بعده با لیدن قواش مثل پوست انار و باز و جوهر و صفت تلوط

و حب الاس **کفت** و زغ سیاہ بر روت و شش بوی سرخ است
و در شش نقطه سیاہ و عمو که بدو رسود و رسا و رنگ استمال آرند
و بوی خبی بسط طلا کردن مفید نوشته اند **در علاج** اینها بفضله شش و رسا
با و اکسیر و طلا از رنفل و تخم خربزه و تخم ترب کندن و قوط و اربخی
و باد آملج و حب اللبان و ابر ساسب آن دو دوی موی **در**
درمان که بعد از **درمان** چنانند ز پوست و طلا بپوشد و رسی لکه
در که به نیل و در او که آثار کرده باشند و اکثر زن و مقامان میکنند **در**
و لک است بنظر دن و آب گرم و دواک بلع مایه حبه باران
سند و بکارند تا سه روز یا بهین عمل نمایند و اگر فایده نیامد
موصوفه طلا گیرند و آن را سازند **آثار قروح و ابله** که بر بدن بعد از قروح و
ابله نماید **در** و در رنگت و غن گل و اسفندiac لکه که دارد و خوش
نی و سرخ و آسمان پوشیده و با طلا و یا دندان طلا سازند **در**
بسیار و سخت که بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
در اگر فایده نکند و درم کرده و با طلا و یا دندان طلا سازند

گرم دارند و بجام روند اگر عضو گرم کنند و آب گرم که در آن خال
و با بونه و اکلیل گندم خوش داده باشند بعد بر آورده و در غنای گرم مانند و اگر
بزرگ و در سرد است سر و گردن عین و در آب گرم نهادن بعد از آن
بگل ارمی و سرکه بعد لوبوناب و کرکه و بار طلا نمایند لذات و اگر
عقوت پذیرفته گوشت بقتل علاج فرجه بردارند **رنگ** اگر سب
شاد و مزاج کبد و طحال و معده بود و بصلح آن بردارند و اگر از اسهال و خرا
بعد یک مثل باد بخان و زریه و سرکه و طین و کثرت جماع و الم و غم و ک
هو و افتاب شد از آنها بر نهید و استعمال حمام مناسبت داد و
محبیه بر رو مانند **رنگ** که مصفی رنگ است و ذراع که بر رو شد نفع نماید با قلا
سرف ضد سنخ بر یک و درم تخم ترب است به پنج قبضه بر یک و درم
زرباد و دشتقال کافور زعفران از هر یک مثقال بسیراده گا و در غل
ایمنه نمایند **رنگ** که بر او شوی گرداند و مصفا سازد و مقرر با و انار
سیریز و ساندن چون دوشه و شل خورد و صاف نمود و در سارند
و به پزند و این ادویه نمایند ضد کسید و تخم خربزه و سبیل و الطیب سارون
مخملی

هم چنان که در کتاب سینه برکت و توله است به بعد کوفی زرباد
 اعطای را بطیب الالبی خورد برکت نه سفیده کاسوی بسپارد
 عود و واحد نه باشد همه او و به کوفته بسته در آرد جو آینه زرد
 نگه دارند و قدری از آن در روزه غنجان خاک سرخ و سفید و غنجان
 زغوان کافور صندل و زرباد برکت و درم حبس گل معطر
 برکت و درم کوفته بخت و غنجان سبزه آینه بکار ریزد **عمره**
 که در اضاف و در دانه است آرد و با قند و خرزهره کثیرا مسکون
 شیراده گاه و آنجهت مالند **عمره** جو قند و کوفته در شیر و گاه و بپزند
 و خاک نهند پس کثیرا است برکت و درم قند و خرزهره درم
 در سفیدی بپزند آنجهت مالند پس آب گرم بپوشند **عمره** و دفع برکت
 شش پنج کوسن مثل کنجک بر کینش و قند و درم آب بپزند
 او و به ساینده مالند و صبح و شام آب گرم بپوشند **عمره** دفع
 آن موضع مجامعت که سفید شده باشد و دفع کلف پوشیده
 سه عدد در سر که خیسانند که هر روز بپزند و زغوان بخورند آرد جو

این نسخه در کتاب
 سینه برکت و توله
 است به بعد کوفی
 زرباد

رنگ بر یک دم درم مادام مقطر شده درم کوفته نیمه آمیخته بکار بریند **عمره**
و زعفران و زعفران که ساییده خاک نماید و معج البونید **عمره** که رنگ
گرداند جلاد و مدخل شکر تخم خربزه مقطر شود و بار یک ساییده او پخته نماید
عمره که رنگ جلاد و مدخل کوفی در آب جوشانده معج البونید **عمره**
عمره که برای رونق رنگ نان استعمال میکند فوار چل گرفته در آن سوراخ نماید
و زعفران خالص و بسبب بر یک دم ساییده اندازند و سوراخ از نان چل
نکند که در پشت آن را سیر ماده گاو بکوبد تا تمام پیر جذب شود و بعد با چل
بر آورده ساییده او و پیه مخلوط کرده است و بعد نقود رنجد و در رنگ تنزل
خورده باشد تا چهل روز **عمره** که رنگ اسنجد گرداند زرنج خردل سفید ساق
کوفته نیمه شبیه ماده گاو آمیخته هفت روز چل آرند **عمره** که در اسنجد نماید
تخم ترب زرد باد قوه تخم خربزه است و نموده بقی مبدی خاک خاک مادی
سازند **عمره** از مع غری و کثیر او شده به آب استغسل نماید و بر روی
در مغفید است برای عدم تاثیر خاک که رنگ سیاه گرداند **عمره** نافع کلف گرداند
سیاه بر روی بپزند و لیکن با سیاه طلایه کرده باشد سیاهی از مغفید

آرد و در پزند

کود و در میکند لیکن باید که چند روز طلا سازند و بعد مرغ سرخ ساند طلا سازند
باشند که رنگ طلا بر سر شود **طلا** نافع کلف لثوره قلمی زنجیر واحد حصه
بوده یک حصه آب بالندیک گهری در آب است آب گرم بگویند و چند روز
گردد **طلا** لیمو کاغذی بر آئینه در آن از رو چوب ریزه ریزه کرده بپزند
باز بر لیمو بر جاش داشته بگذارند تا نهفته پس بر آورده با صابون بکوبند
طلا سازند و با آب گرم بگویند **طلا** نافع کلف شکر که آئینه
بگذارند و مالیده باشند **طلا** نافع کلف لثوره و جگر که بپزند
کوفته چینه بسیار زده مخلوط نموده بر رو چند بار مالیده باشند **طلا** نافع کلف
اول حمام لورق بر آب بر رو طلا کرده باشند **طلا** نافع کلف عدس آب لیمو
سائیده طلا میکرده باشند **طلا** نافع کلف و سرس و سر تخم خربزه تخم
زرب طلیح از سر اخول بر سر کوفته چینه بکباب آئینند و مالند **طلا**
نفعی بر بوی بنفشه آن غوث (احلاطه بدن است اما اول بسیار
که خاصیت است حرکات مواد و حرف بطا بر بدن مثل سر و اصل است
و جلد و خردل **طلا** استوار و صول طلا و تبدیل مزاج اگر سر برده

و عمل با آب فانی و طلا در در شکسته بکوبد و قلیل کافور و گلشن و کبر
شاد سعد و خوان **نخل اول** بهندی گویند اگر بسیار بکشد فصد کنند و بخرج
مسکین سودا گیرند و بصره و ملک و غیره که طلا نمایند و زنج با موی روانه بر آید
طلا نر فایده دارد **نخل** سیرت دندان لب و منول عقد و طبه است **سلاج** مسکین
و حاتم و عمل با بونج مفید و تخمد بکاس زرد و زرد و اگر سیاه برگ منول مارک
ترت حکم کرده ریمان بان الوده بر وجود از نر هم می فرزند **دخ** و درم گرم است
از خون غلیظ که حادث می شود و قریب تا خنما باد و قوی و خیابان و قسط
بگردانند تا خیار او کامی پیدا کنند از شده و در ترب **سلاج** فصد و استخوان
و قوی و مزاج با او سعد و بعضی که طلا نمایند یا زرقطونادر خل است که
و دقت است در دافنون قوری اینند و اگر آرام شود او دیر منجم
استخوان کرده و طلا نمایند پس این اسم انوشا سازند **سلاج** و خارش آن اکثر
حادث می شود و سردی هوا **سلاج** سبوس و ملک و آب جوشانده و اینند
یا بطیخ سلیم یا بر طیخ لوقی گویند یا بانی که در آن عدس و کزنبه جوشانده باشند
بآن گویند **فصد** نافع عم خماش خاتم رخا نر ساییده و طلا نمایند و اما اگر
از کزنبه

رنگ گشتان تیره گردد و سر زده خون بر آید پس مراهم بنمایند بکار دارند
ادویه افطار برای درد افطار بر کسر سر کوفته مواد نمایند بکارشان
 و برای غلظت افطار که تقب افطار خوانند قرد طی مالند و داخلین و
 اعلاج و سحجم مالند و اگر زرد و متقیه سودا نمایند و متقیه سودا و خروست
 علاج نفق افطار سر مرغ بلعاب حلبه طلا سازند و قسطب مزاج سازند
 نافع نفق افطار سر که کمیخه روغن کند و در حصه باهم کوبشاند
 دوران قدری بر لیس اندازند چون مثل مریم بود و طلا نموده بپزند **در**
 نفق اتصال است و چون ریم کند و قه گویند و چون جلد از تران
 ماصور خوانند و جراحت اغضار ریش و موده و کلیه و نشانه و شکاف
 مخوف است و در غیر این امید سلامتی و علاج پسند و در حق است و اگر عابری
 استعمال فرورد و مریم و در و غنها و مندیله بکار بردن و در هر شب
 ارگوت و لیسینی مجموع و ماصور و قه کهنه است که در این وقت و قواد
 وسیع است علاج مریم و فرورد است بعد تن از گلاب در آن جا
 اگر مکرر شده پسند و بعد لیسینی پسند و آب تر سازند و باید روت و جود

افطار و سحجم
 و در هر شب
 و در هر شب
 و در هر شب

دوم الاغبین و کند و انبوی زعفران ساییده بر آن الوده در آن بپزند
و آخر الدوا الکلی است عالا فو کیم خد مرا هم و ادویه نافع جراحت **دفعه پنجم**
در بر کردن زخم بپزند و در زمان تبیل ماصلاح آور و فصل ده در رم
سخت شده ما هم عرب کحل نمایند چون با ربیک شود و عطر و از باره ما
نمایند و با رب کحل سازند و باره چهره بپزند تا سه مرتبه پس بگذارند و وقت
به نیت تر کرده در سوراخ زخم چند قطره بچکانند **دفعه ششم** چته انجم
اصل الومس متشیم کوفه در آب دروغن کچد بچکانند و دروغن نماید
صاف نموده با شوه جوه سرج نمایند و اگر قدری آب با فصل کنند
چته جراحت تازه مفید است **دفعه هفتم** نافع انواع زخم که با آب در
دومست ندارد و استعمال آرد استعمال این مرهم ضرر ندارد و جمیع
اقسام قروح نافع است حتی که با صور را هم با صلاح می آرد فصل سیم
بر یک درم جفص دو درم مفل و جفص در آب حل نمایند با ساسا و عطر
ببایند **دفعه هشتم** نافع جمیع انواع زخم در موسم گرما و دروغن زرد بکدام
گیرند و در موسم سرما دو دام و تو تیا و سیر یا نه و موسم سفید بکدام

ربیع دایم بدستور مریسم سازند **مریم** نافع اکثر خراجات منید
قبل بر یک مثقال توپا و سبزه نیمقال کوفته بخت در روغن گاو
قدری بسایند تا مثل شکر بکار برند **مریم** دیگر موم دایم بسایند
بریان دو شانه سرخ مثلک چار شانه توپا و سبزه و سرخ
روغن زرد و دایم موم ذراع کرده از آتش فرو آورده ادویه
آمیزند و حل کرده بکارند **مریم** برای خشک کردن رحم کافور
سه و نیم شانه موم سفید و دایم روغن چار دایم اسفنداج
و دایم روغن را بر آتش گذاشته موم اندازند تا صاف نموده
بر آتش نهند و تنیکه گرم شود کافور و اسفنداج اندازند و حل نماید
پس فرو آورده سود نموده بکار برند **دور** که قروح خشک در
برگ و بی خشک کرده ساییده فروز نمایند **دور** که و است از
گوشت مرده و در نماید و الم نه شب یا بریان یا بر یک شانه
بپا کنند **دور** نافع زخم که در پا بسبب معده یا بفس هم رسد کاعده
سوخه بر آن فرو کنند **دور** فرو رقیق صغیر یا بر یک تخم خشک

و کذا در در بعضی مختق و هم در در کندن **در در** خراشی خشک کردن
رفع اقطه بعد از استکانوز ریح حریم و بجان بوداده نصف جز پوست
بصل سوخته مر سوخته هر یک دو جز **دو** که قرص پاک آن رو صبح کند صابون در
آب سائیده و تدریجی عین مغزه آمیخته که مثل مرهم شود استعمال نمایند **اللله** نافع
قروح خسته عدس سوخته با شیر میس **اللله** سازند صبح و شام **دو** نافع قروح
خسته ایک صدف نوره توپا و سبزه است باشد مار یک سائیده روغن در
ریش یکبار شسته آمیخته محل آزند **اللله** نافع جویش و دانه که در موسم است
میوز و سوز عدس سوخته **اللله** سوخته سادی و تدریجی خا و قنصل اندازند
و تدریجی توپا و سبزه بر این نموده مار و عن کجند او به سائیده آمیخته بر روی
اللله سازند **دو** نافع ماضور کو کنار سوزند باره چهر نموده بقدر نوره توپا
سبزه یکبار شسته قنصل گرد و داشته محل آمیخته با صورت دهند و اگر حای نشیده باشد
بقنصله الوده گذارند **مرهم** ماضور موم سفید و ج غرسانی هر یک ام روغن
کجند با و آثار روغن را گرم نموده و ج را در آن سوزند و صاف کرده موم
در اصل نمایند و مرهم سازند **مرهم** گردگان مفید ماضور منو گردگان موم روغن

کند مساوی میزنیم سازند **مهم** برای ماصور دم الاخوین پوست امار
ریک اسفنداج سرکس روم سفید مرکب چارمشته روغن گل دوم
حل غصص سوخته کندر سحوق سکار بریان درود جوت یک
سایده مرکب این بند در جالبس خرف الدم است **سکتن**
ت و صلیع از جایی خود بر آمدن و دنی الیکه از جایی خود میوزد و پیر
نیاید و بعضی حرکات از آن زایل گردد و دهن الیکه کوفت حوال
گردد **علاج** این که یکبار متعلق است و اگر در رم بود فصد غرض است کین
عصود حسن و ادن لازم **علاج** ماضع و نی سحات تخم خطمی معطر هم بود و زرد
بعضه آمخته نیکرم صماد نمایند **علاج** اگر خار با سگان در عصود
لبکس سر و این آردن عبده پر کنند نمرد در سنگ و کندر و عروما الحمام
بیزد و اگر از این نه نبود مهم استحال کند **علاج** اگر لبس حر باد
درست و کیندن رسیان پوست خورائیده نموده بکلا تیر که
بر این مالند و مرد در سنگ و گل ازینی بکلا تیر روغن گل طلا سازند
و لغامات باروغن مخفی طلا کردن مانع اند و اکثر احداث میوزد

بسبب حده عرق حلاج جلد کلس مرور سنگ و قبل بروغن حلاج
 سازند **دوا** سبب آن برکت **علاج** از عراج نور و طی
 روغنهای مثل روغن گل نلبین نماید و در اصل سبب عراج و در سبب
 رسیدن البان در او مان مثل روغن بادام **دوا** بجهت شفا و مفید
 خاتاب حل کرده مالند و بعد از سه چهار کبوتری و در کرده روغن بید
 دیگر مالند **دوا** برای درازی مور براده علاج بکوبه روغن بید
 براده علاج سوخته سیاه کند و سامیده روغن بدکورا و جبهه شمس
 و صبح بخور است **دوا** برای درازی مور بید و سنگ و سنگ
 آب بسیار مالند و در هفته یکبار از بن آب سرد را بکوبند و ساقه
 مورد را بکوبند **دوا** بر سیاه شدن سوخته سیرا در آن علاف کنند
 آب حل کرده مانع رختن پوست **دوا** رختن مو اگر بعد امراض باشد
 علاج آن تناول غذیه خند الکیموس است و اگر سبب باع میام
 ندمن بروغن که در آن محقق است و اگر از غلبه رطوبت بود هفته
 بدن مرعص موماید از رطوبت **علاج** استحمام و طریقت من آب
 الی

۱۰
 سبب حده عرق حلاج جلد کلس مرور سنگ و قبل بروغن حلاج
 سازند **دوا** سبب آن برکت **علاج** از عراج نور و طی
 روغنهای مثل روغن گل نلبین نماید و در اصل سبب عراج و در سبب
 رسیدن البان در او مان مثل روغن بادام **دوا** بجهت شفا و مفید
 خاتاب حل کرده مالند و بعد از سه چهار کبوتری و در کرده روغن بید
 دیگر مالند **دوا** برای درازی مور براده علاج بکوبه روغن بید
 براده علاج سوخته سیاه کند و سامیده روغن بدکورا و جبهه شمس
 و صبح بخور است **دوا** برای درازی مور بید و سنگ و سنگ
 آب بسیار مالند و در هفته یکبار از بن آب سرد را بکوبند و ساقه
 مورد را بکوبند **دوا** بر سیاه شدن سوخته سیرا در آن علاف کنند
 آب حل کرده مانع رختن پوست **دوا** رختن مو اگر بعد امراض باشد
 علاج آن تناول غذیه خند الکیموس است و اگر سبب باع میام
 ندمن بروغن که در آن محقق است و اگر از غلبه رطوبت بود هفته
 بدن مرعص موماید از رطوبت **علاج** استحمام و طریقت من آب
 الی

دوا اگر موی ریش دیر بر آید و در بر آید و امواج و کوبه سوخته باشد
دوا که مو در آید و اندامه در ریش لمبوسا سبده بر پنج موی مالند و بعد و چار
کپری ماب گرم شوند **در آنت** که سر و مایه و علاج آن تنقیه است **بفت**
و کوبه سوخته اول بحالات مثل نوسا و رو کاله و سر و لطیف و هار امری و لی
لبنیاب ادویه که نفس کند سام مل را کس و ماخو اسر و در آن جو شده باشد
که موی سیاه کند و در رنگ اتم سر و در کل سر موی باب سینه و بر موی طایفه
و مالکس ایضاً صرع مبد و بعد یکس باب گرم لبویند و عقب آن رویند
و بعضی کل سه حصه و در یک و در در رنگ بر یک یک حصه **در موی** باید
و انت کسی که سم خورده باشد اگر گرمی و نورش موقوف و نسکی و ملدع باشد
علامت سیم حار است و در صورت بسیار و در روغن رز و دیاب
روغن کبک گرم مبر است قی کنند و اگر حذر و عرق سرد و تیرگی رنگ
باشد علامت سیم باروت پس مثل سیر و حلیت و جودار و
پایه چیل در یابی و اذن است و یا که سم و تاثیر آن بدل میبرد
علامت باز و پس مریح سموم سر و به و ملد و مراعات دل لازم است

و گفته اند که زبل مرغ و قتیله بوشانند کسی در آب حله کرده می
فکری الحال سم را دیر باید داشت که در بر و بحر جانوران بسیار اند اگر از
گزیل آن اعراض بظاهر شوند فاعده کلیه اینکه خدب زبل می
نکند از محض و ضا و حاذیب زنده اگر سر گیس کوبند و بوی نه گیس
نبرد و عمل و تا وقت حله می اعراض راحت مندل سازند و پس حکم
بالا و غس مفید است بسم آن سرایت بکند و مسکنات و مصلحات
زهر از غذا و شراب و دوا مرغی دارند و چون کسی لدغ شود و حله
کرد و چشم کسح شود و سفید ساقط و زبان بیرون آید و چون
سر جاری شود امید حله می ندانند **درمان این** در مع زهر است این
رشت پنجه و به پزند بآب شاد و نود و عده بر یک سد آب سنگی درم
نوم لبث درم یک ده درم بدان **درمان** عام النفع در مع
سموم سرد و به و لند و عه شونیر مر غزل زیره سابه بر یک ده درم
خطبانه درم زرافه و کر دینم درم فلفل فرنگی بر یک نیم درم کوفته
بجمل بر بزند شربت تقدیر با بقد زهر **درمان** در مع خورسم سولام

جزو ملک شد خود سودا بیدرس خود کو تشنه با چرخ بر سر شد
بقدر جوش **آبی** دیگر یک یک صداب از هر یک بچشمال وانه اخیر
مرح کابی مغز و نه نقال موزادگان ششی نقال همه را سامنده در انچه
بر سر شد **تربیان** نافع سموم دو بار بر عروق مرکبی هر یک خود هر قطره
دو خود با هم آمیزند سرشت نیم نقال بطلب **او وید و اجماع** **ایران** و کفایت
منصور بی نوشته که تجرع سرکه کنه دافع سم افیون است **دیگر** قوم بی سر
بگردگان دوائی است نافع برای دفع سم افیون **تربیان** مخصوص برای
افیون **ایس** و طفل و حلیت مساوی با جند **با عمل** ضم کن که تریاق
باز افیون را **دیگر** حلیت تنها بقدر دوماشته را دوسه دفع کرده
دادن معده است **دیگر** روغن گاو و شیر تازه از فصلیات خرافیون است
در واجب حرکت دادن دماغ معطیات و بکند از نده که خواب رود **روغن**
سم **بر** آنکه اسام نام بسیار است و ما رسیده از سبت دیگر فوی اسم است
که به علت نمید بلس جایگاه مارگز اگر قابل بریدن باشد مثل انگشت خورازند
و اگر قابل بریدن باشد جلده از آنس بوزند و مارگزیده را خراشیدن ندهند

صدای اسپاگوس مارگزیده رسد و جائیکه گزیده شد بالای آن
مکمم بندند و جای گزیدن بچسبند تا بعد از سه روز در بدن نگیرد و خوردن
و بصل و خردل مانع سم بارت و نوشیدن روغن مر و مانع سم
افعی بدن است و در کتبایی نوشته دیدند که مارگزیده اگر چه بهوش
مرد و میت از او اراقی بآب لیمو سائید و در حلق او بریزند و قدری
بر بدن و گردن مالند بهوش می آید و از دو شاخ گوزن و سم بر و
قره مار می گزید و خردل مار را میکشد اگر از اهل کرده بانوسا و در خانه
نه انداخته مار می گزید **دانه مار** نوسا و زنگار آتش آید
مسافری در گفتن مالند و بویزد **دیگر** برگ پودینه طللسا زنده مانع
کردن است **دیگر** خوردن حقیقت قوم بعضی نمیشد **دیگر** اشخان و ماخواه
بر موضع عقرب نخل سازند **دیگر** ترب نانک خردن مفید است اگر
آب ترب بر مردم نهند **دیگر** دو نوع قوم است سحی را در اهل
موضع عقرب نمیش زد و اشخان کرد و خصل رطب بن در موضع
یافت فی الحال **ما** اگر مردم را بوزند **دیگر** گردان از ابا گزیده

فایده
از بنویسند و از نو گوید
و بوی سیر ۱۲

و گرنه بن رسوایانفع میکند خوردن بصل و قوم و ضا و آن **سبح**
بر کرا سگ دیوانه کرد عارض می شود و از بعد چندی جانی سببه باله و لیا و
در گاه اند حالت زیادتیا نماید امید زندگی اندر در پس **نخن** کند و علاج
و جراح منحل شدن ندهند تا چهل روز و محم میکند و حوالی رخم سرور نهند
و سیر و سر که ضا و نمایند و احراز نمایند از سر روی هوا و و قسکه
از آب بزرگی نیت **ضاد** نافع گردیدگی سگ دیوانه بصل و ضا
ضا و نمایند تا رخم آن درمان نماید و **دوا** نافع گردیدگی سگ دیوانه
سگ دیوانه سگ بکاشه بر روز و خوردن **طبیح** دافع زهر سگ دیوانه
نخن در رم کوفته در قح آب بپوشانند چون بقدر و در آن نمایند
صاف نموده بپوشند **دیگر** موی سگ سخته خاکستر آن بجای
سگ نهند **دیگر** جو رسوین و خوردن نافع است **دیگر** برگ سگ نموده
بر رخم نهند **نخن** نافع گردیدگی سگ دیوانه بعد یکیدن محم و خون در کمرش
خود کوفته ضا و سازند **طبیح** برای پیش گویند که در دم خشمش سببه
نمایند **نخن** نافع کما گرنه بر سازند **دیگر** برای زخمی بقیع صابون و اموری

در تریب کی عقب پر کنند و صبح بویند **و بویند** نافع شقاق است و باک
سنگ است و نای روی روغن کنجد بخوراند تا ماهر شود و روغن صندل
در سینه بکشد و در شقاق نایبده **نایبده** نافع حکمی بدن روغن پسته
بازده در موم سفید بچندرم با هم گذاشته در کلاب چرب نمایند و
نایبده گردد و بعد در صندل عطر شود و داخل سازند **و در صندل** قبل در آب
نمودن خرقه تر بر پوست کرده بپزند و هر ساعت تازه کنند و در
بستر که خاد نمایند و بعد از ظهور آید فصد نمایند بر طبع که بدن مملی باشد و الا
مرهم انقیذاج طلا کنند و روغن کنجد و سفیدی بقیه با هم است کرده طلا
کردن نافع است و در دانه بدن مفید و خلط است با ب جگر **طلا**
نمودن فایده میدهد و این که باشد از آب **و از آب** گرم طلا نماید و در
و کافور و تر و در آنرا ساعت و حق که بر روغن گرم با هم
و انقیذاج بسته با هم مخلوط کرده مالند یا عدس و کسرخ بخوراند تا ماهر شود
باز در جو سفید بقیه و روغن گل آهسته خاد نمایند و اگر از آنکه زبان
سوخته شود و بلباب سفول منضمه کنند و روغن زرد در دانه **و در دانه**
سبزه سر را گویند سبب آن بخارات بنم مالج است بخادند و او را موهودان

دفع بدین است و آرد و بخورد سرکه ساغنی تر داشته سرکه را گرفته باشند
 آنجه در سر اندازند **دیگر** آب بیهود و سرکه یکجا کرده بر سر اندازند و بعد یکایک
 بخورند **دیگر** استن بر لبابون قاققیل و افغ سبزه است **دیگر**
 و فنی که نه لعاب است و طلا کردن بعد از **دیگر** بطول طلوع **دیگر**
 و پنج آن با تدریج یک جهت دفع دارد و رفع فعل مفید است و اگر در من
 بود و برزد و اسهال بدم فرود است جدا شود **در الشفاء** آنست که مورخه
 شوند بلکه از بر آمدن موقوف گردند و دایه ایچیه ای که مورخه برزد
 پوست نیز جدا شود سبب این معودنی است و در پست که مفید اصول
 است و علت هر غلط از سرکه وضع که احمر بود یا اصفر یا سفید یا که در
 تنقیه نماید و چسباندن را که در بیمارض مفید است و زین موثر است که طلا
 فایده دارد **دیگر** سیستان در آب جوشانند که آن غلط شود و ساینده
 در الشفاء بالیده **دیگر** آب بر سر باوشان تازه برداشته اند **مفید**
دیگر طوطی روغن جو که نه نافع است **دیگر** قطره که در عمل سردا و الشفاء
دیگر عقرب در روغن کبکبورا نهند و حل کرده طلا سازند **دیگر** زرد بکوه
 لبرکه طلا و نافع است و مواد از یک لقی مفید است و نیم سوخته لبرکه مخرج

مرداد و اشعلب مالند **ادویه برای درازن** روغن که برای درازی موی است
 آن وضع روغن آن در غل است پوست که کبابی پوست عید زواله
 عید سیاه برگ غار برگ سه پوست زمار برگ سر و برگ
 برگ و توله برگ کج چار توله حب الاس شنبلیله
 بر سیاوشان هر واحد و درم و فلفل درم و ادویه یک درم
 زن نمایند و آنچه کوفتی باشد بگویند صبح بخوشانند چون آب بپزد
 بر آن روغن کج و از حله کرده بار بخوشانند تا آب سرد و در
 مانند برنج موی مالیده **روغن شقایق** موی سیاه دارد کل شقایق نان
 در شب کرده روغن کج بر آن رختی چهل روز و آفتاب زرد
 کج بد کل بعد از روز نموده **ادویه** برای درازی موی سیاه
 آن برگ سر و برگ و الم و جو باب بخوشانند هر گاه مهر شود
 کج آمیخته بار بخوشانند تا آب سوخته شود و روغن مانند فلفل
 حله کرده بکشد و برنج موی مالند **ادویه** برای دفع موربری الم
 با و انار موز و بالونه هر واحد و توله هم خطی توله اینهمه در سه انار آب

در روز و اشعلب مالند
 آن وضع روغن آن در غل است
 عید سیاه برگ غار برگ سه پوست
 برگ و توله برگ کج چار توله حب الاس
 بر سیاوشان هر واحد و درم و فلفل درم
 زن نمایند و آنچه کوفتی باشد بگویند
 بر آن روغن کج و از حله کرده بار بخوشانند
 مانند برنج موی مالیده
 در شب کرده روغن کج بر آن رختی
 کج بد کل بعد از روز نموده
 آن برگ سر و برگ و الم و جو باب
 کج آمیخته بار بخوشانند تا آب سوخته
 حله کرده بکشد و برنج موی مالند
 با و انار موز و بالونه هر واحد و توله

چون کسیر مانند بار بار چرخیده در یک آثار روغن کچد بخوشا نند که روغن مانند
روغن سیل برای درازی بود جوهر شستی در نیم شب اندک یک نخ درم برود و در
آب بخوشا نند تا مهر شود پس نصف وزن او روغن شیرین انداخته باز
بخوشا نند و روغن باید بر موالیده **باید** حافظه شست و شستن
یک هفته چهار لوله در آب غلبه نند یک سانه روز بعد بخوشا نند و در باد آمار
آب که نصف لوز و صاف نموده بروغن کچد حاصل نیم با و انداخته
باز بخوشا نند که روغن نماید و آب لوز و برنج نموده مالند **اعمال** اول
و باید که بنام سب با چه سپا نند و از اوقات و تریط بر نهند و بعضی شست
و از نند و آن سیاه و سبز و زرد و بزرگ است و اگر بعد عین خون جگر
مانند خاکستر نار یک محجمه بر آن نند **علیه** علامت غلظت
و دان است و سرخی رنگ و در زبان و چشم و بول و فضل بدن و سر و ظهور
شور و در بدن و سیلان خون اکثر از سب و سی و علامت صفرا در
روی و چشم و در زبان و بول و تلخی و دمان و خونت زبان و خشکی آن و
زیادتی تشنگی و سوزش و علامات غلبه بلغم صغیری رنگ و در زبان
و بول و سوزش و دردی و کثرت رطوبته و دمان و پنی و کمی تشنگی و سوزش
کثرت

و کثرت خواب و بزمی دمان و علالت غلبه سودا سیاهی زردی و رو
بول و زیادت و سوزش و لاغری بدن و کوبی آن و ترشی زبان و بزرگ علائق
غلبه مواد در بدن و اهل اعضا و کس و ضعف استنها و غلیظی لول است
و دیگر آنکه فربهی بدن بزرگ است و میل مزاج بلغمی و زردی رنگ بالاع
و میل مزاج صفراوی و سرخی رنگ فربهی و میل مزاج دموی و او از کمال
و میل مزاج سوداوی و لاغری بدن و میل است و فربهی لول است
و محمود و کثرت سودای آن و میل حراره و لیس بدن گرم ماندن
و میل گرمی و لیس و برودت و غلبه الفحال از هر کیفیت که باشد
و میل غلبه آن کیفیت و حده بدن و غلبه میل و زردت و ملا
و در طریاق و قار و میل برودت و شدت بوزن و در فصل منجمه
و میل حراره و ضد آن و میل برودت و کثرت فصل و میل برودت
آن و میل برودت **قواعد علاج** باید دانست که علاج بر سه قسم است
تدبیر و تغذیه و دوا و بهر سه مورد اعمال تدبیر و تغذیه و دوا
سه موردی که غذا را بجملة پس گاهی منع کند و یا چه وقت

بحران و گاهی امر تنبیه و تعلیل و قیاس باشد عرض حفظ قوت و حفظ
قوة ملاک امر است و تعلیل با از جهت کمیت یا از جهت غذا است
تعلیل الکمی و قوی است که باشد طبع در معده غایب و اختیاض فی
الوقت است که باشد استهلا زیاد و بسبب در عروق احلا و تغذیه
و منع آن در امراض حاد است در امراض مزمنه پس تعلیل غذا فقط
و غذا اگر چه دوت قوت یکدیگر عددیم است صدق است
الغذ قوت است پس استعمال بخنداران در مرض القدر که جابران
نیاید و معالجه بدو از راه قاعده است یکی اجبار و زن دو مع
درجه کیفیت پس بدانکه دروار از چهار درجه شش درجه است
انکه تن عمل متناوب در بدن کیفیت خود غیر محمود است و کس که
تنگ را یا کمتر درجه دویم انکه باشد فعل محمود است پس هر روز سه بار
مکرر را یا کمتر درجه سوم انکه باشد فعل بالذات غیر نیک است و مفید
و درجه را بخواه انکه باشد مفید و آن دوا سی شش موقت است
که در کدام وقت پس بدانکه مرض چهار درجه است یکی اندک

از دو در آن عرض و دیگر در آن زیادتی دوم در آن
میباشد و در آن استند و سوم وقت وقوف نزدیک انتها یعنی نزدیکی
نزد چهارم وقت انحطاط که پیدا می شود در آن تمام علاج مبتدا
لبن غشوی که در مار گردانیدن و مخرج و طبع و قطع و در وقت
و بعد از آن که هرگاه جمع شوند و در مرض ابتدا کنند بعد از آنکه ابتدا شود و این
تذکری است که لازم است که از آن فصل علاج قوی سر را در دایره
کار معده و دوی سر را در کار شما میزد و دایره دوی سر را در دوی
دو اصل میارند و دایره دو و او را می باشد و در اختیار نمایند و علی اند
بدان که ابتدا کنند سپس در غیر این است که حفظ و صحبت می شود پس
از زبان آوردن هر یک به حافظه و لازم است که از خبر
که هر یک از آن مختصر باشد و نفس و صحبت با و در این مورد
ضابطه نفس بود که واجب است که را بعقل کار نموده غیر نماید خانه
در مرض و حالت تعلیم و در مرضی استعمال یک سال از
خود را بجزی عادی کند که عادت ثانی میگرد **مقاله دوم** از امراض

لا اله الا الله محمد رسول الله

[illegible]

